

TESLİMİYET VE AÇILIM SİYASETİ
“Demokrasi, Ekonomi, Güvenlik”

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

TESLİMİYET VE AÇILIM SİYASETİ
“Demokrasi, Ekonomi, Güvenlik”

DEVLET BAHÇELİ

TESLİMİYET VE AÇILIM SİYASETİ
“Demokrasi, Ekonomi, Güvenlik”

Bizim dilimiz, siftah yapmadan dükkânını kapatan esnafın dilidir.

Bizim sözümüz, tarlasında, yazın sıcağında çıkmayan mahsulünün arkasından mahkûmu olduğu borçlarını nasıl ödeyeceğinin derdine düşen çiftçinin sözüdür.

Bizim vicdanımız, evine ekmek götüremeyen, kirasını ödeyemeyen, çocuğuna harçlık veremeyen işsizin vicdanıdır.

Bizim derdimiz, hayatının kalan yıllarında indirimleri takip etmekten yorulmuş, geliri ihtiyacına yetmeyen emeklilerimizin derdidir.

Bizim kaygımız, karnını doyurabilmek için ek iş yapan, iktidar baskısından bunalmış, maaşını bir gün sonra borçlarına teslim eden memurlarımızın kaygısıdır.

10 Şubat 2009

Devlet BAHÇELİ MHP Genel Başkanı

İÇİNDEKİLER

6 Ocak 2009.....	7
13 Ocak 2009.....	31
20 Ocak 2009.....	55
27 Ocak 2009.....	79
3 Şubat 2009.....	101
10 Şubat 2009.....	123
17 Şubat 2009.....	143
7 Nisan 2009.....	165
14 Nisan 2009.....	189
21 Nisan 2009.....	215
28 Nisan 2009.....	235
5 Mayıs 2009.....	261
12 Mayıs 2009.....	285
26 Mayıs 2009.....	308
9 Haziran 2009.....	333
16 Haziran 2009.....	357
23 Haziran 2009.....	383

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 OCAK 2009

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

2009 yılının ilk Meclis Grup toplantımızda hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Yeni yılın, krizden krize sürüklenen Türkiye'miz ve aziz milletimiz için yaraların sarılacağı, huzur, istikrar ve güven ortamının tesis edileceği aydınlığa çıkış ve kurtuluş yılı olmasını yürekten temenni ediyorum.

Tüm vatandaşlarımızın ve siz değerli arkadaşlarımla yeni yılını bir kez daha kutluyor, sağlık, mutluluk, huzur ve refah içinde geçecek bir yıl diliyorum.

Bu münasebetle, vatandaşlarımızın geçtiğimiz hafta başlayan Muharrem orucunu ve yarın idrak edeceğimiz Aşure Gününü kutluyor, hayırlara vesile olmasını niyaz ediyorum.

Geçtiğimiz yılın son haftasında, 24 Aralık günü Cizre'de alçak bir terör saldırısı sonucu üç askerimizin şehit olması ve Yılbaşı gecesi Ankara'da doğal gaz kaçağı sonucu yedi üniversiteli gencimizin çok erken yaşta hayatlarını kaybetmeleri Türkiye'yi yasa boğmuştur.

Bu evlatlarımıza Yüce Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır ve metanet, menfur terör saldırısında yaralanan askerlerimize acil şifalar diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri

Konuşmamın siyasi değerlendirme bölümüne geçmeden önce, 2008 yılının son haftasında İsrail'in Gazze şeridindeki Filistinlilere karşı başlattığı insanlık dışı saldırılara ilişkin görüşlerimizi açıklamak düşüncesindeyim.

Öncelikle bilinmesini istiyorum ki, nefret ve lanetle kınadığımız bu saldırılarda çocuk, kadın ve sivillerin hedef gözetilmeksizin katledilmesinin hiçbir gerekçeyle meşru kabul edilemeyeceği açıktır.

Üzerine yerleştiği Filistin topraklarında yaşayan milyonlarca Müslüman'ı baskı, şiddet, göç ve tecrit ile sindirmeye çalışan İsrail'in terörizmi önleme ve saldırılara son verme adına yürüttüğü son işgal aziz milletimizi derinden etkilemiştir.

Bugün itibarıyla onbirinci gününe giren bu insanlık dışı saldırılar karşısında, başta ABD ve AB olmak üzere uluslararası camianın suskun ve tepkisiz kalması, ateşkes çağrısı yaparken bile İsrail'i kollayacak ifadeler kullanmaları her yönüyle utanç vericidir.

Ancak gelişmelerin sıra dışı olan yönü, İsrail Başbakanı'nın askeri operasyondan beş gün önce Ankara'ya gelerek Başbakan Erdoğan ile görüşmüş olmasıdır.

Bu görüşmede, Başbakan Erdoğan çelişkili tutumla İsrail Başbakan'ı Olmert'e Ortadoğu'daki barış görüşmelerindeki yapıcı

yaklaşımı ve gösterdiği siyasi irade için teşekkür ettiği kamuoyuna yansımıştır.

Savaş ve ölüm makinesi haline gelen İsrail'in bölge barışını sağlamak amacıyla, hangi yapıcı yaklaşımı gösterdiği ve bununla uyumlu takdire şayan nasıl bir siyasi irade takındığı hususu bizim ve aziz milletimiz tarafından merak edilmektedir.

Aradan beş gün geçtikten sonra, İsrail'in bölgeyi ateş çembereğine alması, yakıp yıkması karşısında, daha önce bölge barışına yaptığı katkıdan dolayı teşekkür eden Başbakan Erdoğan bu defa da bu yaklaşımından hızla çark etmiştir.

Ancak, Başbakanın bu konuda ortaya koyduğu yeni tepki kâğıt üzerinde ve sözde kalmıştır.

Başta askeri ve savunma sanayi alanları olmak üzere, çok yakın ilişkiler kurduğu İsrail üzerinde, somut karşılığı ve sonuçları olacak kararlı bir tepki henüz gösterememiştir.

Bir merakımız da İsrail'in gerçekleştirdiği saldırıyı, önce AKP hükümetine bildirip bildirmedığı noktasında düğümlenmektedir. Basına yansıyan bazı haberler, İsrail'in saldırıları için, önceden Başbakan Erdoğan'a bilgi verdiği yönündedir. Eğer böyleyse, AKP hükümeti bu insanlık suçuna iştirak etmiştir ve meselenin en küçük bir mazereti dahi olmayacaktır.

Bu temaslar sırasında hangi konuların görüşülmüş olduğunu, Hamas-İsrail ilişkilerinin nasıl sürdürüleceğine ilişkin neler konuşulduğunu ve hangi angajmanlara girildiğini bizler elbette ki bilemeyiz.

Ancak söyleyeceğimiz, aktif dış politika yapma iddiasındaki Başbakan Erdoğan ve hükümetinin gergin ve kuşku içindeki tarafları cesaretlendiren yanlışlar yaptığı ihtimalinin ortaya çıkıyor olmasıdır.

İsrail Başbakanı ile yapılan görüşmeden hemen sonra gerçekleşen saldırılar üzerine Başbakan Erdoğan'ın telaşı ve öfkesinin bir faciayı önlemekten ziyade bir kusuru örtmeye dönük olduğu yönünde izlenim uyanmıştır.

Hiç şüphe yok ki, ülkemiz jeopolitik ve jeokültürel konumu ve bölgedeki etki ve çekim gücü nedeniyle bu kritik coğrafyanın merkezinde yer almaktadır. Müdahil olması doğal ve gereklidir. Ancak bu politikanın Başkent Ankara'dan bakan bir vizyon ile ortaya konulmuş olması da şarttır.

Başbakan Erdoğan'ın, İsrail'in Filistin'e yönelik hava harekâtı sonrasında başlattığı ülke turları, maalesef kara hareketine engel olamamış faciaların önüne geçememiştir.

Bu kapsamda, Başbakan Erdoğan'ın, Ortadoğu turu çerçevesinde Mısır lideri ile görüştüğünden sonra, İsrail-Filistin arasındaki sorunlara yönelik gündeme taşıdığı, önce ateşkesin sağlanması ve ardından Filistinlilerin uzlaştırılmasına yönelik iki aşamalı planının içinin boş olduğu ve bir sonuca hizmet etmeyeceği anlaşılmaktadır.

Sorunun, bölgede coğrafyaları askeri kuvvetlerle tanzim etmeye çalışan okyanus ötesini ikna etmeden, bu gücün Ortadoğu'daki projelerini değiştirmeden yapılacak bütün girişimlerin

nafile olacağını ve hatta şimdi olduğu gibi Filistinli kardeşlerimize zarar vereceğini bilmek için uzman olmaya gerek yoktur.

Sivillerin mezalime maruz kaldığı bu süreçte, sadece konuya meşru müdafaa olarak göz yuman Batı dünyası değil, basit ve kısır hesapların oyuncağı olan Arap ve Müslüman dünyası da sıyrılmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi, Ortadoğu'daki sorunlara gerçekten müdahil olarak katılmak istiyorsa;

√ Amerika Birleşik Devletlerinin bölge üzerindeki düşüncelerini değiştirilmesi yönünde çaba harcaması,

√ İsrail ile olan stratejik ortaklığın, siyasi ve ticari ilişkilerin sorgulanması ve ilişkilerde dengenin kurulması,

√ Filistinli grupların kabul edebileceği gerçekçi ve kalıcı bir sürecin işletilmesi,

√ İki ay önce üyesi olduğumuz Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Geçici Üyelik imkânlarının göstermelik kalmadan ısrarla kullanılması,

√ Çözüm yolunda atılacak adımların terör eylemleri ve karşı saldırılarla kilitlenmesinin önüne geçilebilmesi için tarafların sürekli temas halinde bulunmalarının sağlanması,

√ Özellikle taraflardan birine cesaret verecek, göz yumulduğunu hissedecek tek yönlü ilişkilerden kaçınılması ilk aşamada uygulanması gereken bazı önerilerimizdendir.

Aksi halde suçluluk telaşı içinde bölge ülkeleri tek tek gezilerek Büyük Ortadoğu Projesinin Eşbaşkanı sıfatı ile bölge insanına huzur, barış ve refah kazandırmak mümkün değildir.

Değerli Milletvekilleri,

TRT'nin 1 Ocak 2009'dan itibaren özel tahsisli bir kanalda Kürtçe yayınlarına başlaması, siyasi gündemin en çok tartışılan konularından birisi olmuş, AKP hükümetinin bu tehlikeli açılımı bazı çevreler tarafından “sessiz siyasi ve zihni devrim” olarak al-kışlanmıştır.

Bu konunun PKK'nın siyasallaşma stratejisi ve 2002'den bu yana AB uyum sürecinde yaşanan gelişmelerden soyutlanarak ele alınamayacağı ortadadır.

Bu sürece bakıldığında, PKK'nın siyasi talep listesinin ve AB eliyle yürütülen etnik bölücülük gündeminin merkezinde, sözde milli azınlıkların ana dillerinde eğitim ve radyo-televizyon yayın-larının yer aldığı görülecektir.

Masum bir kültürel hakkın tanınması sorunu olarak Türki-ye'nin önüne getirilen bu konunun PKK için taşıdığı hayati önem, Türk milletinden ayrı bir millet kimliği ve ayrı milli men-subiyet duygusu yaratılmasında dilin temel vasıta olmasından kaynaklanmaktadır.

Kürtçe öğrenim ve yayın, bu mihraklarca Türk milletinde bu-luşmuş kardeşlerimizde farklı milli kimlik şuuru yerleşmesinin en etkili vasıtası olarak görülmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, ortak dil ile milletleşme arasında kaçınılmaz bir tabii bağ olduğunu düşünmekte; müşterek bir mil-li dilin mevcudiyeti ile toplumsal dayanışma ve birlikte yaşama arzusunun devamı arasında doğrudan ve yakın bir ilişkinin oldu-ğuna inanmaktadır.

Milli dil ile milli varlık ve milli beka arasındaki bağın kesintiye uğraması, tahrip edilmesi milletlerin geriye dönüşünü kaçınılmaz kılacak, bir arada yaşayabilmenin asgari müstereklerinin en önemlisini ortadan kaldıracaktır.

Bu itibarla lehçeler, ağızlar, alt dil grupları yalnızca kültürel hatıralar olarak saygı ile anılmalı, ana dil olarak hürmetle karşılanmalı ancak esas olanın üst dile doğru doğal bir yükselişe bütün toplum fertlerinin bir dilden güç ve ilham almalarını sağlamak olmalıdır.

Dil bu itibarla üzerine kültür ve uygarlıklar inşa ettiğimiz muhteşem eserlerin ve toplumsal varlığımızın temelini teşkil eden alt yapı kurumu, bireysel ve milli kimliğimizin ve kişiliğimizin omurgasıdır.

Bu düşünceden hareketle Milliyetçi Hareket Partisi, adı üstünde hiç kimsenin anasının dilini beşeri ilişkiler içinde öğrenmesine mani olmayan bir anlayışla meseleye yaklaşmaktadır.

Ancak bunun kamusal alana taşınması, yazıya dökülmesi, resmîyet kazanmasına yanaşmamış, bu alanda atılacak adımların milli kimliğin kırılmasında kritik bir eşik olacağını yüksek sesle ve sürekli haykırmıştır.

Nitekim, öteden beri özellikle Avrupa'dan gelen dayatma listelerinin başında yer alan anadilde eğitim ve başka dillerde yayın yapılması önerilerine karşı çıkmış, bunun önemli sosyolojik ve kültürel geri dönüşlere neden olacağını söylemiştir.

Bu konuda, tarihe kayıt düştüğümüz en önemli belgeler, 2002 yılında partimizin de içinde bulunduğu TBMM'de Uyum

Yasaları karşısında tek başımıza gösterdiğimiz milli direnç ve konunun Cumhurbaşkanlığı seviyesinde ele alındığı 7 Haziran 2002 tarihli Liderler Zirvesinin tutanaklarında saklıdır.

Partimiz hiçbir dönemde milli kimliği aşındıracak taleplere açık olmamış, bu tür girişimleri şiddetle eleştirerek ilkeli ve milli duruşunu sergilemiş, konunun ciddiyetini ve önemini sürekli vurgulamıştır.

Bu açıdan anadilde yayın ve eğitim gibi talepler konusunda bölücü mihraklar, Avrupa dayatmaları ve AKP tavizleri arasındaki uyum ve anlayış birlikteliği bizim için hiç de şaşırtıcı olmamıştır.

Nitekim, terör örgütünün 2002 yılında kabul edilen siyasallaşma stratejisinde “Kürt kimliğinin tanınması kapsamında yerel dilin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması” birinci öncelikli hedef olarak ortaya konulmuştur.

Bu şekilde ilk köprübaşı tutulmuş, aradan geçen altı yıl içinde bu konuda daha ileri adımlar atılması için her zorlama yapılmış ve nihayet 1 Ocak 2009 itibarıyla bir kamu tüzel kişisi olan TRT'nin Kürtçe yayına başlaması noktasına gelinmiştir.

Bize göre bu tarih itibarıyla milli bir devlet yapısı hükümet eliyle ihanete uğrayarak arkadan hançerlenmiş ve ölümcül bir darbe almıştır.

Türkiye'nin devlet yapısının yeniden tanzimi, farklı kökenden gelen vatandaşlarımıza siyasi ve hukuki planda milli azınlık statüsünün tanınması ve bunun Anayasada teminat altına alınmasını isteyen Avrupa Birliği'nin tahribat süreci Türkiye Radyo

Televizyon Kurumununun 24 saat Kürtçe yayına açtığı kanalla birlikte hayata geçirilmiştir.

TRT'nin bu kanalının önümüzdeki dönemde Kürtçe açık öğretim kanalına dönüşmesi talepleri hiç kimseyi şaşdırtmamalıdır.

Bu uygulama ile birlikte Başbakan Erdoğan'ın, Türkiye'yi 36 etnik guruba bölen zihniyetinin ilk adımı gerçekleşmiş, Türkiyelilik projelerinin temeli de PKK'yı Kürtçe selamlayan Başbakan'ın ağzından törenle atılmıştır.

Durmak yok yola devam sloganının eşliğinde etnik kimliklerin gönlünü okşama yarışı burada da hız kesmemiş, Hükümetin memuru gibi çalışan Yüksek Öğretim Kurumu Başkanı olan zat haddini aşan bir siyasal kararla, Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümünün açılacağını pişkinlikle müjdelemiştir.

Bu kaygı verici gelişmeler demokrasinin gelişimi, özgürlüklerin yol alması, kültürel zenginliğin tezahürü, barışa katkı adı altında tanımlanmış, etnik temelde ve ayrışarak kimlik oluşturma yönünde devlet erkânının alkışlarıyla çözülme sürecinin kurdelesini kesilmiştir.

Şimdi sıra Başbakan'ın hesabı ile geri kalan 35 ayrı dil ve lehçede televizyon kanalı kurmaya gelmiş; ardından ise ayrıla ayrıla, bölüne bölüne, ufalana ufalana tekrar nasıl tek devlet ve tek millet olunacağını Başbakan'ın yakasına yapışarak sorulmasına kadar gelinmiştir.

Bu gelişme ile Başbakan Erdoğan o dönemdeki partisinin İstanbul il başkanı olduğu 1991 yılından beri tasavvur ettiği bir hayaline daha kavuşmuş, sıra YÖK Başkanının gayretkeşliği ile ana dilde eğitim ve öğretim konusuna kadar varmıştır.

Milliyetçi Hareket'in bu konuda söyleyeceği şudur:

Kim, özel hayatında anadiliyle konuşmak istiyorsa konuşsun. Buna engel olacak hiç kimse yoktur. Saygı duyarız.

Ancak biz, Türkçe konuşup, Türkçe söyleyip, Türkçe düşünmeye devam edeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Ülkemizin çözüm bekleyen sorunlarını aşabilmek için önemli bir fırsat olarak gördüğümüz 2008 yılı, iyimser beklentilerin aksine sıkıntıların daha da arttığı, olumsuz bir yıl olarak geride kalmıştır.

Altı yıl, bir ay 19 gündür hükümet olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin her yeni yılı bir öncekini aratmış, ülkemizin her alanında giderek büyüyen ve katmerleşen sorunlarını aşabilecek yönetim becerisini gösteremediği ortaya çıkmıştır.

Bu itibarla 2008 yılının genel bir muhasebesini yapmanın; 2009 yılına devreden ağır sorunlar hakkında da hepimize fikir vereceğini, karşımıza çıkması muhtemel gelişmeler hususunda öngörülerimizi geliştireceğini düşünüyorum.

Bilindiği ve yaşandığı gibi, 2008 yılından 2009 yılına;

√ Hukukun siyaseti gölgeleyecek kararlar verdiği,

√ İktidar partisinin Anayasa Mahkemesi tarafından mahkûm edildiği,

√ Rejim bunalımlarının eşliğinden dönüldüğü,

√ Her alanda kök salan cepheleşmelerin derinleştiği,

√ Artan ekonomik ve sosyal sorunların çığ gibi büyüdüğü;

√ Bölücü terör ile etnik tahriklerin alabildiğine tırmandığı bir Türkiye gerçeği devredilmiştir.

Hükümet, geride kalan bir yılı tamamen günübirlik meseleleri kapatmaya uğraşmakla israf etmiş, güncel siyasete takılıp kalarak, zaten kısa menzilli olan siyasal vizyonunun “gelecek” ile bağını tamamen kopartmış ve yaptıklarının hesabını nasıl vereceğinin telaşına düşmüştür.

Bu siyasi miyopluk, geçmişte bir türlü öngörülme-yen tehlikelerle birleşince tam bir bocalama ve şaşkınlığa dönüşmüş, meseleleri ya hamaset ve laf kalabalığıyla yok farz ederek, ya da sorumlu arayarak vaktini geçirmiştir.

2009’a adım attığımız bu günlerde aziz milletimiz, daha yoksul, daha işsiz, daha muhtaç, daha çaresiz ve daha ümitsizdir.

Devletimiz maalesef geçtiğimiz yıllarda yanlış kurgulanan ilişkiler sonucu, iddiaların aksine daha güçsüz ve daha etkisiz hale gelmiştir.

Toplumsal yapımızda baş gösteren karmaşa, tartışma ve kısır çekişmelerin tetiklediği gelgitler, iniş çıkışlar kaygı verici seviyelere yükselmiş, Türkiye’nin iç ve dış güvenliğini, milli çıkarlarını ve milli bünyesini tehdit eden taciz ve tahrikler giderek yoğunlaşmıştır.

AKP yönetiminin millî tehlike sinyalleri veren dış politikadaki zaaf, tutarsızlık ve tavizleri ülkemiz üzerinde hesapları olanların iştahlarını daha da kabartmıştır.

Türkiye’nin milli çıkarlarını ve köklü devlet geleneklerini ucuz siyaset malzemesi yapma girişimleri geçtiğimiz yılda da hız

kazanmış, yargı, yasama ve yürütme arasındaki gerilim ve çekişmeler çoğalmıştır.

Umut ve beklentilerle girilen 2008 yılının sonunda geriye dönüp bakıldığında, geçen 365 günlük süre;

√ Toplumsal ve ekonomik istikrarın uçurumun kenarına kadar getirildiği,

√ Sosyal uyum ve kardeşliğin sarsıldığı,

√ Bu coğrafyadaki varlığımızın teminatı olan milli güvenlik mülahazalarının sulandırıldığı,

√ Daha iyi bir hayat için beklentilerin karamsarlığa dönüştüğü,

√ Birlikte yaşayabilmenin teminatı olan adalet duygusunun aşındığı bir dönemin özeti olmuştur.

Değerli Arkadaşlarım,

Terörle mücadele kapsamında 2007 yılının sonunda Meclisten tezkere ile yetki alan hükümet, teröristleri Irak'ın Kuzeyinde vurmak için aldığı bu yetkiyi kullanmaktan uzun bir süre imtina etmiş, kısa süreli ve beklentilerden uzak kalan bir kara harekâtı dışında, 2008 yılında hava operasyonlarıyla yetinmiştir.

Siyasi çözüm arayışları hız kazanmış ve dağa çıkışların siyasi tavizler verilerek önlenmesi ve dağdaki teröristlerin silahlarını bırakarak şehre inmelerinin siyasi af yoluyla özendirilmesi yoğunluk kazanmıştır.

Geçmişte yapılan “silahı bırak masaya gel” çağrısı siyaset eliyle tekrarlanmış, dağdaki teröristlerin şehirde siyaset yapmaya

davet edilmesi, etnik bölücülerin koruma altına alınması gibi arayışlar sinsi bir hazırlık içinde olduğunu işaret etmiştir.

Nitekim geçtiğimiz yıllar içerisinde sıklet ve yönetim merkezi Kuzey Irak'a kayan terör ve bölücülük karşısında adım atmakta isteksiz davranan Peşmergelerle el sıkışma ve pazarlık yapma süreci başlatılmıştır.

Türkmen kardeşlerimizin milli varlığı, güvenliği ve geleceği, AKP'nin kucakladığı bu Peşmerge gruplarının insafına ve takdirine terkedilmiştir.

Bugün yapılmak istenen, etnik bölücülüğün siyasi bir sorun olarak çözümü için uygun bir ortam yaratılması, bunun siyasi ve toplumsal altyapısının hazırlanmasıdır.

Hükümet silahsız yöntemlerle terörü önleme garabetini sürdürürken, terör örgütü boş durmamış, devam eden kanlı eylemlerde çok sayıda güvenlik mensubumuz şehit olmuş veya yaralanmış, vatandaşlarımız can ve mal kaybına uğramıştır.

Bugün kararsızlık içinde bocalayan hükümetin atacağı son adımların ve yapılacak sınır ötesi operasyonların dahi yeterli olmayacağı kadar büyümüş bir bölücülük tehlikesi kapımıza kadar dayanmıştır.

Geçtiğimiz yıl ekonomik faaliyetlerde de yaşanan tahribat had safhaya ulaşmış, ağır sorunlar yeni yıla devredilmiştir.

Dünyayı etkisi altına alan, bütün müdahale ve çabalara rağmen cesameti gün geçtikçe artan küresel mali kriz, Türkiye ekonomisinin 2006 yılından itibaren çekim alanına girdiği sorunları katlama riski taşımaktadır.

Krizin bütün belirtilerinin görüldüğü ülkemizde, toplumun her kesiminde feryatlar yükselmiş, şikâyetler yoğunlaşmıştır.

Dikkat ve ilgisini IMF'yle yapılacak olan anlaşmaya çeviren AKP hükümeti, geçtiğimiz yılın Aralık ayının son günlerinde TBMM'nde kabul edilen 2009 Bütçesinde, son bir hamleyle harcamaları kısmış, 2009 yılının her açıdan zor geçeceğini işaretini vermiştir.

Özetle 2008 yılı, başarısızlıklarla anılan 2007'nin bile arandığı kayıp ve kara bir dönem olarak Adalet Ve Kalkınma Partisi'nin hanesine yazılmış, bozuk siciline bir yenisi olarak eklenmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Hükümetin ilkesiz, tavizkâr ve sorunlu politikalarına rağmen, millet olarak yeni bir döneme başlangıç yapıyor, ülkemizin gidişatı ile ilgili 2009 yılı için yeni ümitler beslemek istiyoruz.

Millet ve devlet olarak, 2009 yılına ilişkin temennilerimiz, karamsarlık değil ümit; kargaşa değil mutabakat, kavga değil dayanışma; küçülme değil yükselme, yoksulluk değil refah, adaletsizlik ve yolsuzluk değil hakkaniyettir.

Ancak, AKP'nin altı yıldan geriye kalan yönetim mirası bu beklentilerin gerçekleşebileceği hususunda ümit vermemekte, eski alışkanlıklarından kurtulamayacağı anlaşılan hükümet ile çok daha karanlık mecralara doğru yol alacağımızı göstermektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu olumsuz manzarayı endişeyle karşılamakta, artık Türkiye'de gizlenemeyecek bir yönetim bunalımı, kapsamlı bir iktidar noksanlığı olduğuna inanmaktadır.

Yıllardır sergilenen teslimiyetçi tavrın ve dış politika konularında yapılan ağır hatalar zincirinin yarattığı büyük kayıpların telafisinin mümkün olamayacağı bir noktaya gelinmiştir.

AKP hükümetinin gerekli siyasi iradeyi göstermeyerek adeta teşvik ettiği gelişmeler, PKK'nın siyasallaşması ve etnik bölücülüğün siyasi zemin kazanması stratejisinde yeni bir aşamaya geçildiğini işaret etmektedir. Bu yeni aşamada, üç ara hedefe yönelik bir stratejinin önümüzdeki dönemde adım adım uygulanmak isteneceği anlaşılmaktadır.

√ **Birincisi**, Türkiye'nin terörle mücadelesinde hedef küçülterek, PKK'nın tasfiyesi yerine kontrol altında tutulması ve eylemlerinin geçici olarak durdurulmasıyla yetinmesinin sağlanmasıdır.

√ **İkincisi**, etnik bölücülüğün, çözümün anahtarı Türkiye'nin içinde olan uluslararası bir sorun haline dönüştürülmesi ve Türkiye'nin siyasi çözüme mecbur bırakılacağı ortam ve şartların hazırlanmasıdır.

√ **Üçüncüsü ise**, terör örgütünün silah bırakması için Türkiye'nin aşamalı bir siyasi çözüm süreci başlatması, ilk planda teröristlere siyasi af çıkartması ve Anayasa değişiklikleriyle millî azınlık olarak kabul edilecek farklı etnik kimliklere siyasi ve hukuki statü kazandırılmasıdır.

Bu çerçevede; Türk millî kimliği yeniden tanımlanacak; Türk milletinin yerine coğrafya ile sınırlı "Türkiyelilik" kavramının yeni üst millî kimlik olarak Anayasa'da ifadesini bulması amaçlanacaktır.

Bunun yanı sıra, Türkçeden başka dillerin anadil öğrenimden başlanarak, milli eğitim sistemi içine alınması ve mahalli yönetimlere geniş idari ve mali özerlik tanıyacak düzenlemelerle, Türkiye'nin fiilen eyalet sistemine geçmesinin yolu açılmak istenecektir. Bunların, PKK'nın öncelikli talepleri olduğu bilinen bir gerçektir.

AKP hükümetinin böyle bir siyasi süreç başlatma konusunda ABD ve AB'ye angaje olduğu, Barzani ile başlatılan siyasi pazarlık sürecinin bu amaca hizmet edeceği ve hükümetin şimdi bu siyasi çözüm senaryosunun hayata geçirilmesi için Türk toplumu psikolojik olarak hazırlamaya çalıştığı görülmektedir.

Barzani ve Talabani'nin geçtiğimiz yıl sonunda bu konularda Türk basın ve yayın organlarında geniş yer bulan beyanları ve hükümetin bunlar karşısında sessiz kalması, AKP hükümetinin niyetlerine ışık tutmak bakımından çok iyi değerlendirilmesi gereken hususlardır.

Hükümetin altı yıllık icraatıyla milli kimliği ve devlet yapısı sorgulanan, milli birliğinin siyasi, sosyal ve kültürel temelleri sarsılan ve çok ciddi iç ve dış güvenlik sorunlarıyla karşı karşıya bırakılan Türkiye tablosu 2009'da giderek daha da kararacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

2008 yılında, Avrupa Birliği ile tek taraflı olarak sürdürülme-ye çalışılan ipotekli ilişkiler ve sanal ev ödevleri hükümetin kamuoyunu uyutması için yeni dönemde de karşımıza çıkacaktır.

Avrupa platformlarının hükümet tarafından ülkemizin şikâyet edileceği azar ve taciz mercileri olarak kullanması beklenmelidir.

Uluslar arası ilişkilerde hiçbir itibar, etki ve saygı uyandırmayan nafiye turların “başarılı diplomasi” adı ile sürdürüleceği; Kıbrıs’ta, Ermenistan ile ilişkilerde atılan geri adımlara yenilerinin ilave edileceği şimdiden belli olmuştur.

Ortadoğu’da alışkın olduğumuz her insanlık dramında adına mekik diplomasi denilerek yasak savma kabilinden göz boyama ziyaretleri devam edecek, 2009 yılı da bundan öncekiler gibi küresel taşeronluğun gereklerinin yapılacağı bir yıl olacaktır.

Tam altı yıldır süregelen, 2008 yılında zirveye ulaşan yoksulluk ve işsizlik tırmanacak, insanlar daha muhtaç hale gelecek, fırsat adı verilen kriz ortamı toplumun bütün kesimlerini içinde bulduğumuz yıl derinden sarsacaktır.

Adalet ve Kalkınma Partisi kadrolarının ve zihniyetinin neden olduğu yolsuzlukların perdeleri daha da aralanacak, buna karşılık hükümet eskiden olduğu gibi soygun hanedanlığını gizlemek için suçlama, karalama, baskı ve şantajın dozunu artıracaktır.

Sözde terörle mücadele adı altında Irak’la ilişkilere mahkûm hale gelen hükümet, yıllardır kin ve nefret kusan aşiret reisleri ile gelişmelerin hızına bağlı olarak 2009 yılında her seviyede kucaklaşacak, bunlar Çankaya Köşkünde, başbakanlık konutunda hüsnü kabul görecektir. Gidişat bu yöndedir.

Özetle Adalet ve Kalkınma Partisi’nin hükümeti ile girdiğimiz 2009 yılında,

- √ Milli meselelerde inanç ve vizyon eksikliği,
- √ Manevi konularda istismarcı anlayış,
- √ Giderek kurumsallaşan kayırmacı yönetim zihniyeti,
- √ Yandaş vurgun çetelerine dönük hoşgörü,
- √ Her gün bir yenisi eklenen yolsuzluk haberleri,
- √ Uluslar arası alanda teslimiyetçi tavır,
- √ Bölücülüğe olan tavizkar yaklaşım, artarak devam edecek ve tıpkı bundan öncekiler gibi aziz milletimiz için ziyan olmuş, israf edilmiş sancılı dönem olarak yaşanması mukadder olacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

2009 yılında öncelikli olarak ele alınmasının yerinde olacağını düşündüğümüz konular ve bunun için izlenecek yöntem ve takvim hakkındaki görüşlerimizi ana hatlarıyla buradan açıklamak istiyorum.

√ Birinci ana başlık altında çözüme kavuşturulması gereken sorunlar, bugüne kadar sürüncemede bırakılan, huzursuzluk ve gerginlik kaynağı haline gelen toplumsal sıkıntılardır.

Bu sorunların karşılıklı hoşgörü anlayışıyla çözümlenmesi ve son dönemde tehlikeli boyutlar kazanan cepheleşmeleri ortadan kaldırarak bir toplumsal kucaklaşma dönemi başlatılması büyük önem taşımaktadır.

Bu çerçevede, ele alınması yerinde olacak ilk konu Alevi İslam inancını benimseyen kardeşlerimizin inanç ve kültürel temelli sorunları, sıkıntıları ve beklentileridir. Milliyetçi Hareket

Partisi bu sürece samimi katkıda bulunmaya hazır olduğunu esasen açıklamıştır.

Hükümetin bu konuda başlattığı diyalog sürecinin, iyi niyetle ve samimiyetle yürütülmesi, sürüncemede bırakılmaması ve biran önce somut sonuçlar vermesi en samimi temennimizdir.

Bu konularda ortak mutabakat oluşturma çabalarının belirli bir olgunluk düzeyine ulaşması aşamasında, Milliyetçi Hareket Partisi'nin çözümlerin ana unsurları hakkındaki somut düşüncelerini hükümetle ve Alevi Kardeşlerimizle paylaşmaya hazır olduğunu belirtmek isterim.

Bunun yanı sıra, geçmişten bugüne taşınan ve çözümsüz kalan diğer bazı toplumsal huzursuzluk konularının da bu kapsamda masaya yatırılmasının gerekli ve yararlı olacağını düşünmekteyiz.

√ İkinci ana başlık altında toplanacak sorunlar, devletin organları arasındaki görev ve yetki çatışmasıdır.

Geçtiğimiz yıl içinde yaşanan gelişmeler; devletin temel kurumlarının birbirleriyle çatıştığını, Parlamento'nun Anayasal yargı ile karşı karşıya geldiğini, yüksek yargı organları arasında görev ve yetki ihtilafının çıktığını göstermiştir.

Bu durum karşısında, devletin temel organları arasındaki yetki çatışmasını önlemek, devletin fonksiyonlarının dengeli ve uyumlu bir şekilde icra edilmesini sağlamak ve Parlamento'nun yasama yetkisine ve hukukuna sahip çıkmak için, demokratik meşruiyet ve Meclis'in anayasadan kaynaklanan yetkileri çerçevesinde kalınarak gerekli düzenlemeleri yapmak, önümüzdeki dönemde Parlamento'nun öncelikli bir görevi olarak görülmelidir.

√ Üçüncü ana başlık altında ele alınmasının uygun olduğuna inandığımız hususlar; siyasi ve ahlaki kirlilik ve yolsuzluk ve kanunsuzlukla mücadele konularını kapsamalardır. Bu amaçla üzerinde durulması gerekli olan hususlar şunlardır:

Siyasi partilerin ve yönetim kadrolarının faaliyetlerini etik esaslara bağlayacak “siyasi ahlak kodlarını” kapsamlı bir şekilde düzenleyen **Siyasi Ahlak Yasası** öncelikli olarak ele alınmalıdır.

Bu çerçevede milletvekillerinin yasama görevi sırasında ve sonrasında yapamayacakları ticari faaliyetlerin kapsamı kesin çizgilerle belirlenmeli; iş takibi ve nüfuz ticareti yapmalarının önüne geçmek için etkili yaptırımlar getirilmelidir.

Bunun yanı sıra; siyasetin finansmanını gerçek anlamda şeffaf hale getirecek ve etkili bir denetim altına sokacak, siyasi partilerin, yöneticilerinin ve milletvekillerinin gelir kaynakları ve seçim harcamalarının izlenmesini ve sınırlandırılmasını mümkün kılacak yasal düzenlemeler süratle hayata geçirilmelidir.

Bu kapsamda önem taşıyan diğer bir husus da, siyasi ve sosyal ahlak üçgeni olarak tanımlanabilecek “**Siyaset–Medya–İş Dünyası**” ilişkilerinde geçerli olacak temel ahlak kurallarının etraflı bir şekilde belirlenmesi ve etkili yaptırımlara bağlanmasıdır.

Devlet yönetiminde bulunanların her yönüyle hesap verecek durumda olmaları, siyasi ahlakın bir gereği olduğu kadar demokratik rejimin de sigortasıdır.

Milletvekili dokunulmazlığının adalet önünde hesap vermekten kaçmak için bir cankurtaran simidi olarak görülmesi, temiz ve ahlaklı siyaset anlayışıyla bağdaşmayacaktır.

Bu bakımdan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 2009 yılında dokunulmazlıklar konusunun öncelikli olarak ele alınması ve kamuoyunu rahatlatacak yeni esaslara bağlanması, artık ertelenemeyecek bir mecburiyet olarak görülmelidir.

√ Önümüzdeki dönemde Yüce Meclis çatısı altında gündeme getirilmesinin uygun olacağını değerlendirdiğimiz dördüncü konu, Rektör atamaları süreci, Cumhurbaşkanı'nın ve YÖK'ün bu konudaki yetkileridir.

Türkiye'nin siyasi gündeminde ve kamuoyunda en çok tartışılan meselelerden birisi olan bu konuda, bugüne kadar edinilen tecrübeler ışığında, rektör seçiminin yeni esaslara bağlanması ve Cumhurbaşkanı'nın ve YÖK'ün yetkilerinin bu amaçla gözden geçirilerek yeniden belirlenmesi uygun olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin, dört ana başlık altında toplanan bu konular dışında kalan ve Türkiye'nin milli devlet niteliğini, üniter siyasi yapısını, milli kimliğini ve birliğini haleldar etmeyecek diğer konulardaki Anayasa değişikliklerini de ele alarak değerlendirmeye ve Mecliste uzlaşma zemini oluşturulması için katkı sağlamaya hazır olduğunu buradan belirtmek isterim.

Ülkemizi önümüzdeki dönemde çok güç ve sancılı günler ve süreçler beklemektedir. Ve Türkiye, temel sorunların ağırlaşarak sürdüğü, bölücülük temelinde siyasi hesapların yapıldığı, gerginliklerin had safhaya ulaştığı böylesi bir ortamda 1 Ocak 2009 tarihi itibarıyla Mahalli idareler Genel Seçimleri sürecinin takvimi işlemeye başlamıştır.

Bu itibarla önümüzdeki seçim, öngördüğümüz bütün bu kötü gidişin durdurulacağı, hükümete ihtar anlamı taşıyacak bir dersin verileceği artık kaçınılmaz bir sorumluluk olarak karşımıza çıkmıştır.

Bu tarihi uyarı için, yaklaşan Mahalli İdareler Genel Seçimlerini önemli bir fırsat olarak görüyor; uzlaşmadan kaçan, işbirliğine yanaşmayan, ülkemizi yokluğa, yoksulluğa ve gayri milli politikalara mahkûm eden Adalet ve Kalkınma Partisi'ne verilmesi gereken ilk ikaz yerinin sandık başı olduğunu düşünüyorum.

Daha iyi bir Türkiye'ye ulaşabilmek arzusu taşıyan vatandaşlarımızın ülkemizin geleceğinde söz sahibi olabilmeleri için oy vermeleri milli iradenin tecellisi açısından da önemli olacaktır.

Bu itibarla vazgeçilmez vatandaşlık görevi olan oy kullanma hakkının bütün seçmenler tarafından mutlaka ve ısrarla yerine getirilmesini bekliyorum.

Huzur, barış ve adalet içinde gerçekleşmesini ümit ettiğim bu seçimle beraber vatanımızın üzerine kâbus gibi çöken bir dönemin ve karamsar ruh halinin artık geride kalmasını, seçimin siyasi partilere, Türk siyasetine ve demokrasisi ile aziz vatandaşlarımıza hayırlar getirmesini diliyorum.

Yeni yılın, özellikle 29 Mart seçimlerinin bu açıdan bir dönüm noktası olmasını; milli gerçeklere dönüş, onurlu bir yönetim, sosyal barış ve huzurun yeniden inşasını sağlamasını samimiyetle temenni ediyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 OCAK 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygı-
rıyla selamlıyorum.

Ülkemizin çok nazik ve kritik bir süreçten geçtiği dönemde
sizlerle yeniden bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Siyasetteki çalkantı, ekonomideki belirsizlik, sosyal hayattaki
güvensizlik alabildiğine yaygınlaşmakta ve bir habis ur gibi top-
lumsal yapımıza yerleşerek derinlere kök salmaktadır.

Kontrolü kaybeden hükümetin dizginlenemeyen siyasal hırsı
Türkiye'mizi kaosu eşliğine kadar getirmiş ve karşımıza iktidar
ve vizyon yetersizliği sonucu yönetilemeyen bir ülke çıkarmıştır.

Gerçek sorunların ihmal edildiği ya da önemsiz addedildiği bu
dönemde yapay ve sanal sorunların peşine takılmak istenen aziz
milletimiz olan bitenlerden yorulmuş ve bıkmıştır.

Bunca sorunun arasında son yaşananlar ise, millet fertlerinin
birlikte yaşamaları için vazgeçilmez öneme sahip olan adalet
duygusunun yıpratıldığı, aşındırıldığı ve çarpıtılmaya çalışıldığı
yeni bir problem alanı olarak ortaya çıkmıştır.

Türkiye'nin siyasi gündemi hızla değişmekte, toplumsal çatışma ve ayrışma alanları her geçen gün derinleşmekte, puslu ortam giderek ağırlaşmaktadır.

Devletin temel kurumlarının bir çatışma ve zıtlasma ortamına çekildiği; hukukun siyasetle karşı karşıya getirildiği; siyasetin hukuka müdahalesi ve hukukun siyasallaşması tartışmalarının yaşandığı böyle bir tablonun Türkiye'nin hayrına olmayacağı çok açıktır.

Bu itibarla, son günlerde aziz milletimizi meşgul eden ve önemli sonuçlar doğuracağına inandığım gelişmelerle ilgili düşüncelerimi ifade etmek, bu konularda Milliyetçi Hareket Partisi'nin görüşlerini aziz milletimizle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği gibi Türkiye'mizin siyasi mazisi, kurulduğu ilk günden bu yana, Cumhuriyet üzerinde isyan ve ayaklanma girişimlerinin; çok partili hayata geçtiğimiz günden itibaren ise demokrasimize yönelik dayatma, telkin ve zorlamaların görüldüğü ve AKP iktidarında ise artış gösterdiği sancılı süreçlerin tarihidir.

Parlamentar sistemin yönetim kültürümüze girmeye başladığı Tanzimat'tan bu yana geçen iki asra yaklaşan süreç, kutuplaşmalar, gerginlikler ve çatışmaların siyaset alanındaki yansımaları olmuştur. Uzantıları günümüze kadar gelerek, adına hareket, müdahale, muhtıra ve ihtilal denilen bir seri cebri yöntemle siyaset kesintiye uğramıştır.

Demokrasi dışı bu arayışların kaynağını, ülkenin kötüye gittiğine, sistemin rayından çıktığına dair entelektüel kaygılar oluşturmuş, yıllardır birbirini besleyen ve birbirine güç aktaran bir döngü ile ‘önce ekonomik kriz, sonra toplumsal bunalım ve ardından yönetim istikrarsızlığı’ talihsiz bir çark olarak milletimizin ve demokrasimizin üstünde dönüp durmuştur.

Siyasetçiden umudu kesenlerin, inandıkları değerler üzerinde tehlikeler vehmedenlerin veya bir türlü milletle kucaklaşamayıp yönetimden uzak kalanların yıllardan beri en büyük arzusu demokrasiyi “by pass” yaparak iktidara kısa yoldan ve sandık dışından gelebilmek olmuştur.

Bu itibarla demokrasinin işlediği dönemlerde bile olağanüstü beklentiler eksik olmamış; duygu ve niyetlerini sürekli sıcak tutan ara rejim heveslileri ile yönetime müdahale çığırtağları, siyaset dışı araçları ve arayışlarını sürdürerek ülkemizin talihsiz bir gerçeği olarak bugünlere kadar gelebilmişlerdir.

Gerekçesi ne olursa olsun, çok zor ve sancılı mücadelelerin eseri olarak bugünlere ulaşan demokrasimiz üzerinde dolaşan kara bulutları ortaya çıkartmak, anti demokratik arayışların önünü kesmek elbette ki çözümü siyaset içinde gören ve görmesi gerekenlerin en önde gelen görevi ve demokrasi borcu olmalıdır.

Yarım asrı aşan demokrasi arayışları ve demokrasiye müdahale döngüsü, bizlere önümüzdeki muhtemel gelişmeler hakkında artık bir fikir verebilmekte; sağduyulu siyasetin ve görebilen siyasetçinin bir şablon çıkarmasına imkân verecek kadar bilgi ve tecrübe birikimi sunmaktadır.

Özellikle demokrasiye müdahale şartlarını hazırlayan zeminin, demokratik nizama yön veren siyaset kurumunun kutuplaştırıcı ve cephelere ayırıcı kısır siyasi çekişmelerden beslendiği tarihi bir vakiadır.

Öte yandan bu çatışma ortamını kollayan, hatta körükleyen odakların ortaya çıkmaya başladığı; demokrasi dışı arayışların terörden, sokak hareketlerinden, çeteleşmeden ve toplumsal huzursuzluktan aldığı destek ile hız ve ivme kazandığı da bir gerçektir.

Bu itibarla, gerekçesi ve niyeti ne olursa olsun, bütün eksik ve kusurlarına rağmen milletimizin artık kesin tercihini yapmış olduğu demokrasi yolunda, önüne çıkacak engellerin temizlenmesi, milli iradeyi sekteye uğratacak emarelerin takip edilmesi ve mani olunması kaçınılmaz bir milli sorumluluktur.

Bu sorumluluktan hareketle, siyasi iktidarın demokrasiye karşı bütün yasadışı oluşumları ortaya çıkarması ve hukuk içinde çözerek sonuçlandırması doğal ve doğru bir yaklaşım ve olması gereken bir anlayışın takdir edilecek tezahürüdür.

Bu açıdan, adına Ergenekon denilen davanın, varsa demokrasimiz üzerindeki gölgesini ortadan kaldıracak, sorumlularını bulup ortaya çıkartacak adil yargılanma süreci önemli ve ciddiye alınması gereken bir gelişmedir.

Milliyetçi Hareket, olan bitenin farkında ve şuurundadır. Süreci dikkatle ve sükûnetle takip etmektedir. Yaşananların bizim için sürpriz olmadığı parti teşkilatımız ve yöneticilerimize, alınacak tedbirler ve dikkat edilmesi gereken hususlara yönelik olarak

geçtiğimiz yıllardan beri çeşitli aralıklarla yayınladığımız genelgelerimizde görülecektir.

Son gelişmeler ışığı altında, bu konuda partimizin görüşlerini şu başlıklar altında toplamak mümkündür.

1. Milliyetçi Hareket Partisi, hukukun üstünlüğüne inanan, demokrasi ve insan hakları gibi vazgeçilmez ilkeleri savunan bir siyaset çizgisinin temsilcisidir.

Adalet, günlük hesaplarımızdan bağımsız, insanlığın binlerce yıllık mücadelesi sonucunda ulaştığı, geçmiş tecrübelerimizden süzüp olgunlaştırdığımız bir değer sistemidir.

Yaşadığımız coğrafyada, millet olarak var olmamızın en temel gereklerinden birisi de adalete olan güvenle duygusu ile sağlanacaktır.

Hukukun korunup, kolanması başta siyasi sorumluluk taşıyan hükümet olmak üzere, herkesin en temel görevi olmalıdır. Bize göre adalet, gerçek anlamıyla mülkün temelidir.

2. Hukuki süreçler üzerinden siyaset yapılmasını doğru bulmayan partimiz, davanın sonucunu beklemek ve yüce adalete güvenmek durumundadır.

Esasen süren yargısal bir süreç hakkında, hukuku yönlendirme ve etkileme anlamına gelebilecek bir düşünce ihsasının dahi doğru ve kabul edilebilir olmayacağı tartışılmaz bir gerçektir.

Her şey hukukun belirlediği çerçevede yürütülmeli, herkes hukuk içinde hareket etme zorunluluğunda olduğunu hatırlamalıdır.

Hukukun bağımsızlığının kaybolduğu, adalete olan güvenin azaldığı bir sosyal zeminde, temel hak ve özgürlüklerin varlığından söz etmek mümkün olmayacaktır.

Bu nedenle, hukukun güvenilirliğine gölge düşürmemek, yargı bağımsızlığını sürdürebilmek için kurum ve kişiler kendilerine düşen özen ve sağduyuyu azami olarak göstermelidirler.

3. Bu süreçte adaletin gecikmeden tecelli etmesi ve adil yargılamaya hakkına titizlikle uygun davranılması hukuk devletinin vazgeçilmez bir gereğidir.

Mahkeme safahatı çok sayıda tutuklu şahıs ile devam etmektedir. Bu konu yasal ve meşrudur. Söylenecik söz yoktur. Ancak gelişmeler açılan davaya ilişkin iddianamenin bile yeni ek-lentilerle aylarca bitirilemeyeceğini işaret etmektedir.

Davayla ilgili soruşturma ve kovuşturma sürecinin uzun sürmesi toplum üzerinde tedirginlik yaratacak, adalet ve hukuka olan inanç zedelenecektir.

Geciken adaletin, adalet olamayacağı gerçeğinden hareketle davanın en kısa sürede sonuçlanması mutlak bir zorunluluk olarak karşımızdadır. Bu konuda değerli hukuk adamlarına bir telkin ve baskı yapılamayacağı da ortadadır.

Bu nedenle, davanın genişleyen kapsamı ve derinleşen hukuki boyut ve anlamı dikkate alındığında dar bir hukukçu kadrosu ile çözülemeyecek boyutlara yükselmiş olması, mahkeme heyetinin ilave tedbirlerle ve kadrolarla usulü çerçevesinde desteklenmesini zorunlu kılmaktadır.

Zira, birlikte yaşamanın teminatı olan adalete güvenin zayıflaması, hukukun sonuçlarına yönelik şüpheler olarak karşımıza çıkma tehlikesini artırmıştır.

4. Dava kapsamında dönem dönem gözaltına alınan şahısların arasında hukukçular, üniversite öğretim elemanları, Türk Silahlı Kuvvetleri, emniyet ve basın mensupları, ticaret adamları ve siyasetçiler vardır.

Bu davada suçlu bulunacak olanlar, hukuk kuralları içinde bulunun sonuçlarına elbette katlanacaktır.

Ancak, düşünceleri ne olursa olsun hiç kimse hüküm giymeden suçlu ilan edilemez, suçlu olduğuna dair imalar ve bağlantılar kurulamaz. Bu yaklaşım hem ahlaki değildir, hem de hukuki bir değer taşımamaktadır.

3 Temmuz 2008 tarihinde konuya ilişkin yaptığımız açıklamada “görevi, mevkii ve adresi belli olan şahısların adalete intikal şekilleri ve yöntemleri ile bunların medyada yer alma ve yorumlanma biçimlerinin tartışmaya açık” olduğunu belirtmiştik. Bugün de aynı düşüncede olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Yakın siyasi tarihimizde, tahkikat komisyonlarının yol açtığı siyasal ve toplumsal facialar, bir amaca yönelik oluşturulan mahkemeler, “sizi buraya koyan kuvvet bunu istiyor” sözleriyle süren yargılamaların yapıldığı dönemlerin acı hatıraları sıcaklığını korumaktadır.

Ne var ki, geçmişte ülkemizde Başbakanlık yapmış olanların bile yaşamış olduklarını bildiğimiz kötü muameleler, bugün yapılanları haklı çıkaramayacağı gibi, elbette ki onlara yapılanları da masum hale getirmeyecektir.

Türkiye’de dikkat ve özenle muhafaza edilmesi gereken hepimizin varlığına fazlasıyla muhtaç olduğumuz adaletin, siya-

sal mülahazalara konu edilmeye çalışılması çok ciddi sorunlara kapı aralayacaktır.

Bu itibarla, soruşturma safhasını bir siyasal intikam olarak görmek ve bunun için medyayı alet etmek en az dava konusu kadar tehlikeli bir yaklaşım ve kabul edemeyeceğimiz bir anlayışın işaretidir.

5. Ergenekon adı verilen dava kapsamında gözaltına alınan ve yargılaması devam eden şahısların bir bölümü Türk Silahlı Kuvvetlerinin emekli ve muvazzaf mensuplarından oluşmaktadır.

Ülke savunmasında ve terörle mücadelede en önemli görevi üstlenmiş olan bu kurumun rejim karşıtı gizli ve karanlık işlerle ilintili olduğuna dair kamuoyunda uyandırılmak istenen kanaatler dikkatlerden kaçmamıştır.

Hangi kurum ve kuruluş mensubu olarsa olsun, suç işleyenlerin tespiti ve cezalandırılması ayrı bir konudur, bu suça iştirak ettiği iddiası ile bütün bir kurumun, Türk Silahlı Kuvvetlerinin zan ve itham altında bırakılması farklı bir konudur.

Terör örgütü ile kahramanca mücadeleyle geçen yılların ardından, binlerce şehit ve gazi vermiş ve bugün bu mücadeleyi başarı ile sürdürmeye çalışan Türk Ordusunun, karalama kampanyaları karşısında zayıf ve korumasız bırakılması bir yönetim zafiyetidir.

6. Bizim anlayışımıza göre cumhuriyet ve demokrasi, birbirlerini tamamlayan değerler manzumesidir. Bir bütünün ayrılmaz parçaları olan bu temel değerler tıpkı eşitlik ve hürriyet ilişkisinde olduğu gibi, birbirlerinin can yoldaşı ve teminatıdır.

Cumhuriyet olmadan demokrasinin yaşayıp gelişmesi mümkün değildir. Demokrasiden mahrum bir Cumhuriyet idaresinin tasavvur edilemeyeceği de bir gerçektir.

Bu bakımdan, Cumhuriyetin korunması için demokratik kuralardan sapılması, yada demokrasiyi koruma adına istibdat arayışlarına girilmesi hem Cumhuriyetin hem de demokratik rejimin sonunu hazırlayacaktır.

Türkiye, Cumhuriyeti ve demokrasiyi birlikte yaşatmaya ve yüceltmeye mecburdur.

7. Partimiz, adaletin ve meşruiyetin herkese lazım olduğuna yürekten inanmaktadır. Milliyetçi Hareket yıllardan beri bunu savunmuş, bunun arkasında durmuş, yıllar öncesinde yaşadığı adli mağduriyetleri not ederek yeni bir sürecin başlatılmasını savunmuştur.

Türkiye bu sancılı süreci, eski hataları tekrarlamadan toplumsal sağduyusunun rehberliğinde mutlaka aşmalıdır. Siyaset yapma ve hükümet etme anlayışlarının pozitif yönde değişeceği yeni bir dönem başlamalıdır.

Şimdi herkes, başlamasını temenni ettiğimiz bu yeni döneme samimi katkılarda bulunmaya hazır olmalıdır.

Aksi halde gerilim ve çatışmaların sürmesi ve intikam çılgınlıklarının devamı halinde, demokratik rejimin ve hukuk devletinin geleceğinin kararacağını söylemek ve bugünün bile aranacağını öngörmek kehanet olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Demokrasimiz üzerindeki süregelen tehditlerin en önemli ayağı elbette ki ara ve kara rejim arayışındaki odaklar ve müdahale için fırsat kollayan mihraklardır.

Ancak siyasal iktidarların dayatmacı, başına buyruk ve çatışmacı siyaset anlayışı da bu niyet sahiplerine fırsat vermekte, demokrasi dışı arayışların toplumsal zemin ve taban bulmasına imkân sunmaktadır.

Altı yılı aşkın süredir iktidar olan Adalet ve Kalkınma Partisi, geleneksel kriz üreten siyaset çarkının içine düşmüş ve kurumları cepheleştirerek, değerleri çatıştırmakla kalmamış bir toplumsal yapının körükleyicisi olmuştur. Bunları da görmek lazımdır.

Hepimizin bildiği üzere, Adalet ve Kalkınma Partisi, demokrasinin imkânlarından, ruhundan, ortaya çıkardığı fırsatlardan istifade ederek iktidar olmuştur.

22 Temmuz seçimlerinden aldığı %47 oyun sorumluluğunu taşıyamayan, bu desteği ilkel siyaset anlayışının ilelebet onayı zanneden hükümetin, toplumun yarısını dost, ancak diğer yarısını düşman gören siyaseti, gerilimi giderek cepheleşmeye doğru yöneltmiştir. Ve elbette bu cephe tek başına oluşmamış, karşısında da ana muhalefet yerini almıştır.

Milliyetçi Hareket Partisine göre siyaset öç almanın bir vasıtası, iktidar intikam yeri, hükümet ise ilkesiz bir kadrolaşmanın fırsat zemini değildir. Bu konuda, 2000 yılında, bundan sekiz yıl önce söylediğimiz şu sözün bugün de arkasındayız.

“Demokratik siyaset, her şeyden önce, hem rekabet hem de uzlaşmayı aynı anda içinde barındıran bir siyasî süreci ifade

eder. Demokratik siyaset, eğer ayrışma, bölünme ve kavga üzerine bina edilir ve kurgulanırsa, kaotik ortamın yaratıcısı olur ve kendi kuyusunu kazan bir siyasî organizmaya dönüşür.“

Bu itibarla Türkiye'mizin çok büyük ve son derece vahim iç ve dış sorunlarla boğuştuğu bir karanlık dönemde, adına ne denilirse denilsin, rövanş, düello veya hizaya getirme, siyaset bu ilkel dürtülerin esiri olmamalı, bütün Türkiye'yi kapsayacak ve rahatlatıcı mesajlarla yüklü bir yönetim kucaklaması ortaya konulmalıdır.

Ve elbette ki bu rahatlama gerilimin tarafı haline getirilmek istenen Anayasal kurumlar da payını almalıdır.

Ancak, altı yılı aşan tecrübelerimiz, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bu sakinleştirici ve kapsayıcı tavırlardan çok uzak kaldığını, bundan sonrası için de artık bir karakteri haline gelen çatışmacı anlayıştan kurtulamayacağını göstermektedir.

Muhalefeti ciddiye almayan, küçümseyen, tahkir eden, yok sayan siyasi ahlak ve demokrasi dışı siyaset anlayışının devamının ülkemizi götüreceği daha iyi ve güzel günlerin olmayacağı ortadadır.

Bilindiği gibi yalnızca demokrasilerde muhalefet yasal ve meşrudur. Muhalefetin yaşamasına ve kendisini geliştirmesine imkân tanımayan sistemleri, demokratik parlâmenter rejim olarak tanımlamak mümkün değildir.

Muhalefetsiz bir yönetim anlayışını özlemek ve bu yolda adım atmak da demokrasi ile bağdaşmaz ve en az ara rejim çağrılar kadar zararlı ve karanlıktır.

Bu itibarla demokrasiye ruh ve anlam katan özellik; birbirine benzemeyen görüşlerin, fikirlerin seslendirilmesi ve bunlar etrafında bir araya gelinmesidir.

Toplumda çok çeşitli çıkarları ve farklı şartları paylaşmaktan, değişik sorunları yaşamaktan doğan görüşler, siyasal düşünceler ve çözüm önerileri vardır ve olması da son derece tabii ve gereklidir.

Demokrasinin var olabilmesi, işlevsellik kazanabilmesi, hak ettiği itibara kavuşabilmesi, demokrasinin sözle değil, içerik ve öz açısından sahiplenilmesiyle olacaktır.

Bunun yolu da, sosyal ve siyasal yapıda düşünce açısından doğal görülen farklılıklara saygı duyulması, toplumsal uzlaşma alanı içinde kalmak kaydıyla serbestçe ifade edilmesine destek olunmasından geçmektedir.

Türk demokrasi tarihine bu eksende baktığımızda, rejim bunalımlarının kökeninde sağlıklı bir iktidar-muhalefet geleneğinin ve ilişkilerinin tesis edilememesinin yol açtığı gerilimlerin olduğu görülecektir.

Çünkü böylesi bir geleneğin yokluğu, bir yandan siyasî sistemin çözüm ve değer üretme kabiliyetini ortadan kaldırırken öte yandan bu açmaz meşruluk ve çoğulculuk sorununu da beraberinde getirmektedir.

Ülkemizde demokrasinin temel zafiyetlerinden birisini teşkil eden demokratik uzlaşma kültüründen yoksunluk, arzulanan siyasî istikrarın tesisi yönünde ciddi bir engel olarak varolagelmıştır.

Bu itibarla partimiz yıllardan beri, uzlaşma kültürünün eksikliğine vurgu yapmakta, işbirliği, olumlu ilişki, birbirine saygılı tavır, yapıcı muhalefet ve yol gösteren eleştiriler ile yeni bir siyaset anlayışını yerleştirmeye çalışmaktadır.

Milliyetçi Hareket, özellikle uzlaşma kültürüne sahip olmayan ve kendinde güç vehmetmeye başlayan tek parti iktidarlarına karşı etkili bir muhalefetin varlığının, çoğulcu demokrasiyi güçlendirdiğine ve toplumsal huzuru artırdığına inanmaktadır.

Muhafifleri sindirme, farklılıkları törpüleme, değişik sesleri susturma, demokrasiyi tahrip etme niyetlerinin somutlaştığı bir dönemden geçilmektedir.

Türk siyasetenin yaşadığı merhaleler dikkate alındığında, bu eğilim siyasal anlamda bir geriye kıvrılıştan başka bir anlam taşımayacaktır.

Demokrasinin muhalefet etme anlayışıyla anlam kazanacağını unutan AKP iktidarı, bu yüzden kendine göre muhalefet tanımı yapma küstahlığını gösterebilmektedir.

Bu nedenle yaşadığımız bunalımların bir nebze olsun hafifletilmesinin yolu, öncelikle iktidarı elinde tutan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin içine düştüğü yanlış ve yalnızlıktan uzaklaşması, toplumun tamamına yönelik bir kucaklaşma ile bütün siyasi düşüncelere saygı ile yaklaşmasıdır.

Aksi tutumların devamı halinde, AKP'nin elindeki sayısal çoğunluk bir demokratik güç ve imkan olmaktan çıkacak, siyasetini sakat bir demokrasi ve sorunlu bir milli irade anlayışından beslenen tek parti diktasının yada Baas rejimi arayışlarının tehlikeli darboğazlarına sürükleyecektir.

Ve o gün geldiğinde zarar gören yalnızca Adalet Ve Kalkınma Partisi değil, Türk demokrasisinin ilmek ilmek örülen kazanımları ve kök salmaya çalışan siyaset geleneği olacaktır.

Temennimiz yaşadığımız gerilimlerle dolu süreçte herkesin sorumluluklarının farkına varmış olmasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

İsrail'in Gazze'ye saldırısının ağırlaşarak sürmesi ve onsekizinci gününe giren bu vahşet karşısında uluslararası toplumun hala harekete geçmemiş olması, Türk milletini ve toplumsal vicdanı derinden yaralamaktadır.

İsrail ordusunun hava bombardımanı ve işgal birliklerinin Gazze içindeki sivil halkı da hedef alan saldırıları toplu katliama dönüşmüştür. Ölü sayısı bine yaklaşmış, yaralılar üç bini aşmıştır.

Birleşmiş Milletler kaynaklarına göre bunların üçte birinin çocuk olması, okulların ve hastanelerin bombalanması, uluslararası hukukun yasakladığı silahların kullanılması, İsrail'in hukuk tanımaz pervasızlığını ve Gazze'de yaşanan insanlık dramının korkutucu boyutlarını ortaya koymaktadır.

Uluslararası toplumun kayıtsızlığından cesaret alan İsrail, Gazze'ye ilave askeri birlikler gönderme kararı almış, bunun sonucu işgal ve saldırılar yoğun nüfusun yaşadığı bölgelere yaygınlaştırılmıştır.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin ateşkes çağrıları, silahların susması ve İsrail birliklerinin işgale son vermesi için kesin bir zaman sınırı içermediğinden ve yaptırımlarla desteklenen bağlayıcı nitelik taşımadığından bugüne kadar sonuçsuz kalmıştır.

İsrail, uluslararası hukuka ve topluma meydan okumayı maalesef sürdürmektedir.

Çatışmaların Lübnan ve Suriye'ye de sıçrama riski, İsrail'in Gazze saldırılarının kontrol edilemeyecek bir bölgesel çatışmayı tetikleme tehlikesini ortaya çıkarmıştır.

Fransa ve Mısır'ın geliştirdiği ortak plan doğrultusunda, taraflar arasında Kahire'de sürdürülen kalıcı ateşkes görüşmelerinin kısa sürede somut sonuçlar vermesi beklenmemektedir.

Başta Batılılar olmak üzere uluslararası toplumun İsrail üzerinde caydırıcı etki yapacak siyasi bir irade sergilememesi halinde İsrail'in, askeri hareket siyasi hedeflerine ulaşana kadar bu çatışmaları sürdüreceği anlaşılmaktadır.

AKP hükümetinin bu konuda izlediği tutarsız, etkisiz ve çelişkili politikaların hala değişmeden sürüyor olması, Türk milleti için ayrı bir üzüntü ve hayal kırıklığı vesilesi olmuştur.

Filistinli kardeşlerimizin maruz kaldığı bu insanlık dışı saldırılar karşısında, Türk toplumunun ortaya koyduğu haklı tepki ve infial ile Başbakan Erdoğan ve hükümetinin sergilediği iki yüzlü ve içten pazarlıkçı yaklaşımlar arasındaki derin uçurum gözlerden kaçmamaktadır.

Gazze saldırılarından beş gün önce İsrail Başbakanı ile yaptığı ve resmi tutanağı bulunmayan beş saatlik görüşmede neler konuşulduğuna hala açıklık getirmeyen Başbakan, sözden öteye geçmeyen hamasi konuşmalarla durumu idare etmeye çalışmaktadır.

Geçtiğimiz hafta Başbakan uluslararası camiaya seslenmiş ve “ateşkese uymayan İsrail’e niye yaptırım uygulanmadığını” sorarak, bir kere daha ucuz ve boş gövde gösterilerinin arkasına sığınmak yolunu seçmiştir.

Türk toplumunun infiali karşısında, kendisini aklama gayretiyle uluslararası topluma yaptırım uygulayın çağrısı yapan Başbakan’la, kendi döneminde geliştirilen yakın askeri işbirliğini kullanarak İsrail üzerinde etki yapabilecek tedbirler almaktan ısrarla kaçınan Başbakan, aynı kişidir.

İsrail vahşeti karşısında Türkiye ile olan askeri ve savunma sanayi alanındaki işbirliğinin aynen sürdürüleceğini söyleyen ve bunu uluslararası ilişkilerde duygusallığa yer olmadığı teziyle açıklamaya çalışan Başbakan’ın bu ilkesiz tutumunu Türk milleti elbette değerlendirecek ve takdir edecektir.

İsrail’in bu vahşetine ortak olmanın ruhunda yarattığı suçluluğun telaşı ve panik psikolojisi içinde çırpınan Başbakan; şiir okuyarak, hamasi sözler söyleyerek Türkiye’nin itibarının korunamayacağını ve Filistinli kardeşlerimizle dayanışma içinde olunamayacağını anlamasa bile, Türk milleti olan bitenleri çok iyi görmekte ve anlamaktadır.

İsrail’e karşı yaptırım uygulamayan ülkelere; “İsrail’e ne borcunuz var ki hareketsiz kalıyorsunuz” diye soran Başbakan’ın, şimdi yapması gereken, Türk milletinin karşısına dürüstçe çıkıp kendi hareketsizliğinin İsrail’e olan hangi borçtan kaynaklandığını açıklamasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Toplumsal sistem ve siyasal hayatta artan sorunların, Türkiye ekonomisinde var olan problemleri daha da yoğunlaştırabileceği bir dönemde bulunmaktayız.

Son dönemde açıklanan ekonomik verilerden bazıları, özellikle üretim çarklarının durma noktasına geldiğini göstermektedir. Bu endişe verici durum, siyasi tartışmalardan dolayı gölgeleşmiş, yaşanan gerçek meseleler üzerine adeta bir sis perdesi inmiştir.

Ekonominin yaklaşık dörtte birini oluşturan, ancak hem ihracattaki payı hem de dolaylı etkileri nedeniyle toplam ekonomik aktiviteye etkisi daha fazla olan sanayi sektöründe, 2008'in Ağustos ayından itibaren başlayan üretim gerilemesi, Kasım ayında ciddi bir seviyeye inmiştir.

Bu kapsamda sanayi üretimi 2008 yılı Kasım ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yaklaşık yüzde 14 azalmış, imalat sanayi üretimi yüzde 15,5 oranında düşmüştür.

Ortaya çıkan bu rakamlar, baz alınan yıl değişikliği nedeniyle tam bir mukayese imkanı vermese de 2001 yılından bu yana en önemli düşüş olmuştur.

Bir diğer olumsuz gelişme ise kapasite kullanım oranlarında yaşanmıştır.

İmalat sanayinde kapasite kullanımı, 2008 yılının Aralık ayında, 2007 yılının aynı ayına göre 16,4 puan azalarak, yüzde 64,7 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Aralık ayında imalat sanayinde kapasite kullanım oranı, kamu sektöründe yüzde 61,6, özel sektörde yüzde 65,2 olmuştur.

Bu gelişmelerden anlaşılacağı üzere, ekonominin üzerine kara bulutlar çökmüş, üreten sektörde tansiyon kanamaya sebep olacak şekilde yükselmiştir.

Gelip gelmediği, etkileyip etkilemediği tartışılırken ekonomik kriz, durmak yola devam diyerek ilerlediği her istasyonda uğradığı yerleri tahrip etmekte, özellikle üretim sistemini işlemez hale getirmektedir.

Endişemiz, Türkiye ekonomisinin, krizin etkilerini ve asıl darbeyi 2009'da yiyecek olmasındandır. Bu nedenle siyaset ve ekonomi bürokrasisinden, krizle ilgili değerlendirmelerin ardına gelmesi şaşkırtıcı sayılmamalıdır.

Biz demiştik yaklaşımlarıyla, şimdiden ön alabilmek için yapılan çabaların hiç kimseye bir faydası olmayacak, ekonominin mantığı açısından hiçbir anlam taşımayacaktır.

Ekonomiden Sorumlu Bakan'ın, Türkiye'nin bu krizden etkilenmesinin kaçınılmaz olduğunu belirtmesini, Merkez Bankası Başkanı'nın krizin dibinin henüz görülmediğini ve yeni sürprizlere hazır olmak gerektiği yönündeki sözlerini bu çerçevede ele almak gereklidir.

Krizi görmezden gelen, ısrarla tedbir almakta direnen AKP hükümeti, ekonominin dümenini kayalıklara çevirerek, çarpışmayla sonlanacak mutlak akıbeti sadece seyretmekle yetinmektedir.

Bu sorumsuz siyasi tutumun iflas eden ekonomi politikalarını bu zamana kadar değiştirememesi, bu alanda yeni bir vizyon ortaya koyamaması aziz milletimizi büyük sıkıntıların içine çekecektir.

Ekonominin büyümesine rağmen işsizliğin yükselmesi, bu büyümenin tüketici borçlarının artmasıyla finanse edilmesi, yüksek

faiz düşük kur cenderesi, üretimden kopan finans sektörü, cari açık mengenesine sıkışan ve can çekişen ekonomik sistem bugünkü sorunlarımızın tam bir özetidir.

Türkiye ekonomisindeki sorunlar, zihniyet dönüşümü sağlanmadan, sadece IMF'nin gelip gitmesi ve belirlenecek bir programın uygulanmasıyla çözülemeyecek kadar büyümüştür.

Esasen sorun; hükümetin ekonomiyi anlamlandırma, günübirlik ve temelsiz çözümlerle ve vizyondan yoksun kadrolarla meseleleri halletmeye çalışmasından kaynaklanmaktadır.

Vatandaşlarımız hayatlarından bezmiş, yoksulluk, işsizlik ve hayat pahalılığının kapanına kısılmışlardır.

Bize bir şey olmaz diyen Başbakan Erdoğan; aziz milletimizin ekonomik sorunlarının çözümü için kalıcı ve kapsayıcı hiçbir hamleyi bugüne kadar yapmamıştır.

2003 yılından 2007 yılına yardım yapılan kömür miktarının yüzde 130, 2008 Kasım ayına göre ise yüzde 125 artmış olması sorunların çözüldüğü anlamına gelmeyecektir.

Aziz vatandaşlarımızın en tabii hakkı olan ısınma ihtiyaçları bu yolla giderilse bile, açlık, barınma, aydınlanma, sağlık ve işsizlik gibi gerçek sorunlar nasıl çözülecek ve ne dağıtılarak karşılanacaktır?

Bir çığ gibi yuvarlanarak büyüyen krizin cesametini arttıracığı 2009 yılında, ekonominin zor tedavi edilecek ağır yaralar alacağı, bu durumun millet fertlerinin günlük hayatlarına yansıtacağı şimdiden bellidir.

Son günlerde artan ve toplumun her kesiminde dikkatle takip edilen siyasal ve hukuki tartışma ve gelişmeler; ekonomideki sorunların gizlenebileceği bir sığınak olmamalıdır ve olmayacaktır.

Hükümetin aksi yöndeki siyasi davranışlarının karşısında olacağımızı bir kez daha ve ısrarla hatırlatmak isterim.

Muhterem Milletvekilleri,

Başta otomotiv olmak üzere, ülkemizde kurulu bulunan önemli şirketlerin işçi çıkarmaları, iş durdurmaları ve bu eğilimin gittikçe artması önümüzde çok zorlu bir sürecin bulunduğu işaret etmektedir.

Ekonomide yaşanılacak her olumsuzluk ise, önlem almada geciken, krizi küçümseyen ve teğet geçecek sözleriyle avunan Başbakan Erdoğan ve hükümetine ait olacaktır.

Sofrasındaki ekmeği küçülen, alışverişi azalan, kirasını ödeyemeyen, çocuğunu okutamayan, aziz vatandaşlarımızın sorunlarını biliyor ve bunların güçlü, adil bir hükümetin mevcudiyeti ile çözüleceğine inanıyoruz.

Girilen ekonomik türbülانstan çıkış yolu öncelikle kararlı ve güçlü bir siyasi iradenin varlığıdır.

Her konuda olduğu gibi ekonomide de toplumun tümünü kuşatan ve üretimi önceliğine alan politikalarla sorunların çözüleceği ortadadır.

Konuşmama son verirken hükümete bir çağrıda bulunmak istiyorum:

Ekonominin gerçek sorunlarını ötelemek için sanal gündem icat ve imal etmeyi artık bir kenara bırakınız.

Vatandaşlarımızın dayanılmayacak hale gelen geçim zorluklarını, değerler alanına taşıyarak siyasetin çarkları arasında öğütme­yiniz.

Ülkemizin ve vatandaşımızın gerçek gündemi ile yüzleşiniz. Çözemeyecekseniz, bir kez olsun siyasi erdem gösterip başarısızlığınızı itiraf ediniz.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 OCAK 2009

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum

Bundan tam 23 gün önce İsrail'in tecrit altındaki Gazze'ye başlattığı saldırılar, önceki gün geçici bir ateşkes kararı ile şimdilik sona ermiş görünmektedir.

Tehditle orantılı güç kullanımı adı verilen uluslararası meşruyetin sınırlarını çok aşarak, sivil halkın katliamına dönüşen bu üç haftalık süreçte, sağlanan ateşkesin kalıcı olması ve daha fazla acılara neden olmaması en büyük temennimizdir.

İsrail ile Hamas arasındaki son çatışmalar ve İsrail'in Gazze'ye yönelik operasyonları bütün dünyanın konuya yaklaşımı için önemli bir gösterge olmuştur.

Yıllardır PKK terörüyle haklı ve meşru mücadelemize köstek olan, terörizmin çok sayıda can kaybına göz yuman uluslararası camia, İsrail saldırıları karşısında sessiz kalmayı tercih ederek ikiyüzlü siyasetlerini bir kez daha göstermişlerdir.

Başta Arap ve diğer İslam ülkeleri olmak üzere yöneticilerinin duyarsızlığına öfke duyan milyonlarca Müslüman, sokak ve

caddelerde bu acıları paylaşmış ve İsrail'e haklı olarak öfkelerini ortaya koymuşlardır.

Partimiz Filistinli kardeşlerinin yanındadır. Acılarını paylaşmakta, bu konuda sessiz ve suskun kalanları eleştirmektedir.

Ancak, son zamanlarda Gazze saldırılarını protesto için ülkemizde yapılan gösterilerin maksadını aşan bir seyir izlemeye başladığı da gözlenmektedir.

Giydikleri tuhaf kıyafetler ile ellerinde Türk bayrağı taşımayan, Filistinli liderlerin resimleri ve bayrakları ile gösteri yapanların niyetinin ne olduğunu sorgulamak, bunun ne manaya geldiğini ayrıca anlamak gerekmektedir.

Milliyetçi Hareket, elbette ki bütün mazlum milletlerin huzur, barış ve hakkaniyet içinde yaşamalarını savunan küresel bir düzen tesisini arzulamaktadır.

Bu konuda büyük devletler kurmuş ve kıtaları yönetmiş Türk milletine tarihin ve yaşanan gerçeklerin bir rol ve sorumluluk yüklediğine, Türkiye'nin de buna hazır ve talip olması gerektiğine inanmaktadır.

Ancak bahsettiğimiz bu stratejik vizyonun merkezinde mutlaka Türk milleti, Türkiye Cumhuriyeti ve başkentimiz Ankara olmalıdır. Biz sorunlara ne Ortadoğu'dan, ne Avrupa'dan ne de Amerika'dan bakamayız.

Değerli Arkadaşlarım,

Yaşanan bütün gelişmeler artık tam bir iflasa sürüklenen Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının yeni bir hezimetini ortaya çıkarmaktadır.

Yıllardır şişirilen büyüyen ülke, gelişmiş Türkiye, aktif politika balonları birer birer patlamaktadır. Son patlayan balon ise Ortadoğu’da sözü geçen ülke olduğumuza dair ispatı sahibinden menkul efsanenin gerçek durumunun ortaya çıkmış olmasıdır.

Bilindiği gibi, İsrail’in Gazze’ye saldırısı İsrail Başbakanı’nın, Başbakan Erdoğan ile Ankara’da görüşmesinin üzerinden beş gün geçtikten sonra başlamıştır.

Başbakan’ın geçtiğimiz haftaki grup toplantısındaki açıklamalarından Ankara’daki görüşmelerde sadece İsrail-Suriye ilişkilerinin ele alındığı, Gazze konusunun gündeme gelmediği anlaşılmıştır.

Ancak, Başbakan’ın bu sözlerini, İsrail Başbakanı ile yapılan görüşmelerin içeriği hakkında açıklama yapan bizzat Başbakanlık Basın Merkezi yalanlamıştır.

Yapılan yazılı açıklamada “görüşmelerde Gazze’deki durum ve ateşkesin ele alındığı” da belirtilmiştir.

Yine Başbakan Erdoğan, 4 Ocak 2009 günü El-Cezire televizyonuna verdiği mülakatta; Ankara görüşmesinde Gazze konusunda Olmert’e arabuluculuk teklifi yaptığını, ‘arkadaşlarla konuşarak yarın size döneriz cevabını aldığını” bizzat kendisi açıklamıştır.

Bu gerçekler, Başbakan Erdoğan’ın Olmert’le Gazze konusunu görüştüğünü ve İsrail saldırısından önceden haberdar olduğunu ortaya koymaktadır.

Hükümetin bir yandan kamuoyunun gönlünü almak için olaylar karşısında sarf ettiği hamasi sözler, öte yandan İsrail’e

yönelik yaptırımlardan ısrarla kaçınma çabası ve diğer taraftan ise medya üzerinden İsrail'e dönük eleştirisi tam bir müflis siyasetçi kurnazlığı olarak tarihe geçmiştir.

Başbakan, bir yandan Hamas'a göz kırpmakta, diğer yandan İsrail'le ilişkileri hiç birşey olmamış gibi sürdürmek istemektedir.

Bir yandan Filistinli yaralı konuklarımızı gözyaşları arasında ziyaret etmekte, öte yandan İsrail'in bomba atan uçaklarının eğitimi için Türkiye'nin imkânlarını kullanmasını görmezden gelmektedir.

Bunlar tam bir çelişkidir. Bunlar tam bir iki yüzlüktür. Tam bir çaresizlik ve acziyetin emareleridir.

Hükümet son olaylar karşısında çok kötü bir diplomasi sınavı vermiş, Türkiye'yi iddia edildiğinin aksine; çözümde etkisiz ve gelişmelerden habersiz, arabulmakta taraflı, karanlıkta ıslık çalan, karnından konuşan bir ülke durumuna düşürmüştür.

Bizim yıllardır dile getirdiğimiz gerçeği, bu sefer bütün kamuoyu, görmüş ve hükümetin nasıl bir itibar kaybı yaşadığını anlamıştır. Hükümetin telaşı ve içe dönük mesaj verme kaygılarının esası budur.

Değerli Arkadaşlarım,

Biz, içinde binlerce masum çocuğun korku ve endişelerinin olduğu ve cansız bedenlerinin bulunduğu bu trajediye başkalarının baktığı basitlikte bakmıyoruz.

Meseleye, bekârlık ve boşanma arasında kurulmaya çalışılan ilkel ve argo anlayışla yaklaşmıyoruz.

Biz kimseye İsrail’le ilişkileri şu aşamada kes de demiyoruz. Ancak Mehmetçiğin başına çuval geçirildiğinde gösterilen, “nota dediğin müzik notası değildir” pişkinliğinin burada da sergilemesini istemiyoruz.

Telefonlardan kaçmamasını, aksine görüşmesini, dostluğu ile övündüğü muhataplarını ihtar ve ikna etmesini, ilişkilerinin yakınlığını kullanmasını talep ediyoruz.

Türkiye’nin geçtiğimiz yıl, haklı ve meşru nedenlerle hiçbir sivilin bulunmadığı Kandil Bölgesine yapmayı denediği Kara Harekâtını, daha altıncı gününde durdurmaya yeltenen Amerikalı Savunma Bakanı’nın 20 gün boyunca çocuklar bombalanırken nerede olduğunu bir de bu çerçeveden sorgulamasını istiyoruz.

Bu siyaset anlayışı içte ve dışta maalesef Türkiye’yi omurgasız, çaresiz, ilkesiz ve güvenilmez bir ülke durumuna düşürmüştür. AKP kendi karakterini, maalesef ülkemizin uluslararası ilişkilerine de taşımış ve itibarını zedelemiştir.

İsrail-Filistin meselesinde Başbakan’ın ikircikli ve yanar döner tavrının tam özeti Anadolu insanının ferasetiyle şudur:

Eline almış çekici, **‘hem nalına, hem mihına.’** Ya da **‘ne nalına ne mihına.’** Durum tam olarak bundan ibarettir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, uluslararası alanda edineceğiniz mevki, elinizdeki stratejik, jeopolitik, beşeri, ekonomik, kültürel, tarihi ve askeri milli imkânları kullanabilme kabiliyetinizle sınırlıdır. Gücünüz bu mevcudiyeti harekete geçirebildiğiniz kadardır.

Bu imkân ve yetenekleri konjonktürün verdiği fırsatlar içinde değerlendiremeyen ülkelerin, potansiyeli yalnız başına bir anlam taşımayacaktır.

Dinamik ve devam eden süreçlerden oluşan uluslararası ilişkiler ağı, gücünü harekete geçiremeyen ülkelerin atalete sürüklenmesini kaçınılmaz hale getirmektedir.

Bu nedenle, küresel boyutla müdahalelere ve aktörlüğe heveslenen ülkelerin yalnızca niyetleri yeterli değildir, imkânlarının da elverişli ve uyumlu olması uluslararası ilişkilerin kaçınılmaz bir gerçeğidir.

Tarih yanlış hevesler ve dürtülerle, milli imkânlarını küresel kargaşada heba etmiş, itibar kaybetmiş ülkelerin nafîle hamleleri ile doludur.

Ancak bu tedirginlik; ortam, kuvvet, imkân, fırsat ve risk arasındaki dengeler gözetilerek uluslararası alanda yapılacak akıllı ve etkili stratejik hamlelerin önünde bir engel olarak da çıkmamalıdır.

Bu itibarla kurulacak küresel ilişkilerin gerçek güçle orantılı olacak şekilde muadiliyet, denge, istikrar, hakkaniyet, müteakabiliyet, saygı ve işbirliği üzerine kurulması esas olmalıdır.

Bunlar yapılırken de en önemli husus, diplomasinin ve uluslararası ilişkilerin ciddiyet taşıdığıının bilinmesi ve bir milletin şeref ve haysiyetinin temsil edildiğinin şuurunda olunması gerçeğidir.

Uluslararası temsil ve ilişkiler, deneme yanılma tahtası değildir ve olamaz. Yapılan yanlışlar milletimizin siciline işlenir ve AKP hükümetinin yerinde yeller estiği vakit de karşımıza bir utanılacak kara leke olarak getirilir.

Son yaşadıklarımız yeni bir AKP iflasını daha ortaya çıkar-mış, bizzat Başbakan geçtiğimiz haftaki grup konuşmasında “Eşbaşkanı’ olduğunu iftiharla ve kuruntu ile defalarca dile getir-diği “Büyük Ortadoğu Projesinin” ‘doğmadan ölen bir proje’ ol-duğunu itiraf etmiştir.

Birer birer darbeler yedikçe gerçeklere nihayet dönmeye baş-ladığı anlaşılan Başbakan, bu konuşmasında ‘ölü doğmuş’ Bü-yük Ortadoğu Projesinden bahsederken;

√ Bu projenin Ortadoğu barışına yönelik olarak kurulduğunu,

√ Bölgedeki ekonomik kalkınmayı, özgürlüğü, kadın hakları-nı, eğitimi geliştirmeyi amaçladığını,

√ Eşbaşkanlığın, bir görev olarak verildiğini ve hükümetinin bu görevi üstlendiğini,

√ Ve bunun bir insani görev olduğunu söylemiştir.

Yine bu konuda ortada kalmışlık duygusu yaşayan hüküme-tin, Ortadoğu’da özel temsilci sıfatı ile ülke ülke gezinen bir amatör diplomati da “**BOP’un çöktüğünü**” ilan etmiştir”

Bu itiraflar, tam bir teslimiyete sürüklenmiş Adalet ve Kalkın-ma Partisi ve elbette ki ülkemiz açısından dönüm noktası ve se-vindirici gelişmelerdir.

Bizim Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konuda söyleyece-ğimiz ve cevaplarını arayacağımız konular ve hususların başlıca-ları şunlar olacaktır:

√ Türkiye, başkalarının yazdığı bölgesel senaryolarda figüran olmayacak kadar değerli, önemli ve güçlü bir ülke; diplomasi ge-leneği ise eksiklerine rağmen dublaja ve suflöre gerek duymaya-cak kadar köklü ve derindir.

Bize göre her Cumhuriyet hükümeti, Başkentimiz Ankara'yı merkezine alan projeleri cazibe merkezi haline dönüştürmeli, milletimizin yüzlerce yıllık kucaklayıcı kültürü bölgede Türkiye'nin etrafında bir çekim alanı oluşturmalıdır.

Türkiye'nin küresel projelerin, bölgesel taşeronluğunu yapacak kadar aciz ve ilkesiz bir ülke olarak görüntü vermesi kabul edilemez bir yönetim zafiyetidir.

Bu nedenle, uluslararası alanda atılacak her adım, mutlaka ince hesaplar ve derin analizler sonucu olmalı; milli beka ve ülkenin itibarı, ham hayaller ve basit meşruiyet arayışlarının üstünde tutulmalıdır.

Uluslararası ilişkiler, üzerine hesapsızca atlanarak denenecek, tutmayınca da “ne yapalım ölü doğdu” denilerek üstünün toprakla örtüleceği bir ‘mevta’ değildir.

√ Büyük Ortadoğu Projesi veya diğer tanımı ile “Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika İnsiyatifi” soğuk savaş yıllarının ardından ortaya atılan ve “Yeni Dünya Düzeni” denen tek kutuplu dünya arayışının, Avrasya ve Ortadoğu'yu terbiye etme ve dönüştürme projesidir.

Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu çok sayıda ülkenin fiziki ve siyasi sınırlarını değiştireceği yetkili ağızlardan dile getirilen bu projenin muhtemel bölge haritaları çeşitli vesilelerle ortaya çıkmıştır.

Enerji ve su kaynaklarının bulunduğu Afrika'nın batı ucundan, Orta Asya'nın doğusuna, Kafkaslardan Kuzey Afrika'ya kadar olan muazzam coğrafyaya, küresel güçlerin yalnızca

insaniyet namına ve iyi niyetle yaklaştıklarına inanmak için ancak Recep Tayyip Erdoğan olmak gerekmektedir.

Kendi partisi içinde de buna inanacak kimse kalmamış, bir taraftan İsrail'e, öte yandan ise Hamas'a kimlerin umut ve cesaret verdiği "tavşana kaç tazıya tut politikasının" kimlerce savunulduğu ortaya çıkmıştır.

Bütün bu gerçeklere ulaşmak için, geçtiğimiz hafta Sayın Başbakan'ın söylediği gibi değerli diplomatlara danışmaya veya uluslararası ilişkileri uzman seviyesinde bilmeye ihtiyaç yoktur. Kaldı ki, hariciye geleneğini hiçe sayan etrafındaki mekik diplomasi memurları da bunu itiraf etmeye başlamışlardır.

√ Türkiye köklü devlet ve demokrasi geleneğine sahip, kuralları olan bir devlettir. Bu ülkenin hükümeti ve Başbakanı Anayasadan ve Yüce Meclisten aldığı yetki ve sorumlulukları icra eder ve sonuçlarından da millet adına Meclise karşı sorumludur.

Hal böyle iken, 2004 yılının Haziran ayında, Amerika Birleşik Devletlerinde gelişmiş sekiz ülkenin (G-8) toplantısında alınan bir kararla Başbakan Erdoğan'ın üstlendiğini söylediği "Eşbaşkanlık" görevinin Anayasamız'daki dayanağı nedir?

Türkiye Cumhuriyeti, Başbakanı'na başka ülkelerin devlet adamlarınca görev verilecek kadar küçük görülen bir taşeron ülke midir?

Talip olunan bu projenin milli bekamızla olan ilişkisinin projeksiyonu çıkarılmış mıdır?

Milli menfaatlerimizle küresel güçlerin menfaatlerinin örtüşen ve çatışan noktalar açısından stratejik analizi ayrıntıları ile yapılmış mıdır?

Küresel aktörlerle AKP'nin düşe kalka beraber yürüdüğü bu yolda, kaçınılmaz çatışma ve kavşak noktaları karşımıza geldiği vakit ne yapılacağı hesaplanmış mıdır?

Yoksa öngörülmeleyen bu pürüzler ilerleyen süreçte karşımıza çıktığında, tıpkı şu anda Ermenistan'la ve Barzani'yle kucaklaşıldığı gibi, milli bekanın gerekleri küresel oyunlara feda mı edilecektir?

√ 15 Temmuz 2006 tarihinde, Artvin'de bir konuşma yapan Başbakan, İsrail'in yine Filistin'e karşı saldırılarda bulunduğu o dönemde de Büyük Ortadoğu Projesi ile ilgili olarak, “durumu gözden geçireceğini” söylemişti.

Bu sözlerin üzerinden ikibuçuk yıl geçmiş, ancak Başbakan eşbaşkanlığı bırakmak konusunda hiçbir adım atmamıştır.

Bu itibarla, 2004 yılında G-(8)'ler tarafından görevlendirildiği günlerde, heveslisi ve hayranı olarak “demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları, adalet gibi değerlere çok önem verdiği” açıklayan Başbakan, geçen hafta ilan ettiği “**ölü doğmuş proje**” için aldığı bu görevi ilgili ülkelere iade etmiş midir? İstifa ettiğini açıklamış mıdır?

İsrail ile Hamas arasındaki son gerilimden sonra “BOP Eşbaşkanı” kartvizitini yırtıp atmış mıdır?

√ Geniş bir dünya coğrafyasında, çok sayıda ülkeyi ve yüz milyonlarca insanı ilgilendiren bu projenin arkasındaki güçler, son yarım yüzyılda yaşanmış savaşların tamamına doğrudan müdahil veya müsebbip ülkelerdir. Tarihleri barışla değil savaşla doludur.

Irak'taki ve Ortadoğu'daki kan gölü orta iken, bunların gerçekten barışı arzuladıklarına ve huzuru istediklerine Başbakan'ı kim ikna etmiştir?

Bugün gerçekleri yaşayınca ölü doğduğunu anladığını umut ettiğimiz ve pişman olduğunu değerlendirdiğimiz bu yanlış yola; Başbakan'ı ve hükümetini kimler, hangi saikler ve arayışlar yöneltmiştir?

√ Gelişmiş sekiz ülkenin tevdi ettiği “Eşbaşkanlık” görevinin üstlenilerek ülkemize dönüldüğü 16 Haziran 2004 tarihinde, Başbakan tarafından havaalanında yapılan açıklamada; Türkiye'nin “artık tribünden dünyada olup bitenleri izleyen seyirci değil, sahada bizzat tüm oluşumların içinde “ olacağı heyecan ve iştahla açıklanmıştı.

O halde, bu proje ‘ölü doğmuş’ ise Türkiye uluslararası ilişkilerde AKP eliyle yeniden tribüne mi çıkmıştır?

Ve mekik diplomasi danışmanın ifadesiyle bu proje “çöktüğüne” göre enkazın altında hangi ülke, hangi hükümet, hangi başbakan ve hangi parti kalmıştır?

Değerli Arkadaşlarım,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin uluslararası ilişkileri, ülkemizde bulamadığı siyasal meşruiyeti ve sözde itibarı başka yerlerde aradığı bir saha olarak yorumladığı; ülkemizi şikâyet için başvuracağı hakem kurulu olarak görmekten hicap duymadığı bilinen bir gerçektir.

Bu itibarla, bu oyun bozulduğuna göre şimdi hangi küresel senaryonun bir parçası olma peşinde koşacaklarını; hangi mazlum toplumu küresel çıkarlar için terbiye etme arayışı içine gireceklerini, Türkiye'nin dış politikasını şimdi kimin tezgâhına sokacaklarını sormak ve öğrenmek lazımdır?

Bizim Başbakanı samimi tavsiyemiz, geçtiğimiz yıllarda Amerika ziyaretlerinde Musevi kuruluşlarından “*Türkiye ile İsrail arasındaki dostluk, anlayış ve güven temelindeki ilişkiler geliştireceğini söyleyerek*” aldığı “cesaret ödülleri”, maksat hasıl olmadığına göre, ödülün anlamına uygun bir cesaret göstererek sahiplerine iade etmesidir.

Şüphesiz, Başbakan Erdoğan'ın bütün bu konularda takınacağı tavır ve sorulara vereceği cevaplar, kendisinin ve partisinin bundan sonraki gelişmelerde izleyeceği rotayı ve yol haritasını belirleyecektir.

Hükümet ya bugüne kadar geldiği yolda taviz ve tam teslimiyetle “ölü doğmuş” veya “çökmeye mahkûm” başka projelerin figüranı olacaktır.

Ya da şimdiye kadar gösteremediği ilkeli, onurlu, milli ve dik bir duruş sergileyerek, ülkemizin gerçek önem ve değerine uygun kendi senaryosunu yazan ve oynayan bir başrol oyuncusu olacaktır.

Birinci yol olan teslimiyetin en yakın örneği Osmanlı İmparatorluğunun yıkılış haritasında yerini almıştır.

İkinci yol olan onurlu duruş, bağımsız siyaset ve milli gerçeğin en canlı örneği ise aziz Cumhuriyetin kuruluşu ile taçlanmıştır.

Başbakan Erdoğan'a sesleniyorum;

Teslimiyet yolunu, geçtiğimiz altı yıl boyunca tercih ettiniz. Sonunda ölü doğduğunu da itiraf ettiniz.

Şimdi ikincisini, milli duruşu denemek ve tarihe geçme zamanıdır. Başarırsanız alkışlar, destekleriz.

Ama yapamayacaksınız, yüreğiniz yetmeyecek, anlayışınız imkân vermeyecek ise demokrasi bu yolu açmaktadır.

Bilinmelidir ki, mili iradenin tecellisi ve tercihi bellidir: Yapan gider, yapacak olan gelir.

Değerli Arkadaşlarım,

ABD'nin yeni başkanının bugün yapılacak törenle görevi devralmasıyla gerilim, baskı ve tehditlerle dolu sekiz yıllık Bush yönetimi sona erecektir.

Bu yeni dönemin nasıl şekilleneceği, yeni Başkan'ın uluslararası temel sorunlarda izleyeceği politikalar ve bunların Türkiye-ABD ilişkileri üzerindeki yansımaları zaman içinde daha iyi anlaşılacaktır.

Amerika Birleşik Devletlerinin yeni başkanı;

√ ABD çıkışlı küresel krizin yıkıcı etkilerinin giderek ağırlaştığı,

√ Başta Ortadoğu sorunu olmak üzere uluslararası barış ve istikrarı tehdit eden kronik ihtilafların sıcak çatışmaya dönüştüğü,

√ Irak ve Afganistan'daki durumun ciddiyetini ve belirsizliğini koruduğu,

√ Enerji güvenliğinin, ağırlaşan küresel sorun halini aldığı bir dönemde göreve başlamaktadır.

Obama döneminde, Türk-Amerikan ilişkilerinin nasıl bir seyir izleyeceği, önümüzdeki süreçte Türkiye'yi en çok meşgul edecek dış politika sorunu olarak karşımızdadır.

√ Irak'tan çekilme süreci ve sonrasında Türkiye'den talep edilecek hususlar,

√ Kerkük'ün statüsü,

√ Kuzey Irak'taki bölgesel yönetimin devletleşme çabaları,

√ PKK ile mücadele,

√ Etnik bölücülük sorunu için siyasi çözüm süreci başlatılması ve

√ Sahte Ermeni soykırım karar tasarısının akıbeti gibi konular ikili ilişkiler gündemini belirleyecek temel sorunlar olacaktır.

Başkan Obama'nın seçim kampanyasında 1915 olaylarını "soykırım" olarak tanıyacağı sözünü vermesi ve başkan yardımcısının siyasi kariyeri boyunca Rum ve Ermeni tezlerinin savunuculuğuyla öne çıkması, Türkiye için büyük bir endişe kaynağıdır.

Elbette ki bu konularda süreci öncelikle belirleyecek olan Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetinin göstereceği tutum ve tavır olacaktır. Ne var ki, AKP hükümetinin bu durumun vahametini kavradığına dair hiçbir emare mevcut değildir.

Obama yönetiminin Irak politikaları ve Türkiye'nin bu denklem içindeki yeri ve görevi konusunda ortaya koyacağı yaklaşımlar, bu alanda da Türkiye'nin karşısına çok karanlık bir tablo çıkarmaya adaydır.

AKP hükümetinin Barzani ile başlattığı ve PKK'nın siyasallaşmasına hizmet edecek siyasi müzakere sürecinde karşımıza

çıkacak tehlikeleri hala göremeyen Başbakan Erdoğan, ABD'nin telkiniyle girdiği bu yolda hiçbir fikri hazırlık yapmadan gözü kapalı devam edeceğinin işaretlerini vermektedir.

Bu durum önümüzdeki dönemde Türkiye ile ABD ilişkilerini zor ve sancılı günler beklediğinin işareti olarak görülmelidir.

Dileğimiz, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin ilişkilerde içine düştüğü eski zafiyetlerini tekrarlamaması, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Başkanlık değişiminin ise başta Ortadoğu coğrafyası olmak üzere bütün insanlığın barış ve huzuruna katkıda bulunmasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, iyi yönetilememesinin sonucu olarak; ihmal ve siyasi beceriksizliklerden kaynaklanan sorunlar yumağına teslim olmuş, gelişmelerin öznesi olmaktan uzun bir süre önce uzaklaşmıştır.

AKP'nin devri iktidarında kavramlar birbirine karışmış, yanlış doğru, çirkini güzel, haksız haklı, suçluyu suçsuz sunma ve kabul ettirme densizliği siyasi kural haline gelmiştir.

Siyasetteki değer bunalımı, hukuktaki anlam kayması, ekonomideki alan daralması hep bu sürecin bir sonucu olarak karışımıza çıkmıştır.

AKP iktidarına hâkim olan ekonomik politikalarla, yapısal sorunların giderilmesi bir yana, sürekli ertelenerek birikmiş ve oluşturulan sanal gündem gerçek meselelerin üstünü şal gibi örtmüştür.

Tırmanan ve sosyal barışımızı tehdit eden işsizlik; Başbakan'ın utanmadan ve sıkılmadan her fırsatta savunduğu sözde istikrarı, 'nereden nereye geldik' tekerlemesini iskartaya çıkarmıştır.

Bir sel gibi yayılan işsizlik, yoksul ve muhtaç insanımızın sayısını arttırmakta, toplumsal huzur ve birliğimizi tehdit etmektedir.

Hayatın getirmiş olduğu zorluklar karşısında vatandaşlarımız çaresizlik ve sefalet içinde kıvrınmaktadır.

Her hanede bir kardeşimiz hayatını nasıl kazanacağını, evine ekmeği nasıl götüreceğinin derdine düşmüştür.

Çözülen toplumsal değerler, büyüyen aile içi dramlar, sokaklarda kol gezen tehlikeler işsizliğin neden olduğu başlıca problem alanları olarak karşımızdadır.

AKP hükümetinin olan biten bütün bu sorunlara bigâne kalması, her şey iyiymiş gibi hareket etmesi, vatandaşlarımızın gerçek durumunu görmezden gelmesi ikiyüzlü ve meselelere kayıtsız bir siyasetin varlığının göstergesidir.

Yaşanılan kriz nedeniyle kapanan işyerleri, sönen umutlar, tükenen hayaller, çileli bir hayatın varlığını tüm kasvetiyle hissettirmektedir.

Buna rağmen, Başbakan Erdoğan'ın; hizmet üretmek, eser üretmek, milletin derdine derman üretmek, meselelerine çözüm üretmek için yola çıktıklarını söyleyebilmesi gerçeğin ters yüz edilmesinden başka bir anlam taşımayacaktır.

Sayın Başbakan'ın kast ettiği, kendi yandaşlarının ve siyasi çıkar gruplarının dertlerine derman olmak ise, söylenenlerde elbette haklılık payı vardır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Küresel ekonominin içine düştüğü mevcut kriz; reel ve finans sektörlerini birbiriyle yakın zamanlarda etkilemiş ve birçok ülke ekonomisinin peşi sıra durgunluğa girmesine sebep olmuştur.

Türkiye'yi, özellikle reel sektör boyutuyla son derece olumsuz etkileyen; derin ve uzun bir süreç olma özelliği taşıyan ekonomik krizin en önemli ve ciddi sonuçlarından birisi de işsizlikte görülen endişe verici artış olmuştur.

Son bir yıllık dönemde iş arayan vatandaşlarımıza 385 bin kişi ilave olmuş ve toplam işsiz sayısı 2 milyon 687 bin kişiye yükselmiştir. Buna paralel olarak işsizlik oranı da geçen yıla göre 1,2 puanlık bir artış kaydederek yaklaşık yüzde 11'e ulaşmıştır.

İş aramaya başlayan 385 bin kişiden, 118 bininin daha önce sanayi sektöründe çalıştığı anlaşılmaktadır. Bu durum, işsizlikteki artışın yoğun olarak sanayi sektörünün içine düştüğü darboğazdan kaynaklandığına işaret etmektedir.

İşsizlikteki yükseliş eğiliminin önce inşaat sektöründe başladığı, arkasından perakende sektörü başta olmak üzere, hizmetler sektöründeki istihdam kayıplarıyla belirginleştiği, son aylarda ise sanayi üretimindeki çökme sebebiyle toplam işsizliğin süratli biçimde derinleştiği görülmektedir.

Bu kapsamda geçtiğimiz yılın Aralık ayında; işsizlik ödeneğinden yararlanmak için yapılan başvuru sayısı, bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 184 oranında artış göstererek 59 bin 382 kişiye yükselmiştir.

Nitekim Aralık ayında 59 bin, Ocak ayının ilk 12 gününde ise 30 bin çalışmamız maalesef işini kaybetmiş ve bu sayı her geçen gün artış göstermiştir.

Küresel finansal kriz, Türkiye'nin kronik problemlerini açığa çıkarmış, takip eden zaman diliminde etkisini daha da ağır hale getirmiştir.

Ekonomik sistemin kriz vurgununu yediği andan itibaren; işsizlik sadece rakam bazında çoğalmamakta, aynı zamanda niteliği de değişmektedir.

İşsizlikte ki artış, ekonomik aktivitedeki durgunluğa paralel olarak, küresel krizin başını kaldırmasından çok daha önce belirginleşmeye başlamış, ancak AKP hükümeti, vatandaşımızın işsiz kalması pahasına olumsuzlukları sineye çekmekten başka bir şey yapmamıştır.

Bu itibarla, hükümetin küresel ekonomik yapıdaki dengesizliğe sığınmaya, bunu mazeret göstermeye hakkı olmadığı gibi, böyle bir siyasi davranışı da doğru olmayacaktır.

İktidarın vurdumduymazlığına, işsizlik ve ekonomik sorunları ciddiye almamasına kanıt olarak; sanayi kuruluşlarımızın desteklenmesi icap eden bir dönemde, tam aksi bir tutum içine girilerek, elektrik ve doğalgaz zamlarıyla maliyet artışına seyirci kalınması gösterilebilecektir.

İç talepteki durgunluğa, ihracatımızın yaklaşık yüzde 47'sini oluşturan Avrupa Birliği'ne üye birçok ülkenin resesyona girmesi de eklenince, ihracat ekseninde üretimi artırma sürecinin de sonuna gelinmiştir.

Bu şartlar altında birçok şirket çalışanını işten çıkartmakta, faaliyetlerine ara vermekte yâda tümüyle son vermek zorunda kalmaktadır.

İç talep ve dış talebin teslim bayrağını çekmek üzere olduğu bir zaman diliminde; AKP hükümeti, ekonomide istikrarı sağlamak, büyüme ve istihdamı korumak için gerekli olan hamleleri bir türlü yapmamış, bize bir şey olmaz zihniyetiyle, ne yazık ki vatandaşlarımızı kendi kaderine terk etmiştir.

Türkiye 2003 yılından itibaren, geçtiğimiz yılın üçüncü çeyreğindeki düşük büyüme süreci dâhil olmak üzere, yıllık ortalama yüzde 6,2 oranında büyümüştür.

Büyüme oranındaki bu manzaraya karşılık, işsizlik azalmamış, bu dönem içinde ortalama yüzde 10,3 olarak gerçekleşmiştir.

Bu kapsamda, geçtiğimiz yıllar boyunca Başbakan Erdoğan ve hükümetinin iftihar ettiği ekonomik büyüme, yeni fabrikaların açılmasına, işsizlerin iş bulmasına, umutların yeşermesine zemin hazırlayamamıştır.

Artık bir gerçeğin herkes tarafından kabul ve ikrar edilmesi gerekmektedir: AKP hükümeti işsizlik sorununu çözememiş, bilakis daha da büyütüştür. Kaldı ki başarısızlığı ayan beyan ortadadır.

Meselenin daha da hazin boyutu ise, yakın gelecekte işsizliğin çözümüne yönelik umut verici gelişme ve iyileşme belirtilelerinin görünmemesidir.

Bu haliyle Başbakan Erdoğan, siyasi ve ekonomik uygulamalarıyla ocakları söndürmekte ve aziz millet fertlerini mutsuzluğa mahkûm etmektedir.

Başbakan, artık sorunların üstesinden gelemeyeceklerini itiraf etmeli ve milli iradenin tecellisine hazır olmalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket'e göre, işsizliğin çözümü imkânsız değildir. Başlangıç olarak; gerekli olanın kararlı bir hükümet etme anlayışı, bunu tamamlayacak donanımlı kadrolar ve beraberinde iyi tasarlanmış sosyal ve ekonomik politikalar olduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

Beklentimiz, AKP hükümetinin tedbir almaktan imtina ettiği işsizlikle mücadeleyi siyasi gündemine bir an önce alması ve bu konuda gereğini gecikmeksizin yapmasıdır.

Bize göre, işsizliğin yakıcı etkisini azaltabilmek ve sosyal devletin zorunlu bir ön şartı olarak iş güvencesi ve işe iadeyi yeniden ve öncelikle sağlamak için lazım gelen önlemlerin alınması yerinde olacaktır.

Ayrıca, ekonomiyi canlandırıcı bir önlem olarak, verilecek işletme kredilerinin; üretim ve istihdam şartı ile uzun vadeye yayılmış bir biçimde uygulamaya sokulması işsizliğin yayılmasının önüne geçebilecektir.

İşsizliğin etkisini azaltabilmek için, üretimi ve özellikle ara malı üretimini teşvik edecek bir politika geliştirilmeli, nihai ürün içinde yerli katma değer oranını artıracak teşvik politikaları uygulanmalıdır.

Beni bugün burada dinleyen, televizyonları başında izleyen vatandaşlarımıza şunları hatırlatmak istiyorum:

İşsizlik tehlikesi henüz kapınıza kadar dayanmadıysa, bu yarın size kadar ulaşmayacağı anlamına gelmeyecektir.

Asla temenni etmeyiz, ama bu gidişle siz ya da bir yakınınızın önümüzdeki süreçte işinden olacağını söylemek kehanet olmayacaktır.

Buradan işsiz kalan, geçim derdi çeken, işini kaybetme endişesi taşıyan, borcunu ödeyemeyen, taksitini geciktiren, tefecinin ağına düşen, ekmek alamayan, ısınamayan tüm vatandaşlarımızı şunu açıklıkla söylüyorum ki; sizin her sorununuzu gidermek, her meselenizi çözüme kavuşturmak bizim siyaset anlayışımızın vazgeçilmez hedefidir.

Bunu sadece siyasi söz ve vaat olarak görmeyiniz. Bu samimi ve içten siyasi tutumumuz, aziz millet fertlerinin bugününün ve geleceğinin iyileşmesi, rahat ve huzura kavuşmasına olan inanç ve bağlılığımızdan güç almaktadır.

İyi niyet ve kararlılığımızdan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Konuşmama burada son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

27 OCAK 2009

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Medyamızın Kıymetli Mensupları,**

Bu haftaki konuşmama başlarken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

Önceki gün Gümüşhane'nin Torul ilçesi Zigana Dağı bölgesinde, Kadırğa Yaylası'na doğru yürüyüşe geçen dağcı grubunun üzerine çığ düşmesi sonucunda; 10 vatandaşımızın hayatını kaybetmesi ve iki vatandaşımızın yaralanması hepimizi derinden üzmüştür.

Bu ve benzeri acıların tekrarlamaması temennilerimle, hayatını kaybedenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Milletimiz, AKP iktidarının siyasi uygulamalarıyla tam bir korku tüneline sokulmuş, toplumu bir arada tutan ortak akıl işlemez hale getirilmiştir.

Devlet kurumlar boyutuyla, millet fertleri düşünceler bağlamıyla bölünmüş, ayrılmış ve mevzilenmiştir.

Bu noktada en tehlikeli olan zihinlerdeki parçalanmışlık hâkim bir duygu olarak ortaya çıkmış ve gün geçtikçe mesafe almıştır.

Endişemiz, toplumsal alanda aevlenecek bir çatışmanın bölünmeye kadar giden sürecin kapısını açabilecek olmasıdır.

Türk toplumunun, böylesine büyük ve ciddi bir yükü daha uzun bir süre kaldıramayacağı, taşıyamayacağı ve tahammül edemeyeceği gün gibi ortadadır.

Bize göre, şu andaki sorunların temelinde, esasen hükümet etme anlayışının yol açtığı sonuçlar bulunmaktadır.

Sorun çözme yeteneğinin istenilen düzeyde organize edilememesi, belirsizlikten ve güvensizlikten yeşeren yeni sorun alanlarının boy atmasına ortam hazırlamaktadır.

Asırlardır birçok badire ve felaketleri aşarak muhterem varlığını bu zamana kadar ulaştıran necip milletimiz; içindeki kinini her vesilede dışa vuran bir avuç siyaset bezirgânı ve besledikleri haramiler tarafından tarumar edilmektedir.

Aziz millet fertlerinin; karmaşıklaşan ve dipsiz bir kuyu haline dönen meseleler karşısında aklı karışmış, dermanı tükenmiş, heyecanı kesilmiştir.

Dikkatlerinizi, çok önemli gördüğüm bir hususun üzerine çekmek istiyorum:

Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri; milletimizin çağın olaylarını, kendine özgü bir üslupla anlayabilme, yorumlayabilme

ve değerlendirebilme kudretine, meseleleri kendi kültür daire-sinden bakabilme ve kavrayabilme gücüne büyük bir darbe vurmuştur.

Başkent Ankara merkezli, çağı Türkçe okuyan kuvvetli bir devletin yerine; iç çekişmelere teslim olmuş, kimsenin kimseye güvenmediği, şüphelerin kanaat olarak belirlediği, başkalarının yalanlarını, kendi doğrularına tercih eden bir yönetim anlayışıyla Türkiye uçurumun kenarı kadar getirilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde Karadeniz'in güzel kentlerinden birinde yaptığı bir konuşmada; 'yurt içinde, yurt dışında artık Türk vatandaşlarının sokakta başı dik bir biçimde 'Ben Türk'üm' diyerek dolaşabildiğini' söylemesi çok yüzlü siyaset anlayışının bir yansıması olarak görülmelidir.

Başbakan'ın ve partisinin; Türklüğe hakareti engelleyen Türk Ceza Kanununun 301 maddesinde elbirliği ile yaptığı değişikliğin tahribatı sıcaklığını korumaktadır.

AKP ile birlikte 'ben Türk'üm demenin' ayıplandığı, ırkçılıkla özdeşleştirildiği, çağdışı bir ifade olarak takdim edildiği, hiçbir dönemde olmadığı kadar itibarının zedelendiği ve küçümsendiği ortada iken, Başbakan'ın bu ifadelerini, dengesini kaybeden bir ruh halinin çırpınışları olarak görmek lazımdır.

Hiç haddi ve hakkı olmadığı halde; Türklükten bahsederek, bu konudaki ayıplarını telafi etmeye çalışan Başbakan'ın nafile hamleleri, millet vicdanında açtığı yaraları asla ortadan kaldırmayacaktır.

Milli benliğimizin yıpratıldığı, gelecek umutlarının kırıldığı, bi-zi bir arada tutan değerlerin hırpalandığı bu hazin dönemde;

Başbakan Erdoğan'ın söz ve uygulamalarını herkes unutsa bile, Milliyetçi Hareket unutmayacaktır.

Herkes affetse bile Milliyetçi Hareket affetmeyecektir.

Aziz Milletvekilleri,

Bugün Türkiye;

√ Siyasi belirsizliğin ve gerginliğin endişe verici bir nitelik kazandığı,

√ Toplumsal tedirginlik, yılgınlık ve huzursuzluğun geniş bir tabana yayıldığı,

√ Korkunun toplum hayatının her alanına egemen olduğu ve,

√ Siyaset kurumunun bu gelişmeler karşısında çözüm kapısı olmaktan çıkıp sürekli kriz üreten sorunlu bir yapı olarak ağır güven kaybına uğradığı tehlikeli bir süreç yaşamaktadır.

Son dönemde işleyen bir yargı sürecini, hukuk dışı mecralara saptırma gayretleri ve bunun üzerinden yürütülen tartışma ve polemikler, bu bakımdan her yönüyle endişe ve üzüntü vericidir.

Savcısı ve avukatı siyasetçi olan, gazete manşetlerinde ve televizyon ekranlarında izlenen ve soruşturma ile yargılama süreçlerinin parçalı olarak eş zamanlı yürütüldüğü bu dava, siyasi ve hukuki tartışmalara, polemiklere ve istismara alet edilmektedir.

Yapılmakta olan bir soruşturma ve görülmekte olan dava hakkında kanaat bildirmek, kendi mecrasında akan hukuki sürecin bir tarafı olmak, hukuka ve kanunlara aykırı olacağı gibi, siyasi sorumluluk ve demokratik meşruiyet anlayışıyla da bağdaşmayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu dava kapsamındaki görüş ve düşüncelerini geçmişte çeşitli vesilelerle ortaya koymuş ve hassasiyetini kamuoyu ile paylaşmıştır.

Genel olarak, bu konuya olan yaklaşımımız:

- √ Adalete sonuna kadar güvenmek,
- √ Davanın hızla sonuçlanmasını beklemek,
- √ Hukuki süreci ve yargıyı siyasileştirmemek,
- √ Kişilik haklarına saygılı olmak,
- √ Terörle mücadeleyi zaafa uğratmamak,
- √ Bilgi kirliliğine itibar etmemek ve
- √ Toplumda korku uyandırmamak olarak özetlenebilecektir.

Milliyetçi Hareket partisi bu konuda yine benzer düşüncelerini dile getirecek ve hukukun üstünlüğüne ve hakemliğine saygı duyulmasının gerektiğine ve mecburiyetine inandığını tekrarlayacaktır.

Ne var ki, söz konusu davayı bir kamplaşma fırsatı ve çatışma vesilesi gibi görmeye başlayan iktidar ile ana muhalefetin tutumlarının, soruşturmayı hukuki mecrasından çıkarttığı ve giderek siyasallaştırdığı anlaşılmaktadır.

Başbakan'ın savcılığına, ana muhalefet liderinin avukatlığına talip olduğu bu hukuki sürecin; "rövanş" veya "öç alma" gibi kavramlarla siyasallaşması, toplumun giderek kutuplaşmasının yeni bir gerekçesi haline gelmektedir.

Bu nedenle, bir yandan "çomak soktuk" sözleri ile sürece müdahil olduğunu söyleyen Başbakan'ın, "yargıyı rahat bırakın" çağrıları inandırıcılığını kaybetmiştir.

Bu meselede, ortaya çıkan korku ve endişelerin neden olduğu toplumsal gerginliklerin, öfkelerin ve kaygıların birikiyor olması, gelişmelerin başka yönleriyle de hassasiyetle incelenmesini ve değerlendirilmesini artık zorunlu ve gerekli kılmaktadır.

Söz konusu dava sürecinin izlediği seyir, bir yandan hukuki süreç devam ederken, öte yandan terörizmle mücadele gibi hassasiyet gerektiren bir alanda, güvenlik güçlerimizin mücadele azmini kıracak, görevlerini zaafa uğratacak bir istikamete de girebileceğini işaret etmektedir.

Özellikle yurt dışından servis yapıldığı anlaşılan propaganda ile akla karanın, doğru ile yanlışın, suçlu ile suçsuzun, haklı ile haksızın birbirine karışmaya başladığı içinden çıkılmaz bir yola doğru ilerlendiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Biz baştan beri bu konudaki hassasiyetimizi ve duruşumuzu göstermiş ve 3 Temmuz 2008 tarihindeki açıklamamızda;

√ “Mahkemelere, emniyet makamlarına, istihbarat birimlerine veya haberleşme kurumlarına ait olup mahremiyet taşıması gereken konu, belge ve evraka, devlet ciddiyeti ile bağdaşmayan zafiyetler sonucu karanlık odaklar tarafından nüfuz edildiğini;

√ “Basın hürriyeti adı altında bu sızma haberleri yayınlamaya meyyal olan medya kuruluşlarına taşındığını’ ve “bu gelişmelere karşı dikkatli olunması gerektiğini’ vurgulamıştık.

Ancak ne var ki, aradan geçen altı uzun aya rağmen, hükümet veya adli makamlarca hiçbir idari ve hukuki tedbir alınmamış; dava ile ilgili belgeler, görüşme kayıtları ilgisiz kişilerin eline geçerek alenen yayınlanmıştır.

Bu yayınların sözde gerçekleri ortaya çıkarmak adına, bir taraftan adli süreci etkilemeyi hedeflediği; öte yandan kamuoyunu tek taraflı olarak yönlendirmeye çalıştığı dikkatlerimizden kaçmamıştır.

Hatta bu konuda geçtiğimiz günlerde bir kamu kuruluşu olan Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu da görev almış; kime ve neye hizmet ettiği belli olmayan yurtdışındaki bir şahsın ithamlarını, saatler süren yayınla canlı olarak ekranlara taşımıştır.

Milletimizin vermiş olduğu vergilerle kurumsal devamlılığını sağlayan bir devlet televizyonunda yapılan bu yayıncılık faaliyetinin, topluma fitne ve kuşku tohumlarını atması, buna hükümet tarafından çanak tutulması; kabulü mümkün olmayan bir bayağılık ifadesi olacaktır.

Yıllardan beri siyaset yapan Milliyetçi Hareket Partisi'nin Başkent'teki faaliyetlerini ve toplantılarını bile yayınlamaktan ısrarla kaçınan bu kurumun, Okyanus ötesinin karanlık köşelerinden yayın yapmış olmasını, yalnızca habercilik heyecanı olarak görmek ve masum bulmak mümkün değildir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye bugün yılların ihmal ve himayesi ile bölücü terör örgütünün eylemleriyle desteklenen ciddi bir siyasal bölücülük tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Ancak bu tehlikeyi bir tehdit haline getiren karmaşık süreç çok yönlü ve çok maksatlı bir sistematik kampanya ile örtüşmekte, Türkiye hayatın her alanında yoğun bir tahribat ve propagandaya maruz kalmaktadır.

Oluşan kirli ittifakın, bölünme ve ayrışma sürecini bir yandan hızlandıracak, diğer yandan ise kamuoyunun gözünden kaçırarak bir senaryoyu sahnelemeye başladığı bütün emareleri ile ortaya çıkmıştır.

Bu ittifakın ortak paydasını;

√ Devlet ve millet olarak bir arada yaşamanın garantisi olan millî ve üniter devlet yapımızdan duydukları rahatsızlık;

√ Türk tarihini ve kültürünü karalamak için kolladıkları fırsatlar;

√ Millet değerlerini aşağılamak için yapılan “özür dileme” rezaketleri,

√ Tarihimizi sorgulatmayı amaçlayan hakaret kampanyaları,

√ Ve bölücülüğü aklamaya, terörle mücadeleyi sorgulatmaya dönük alçaklıklar oluşturmaktadır.

Hükümetin elindeki siyasal güç ve imkânları tam bir seferberlikle bu odaklara sunduğu ve bütün yıkıcı ve bölücü girişimlere yataklık yaptığı bu ortamda kirli çabaların maksadının;

√ Türk milletini kendinden kuşku duyan,

√ Ecdadına şüpheyle bakan,

√ Millî kimliği ve kişiliği zayıflatılmış,

√ Bölünmeye karşı duyarsız,

√ İhanetlere karşı tepkisiz,

√ Bekasını savunma refleksi zayıflamış,

√ Kardeşliğini umursamayan,

√ Terör ve şahadetler arasında kafası karıştırılmış,

√ Kimin dost, kimin düşman, neyin ihanet neyin cesaret olduğu konusunda tereddüt yaşatılan,

√ Kendisiyle ve inançları ile problemleri bir topluluk haline getirilmek olduğu ortaya çıkmıştır.

Gidişat, toplumun adım adım ve içten içe önümüzdeki yakın vadede karşımıza çıkarılacak ve beka düzeyinde sarsıntılara yol açacak bir travmaya karşı uyutulmaya çalışıldığının alarmını vermektedir.

Hükümetin teslimiyetçi uygulamaları ile önü açılan siyasal bölücülüğün aldığı mesafenin yanı sıra; mücadele azmi kırılmış ve inancı zedelenmiş güvenlik mensuplarımızın etkisiz ve sız bırakılması oynanan oyunun son perdesi olarak değerlendirilmelidir.

Ergenekon adı verilen dava sürecine ve gelişmelere bu açıdan bakıldığında, adaletin tecellisinin üstünde ve dışında, ayrıca bir sinsi çabanın, ülkemizi karanlık bir sürece doğru itmek ve yönlendirmek istediğini görmek ve söylemek gerekmektedir.

Bu sürecin, yıllarca bölücülük ve terörle fedakârca mücadele eden asker ve polis güvenlik mensuplarında kaygı ve kararsızlığa yol açması, yaşanacak en büyük zafiyet olacaktır.

Millet iradesi hükümetleri getirip götürebilir. Siyasetçiyi sandıkta değiştirerek, beğendiğini seçebilir.

Ancak, ne ordumuzun, ne polisimizin nede hukukçumuzun yerine yenisini koyma lüksümüz, başka ülkelerden getirme şansımız yoktur.

Onlara sahip çıkmak, sorunlarını çözmek ve görevlerinde destek olmak zorundayız.

Türkiye bu sorunları mutlaka aşmalıdır ve aşacaktır.

Çok daha müşkül durumları aşabilmiştir. İncancımız ve gayretimiz bu yöndedir.

Çünkü gideceğimiz başka ülke, yaşayacağımız başka vatan ve gurur duyacağımız başka bir bayrak yoktur.

Başkalarının gelecekte ne olacağı ve nerede duracağı, bizi hiç ilgilendirmemektedir.

Biz bin yıldır buradayız. Bir ve beraberiz.

Önümüzdeki bin yılda da burada olacağız.

Kimse en ufak bir tereddüt göstermesin.

Ay yıldızlı al bayrağımızı dünya durdukça, son yudumuz Anadolu'da dalgalandıracacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Ağır bir gerilim ve bunalım döneminden geçmekte olan Türkiye'nin önündeki en önemli siyasi kilometre taşı, 29 Mart 2009 tarihinde yapılacak Mahalli İdareler Genel Seçimleridir.

Seçimler, AKP'nin altı yılı aşan tahribat döneminin muhasebesini ve Türk milletinin sandık başında hesap sormasını sağlayacak çok önemli bir demokratik denetim imkânı olacaktır.

Aziz milletimizin sabırsızlıkla beklediği bu tarihi hesaplaşma için önümüzde sadece altmış gün kalmıştır.

Seçim sandığı başında tecelli edecek milli irade, doğuracağı etki ve sonuçlar ile harekete geçireceği süreçler bakımından önümüzdeki nazik dönemde Türkiye'nin siyasi tablosunu ve yol haritasını belirleyecektir.

Türkiye'nin yaşamakta olduğu siyasi, ekonomik ve toplumsal kriz sürecinde, 29 Mart seçimlerinde AKP iktidarına sandık yoluyla ders verilmesi Türkiye'nin kötü gidişatına dur diyecek hayırlı bir sonuç doğuracaktır.

Bu bakımdan önümüzdeki seçimleri, yerel yöneticilerin seçiminin ötesinde, Türkiye'nin ülke ve millet olarak geleceğinin belirleneceği bir kader seçimi olacaktır.

Ancak, bu süreçte, milli iradeyi yönlendirmek için her çirkinlik sergilenmekte, Türkiye'nin gerçek sorunlarının üzerini örtmek için gündem değiştirme çabaları hız kazanmaktadır.

Bozgun psikolojisi içine giren AKP, bulanık suda balık avlamaya çalışmakta ve yeni cephe mevzileri oluşturarak yeni bir mazlum ve mağdur rolü oynamak için fırsat kollamaktadır.

Girilen seçim sürecinde dikkatimizi çeken birinci husus, AKP'nin Türkiye'nin bazı bölgelerinde bölücü emellere hizmet yarışında siyasi bölücülerle tam bir rekabetin içine gireceği; bu amaçla Barzani'den destek arayacağı anlaşılmaktadır.

PKK'nın siyasi talep listesinin ön sıralarında yer alan bazı konularda etnik bölücülüğün zemin kazanması ve köprübaşını tutması bu tehlikeli anlayışın yansımasıdır.

TRT eliyle Kürtçe yayın yapma, üniversitelerde Kürtçe enstitülerini kurma, Kürtçeyi seçmeli ders olarak müfredata alma çabaları ve daha ileri adımlar atma konusundaki niyetleri bu yönde AKP'nin bölücülere vadeli ümit ve cesaret verme hedefi olarak görülmelidir.

Üzerinde durulması gereken ikinci husus ise, bir hayal yolculuğu olduğu artık iyice anlaşılan Avrupa Birliği ile ilişkilerin ve sanal müzakerelerin, bu seçim sürecinde yeni bir ambalaj ve mayajla kampanya malzemesi olarak kullanılacağına görülmesidir.

Dış politikayı Türkiye'nin milli çıkarlarının sırtından bir siyasi rant aracı ve iç politika malzemesi olarak gören Başbakan Erdoğan, siyasi hesaplarla yeniden AB'ne sarılmak için geçtiğimiz hafta Brüksel koridorlarını aşındırmaya başlamıştır.

Ancak, Kıbrıs nedeniyle oksijen çadırına giren sanal AB sürecinin bu gibi gösterilerle canlandırılması beklenmemelidir. Bunun için AKP hükümetinin önüne konulan ve Başbakan'ın da bilerek kabul ettiği dayatma denklemi ortadadır.

Kıbrıs Rum bandıralı uçak ve gemilere Türk limanları açılmadığı ve Rum Yönetimi ile ilişkilerin normalleştirilmesi süreci başlatılacak adımlar atılmadığı sürece, AB ile ilişkiler, içinde bulunduğu koma durumundan çıkarılamayacaktır.

Bu durumu çok iyi bilen AKP hükümetinin belediye seçimleri geçtikten sonra, bu konuları gündeme getirmesi hiç kimse için şaşırtıcı olmayacaktır.

AKP'nin stratejisinde çok önemli bir yer tutan üçüncü husus, toplumda korku ve karanlıkların egemen olacağı bir ortam yaratarak; tedirginlikler ve endişeler üzerinden yeni istismar alanları açmaktır.

Kendi mecrası içinde yürütülmesi gereken hukuki süreçlerin, seçim kampanyası malzemesi olarak kullanılmaya çalışılması ile AKP'nin siyasete dışarıdan müdahale arayışları, iktidarın yeniden

“sahte mağdur ve demokrasi havarisi” rolü için prova yaptığının işaretleridir.

AKP'nin seçim istismarında dördüncü husus ise, siyasi ve ekonomik istikrar yalanı etrafında pembe tablolar çizmeyi sürdürmek, “temiz siyaset- temiz toplum” sloganıyla pislüklerin üstünü örtmek ve AKP'nin alternatifi olmadığını iddia ederek Türk milletinin vicdanını ve idrakini baskı altına alma gayretidir.

Servetinin meşru kaynağını açıklayamayan, dokunulmazlık zırhını adalet önünde hesap vermekten kaçma kapısı olarak gören, en yakın çalışma arkadaşları yolsuzluk çamuruna bulaşan bir Başbakan'ın hala temiz siyasetten bahsetmesi ve “torunlarımızın yaşayacağı temiz Türkiye'yi düşündüğünü” iddia etmesi, siyasi tarihimize bu ibret örneği olarak geçecektir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önünde milletvekillerinin yasma dokunulmazlıklarının kaldırılması konusunda 92 milletvekiline ilişkin toplam 221 dosya bulunmaktadır.

Dokunulmazlık dosyaları Meclis'te bekleyen milletvekillerinin yüzde sekseni AKP ve DTP milletvekilleridir. Dosya sayısı bakımından AKP ile DTP milletvekilleri, bekleyen dosyaların yüzde seksenaltısını oluşturmaktadır.

Bu dosyalardaki suçlar; evrakta sahtecilik, ihaleye fesat karıştırmak, kamu kurumunu dolandırmak, zimmet ve emniyeti suistimal gibi ağır fiillerle ilgilidir.

Bu konularda siyasi ve ahlaki sicili böylesine karanlık olan adalet kaçkınlarının, temiz siyaset ve temiz toplum edebiyatı yaparak Türk milletini aldatmak imkânı artık kalmamıştır.

29 Mart seçimleri bu yolun açılması ve yolsuzlukların hesabının sorulması sürecinin başlatılması için tarihi bir fırsat olarak görülmelidir.

Bütün bu gerçekler, AKP'nin alternatifi olmadığı yolunda yürütülen yalan kampanyasının hiçbir temele dayanmadığını göstermeye yeterli olacaktır.

AKP'nin alternatifsiz olduğu iddia ediliyorsa, bunun hangi alanlarda geçerli olduğu açıklıkla ortaya konulmalıdır.

AKP;

√ Siyasi ve ahlaki kirlilikte,

√ Siyasi kışkırtıcılıkta,

√ Dini duygular ve manevi değerler dolandırıcılığında,

√ Etnik bölücülere ümit ve cesaret vermede alternatifsizdir.

Bunun yanı sıra;

√ Yoksulluk, açlık ve sefaleti Türk milleti için kader haline getirmede,

√ Ekonomik kriz ortamında, Türkiye'yi korumasız bırakmada ve,

√ Çiftçi, memur, esnaf, işçi ve emekli inim inim inlerken affedilmez bir aymazlıkla “teğet” edebiyatı yapmakta, AKP'nin siyaset tarihinde alternatifi bulunmamaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Siyasetin baskı ve çatışma dinamiklerini harekete geçirmesinin neden olduğu keşmekeş; asıl meseleler üzerinde düşünebilme, bunların üstesinden gelebilme ve çözüme kavuşturabilme yollarını tıkamaktadır.

Türkiye her dönemde içine hapsoldüğü tartışmalardan dolayı refah, huzur, esenlik gibi amaçlanan değerlere bir türlü ulaşamamış, karşılıklı atışmaların kasıp kavurduğu bir ortamda aziz vatan-daşlarımız hiç de hak etmedikleri zorlukların içine itilmişlerdir.

Hayat pahalılığı, barınma sorunu, asgari düzeyde bile olsa, günlük hayatın devamı için gerekli olan ihtiyaçların karşılanama-ması, vatanımızın her yöresinde sefaletin kara yüzünü adeta hortlatmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi ile geçen altı yılı aşkın sürede; aziz millet fertlerinin refahında, mutluluğunda ve yaşam memnuniyeti-nde maalesef bir artış görülmemiştir.

Vatandaşlarımız; bugün dünden daha huzurlu, daha keyifli, daha rahat, daha esenlik içinde değildir.

Çığ gibi biriken sorunlar, hükümetin gerek iş bilmezliğinden, gerekse de başarısızlığından dolayı asıl meseleleri öteleyerek başka gündemlerle uğraşmasına ortam yaratmakta, milletimizin fazlasıyla hak ettiği refah ve ekonomik gelişmişlik mertebesine ulaşmasına mani olmaktadır.

AKP hükümeti, her bir vatandaşımızın daha çok gelir, daha dü-zenli kazanç, yarın kaygısı yaşatmayan bir iş ortamı, daha iyi sağ-lık ve eğitim hizmeti talebini bu zamana kadar karşılayamamıştır.

Rakamlarla, nereden nereye geldik safatasıyla milletimizi uyutmaya ve kandırmaya çalışan Başbakan Erdoğan'ın gerçek yüzü ve niyeti artık ayan beyan ortaya çıkmıştır.

Hayret verici bir şekilde; Türkiye'nin 6 yılda kat ettiği mesa-fenin Cumhuriyet tarihinin hiç bir dönemi ile kıyaslanamayacak

başarılarla dolu olduğunu ifade edebilen Başbakan Erdoğan; dış politikada, iç politikada, ekonomide, sosyal yaşamda ve kültürel alanda Türkiye'ye yaptığı tahribatı unutmuş gözükmektedir.

AKP'yle geçen bunca yılda akıllarda kalan; kavga, gerilim, yoksulluk, iktidar yandaşı küçük bir azınlığın artan zenginliği, kimliğimizin ve özgüvenimizin ayaklar altına alınması, yabancı-lara peşkeş çekilen milli varlıklarımız, hesaba çekilen tarihimiz, sorgulanan devletimiz, tartışılan milletimiz, uyuşturulan toplu-mumuz olarak karşımıza çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan bağlanan basiretinden, işlemeyen ferasetinden dolayı Türkiye'yi ne hale getirdiğini ne yazık ki göremem-ektedir.

Sayın Başbakan'ın alışkanlık haline getirdiği gibi, altı yılda mili gelire 500 milyar dolar eklediğini tekrarlayıp durması, ger-çeklerin söylenmesinden ziyade, vatandaşın rakamlarla kandırıl-ması olarak yorumlanmalıdır.

Buradan, Başbakan Erdoğan'a sormak lazımdır:

Mademki Türkiye'nin geliri altı yılda 500 milyar dolar arttı ise, 70 milyonun alinteri olan bu gelir nerededir ve kimlerdedir?

Vatandaşa olmadığına göre, hangi vasıtalarla kimlerin cebi-ne girmiştir?

Vatandaşlarımız yoksullaşırken bahsedilen bu gelir artışı kim-lerin refahını artırmıştır?

Altı yılda 500 milyar dolarlık gelir artışı, kişi bazında yaklaşık 7 bin dolar yükselişe neden olması gerekirken, hangi vatandaş-ımızın geliri altı yılda 7 bin dolar artmıştır?

Bize göre altı yılda Türkiye ne gelişmiş, ne de zenginleşmiştir.

Bu hesap kurnazlığının özeti şudur: “Zenginlik yandaşlara, yoksulluk ise yurttaşlara” pay edilmiştir.

Kıymetli Milletvekili Arkadaşlarım,

Son günlerde yaşanan ve gittikçe derinleşen tartışmalar; ekonominin gerçek sorunlarının konuşulmasına engel olmakta, yayılan krizin önünü alabilmek için atılması gereken adımların, bir türlü atılmamasına yol açmaktadır.

Doruğa çıkan ve iş âlemi tarafından da itiraf edilen belirsizlik ve güven bunalımı, tüketim eğilimin zayıflaması, yatırımın durması, işsizliğin patlaması ve bütünlükten yoksun parçalı önlemlerin beklentileri daha da kötüleştirilmesi, önümüzde duran ciddi sorunlardan bazıları olarak karşımızdadır.

İçinde bulunduğumuz yılda, dünya ticaretinin, yıllar sonra ilk defa daralmaya başlaması, TL ile birlikte başka ülke paralarının da değer kaybetmesi, Türkiye gibi ‘yükselen pazar’ ülkelere sermaye akışında büyük bir düşüş beklenmesi, krizden çıkışı zorlaştıran dış faktörler olarak görülmektedir.

Birleşmiş Milletler Ticaret ve Kalkınma Örgütü’nün, dünyada doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının 2008 yılında yüzde 21 azaldığını, 2009 yılında ise daha da yüksek oranda bir azalma beklendiğini açıklaması, Türkiye ekonomisinde finansman darboğazıyla karşılaşılacağına işaret etmektedir.

Nitekim Türkiye’nin, geçtiğimiz yıl yüzde 25,5’lik bir sermaye kaybına uğradığı anlaşılmaktadır.

Türkiye ekonomisinin yumuşak karnı olan ve geride kalan yıl içinde, bir ara 55 milyar dolara kadar çıkabileceği söylenen cari açık, azalan enerji ve emtia fiyatları, daralan ithalat nedeniyle gerileme trendine girmiştir.

Bunu kendi başarıları olarak sunma niyetine girdiği anlaşılan Başbakan Erdoğan'ın, bu yaptığının doğru olmadığını, gerilese bile cari açık tehlikesinin ortadan kalkmadığını söylemek istiyorum.

Elbette cari açıktaki azalmanın en önemli nedeni enerji fiyatlarındaki gerileme ve ithalat hacmindeki zayıflamadır.

Ancak, cari açığın azalması, enerji maliyetinin düşmeye başlaması; aziz vatandaşlarımıza olumlu anlamda yansımamış, soralardaki bir ekmeği, iki yapmamıştır.

Mevcut şartlara dayalı olarak yapılan öngörülerde; 2009 yılında, 2008 gerçekleşmesine göre, ihracatın yaklaşık yüzde 20, ithalatın ise yüzde 25 gerilemesi beklenmektedir.

Türkiye ekonomisinin hızlı bir şekilde yol aldığı durgunluk süreci; büyümenin negatif gerçekleşebilmesine ve ithalatın ise yüzde 25'in üzerinde gerilemesine yol açabilecektir.

Düşük büyümenin; çoğalan işsizlik, fırlayan yoksulluk, yükselen sosyal maliyetler demek olacağını AKP hükümetine hatırlatmak isterim.

Ayrıca, mal ve hizmet fiyatlarındaki gerileme olarak da tanımlanabilecek deflasyon olgusunun, içinde bulunduğumuz yıldaki sorunlardan birisi olabileceği gözden uzak tutulmamalıdır.

Bu durum, ekonomilerdeki durgunluğa paralel, hem üretimin düşmesi hem de işsizlik oranlarının giderek yükselmesiyle sonuçlanacaktır.

Bize göre, AKP hükümetinin, reel sektörün tümüyle iflasa sürüklenmemesi için, mal ve servis fiyatlarında gittikçe belirginleşen düşme eğilimini dikkate alan bir önlemler paketini hayata geçirmesinin yerinde olacağı kuşkusuzdur.

AKP zihniyeti, kendi siyasi hesaplarını ekonominin geleceği için lazım gelen önlemlerin önüne geçirmiş, mevcut siyasi tavır ve duruşuyla, ekonomik ilişkilerde güven yerine belirsizliği pompalamıştır.

Türkiye'nin kaybedecek yılları, heba edecek değerleri, israf edecek kaynakları yoktur.

Adalet ve Kalkınma Partisi'yle girilen yolun sonunda açıklık, işsizlik, eşkıyalık, suçluluk, yoksulluk ve tükenmişlik vardır.

Bu iktidarın artık son kullanım tarihi dolmuş, geçen her gün sonradan telafisi çok zor olacak bedelleri ortaya çıkarmıştır.

Bu sürece dur demenin, demokratik devir teslimin yapılmasının zamanı artık gelmiştir. Yeni bir silkiniş ve uyanışın ilk durağı önümüzdeki yerel seçimlerde kendisini gösterecektir.

Bunu yapacak, üstün nitelik ve kudrete sahip büyük Türk milletine inancımız ve bağlılığımız tamdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

3 ŞUBAT 2009

**Değerli Milletvekilleri,
Basınıımızın Kıymetli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi İsrail'in Filistinlilerin yaşadığı Gazze topraklarına 2008 yılının son haftasında Hamas tarafından atılan füzele-ri gerekçe göstererek başlatmış olduğu saldırılar, 23 gün sürmüş ve İsrail'in gevşek bir ateşkes kararından sonra şimdilik sona ermiştir.

Bu süre zarfında evleri, okulları ve işyerleri tahrip edilen ve bombalanan Filistinlilerden çoğu kadın ve çocuk olmak üzere ölenlerin sayısı 1500' e yaklaşmış, yaralıların sayısı ise dört bin beş yüzü aşmıştır.

Saldılar karşısında gösterilen tepkileri umursamayan İsrail, uluslararası kararları bile ciddiye almamış, suskun ve etkisiz Arap ve İslam Dünyasının durumundan cesaret alarak dilediği zamana kadar saldırılarını sürdürmüştür.

Birleşmiş Milletler kaynaklarına göre ölenlerin üçte birinin çocuk olması; yolların, traforların, su depolarının, okulların, hastanelerin ve resmi binaların hedef alınması, İsrail'in hedefinin

öncelikle sivil halk ve günlük hayatın idamesini sağlayan tesisler olduğunu ortaya çıkarmıştır.

İsrail'in hukuk ve ölçü tanımayan pervasızlığı ve Gazze'de yaşanan insanlık dramının korkutucu boyutlara ulaşması, bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de infiallere neden olmuş, milletimiz Gazze'de yaşananlara haklı ve vicdani bir hassasiyet göstererek Filistinli kardeşlerimize sahip çıkılmasını talep etmiştir.

Bu arada hükümetin göstermelik arabuluculuk tavrından ikna olmayan ve soruna müdahale niyetinden kuşku duyan kamuoyu, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bu konudaki samimiyetini sorgulamaya başlamıştır.

İşte, geçtiğimiz hafta Sayın Başbakan'ın haklı tepkileri ile gündeme gelen Davos toplantısının öncesindeki süreç ve psikolojik ortam, hükümetin kendisini Filistin meselesinde sıkışmış ve etkisiz gördüğünü hissettiği bir dönemde gerçekleşmiştir. Gelişmeler bu açıdan anlamlıdır.

Bildiğiniz gibi otuz dokuzuncusu İsviçre'nin Davos kasabasında düzenlenen ve son kırk yılın en önemli ekonomik toplantısı olarak nitelendirilen Dünya Ekonomik Forumu'nda, 96 ülkeden 2500 katılımcı yer almış, Türkiye'yi temsilen ise Başbakan Erdoğan ve bazı bakanlar ile çok sayıda medya, iş ve ticaret dünyası mensupları katılmıştır.

Son yüzyılda ikincisi yaşanan ağır bir küresel ekonomik krizin dünyayı sarstığı, milli ekonomilerin bu krize karşı çıkış ve çözüm aradığı bu dönemde gerçekleşen böylesi bir toplantıda, Türkiye'nin önceliklerinin ekonomi olması idrak sahibi herkesin üzerinde ittifak edeceği bir gerçektir.

Ne var ki Başbakan, ekonomik tedbirler açısından çok yararlı olabilecek bu toplantı sürecini, siyasal kaygıları ve ihtiraslarıyla başka mecraya kaydırmış, kamuoyu Başbakan Erdoğan'ın "Gazze: Ortadoğu'da Barış Modeli" isimli oturumdaki tepkilerine odaklanmıştır.

Başbakan'ın söz konusu tartışmaya ne niyetle katıldığı, hangi saiklerin kendisini oraya yönelttiği, hangi sıfatı taşıyarak orada bulunduğu ve Ortadoğu'daki soruna doğrudan müdahil olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, Arap Birliği Genel Sekreteri ve İsrail Cumhurbaşkanı'nın arasındaki bu tartışmada Filistinli hangi grubun adına ve hangi yetkiyle orada bulunduğu ayrıca sorgulanmalıdır.

Ancak katılma gerekçesi ne olursa olsun, Türkiye Cumhuriyetinin bir Başbakanına yönelik olarak İsrail Cumhurbaşkanı ile oturum yöneticisinin küstah ve aşağılayıcı tavırları karşısında Başbakan Erdoğan'ın tepkisi, yazılı açıklamamızda da belirttiğimiz gibi, yöntemi tartışılrsa bile haklı, meşru ve yerindedir.

Şayet maruz kalınan muamelelere rağmen tepki bu noktada, yeri ve zamanı geldiğinde gösterilmemiş olunsaydı Türk milletinin şeref ve haysiyeti savunulmamış, hakaretlere boyun eğilmiş olunacaktı.

Ancak, Başbakan Erdoğan'ın bu tepkisi ve Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı olarak göstermesi gereken bu tavrı, altı yılı aşkın süredir sergilediği ilkesiz, omurgasız, teslimiyetçi ve daha da önemlisi taşeron siyasetini örtemeyecek, **"yalnızca bir doğrusu, sayısız yanlışlarını"** silmemize yeterli olmayacaktır.

Nitekim, hükümetin tavizkâr dış politikasına artık alışmış ve onurlu tavır, dik duruş ve seviyeli ilişki konusunda Başbakanın umudu kesmiş milletimiz de Davos resti karşısında şaşırmış ve heyecanlanmıştır.

Başbakanın bugüne kadar görmediğimiz tutum, toplumda altı yıldır özlenen ve aranan devlet adamlığı duygularını da ortaya çıkarmış, milletimizde haklı bir umut uyandırmıştır.

Bu umudu, basit hesaplarla iç siyasette oya tahvil etmek isteyen AKP zihniyeti, köhnemiş anlayışını yurda dönüşünde de sergilemiş ve maalesef değişen hiçbir şeyin olmadığını bir kez daha ortaya koymuştur.

Muhterem Milletvekilleri,

Son gelişmeler nedeniyle zihninin bulanık olduğu anlaşılan Başbakan'ın, Türkiye'ye dönüşünden sonraki tutarsız ve çelişkili beyanları, Türk basını ve Dışişleri Bakanlığı mensuplarını hedef alan ithamları, kendisine hakim olan niyetler hakkında kuşku yaratan doğmasına yol açmıştır.

Bunun yanı sıra, yandaş basın vasıtasıyla başlatılan ve mizah ve magazin ölçülerini ve sınırlarını zorlayan “kahramanlık kampanyaları”, bu konunun seçim malzemesi olarak kullanılmak istendiğine işaret eden gelişmeler olarak karşımıza çıkmıştır.

Bugüne kadar “sahte mağdur ve mazlum” rolü oynayarak bunun ucuz istismarıyla yol alan Başbakan'ın, şimdi de “Gazze mağdurlarının yanında dik durarak İsrail'e meydan okuyan, ‘sesizlerin sesi ve kimsesizlerin kimsesi’ kartvizitiyle yeni bir siyasi duygu istismarından medet umduğu anlaşılmaktadır.

Başbakan'ın Büyük Atatürk'ün Çanakkale'deki sözlerine atıfta bulunan hamasi beyanları, Türkiye'nin büyüklüğünü anlamak için şerefli tarihimize bakılması yolundaki hatırlatmaları ile yandaş basının “fetih-fatih” ekseninde yürüttüğü imaj mühendisliği çabaları, seçim kampanyası malzemelerinin hazırlandığının göstergeleri olmuştur.

Milliyetçi Hareket Partisi, İsrail'in Gazze saldırılarından bu yana geçen süreçte yaşanan gelişmeler ve Başbakan'ın bu konudaki çelişkili ve kuşkulu tutumu hakkındaki görüşlerini, objektif ve somut gerçeklere dayalı olarak bütün açıklığıyla ortaya koymuştur.

Bu konuda baştan itibaren tutarlı bir tavır sergilemeyen, asabi ve fevri çıkışlarla suçluluk psikolojisi içine giren Başbakan, bu alandaki sorularımıza bugüne kadar inandırıcı cevap verememiş, İsrail ile ilişkilerde atılmasını önerdiğimiz somut adımlar karşısında derin bir sessizlik ve kayıtsızlık içine girmiştir.

Bu kapsamda,

√ Gazze saldırılarından beş gün önce İsrail Başbakan'ı ile Ankara'da yaptığı beş saatlik görüşmenin neden resmi tutanağının tutulmadığı,

√ Başbakanlık basın açıklamasında yer aldığı gibi bugün katil olmakla suçladığı İsrail Başbakanı'na “Ortadoğu barış sürecine olumlu katkıları” dolayısıyla neden teşekkür ettiği,

√ Bu özel görüşmede Gazze konusunun nasıl gündeme geldiği gibi karanlıkta kalan konulara bugüne kadar tatmin edici bir açıklama getirememiş ve,

√ İsrail ile askeri ilişkilerin gözden geçirilmesi, Başbakan'ın BOP eş başkanlığını bırakması ve Musevi kuruluşlarından aldığı cesaret madalyalarının iade edilmesi önerilerimiz karşılıksız kalmıştır.

Başbakan, bu konudaki samimi telkinlerimizi ya görmezden gelmiş, ya da “bakkal dükkanı- devlet idaresi” gibi ciddiyetsiz benzetmelerle bunları geçiştirme yolunu seçmiştir.

Bugüne kadar dış politikada teslimiyetçi anlayışını pusula olarak benimseyen Başbakan'ın dik durma adına yaptığı bu çıkış, sakat dış politika anlayışının bundan sonra değişeceği yolunda da bir iyimserlik yaratmıştır.

Bu beklentinin gerçekleşmesinin yolu, Başbakan'ın bugüne kadar izlediği teslimiyet politikalarıyla çıkmazlara sürüklenen milli meselelerde aynı onurlu tavrı göstermesi olacaktır.

Bu çerçevede, Başbakan'ın acilen yapması gerekenler;

√ Türkiye'nin Irak politikasını gözden geçirerek terörle mücadele, Türkmenlerin geleceği ve Barzani ile ilişkiler konusunda Türkiye'nin çıkarlarını koruyan onurlu politikalar izlemesi,

√ Türkiye'nin toprak bütünlüğünü ve sınırlarını sorgulayan ve sahte soykırım yalanı etrafında Türkiye'yi mahkum ettirmek için hayasız bir kampanya sürdüren Ermenistan'ın peşinden koşmaktan vazgeçilmesi,

√ Kıbrıs Türklerini bir azınlık toplumu olarak teslim almaya hazırlanan Rum yönetimi ve Yunanistan'a karşı kararlı bir duruş sergilemesi,

√ Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin milli birliğinin, devlet yapısının ve kuruluş ilkelerinin temellerini sarsmaya yönelik dayatmaları ve

sürekli aşışılmalari karşısında Türkiye'nin onurunu koruyacak bir tavır geliştirmesi ve,

√ ABD'nin küresel senaryolarının bölgesel taşeronu olmaksızın vazgeçmesidir.

Davos'ta Türkiye'nin onurunu ve itibarını koruduğunu, gölgesinden korkanların bunu anlamakta zorlanabileceğini söyleyen Başbakan'ın yapması gerekenler bunlardır.

Yakın dönemde yaşanan haysiyet kırıcı gelişmelere bakıldığında,

√ Süleymaniye'de Türk askerinin başına çuval geçirilirken,

√ ABD Savunma Bakanı Kuzey Irak'a kara harekâtına derhal son verin diye okyanus ötesinden müdahale ederken,

√ Barzani "Kerkük'e karşı Diyarbakır'da cevap veririz, içinizi karıştıırız" diye Türkiye'ye meydan okurken, Başbakan Erdoğan'ın; Türkiye'nin itibarıyla oynanacak sıradan bir ülke olmadığını hatırlamadığı bir gerçektir.

Bunların yanı sıra, Başbakan ve hükümetinin;

√ Avrupa Birliği komiserleri Türkiye'ye alenen hakaret ederken,

√ Brüksel'in baskılarıyla Türk tarihine ve Türklük değerlerine hakaret suç olmaktan çıkarılırken,

√ Ermenistan yetkilileri "Türkiye'nin hastalıklı bir toplum olduğu, geçmişiyile ve tarihiyle yüzleşmesine yardımcı olunarak tedavi edilmesi gerektiği"ne yönelik hakaretlerde bulunurken, şerefli Türk tarihini, Çanakkale'yi ve Milli Mücadele ruhunu hiç aklına getirmediği de bir vakiadır.

Ancak, şimdi Başbakan Erdoğan'ın önüne bu alanlardaki şaibeli siyasi sicilini düzeltmek ve temiz bir sayfa açarak onurlu politika izlemek imkânı ve fırsatı çıkmıştır.

Dış politikada yeni bir ufuk ve vizyon değişikliği yaptıklarını açıklayan Başbakan'dan beklenen;

√ AB ve ABD karşısında ezik, mahcup, mecbur ve mahkûm olmayı bırakması,

√ Hamas'ın avukatı ve sözcüsü olarak görüşlerini savunmada gösterdiği heyecan ve kararlılığı, Türkiye'nin milli çıkarlarını koruma ve savunmada da sergilemesi,

√ Türkiye'yi hain bir kuşatma altına alan kanlı terör ve etnik bölücülükle mücadelede gerekli irade ve dirayeti göstermesi ve,

√ Başta Kıbrıs, Ermenistan ve Irak konularında Türkiye'nin onuruna, haysiyetine ve şerefli tarihine yakışır omurgalı ve dik bir duruş ortaya koymasıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Her şeye rağmen, Başbakanın duruşu ümit verici bir gelişme olarak adlandırılmalıdır.

Türk milleti şimdi Sayın Başbakan'dan açtığı bu yeni kapıdan yeni hamleler beklemekte, bütün milli meselelerde onurlu duruşun devamını arzulamaktadır.

Ancak terk edilen Davos toplantısından sonraki gelişmeler ve Başbakan'ın Türkiye'deki beyanatları, iyimser düşünmemize imkân vermekten çok uzak kalmış, Başbakan bildiğimiz kimlik ve kişiliğine dönerek “karakolda doğruyu söyleyip, mahkemede şaşan” şahsiyet olarak tekrar karşımıza çıkmıştır.

Terk edilen toplantının ardından bugüne kadar olan gelişmeler, Başbakan'ın birer birer geri adım atmaya başlaması,

gösterilen tepkinin bir iç siyaset malzemesi olarak kullanılmak istendiğine dair kanaatleri artırmıştır.

Başbakan yurda dönünce iç politikada şişirdiği sanal kahramanlık ile gerçek dünyadaki hesaplar arasında bocalamaya başlamış, Davos'ta söylediklerinden aşama aşama çark ederek konuyu bir an önce kapatmanın arayışına düşmüştür.

Buradan huzurlarınızda soruyorum: Arkasına düşüp alkışlanan Başbakan hangisidir:

√ Davos'ta İsrail Cumhurbaşkanı'na yönelik ithamlarda bulunan Başbakan mı; yoksa ülkemize dönünce, tavrının oturum yöneticisine yönelik olduğunu açıklayan Başbakan mı?

√ Toplantıda İsrail'i ve geçmişteki cinayetlerini eleştiren Başbakan mı; yoksa İstanbul'a ayak basınca hiçbir ülkeyi ve toplumu eleştirmedeğini söyleyen Başbakan mı?

√ Panelde Tevrat'ta atıfta bulunan Başbakan mı; yoksa Yahudilere karşı olmadığını, Anti Semitizmi benimsemediğini açıklayan Başbakan mı?

Türkiye hangi Başbakanı alkışlamış ve hangisinin arkasında durmuştur?

Başbakanın açıklamalarında belirttiği gibi gösterdiği tepki İsrail'e değilse, İsrail Cumhurbaşkanı'na değilse kime karşı olmuştur? Kime kahramanlık yapmıştır?

Alt yapısı olmayan dik duruş, onurlu siyaset iddiaları sabun köpüğü gibi çabuk dağılmıştır.

Gelinen bu aşamada Türkiye özellikle Ortadoğu siyaseti başta olmak üzere, yaptığı yanlışların ağır faturasını ödemekle yüze kalmıştır.

Hükümet Filistin’li siyasi gruplardan biri olan Hamas’tan yana tavır aldığına ve arka çıktığına göre, diğer Filistinli kardeşlerimizle olan ilişkileri nasıl düzenleyecek, yüzlerine nasıl bakacaktır?

Başbakan’ın İsrail karşıtı bir noktada konumlandığı ortadayken, Türkiye talip olduğu arabuluculuk görevini bundan sonra nasıl gerçekleştirecek, bu konuda görevli diplomatlar ve hükümet memurları Ortadoğu’da turlar atmaya nasıl devam edeceklerdir?

İsrail’in Filistin’e yeniden saldırı başlatması halinde, Başbakan ve hükümeti hangi cebri tedbirleri alacak, soruna müdahale için nasıl yöntemler bulacak, kimin yanında yer alacaktır?

Anlaşılan odur ki, bu gelişmelerin en büyük zararını önümüzdeki dönemde görecektir olan Filistinli kardeşlerimizdir.

Tıpkı Türkiye’deki siyaset ahlakını oraya da taşımak isteyen Başbakan’ın, Filistin’in yarısını dost diğer yarısını hasım gören siyaseti Türkiye’yi bölgede bir güç olmaktan çıkarmıştır.

Zira omurgasız siyaset anlayışı ve basit arayışların neden olacağı korku ve baskılar maalesef Türkiye’yi bundan sonra daha fazla İsrail tarafına itecek, İsrail politikalarının sadık takipçisi haline getirecektir.

Yapılan mezalim bir vakiydir ama dünya da Gazze’den ibaret değildir.

Eş başkanlığını Başbakanın iftiharla yaptığı çok geniş coğrafyalar ve mazlum milletler de inim inim inlemektedir.

Irak Türkmenleri, Kıbrıs Türkleri, yakın coğrafyalarda bulunan din kardeşlerimiz de Başbakan’dan aynı tavrı beklemekte ve ellerinden tutacak siyasi iradeyi aramaktadır.

Türkiye o günden itibaren Davos’taki duruşun devamını, bütün milli meselelerde görmeyi beklemektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu süreci ve hükümetin göstereceği tepkileri yakından takip edecektir.

Başbakan Erdoğan ve hükümeti için gerçek haysiyet ve samimiyet sınavı şimdi başlamıştır. Gerçek duruş şimdi anlaşılacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan tarafından; önce kurgulanan ve oluşturulan, sonra da sahnelenen tartışma ve siyasi dedikodu ortamında, milletimizin asıl ve öncelikli sorunlarının bilinçli olarak kenara itildiğine uzun bir süredir şahit olunmaktadır.

Özellikle, ekonominin her cephesinde; düşen ve krize teslim edilen kumdan istikrar kaleleri, vatandaşımızın günlük hayatına çok olumsuz yansımaktadır.

Ağırlaşan geçim şartlarından dolayı iyice bunalan milyonlarca vatan evladı; aradıkları, bekledikleri ve istedikleri siyasi ve ekonomik uygulamaları bir türlü görememişlerdir.

Başbakan Erdoğan, ne zaman bir çıkmaza girse ve meselelerin üzerinden gelemeyeceğini anlasa; suni bir gündem yaratıp, vatandaşlarımızın duygu ve heyecanlarının kabarmasına yol açarak toplumsal yapıyı gerçeklerden uzaklaştırmaktadır.

İçinde bulunduğumuz dönemde, hükümetin öncelikli ilgi alanı; yoğunlaşan beka meselelerinin çözüme kavuşturulması ve insanımızın ekonomik şartlarının düzeltilmesinden ibaret olmalıdır.

Bugüne kadarki aymazlığıyla, ekonominin kontrolünü kaybeden ve geldiği konusunda herkesin hem fikir olduğu kriz fırtınasına tedbir alacağı yerde, bunu fırsat olarak değerlendirebilecek kadar yönetim aczine düşen AKP hükümeti, ülkemizi sonu meçhul bir karanlık tünelin içine sokmuştur.

Bizim merak ettiğimiz husus; Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşlarının; bu puslu ortamdan da istifade eden yandaşların palazlanmaları değil de, krizi fırsata nasıl çevirecekleri ve ne zaman fırsata dönüştürecekleridir?

Bir gerçek vardır ki kriz, Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının boyalarının dökülmesine, maskesinin düşmesine, becerisizliğinin açık olarak ortaya çıkmasına zemin hazırlamış, bunu anlamada hepimize değerli bir fırsat vermiştir.

Muhterem Milletvekilleri,

Dünyada birçok ülkenin, krize karşı önlemleri yoğunlaştırdıkları bir dönemin varlığı süratle devam etmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, Obama yönetiminin siyasi sorumluluğu devraldıktan sonra, 819 milyar dolarlık yeni bir önlem paketini devreye koyduğu anlaşılmaktadır.

Ortaya çıkan her gösterge, dünya ekonomisinin nasıl bir ekonomik buhranın içinden geçtiğini açıkça göstermektedir.

Bu itibarla, Dünya Ekonomik Forumu tarafından düzenlenen, beş gün süren Davos Zirvesinde; mevcut küresel ekonomik krizden nasıl çıkılacağı, yeni ekonomik düzenin ne olması gerektiği, küresel mali sistemin yeniden istikrara kavuşturulması ve ekonomik büyümenin yeniden canlandırılması konuları gündeme getirilmiştir.

Geçtiğimiz yılın Ekim ayında, 2009 yılı için dünya ekonomisinde yüzde 2,2'lik bir büyüme tahmininde bulunan IMF, bu tahmininden vazgeçerek küresel ekonominin neredeyse durma noktasına geldiğini duyurmuştur.

Uluslararası Finans Enstitüsü'ne göre ise; içinde Türkiye'nin de bulunduğu yükselen pazar olarak tanımlanan bazı ülkelere, net özel sermaye akımı 2007 yılında 929 milyar dolar, 2008'de 466 milyar dolar olarak gerçekleşmişken, bu tutar 2009 yılında 165 milyar dolar olarak tahmin edilmiştir.

2007 yılında toplam GSYH'larının yüzde 7'si kadar özel yabancı sermaye sağlayan yükselen pazar ülkeleri, 2009 yılında, GSYH'ların yüzde 1'i kadar özel dış kaynak bulabileceklerdir.

Bu verilerden çıkarılması gereken en önemli sonuç; yabancı sermaye girişinin hızla daralıyor olduğudur.

IMF programının; özel sektörün dış finansman ihtiyacına ilişkin tedirginliğini azaltmak açısından önemli olduğuna vurgu yapan Hazieden Sorumlu Bakan'ın; zaten küresel kriz olmasaydı bile IMF ile daha önce bir 'İhtiyati Stand-By' yapmayı planladıklarını söylemesi, AKP hükümetinin IMF'nin paçasını hiç bırakmayacağını bir yönüyle itirafı olarak değerlendirilmelidir.

Krizin baskısını ağırlaştırdığı bugünlerde, sahip olunan yaklaşık 70 milyar dolarlık resmi döviz rezervini yitirmemek ve beliren finansman açığının giderilmesi amacıyla çareler arayan AKP hükümeti, IMF'yle bitmeyen ilişkisine yeniden ivme ve istikamet vermeye çalışmaktadır.

Bizim açımızdan, eğer ekonominin finansman açığı giderilmez, arandığı para bulunmaz ve rezerv kullanılamaz ise, kur ve faizlerdeki artışlar hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Türkiye ekonomisinin kendi iç çelişkilerinden kaynaklanan ve kronik bir hal alan hastalıklı yapısına, küredeki kriz ateşinin

tam olarak bulaşmasının sadece an meselesi olduğunu görmek lazımdır.

Mesele artık çok ciddidir.

Artık konu kısa dönemli tedbirlerle, parçalı ve bir bütünlükten yoksun sözde önlemlerle geçiştirilmeyecek cesamete ulaşmıştır.

Aylardır süren IMF ile müzakereler yılan hikâyesine dönmüş, gelişmelerden, başı ve sonu belli olmayan, fısıltıyla kamuoyuna duyurulan bazı hususlarda anlaşmazlıkların olduğu ortaya çıkmıştır.

2005 yılında yapılan ve geçtiğimiz yılın Mayıs ayında son bulan 19. Stand-By anlaşmasının bitimini takip eden süre içinde başlayan IMF'yle görüşmeler, dokuz aya yaklaşan bir zaman dilimi içinde hiçbir sonuca ulaşmamıştır.

Görüşmelerin nerede kilitlendiği, hangi konularda uzlaşmazlıkların olduğu tam olarak belli olmasa da, anlaşmaya odaklanan ve beklentileri bu yönde biriktiren ekonomik aktörlerin durumunun bundan sonra ne olacağı müphem bir hal almıştır.

Ancak, bazı yaklaşımlardan, IMF ile yapılacak bir anlaşmanın süren ve yayılan krizi önleme konusunda çok etkili olmayacağı, sadece ekonominin girdiği finansman darboğazından çıkabilmek için palyatif bir önlem olacağı anlaşılmaktadır.

Nitekim Hazine Sorumlu Bakan yaptığı bir açıklamada; IMF programı olsa da, krizin etkileyeceğini ve Türkiye'nin bir programa ihtiyacı olduğunu kabul ve ikrar etmiştir.

Bu kapsamda yaklaşan mahalli idareler seçimleri nedeniyle

belirli bir strateji izlediği anlaşılan iktidar partisinin; anlaşma yönünde beklentiler bu kadar kemikleşmişken ve ekonomiyi IMF gözetimine mahkûm hale sokmuşken, kamuoyu nezdinde IMF'nin bazı taleplerine direniyor imajı doğru ve ahlaki değildir.

IMF'nin masasında AKP, yoksulluğun pençesinde Türkiye tablosu artık iyice netleşmiştir.

IMF'yle yapılan görüşmelerin, özellikle dayatılan iki maddeyle birlikte işlemediği, bu çerçevede Başbakan Erdoğan'ın IMF tarafından ileri sürülen bu iki maddenin kabul edilemez olduğunu belirttiği açıklamalardan anlaşılmaktadır.

Ayrıca, kriz girdabına giren bazı ülkelerle anlaşmadaki hız ve çabukluğu ortada olan IMF'nin, madem istenmeyen ve kabul edilemeyecek talepleri vardır, o zaman kapısında beklemenin, sürekli olarak suya sabuna dokunmayan açıklamalarla ertelenen görüşmelerin devam ettirilmesinin hiçbir manası olmayacaktır!

Türkiye birçok badireyi atlattı, Türk milleti birçok sıkıntının üstesinden gelmiştir. Yüce Allah'ın izniyle, bugünkü sorunların üstesinden gelinmemesi için hiçbir sebep yoktur.

Bunu yapabilmek için başlangıç olarak, büyük milletimizi, uluslar arası kuruluşların kapılarında dilenci durumuna düşürmemek, kararlı bir siyasi tutum takınmak yeterli olacaktır.

Türkiye'nin, ayak sürüyen, mazeretler üreten, anlaşmamak için zemin kollayan IMF'ye söyleyeceği sözü olabilmelidir.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye ekonomisi girdiği türbülânstan çıkamayarak irtifa kaybetmeye başlamış, çakılmayla sonlanacak akibetine çok az kalmıştır. Ekonomi ağır hasta, yoğun bakım şartları kötü, teşhis zayıf ve yetersiz, bu itibarla yapılan müdahaleler basit ve güdüktür.

Bugünkü manzara özet olarak şu şekildedir:

√ İşsizlik dayanılmaz bir aşamaya gelmiştir.

√ Büyüme durma noktasına ulaşmış, 2008 yılının son çeyreğinde negatif çıkacağı anlaşılmıştır.

√ Sanayi üretimi felç olmuştur.

√ Ekonominin farklı sektörlerindeki iç kanama artarak devam etmektedir.

√ Özellikle otomotiv sektörünün kapısına kilit vurulmak üzeredir.

√ Sanayide kapasite kullanım oranları hızla düşmektedir.

√ Kapanan işyerlerinin sayısında kaygı verici bir artış görülmekte, ihracat pazarlarımız daralmaktadır. 2008 yılı Aralık ayında; 2007 yılının aynı ayına göre ihracat yüzde 21, ithalat ise 30 azalmıştır.

√ Geleceğe dönük olumlu beklentiler tükenme noktasına gelmiştir.

√ Alışverişlerin vadesi sıfıra inmiş, işlemler nakit para üzerinden yapılmaya başlanmıştır.

√ Yüksek maliyetli girdiler nedeniyle şirketlerin yazdığı zararlar milyarlarca lirayı bulmuştur.

√ İç ve dış borç toplamı 465 milyar dolar olmuştur.

√ Yapılan faiz indirimleri piyasayı canlandırmaya yetmemiştir.

Vatandaşlarımız perişan bir halde, zorunlu ihtiyaçlarını bile karşılamaktan uzaktır. Kış aylarında özellikle ısınma ve aydınlanma giderlerindeki artış orta ve dar gelirli vatandaşlarımızı çok bunaltmıştır.

Hal böyleyken, yaklaşan seçimlerde siyasi desteğinin azalacağına işaretlerini yoğun olarak alan AKP hükümeti, 1 Şubattan itibaren, evlerde kullanılan doğal gazın fiyatında yüzde 17, sanayide kullanılan doğal gazın fiyatında yüzde 18 oranında indirim yapmıştır.

Bu indirim bize göre yerinde ve fakat yeterli değildir.

Hatırlanacağı üzere, doğal gaza en son zam, 2008 yılının Kasım ayının başında itibaren yapılmış, bununla birlikte konutlarda kullanılan doğal gaz yüzde 22,50, sanayide kullanılan doğal gaz ise yüzde 22 oranında zamlanmıştır.

2008 yılı içinde beş kez zamlanan doğalgazın fiyatındaki toplam artış vergilerle beraber yüzde 82,15 olmuştur.

Biz bu durumu 4 Kasım 2008 tarihli Meclis Grup toplantımızda gündeme getirmiş, doğalgaz zammının bu kadar yüksek olmasını; hükümetin popülist uygulamaları sonucu biriken yüke ve sonunda bu faturanın milletimize ve üretici kesime ihale edilmesine bağladığımızı ifade etmiştik.

Ancak, Başbakan Erdoğan, o dönem içinde yaptığı bazı konuşmalarda zammı savunmuş, Rusya'dan alınan doğal gazın

9 ay, İnan'dan alınan gazın 6 ay sonra fiyatlara yansıdığını, bunun yanında dövizdeki fiyat oynamalarının da bu süreci tetiklediğini ifade etmiştir.

Yine Başbakan, Kasım ayının ilk haftasında yaptığı bir konuşmasında, yapılan zammın ham petrol fiyatının 150 dolara yaklaştığı dönemlerin bir yansıması olduğunu ifade etmiş, o zaman ki düşük fiyatların ise 6 ila 9 ay sonra doğal gaz fiyatlarına yansiyacağını belirtmiştir.

Ancak, yapılan en son zamdan sadece 3 ay geçtikten sonra doğal gaz fiyatında indirimle gidilmesi, Başbakan Erdoğan'ın ya bir hesaplama hatası olarak değerlendirilmeli, ya da seçim telaşı olarak görülmelidir.

Eğer gerçekten doğal gaz fiyatı, petrol fiyatlarının seyrine doğrudan doğruya bağlıysa; petrol fiyatlarının çok düştüğü dönemler mutlaka doğal gazın fiyatına yansıtılmalıdır.

O halde, doğal gaza yapılan zamların büyük bir bölümünün bir süre sonra geri alınması, vatandaşımızın istediği ve beklediği indirimle gidilmesi makul ve haklı bir durum olarak ortaya çıkacaktır.

Doğal gazdaki fiyat artışının bir bölümünün, döviz kurundaki oynaklıklardan kaynaklandığı iddia ediliyorsa ki, Başbakan Erdoğan bunu da söylemiştir, o zaman şu hususların izahı mutlaka yapılmalıdır:

Geçtiğimiz yıl, doğal gaz zammının en son yapıldığı tarihteki dolar kuru fiyatının, bu yıl içinde indirimin yapıldığı tarihteki

dolar kuru fiyatından yüzde 3 oranında düşük olduğu anlaşılmaktadır.

Demek ki, daha düşük bir kur düzeyinde zam yapılmış, daha yüksek kur düzeyinde indirim yapılabilmıştır.

6 ila 9 aylık döviz fiyatlarındaki yansımalar açısından mesele bakıldığında; doğal gazın zamlandığı 2008 yılı Kasım ayının başındaki döviz fiyatının, altı ay önceki döviz kurundan yaklaşık yüzde 18, dokuz ay önceki döviz kurundan ise yaklaşık yüzde 35 fazla olduğu görülmektedir.

2008 yılı için yaptığımız bu değerlendirmede, doğal gaz fiyatının, Başbakan Erdoğan'ın iddia ettiği gibi olmayacağı anlaşılmaktadır.

Döviz kuru nispeten daha düşükken doğal gaza zam yapılmış, daha yüksekken indirimle gidilmiştir. Üstelik 6 ila 9 aylık geriye gidildiğinde, doğal gaz fiyatında yüzde 82,15 artışa neden olacak döviz kurunda fiyat hareketliliği olmadığı açıklıkla görülebilecektir.

Bize göre, sandık ufukta görünmüş, AKP hükümeti doğal gaza yaptığı büyük zammın küçük bir bölümünü geri almak için harekete geçmiştir.

Doğal gaz faturalarındaki yüksek meblağlara maruz kalan aziz vatandaşlarımız elbette bu siyasi uyanıklığı değerlendireceklerdir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, kış mevsiminin kalan aylarında, vatandaşlarımızın biraz daha soluk alabilmesi için, geçtiğimiz yıl yapılan zammın en az yarısının geri alınmasının gerektiğine inanıyoruz.

Eğer Başbakan Erdoğan vatandaşımızın sorunlarıyla gerçekten ilgileniyorsa, soğuk kış günlerinde ısınamayan, gelen doğal gaz faturalarını ödeyemeyen aziz millet fertlerinin feryatlarını dikkate alır ve talep ettiğimiz indirimini gerçekleştirir.

Bunu milletimiz adına beklediğimizi ve kararlılıkla takipçisi olacağımızı Başbakan ve arkadaşlarına duyurmak istiyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 ŞUBAT 2009

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerimle selamlıyorum.

Bugün itibariyle Milliyetçi Hareket Partisi'nin kuruluşunun kırk yılının geride kaldığı ve kırk birinci yılının başladığı yeni dönemin mutluluğunu yaşıyoruz.

Bu maksatla başlattığımız, anma ve kutlama etkinlikleri 9 Şubat'ta heyecanla ve gurur icra edilmiştir.

Bu kırk yıllık sürecin, 22 Temmuz 2007 tarihinden bu yana geçen döneminde Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu olarak verdiğiniz hizmet ve gösterdiğiniz katkılar için hepinize teşekkür ederim.

Milliyetçi Harekete gönül verenler, demokrasi ve milliyetçiliğin, devlet ile milletin bir bütünün ayrılmaz parçaları olduğuna gönülden inanan ve şerefli geçmişleri buna kefil ve şahit olan Türkiye sevdalılarıdır.

Bu ruhun önümüzdeki dönemde de artarak devam edeceğine olan inancımı belirtiyorum.

Bu vesile ile tarih boyunca vatan ve millet sevdası ile can veren ecdadımızı; bu değerler uğruna hayatlarını kaybetmiş ülküdaşlarımızı, aziz şehitlerimizi, merhum Alparslan Türkeş Bey'i bir kez daha rahmet, minnet ve şükran hislerimle anıyorum.

Kırk yılın ve önümüzdeki kırk yılların; devletimize, aziz milletimize, demokrasimize, siyasetimize, Türk ve İslam dünyasına hayırlar getirmesini, Milliyetçi Hareketin nice şerefli kırk yıllara erişmesini temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin çok partili Parlamenter demokratik rejim tecrübesinde altmışüç yılı geride kalmıştır.

1946'dan 2009 yılına uzanan bu zor ve sancılı süreçte, demokrasi ve siyasi etik tartışmaları sürekli gündemde kalmıştır.

Bu çerçevede; bir ahlak ve fazilet rejimi olan demokrasinin yaşayıp gelişebileceği manevi ortamın vazgeçilmez gerekleri, temiz ve namuslu siyasetin ahlaki temelleri ile demokratik meşruiyetin icapları gibi ana sorunlar, bu tartışmaların merkezinde yer almıştır.

Türk demokrasisi altmışüç yıllık bu yolculukta, demokrasinin güçlü temellere kavuşturulmasında önemli mesafeler katetmiştir.

Ancak, bugün gelinen noktada demokrasimizin ve siyaset kültürümüzün köklü gelenekler oluşturulmasında arzulanan düzeye geldiği söylenemeyecektir.

Parlamenter demokratik rejime bütün siyasi ve ahlaki icaplarıyla işlerlik kazandırılmadığı, ruhlarda ve vicdanlarda sağlam teminata kavuşturulmadığı maalesef bir gerçektir.

Türk siyasetinin bu demokrasi ve siyasi ahlak açığının temelinde yatan zihniyet sorunları şu şekilde özetlenebilecektir.

√ Demokrasilerde siyasi iktidarların meşruiyet kaynağı, seçim sandığında ortaya çıkacak millet iradesidir.

√ Ancak, milli iradenin siyasi iktidarlara verdiği yönetim yetkisinin, siyasi-hukuki-ahlaki hiçbir kayıt tanımadan her istediklerini yapmalarına imkân verecek bir açık çek olarak görülemeyeceği ortadadır.

√ Aynı şekilde, seçmen desteğinin siyasi iktidarlara her türlü kanunsuzluk ve yolsuzluk yapma konusunda verilmiş bir ruhsat olmadığı ve milli iradenin kanun ve ahlak dışı yollara sapanları aklama aracı olarak kullanılamayacağı da bir gerçektir.

√ Türkiye'deki siyaset kültürünün ve demokrasi sicilinin sorunlu ve şaibeli noktalarından birisi, halk desteğini “milli irade diktatörlüğü” heveslerine alet eden ve hırsızlıkların üzerini örtecek bir icazet olarak gören demokrasi ve ahlak özürlü siyasi zihniyetlerin devlet yönetimine gelebiliyor olmasıdır.

√ Amacı, ülkeye ve millete hizmet olan siyasetin ahlaki temellere dayanması bir zorunluluktur.

√ Siyasetin bir ikbal aracı olarak görülmesi ve demokratik rekabete dayalı bir hizmet yarışı olan seçimlerin bir menfaat ve ihtiras yarışına döndürülmesi, dürüst ve namuslu siyaset anlayışıyla bağdaşmayacaktır.

√ Meşru ve ahlaki olmayan yollarla seçmenlerin aldatılması, halk dalkavukluğu ve seçim rüşvetiyle millet iradesine fesat karıştırılması, “**milli irade dolandırıcılığı**” olacaktır.

√ Demokrasimizin bir diğerk ayıbı da, milli irade dolandırıcılığının hala mübah görülmesi ve ahlaki temele dayanan dürüst ve namuslu siyaset anlayışının yeterince kök salamamış olmasıdır.

√ AKP'nin altı yıllık iktidar döneminde yaşananlar ve içinde bulunduğumuz mahalli seçim sürecinde sergilenen ilkesiz ve omurgasız yaklaşımlar, bu acı gerçeklerin bir kere daha hatırlanmasına vesile olmuştur.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Su üzerine yazılan destanları, ucuz şovları ve fetih-fatih edebiyatıyla Sayın Başbakan'ı parlatma gayretlerini seçim sürecinin istismar menüsü olarak tüketime sunan AKP'nin, bu sahte kahramanlık efsaneleri hakkındaki son yalanı, kuzey Irak'ta başına çuval geçirilen askerlerimizin Başbakan sayesinde kurtulduğu senaryosu olmuştur.

Türk milletinin akli ve idrakiyle alay etmeyi alışkanlık haline getiren AKP sözcüleri, yaşanan gerçekleri saptırarak Sayın Başbakan'ın ezik ve teslimiyetçi profilinden sahte kahramanlık postu çıkarma gayretlerinde baltayı bir kere daha taşaya vurmuşlardır.

2003 yılında kuzey Irak'ta Türk askerlerinin başına çuval geçirilmesi rezaletinin kronik gelişmesine ilişkin şu gerçekler, AKP'nin yalan kampanyalarının maskesini düşürmeye yetecektir.

√ Türk askerleri 4 Temmuz 2003 günü öğle saatlerinde gözüaltına alınmıştır.

√ Bunun üzerine askeri makamlarımız, gerekli girişimleri süratle başlatmış, Başbakan ise bundan iki gün sonra, 6 Temmuz'da

saat 16.45'de ancak ABD Başkan Yardımcısı ile telefonla görüşebilmiştir.

Göreve başlayan yeni bakanın iddia ettiği gibi, ABD Başkan Yardımcısını azarlayarak sorunu çözdüğü söylenen kişi Başbakan Erdoğan ise, aynı olay üzerine,

“Nota dediğimiz konu müzik notası değildir. Bunların bir ağırlığı vardır. Aklınıza gelince nota verilmez.” diyen pişkin başbakan kimdir?

“Devlet yönetimi, anlık duygusal tepkilerle değil, objektif bilgilere dayalı objektif değerlendirmelerle ve bu değerlendirmelere dayalı rasyonel ve kararlı adımlarla yürüten bir süreçtir.” diyerek ipe un seren Başbakan kimdir?

“Şimdi bunu sürekli gündemde tutmamız, sürekli ABD ile olan dostluk münasebetlerimizi adeta bozmaya yönelik bir virüs haline getirmemiz ve bu şekilde kullanmamız bana göre çirkin-dir” diyerek konuyu kapatmaya çalışan Başbakan hangi ülkenin başbakanıdır?

“Kimse dönemsel sorunları fırsat bilmesin ve gerilimden medet ummasın. Biz bakkal dükkânı idare etmiyoruz. Biz devlet idare ediyoruz, devlet. Bu böyle bilinmeli.” diyerek eleştirilerden kaçmaya kalkan kişi nerenin başbakanıdır?

Bu çirkin olay konusunda Sayın Başbakan'ın sözde kahramanlık hikayesinin satır başları bunlardır.

ABD bu konuda kamuoyu önünde Türkiye'den özür bile dilememiştir.

Daha da üzücü olan Sayın Başbakan da bu yönde bir talepte bulunmamıştır.

Davos'ta “şahin”, Süleymaniye”de ise “serçe” olan bu iki zihniyet profili arasındaki fark, karşımızdakinin siyasi kimliği ve kişiliği hakkında bir fikir vermeye yeterli olacaktır.

Bu ikircikli tavrın nedeni ise, 2003'te seçim hesabı yapılmasını gerektirecek bir durum olmaması, 2008' de ise Mahalli İdareler Seçiminin çok yaklaşmış bulunmasıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye bir tarafta yoğunlaşan ve karmaşıklaşan problemlerin altında ezilirken, öbür tarafta siyasetteki kör dövüş nedeniyle asıl meselelere odaklanamamanın sıkıntısını yaşamaktadır.

Bugün ülkemizin birinci meselesi ekonominin sürüklendiği kriz bataklığının kurutulması, bozulan denge ve kaçan ayarların yeniden eski haline getirilmesi, vatandaşlarımızın içine savruldukları geçim zorluklarının behemehâl çözüme kavuşturulması olmalıdır.

Ülkemizde işsizlik sosyal barışımızı tehdit ederken, fakirlik çığ gibi büyürken, vatandaşımız kirasını, borcunu ödeyemezken, başka konuların ön plana alınmasını anlamak ve doğru bulmak mümkün değildir.

Türkiye’de her bir ferdimiz araya sıkışmış, derinleşen ve kökleşen ekonomik sorunlarından dolayı, olması gereken ve layık olduğu yaşam standardının çok gerisine düşmüştür.

Siyasi sorumluluk sahibi AKP’yle birlikte, milletimizin sorunları artmış, huzur, mutluluk ve yaşam memnuniyeti ve geleceğe dönük iyimser beklenti en düşük noktaya gelmiştir.

29 Mart seçimlerine kilitlenen siyasi sistemin baskın unsurları, yine değerler üzerinden mevzilere çekilerek, milletimizin asıl meselelerinin üstünü örtmenin basit hesabını yapmaya koyulmuşlardır.

Bu itibarla, iktidarın gündemi başka, aziz milletimizin beklentileri ve talepleri bambaşkadır.

Büyüyen ve yayılan sorunların sürekliliğinden, acımasızlığından bunalan milletimiz, özlediği ve hak ettiği ekonomik şartlara kavuşamamanın sızısını fazlasıyla yaşamaktadır.

AKP hükümeti bu zamana kadar gerilim eşliğinde, kamplaştırarak yönettiği ülkemizde, ekonomik meselelerin üzerinden gelemeyeceğini anlamış, çareyi artık bunu itiraf etmekte bularak, kaçmak için hazırlık yapmaya başlamıştır.

Nitekim Başbakan Erdoğan geçtiğimiz günlerdeki bir konuşmasında; işsizliği düşüremediklerini, çırpınmalarına rağmen hâlâ belirli seviyelerde seyrettiğini ve ancak bu kadar yapabildiklerini yüzü hiç kızarmadan söyleyebilmiştir.

Bu ifadeler bir iktidarın; aczinin, iş bilmezliğinin, beceriksizliğinin birinci elden ilanı ve ilamıdır.

Bu beyan aynı zamanda şu anlama gelmektedir: Recep Tayyip Erdoğan olduğu sürece; işsizler işsiz kalmaya devam edecek, mağdurlar kitlesine her gün yenileri eklenecek ve genç nüfus ile lebet işsizliğe mahkûm olacaktır.

Bize göre işsizliğin üstesinden gelinemeyeceği kabulünün başka bir izah tarzı bulunmamaktadır.

Başbakan'ın, cüreti aşan ve sabrı taşıran sözlerine karşılık, AKP zihniyetine şunları açık yüreklilik ve samimiyetle söylemek isterim ki: Madem işsizlik sorununu bitiremediğinizi ikrar ettiniz; o halde bundan sonra başarılı olduk, geliştik yaklaşımlarını da seslendirmenizin aziz milletimizle alay etmek olacağını iyi bilmeniz gerekmektedir.

Gelin, oyaladığınız, kandırdığınız milletimizin karşısına çıkın ve altı yılı aşkındır yapamadığınız her şey için özür dileyin. Bu erdemli ve vicdanlı siyasi davranışı, her alanda gerçekleştirdiğiniz yıkımdan sonra aziz vatandaşlarımızdan çok görmeyin.

Bugün vatan coğrafyasının her yöresinde, bir gün işsizliğe bulunacak çareyle kendisini avutan, doğan günü bu şekilde karşılayan, akşama kadar iş aramaktan yorulan biçare kardeşlerimizin sayısındaki endişe verici yükselişi biz çok iyi biliyoruz.

Resmi rakamlarla bile; 2 milyon 687 bin işsiz vatandaşımızın, iş aramayan, ancak çalışmaya hazır olan 1 milyon 792 bin kardeşimizin ve AKP ile birlikte iş bulma umudu sönen 615 bin insanımızın dertlerinin, Milliyetçi Hareket olarak farkında ve bilincindeyiz.

Başbakan Erdoğan'ın, işsizlikle mücadeledeki başarısızlığı kabul etmesi sonucunda, milyonlarca vatan evladı kendi kaderine tek edilmiş ve bir kenara bırakılmıştır.

Elbette, işsizliğin ağırlığı ve yakıcılığıyla boğuşan her bir vatandaşımızın; pırlanta şirketlerine ortak olmaları, erken yaşlarda gemi ticaretine başlamaları, mısır ticaretinde gözleri kamaştıran mesafe almaları, Arap şeyhleriyle erken yaşta ticaret konuşmaları

mümkün değilse de, asgari ihtiyaçlarını karşılayacak bir işe sahip olmaları en tabii hakları olsa gerektir.

Başbakan Erdoğan ve bir avuç menfaat şebekesinin, devletin imkânlarıyla ve milletimizin alın terinden kazanılanlarla saltanatlarını sürerken, kendi mahdumlarına gösterdikleri ilginin küçük bir bölümünü çaresizlik içinde kıvranan vatandaşlarımıza da göstermeleri bir mecburiyet olarak görülmelidir.

Her bir aziz millet ferdinin sorgulaması ve iktidarın yüzüne çarpması gereken haksızlıkların, yolsuzlukların ve soygunları mutlaka tartışılması gerekmektedir.

Bu yapılanların neresinde hakkaniyet, adalet, merhamet, inanç ve ahlak vardır? Mukaddesatımızın neresinde bunlara cevaz vardır?

Dicle'nin kenarındaki sahipsiz koyundan bile sorumluluk duyan yüksek adaletin en ufak emaresi, AKP'nin taşıdığını savunduğu siyasi vicdanının neresindedir?

Kendi çevresini zengin etmekle uğraşan, yıllardır kervanını düzen, eski hortumları kestim derken yeni ve çekim gücü daha yüksek olanları devlet hazinesine bağlayan, vatandaşlarımızın problemlerini çözmek yerine kendi ikballerinden başka gözleri hiçbir şey görmeyen AKP zihniyetiyle geçen yıllar tam anlamıyla heba olmuştur.

Su alan ve batmakta olan gemide üst kata koşan ve filikaya binme hazırlığı yapan Başbakan Erdoğan ve yandaşlarının işsiz kardeşimizi umursadığını, emekliyi önemseydiğini, esnafı düşündüğünü, öğretmeni dikkate aldığını, çiftçiyi merak ettiğini

söyleyebilmek için her meseleye yabancı ve dışarıdan bakmak yeterli olacaktır.

“Aldanmayacağız, aldatmayacağız, dürüst ve şeffaf olacağız.” diyerek, en büyük aldatmayı yapan Başbakan Erdoğan’ın, milletimizin yararına olacak bir hizmeti, yapacağı bir eseri artık kalmamıştır.

Milletimiz hükmünü vermiştir:

Yeterince aldattınız, ziyadesiyle kirlendiniz, haddinden fazla karardınız.

Tüyü bitmemiş yetim hakkından, garip gurebanın itilip kakılmasından, işçinin, emekçinin hakkının gasp edilmediğinden bahsedecek kadar riyaya batmış olanlara bazı hatırlatmalarda bulunmak istiyorum:

40.yılıni kutlayan Milliyetçi Hareket Partisi’nin şerefli mensupları, yokluklar ve imkânsızlıklar içinde bugünlere gelmişlerdir.

Bu itibarla yokluğun, yoksulluğun, bir simidi paylaşarak yemenin, bir aileyi taşımanın, acıyı paylaşmanın ne demek olduğunu çok iyi bilirler.

Geçen haftaki grup konuşmasında, daha önce defalarca da söylememe rağmen bizim hangi dilden anlayacağımızı bir kez daha soran Başbakan Erdoğan’a öncelikle, bizim Türkçe düşünüp, Türkçe konuştuğumuzu söylemek istiyorum.

Ve ısrarla şunu da ifade etmek isterim ki: Bizim dilimiz, sifatah yapmadan dükkânını kapatan esnafın dilidir.

Bizim sözümüz tarlasında, yazın sıcağında çıkmayan mahsulünün arkasından mahkûmu olduğu borçlarını nasıl ödeyeceğinin derdine düşen çiftçinin sözüdür.

Bizim vicdanımız, evine ekmek götüremeyen, kirasını ödeyemeyen, çocuğuna harçlık veremeyen işsiz vicdandır.

Bizim derdimiz, hayatının kalan yıllarında indirimleri takip etmekten yorulmuş, geliri ihtiyacına yetmeyen emeklilerimizin derdidir.

Bizim kaygımız, karnını doyurabilmek için ek iş yapan, iktidar baskısından bunalmış, maaşını bir gün sonra borçlarına teslim eden memurlarımızın kaygısıdır.

Bilinmelidir ki Milliyetçi Hareket Partisi'nin yarım asra yaklaşan onurlu geçmişiyle, Türk milletinin hak ve menfaatini savunmaktan başka hiç bir amacı olmamıştır.

Bizi bugüne kadar anlamamış ve anlaması da mümkün olmayan Başbakan Erdoğan'ın, bundan sonra da anlayabilmesini zaten beklemediğimizi ve buna da asla ihtiyacımızın olmadığını huzurlarınızda ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Küresel ekonomideki yangın giderek büyümekte, güvensizlik sarmalı ve belirsizlik tufanının da etkisiyle geçtiği yerleri enkaza çevirmektedir.

Krizin derinleşmesi ve krizden çıkış sürecinin uzayacağına ve zorlaşacağına anlaşılması, aynı zamanda katlanılacak maliyetlerin de artmasına sebep olmaktadır.

Küresel düzlemde görülen ve 1929 büyük bunalımının benzeri olarak tanımlanan krizin, elbette bu haliyle sosyal, siyasal ve ekonomik sonuçları çok fazla olacaktır.

Hatırlanacağı üzere, 1929 krizinde, dünya toplam üretimi yüzde 42 düşmüş, 50 milyon insan işsiz kalmış, açlık ve sefalet toplumlara esir almıştı.

Dileğimiz benzer faciaların, sosyal felaketlerin oluşmaması, insanlığın bu kriz belasını bir an önce alt etmesidir.

Ancak, dünya ölçeğinde yaşanmakta olan ekonomik bunalımın boyutları her geçen gün büyüdüğünden, değişik ülkelerde; üretimde gerilemeler, işsiz sayısındaki artışlar, finans sektöründe açmazlar alabildiğine artmaktadır.

Krizin hangi seviyede olduğu, dip yapıp yapmadığı tartışılabilir, da, ekonomiler üst üste şok dalgasıyla sarsılmakta, nitekim kendilerine gelememekte ve bundan dolayı gün geçtikçe bağışıklık sistemlerini kaybetmektedirler.

Ekonomilerin içinde kıvrandıkları fasit daireden, şu ana kadar yeni bir perspektifle çıkış istikameti tespit edilemediği, sürekli yeni arayış ve yöntemlerin denendiği gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Dünyada parasal tutarının 9 trilyon dolara yaklaştığı krize karşı müdahale maliyetinin, yeni tedbirlerle daha da yükseleceği ve krizi durdurmada yeterli olmayacağı en çok konuşulan hususların başında gelmektedir.

Bugüne kadar ekonomik meselelerin uygulamasında ihmal edilen, ancak önemi hiçbir zaman yadsınamayacak olan **'adalet, eşitlik ve ahlak'** konularının önümüzdeki süreçte daha çok tartışılmasının ve gerekli sonuçların çıkarılmasının önemi büyüktür.

Türkiye ölçeğinde ise, krizle mücadelede lazım gelen yeni ve yerli bir zihniyetin varlığı bize göre bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bunu planlamadan, gerekli fikri olgunluğu yakalamadan ekonominin girdiği kriz sürecinden kısa sürede çıkabilmek mümkün olmadığı gibi, yaşanılacak tahribatın etkisi ne yazık ki büyük olacaktır.

Özellikle krizle mücadelede gerekli olanın, teknik ve sosyal lojistik destek temini ve bunları aynı hedefe yönlendirecek siyasi kararlılık ve güç olduğu bir vakıadır.

Bugüne kadar yaşanan birçok olaydan sonra, ekonomik sorunlarda Başbakan Erdoğan ve hükümetinin beklenen basireti ve siyasi hareketi gösteremediğinin aziz milletimiz fazlasıyla bilincindedir.

Bugünkü şartlarda hükümetin, şimdilik güçlü olduğunu iddia ettiği tek alan bankacılık sektörüdür.

İçinde partimizin de yer aldığı 57.Koalisyon hükümeti döneminde, gerçekleştirilen yapısal reformlar sayesinde; ekonomi daha az kırılgan hale getirilmiş, bankacılık sektöründe kalıcı ve köklü düzenlemeler yapılmış, finans sektöründe alınan önlemler ve oluşturulan kurumlar nedeniyle, bugünkü küresel krizle daha uygun ve temelleri sağlam şartlarda karşılaşılmıştır.

Bu uygun ekonomik iklimi değerlendiremeyen, öngörüsüzlüğü yüzünden 2006 yılından itibaren krizin ülkemizin kıyılarını dövmesine seyirci kalan hükümet, şimdi de işsizlikte olduğu gibi, ekonominin diğer alanlarında başarısızlığını ilan etmek için adeta fırsat kollamakta, asıl meselelerin üzerine gidecek cesareti bir türlü gösterememektedir.

Gelişmeyi, büyümeyi ve zenginliği kendisine yontan, krizi de başkalarına ihale eden AKP hükümeti sorumluluk mertebesinde olduğunu çoğu defa unutmuştur.

Türkiye'nin, içine savrulduğu ve üretiminin çökmesine, mal ve hizmetler sektörünün işlemez hale geldiği ekonomik yıkımın nedeni küresel kriz değildir.

Kabul edilmelidir ki, bu krizin nedeni Başbakan Erdoğan ve hükümetinin kusurlu siyasi eğilimi, sorumsuzluğu ve aymazlığıdır.

Türkiye'nin de içinde bulunduğu, 'Yükselen Pazar' ülkeleri arasında yer alan; Çin, Hindistan, Brezilya, Endonezya ve Güney Afrika gibi ülkelerin 2009 yılında da ekonomilerinin büyümesi öngörülmüşken, Türkiye ekonomisinin küçülme tahminlerin neden kaynakladığını eminim ki iktidar partisi değerlendirecektir.

Türkiye'de yaşanan ekonomik çıkmazın faturasını, çoğunlukla küresel ekonomiye çıkaran iktidar partisi mensuplarına buradan sormak isterim:

Küresel kriz bu ülkeleri, Türkiye kadar neden etkilememiştir? Kusur nerededir, kimdedir?

Türkiye ekonomisinde bahsedilen istikrar ve dinamizmin, ilk sallantıda yerle bir olmasının izahı nasıl yapılacaktır?

Bu soruların bizce cevabı da sorumlusu da bellidir, o da altı yıllık icraatlarıyla Adalet ve Kalkınma Partisinden başkası değildir.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP hükümeti, ekonominin kapısını uzunca bir süredir çalan krize karşı gerekli, yeterli ve etkili tedbirleri almamış, gelişmeleri sadece acemice seyretmiştir.

Hâlâ, tere ve tereci benzetmeleriyle, gündemi değiştirmek için uğraşarak milletimizin ciddi ekonomik sorunlarını görmezden gelen iktidar partisinin, ekonomiyi krize teslim ettiğini herkesin görmesi lazımdır.

Türkiye yeni bir krize, ciddi bir sayısal ve siyasal güçle iktidarda bulunan AKP'nin eliyle yakalanmıştır.

Daha dün açıklanan sanayi üretimindeki yüzde 17,6 düşüş ve imalat sanayindeki yüzde 19,9 azalma, krizi inkâr eden, ciddi-yetsiz bir siyaset projesinin çırpınışı olarak görülmelidir.

Eğer bu yaşananlar kriz değilse, krizin tarifini yeniden yapmak, krizden ne anlaşıldığını açık bir şekilde ortaya koymak tutarlılık gereği olacaktır.

Öte yandan, sadece krizle değil, krizden sonra nasıl bir ekonomik ortamın doğacağı, milletimizi nelerin beklediğiyle ilgili de değerlendirmelerin yapılması elzem bir hale gelmiştir.

Ne var ki, değişik ülkelerdeki siyasi ve ekonomik aktörler ekonomik sorunları ciddiye alıp, kapsamlı analizler yaparken, Türkiye'de elle tutulur, gözle görülür, proaktif nitelikli kuşatıcı önlem seti hala hayata geçirilememiştir.

Geçtiğimiz günlerde, kriz ve işsizlik sorununu görüşmek üzere toplanan 'Ekonomik ve Sosyal Konsey' toplantısında; "Aldığımız ve alacağımız tedbirlerle krizi, Türkiye'nin mümkün olduğunca uzağında tutmaya devam edeceğiz." diyen Başbakan Erdoğan, görüldüğü kadarıyla yeni bir oyalama sürecini başlatmıştır.

Sürekli olarak krizin dış kaynaklı olduğunu vurgulayan Başbakan Erdoğan'a krizin nasıl çıktığı yerine, nasıl önleyecekleri üzerine çalışmalarını ısrarla tavsiye ediyorum.

Feryatların dayanılmaz bir aşamaya geldiği bu zaman sürecinde, krizin nasıl ve ne şekilde çıktığı belli olsa da, şimdilik bunu tartışmak yerine, alındığı iddia edilen tedbirlerin uygulanması ve vakit geçirilmeksizin ekonominin finansman darboğazından çıkarılması, dip yapan ve işlemez bir hale gelen üretim sisteminin kalp atışlarını tekrar normale getirilmesi gerekmektedir.

Krizin neden ve nasıl çıktığı esnafımızın, memurumuzun, işçimizin, köylümüzün, emeklimizin umurunda değildir. Ancak, görülen odur ki, krizin kurbanları bunlar olacaktır.

Sayın Başbakan, krizin nasıl çıktığını anlatmayı bırakın, nasıl çözüleceğini, bu girdaptan hangi yöntemle kurtulacağını söyleyin.

Boş söz, vaat ve hamaset nutuklarıyla milletimizi artık meşgul etmeyin.

Sorunları görün ve gereğini vakit geçirmeksizin yapın.

Çünkü geciktirdiğiniz her anın hesabını milletimizin sizden soracaktır. Bunu da asla aklınızdan çıkarmayın.

Değerli Milletvekilleri,

Dış ticarete yaşanan daralma, ithalat ve ihracattaki gerileme önümüzdeki süreçte büyüme rakamlarının endişe verici bir şekilde düşeceğini göstermektedir.

Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin verilerine göre, geride bıraktığımız Ocak ayında ihracat; geçen yılın aynı ayına göre, yüzde 27,91 azalmıştır.

Bu kapsamda, Türkiye dışarıya daha az mal satmakta ve daha az üretim yapmaktadır. Aynı anda dışarıdan daha az mal almakta,

daha az tüketmekte, dış açık ise, azalan refah, üretim ve düşen gelirle ancak kapatılabilmektedir.

Milliyetçi Hareket'e göre bu ifadelerin bir anlamı vardır: Türkiye süratli bir şekilde yoksullaşmakta, sefalet ve çaresizliğin içine itilmektedir.

Bütün bunların sonucunda, iktidar partisinin ödeyeceği siyasi bedeller bizim önceliğimizde yer almamaktadır.

Bizim meselemiz, sofrasına en az bir tabak sıcak çorba, bir dilim ekmek koyma amacını taşıyan dar ve orta gelirli vatandaşımızın daha çok sıkıntı çekmemesi, AKP'nin ihmallerinin acı faturasına daha uzun yıllar maruz kalmamasıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 ŞUBAT 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta, Türk dünyasının değerli evladı, büyük şair ve fikir adamı Azerbaycanlı kardeşimiz Bahtiyar Vahabzade'yi kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyoruz.

O, 84 yıllık ömrünün ilk gençlik yıllarından itibaren sanatını, hürriyet ve bağımsızlık sevdası, Türkçe düşünmek ve konuşmanın erdem ve önemi ile vatan kavramı üzerine yoğunlaştıran büyük bir düşünce temsilcisi idi.

İhmal edilmiş tarih şuurunu canlı tutarak günümüzle bağlayan ve gelecek için bir ilham kaynağı olarak kullanan, milli dilin önemini kavrayan ve ısrarla vurgulayan, aydınların millet için sanat yapması gerektiğini savunan büyük bir mütefekkindi.

Vahabzade, aynı zamanda milleti ve ülkesi için düşündüklerini hayalden öteye de taşıyan ve bunun için her türlü zorluğa ve engelle yorulmadan ve bıkmadan direnen gerçek bir milliyetçi mücadele ve siyaset adamıydı.

Geride bıraktığı muhteşem eserler ve şerefle yaşanmış ömrün aziz anılarıyla bu güzide millet evladı inanıyorum ki, Türklük var oldukça yaşamaya ve hatırlanmaya devam edecektir.

Bu vesile ile muhterem Bahtiyar Vahabzade'ye Cenab-ı Allah'tan rahmet, aziz milletimize ve Azerbaycanlı kardeşlerimize başsağlığı diliyorum. Mekânı cennet, ruhu şad olsun.

Değerli Milletvekilleri,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bölücülük algısında yalnızca terör eylemleri ile şehit haberleri yer aldığı için, özellikle son zamanlarda artan ve sokaklara taşan bölücü tahrikler hükümet tarafından sessizce seyredilmektedir.

İmralı'daki hücresi iktidar tarafından misafirhaneye çevrilmeye çalışılan bölücübaşının ele geçmesinin sözde yıldönümünde, yine sahneye çıkan mihraklar pek çok şehirde gösteriler yapmışlar ve güvenlik güçleri ile çatışmışlardır.

Konuya başından beri duyarsız olan AKP zihniyeti, yaklaşan seçimin getirdiği oy kaygısı ile daha da silikleşmiş ve Türkiye'nin bazı yörelerinde alanı bölücülere terk etmiştir.

Gelişmeler, yaklaşan ilkbaharla birlikte yıllardır oynanan oyunun tekrarlanmaya çalışıldığının, bu yıl seçim ortamı ile de birleştirilerek yeni bir terör ve baskı sürecinin başlatılacağına işaretini vermektedir.

Buna paralel olarak, hükümetin Barzani ile kucaklaşma projesinin giderek Türkiye'den de destek ve zemin bulacağı anlaşılmaktadır.

Bir ay sonra, “Kürt konferansı” adıyla birleşik bir coğrafyanın tartışılacağı ve adına sözde kongre denen başka bir toplantının da burada yapılacak olması dikkat çekici ve kaygı uyandırıcıdır.

Küresel bir projenin sivil toplum acentesi gibi faaliyet gösterenlerin çıktıkları bu yolda, kendi ifadeleri ile “Kürt siyasi grupları” olarak tanımladıkları tarafların Erbil’de düzenleyecekleri konferansı alkışlamaları önümüzde yeni bir sürecin açıldığını göstermektedir.

Okyanus ötesinden güdümlü bu toplantıda geçtiğimiz yıllarda dile getirilen;

√ Ana dilde eğitim hakkı,

√ Ülkemizde varsaydıkları asimilasyonun reddedilmesi,

√ Af kanununun ve şartlarının olgunlaştırılması gibi tekliflerine ilave olarak bu yıl,

√ Asuriler, Süryaniler, Keldaniler ve Ermenilere etnik vurgu yaparken, etno-milliyetçiliğin reddedilmesinin derin çelişkisi,

√ Irak’taki aşiret devleti ile ilişkilerin geliştirilmesi ve karşılıklı diplomatik temsilciliklerin açılması,

√ Her türlü şiddetin terk edilmesi gibi söylemler, Barzani ile ortak lisan geliştirenlerin niyetleri hakkında hepimize fikir vermiştir.

Bir gün bile kendisi olamayanların ve ne olduklarını bir türlü ilan edemeyenlerin; her bir araya geldiklerinde “hepimiz” diye başlayarak toptancı bir anlayışla sürekli başkaları olduklarını ilan etmeleri tam bir sözde aydın başıbozukluğu ve kokuşması olarak tarihe geçecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Mahalli İdareler Genel Seçimlerinin yapılacağı 29 Mart 2009 tarihine kırk gün kalmıştır.

Siyasi partilerin aday listelerini bu akşam itibariyle seçim kurullarına vermelerini takiben seçim kampanyası hız kazanacaktır.

Önümüzdeki haftalarda milletvekillerinin mahallinde seçim çalışmalarına destek olmaları maksadıyla Türkiye Büyük Millet Meclisinin çalışmalarına ara vermesi söz konusudur.

Bu maksatla, yaklaşan seçimle ilgili görüş ve düşüncelerimi sizlerle bu toplantıda paylaşmak istiyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi bu seçime bütün seçim bölgelerinde katılacak olup, illerimizin tamamında birbirinden değerli adaylarını belirlemiş ve hazırlıklarını tamamlamıştır.

Ülkemizin siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik alanlarda ağır sorunları yaşadığı, toplumun bu sancıları çok yakından hissettiği bir döneme rastlayan bu seçim ayrı bir önem kazanmıştır.

- √ Yoksulluk ve yokluğun giderek büyüdüğü,
- √ İşsizliğin ve iflasların hız kesmeden arttığı,
- √ Türkiye'nin dış politikada hızla itibar kaybettiği,
- √ Bölücülüğün meydanlara ve sokaklara taşıdığı,
- √ İnanç istismarının, iktidarla ana muhalefet arasında elden ele taşındığı,
- √ Hükümet eliyle ayrışma tohumlarının atılmaya başlandığı,
- √ Toplumun giderek baskı altına alındığı ve korku salındığı,
- √ Yandaşların yolsuzluklarının birer birer ortaya çıkmaya başladığı,

√ İşbirlikçi medya ve menfaat şebekelerinin yalanlara sığındığı bir kargaşa ve kaos ortamı yaklaşan seçimin önemini daha da artırmıştır.

Gelmekte olan çok ağır bir bunalımın bütün emarelerini göstermeye başlayan Türkiye’de, hükümet aciz ve teslimiyetçi; temel değerler yıpranmış ve hırpalanmış; siyaset kurumu tıkanmış ve etkisiz; hukuk yaralanmış, toplum kaygılı, insanlar korku içinde, milletimiz yoksuldu.

Bu durum elbette ve öncelikle 58, 59 ve 60. Cumhuriyet hükümetlerinin sorumluluğunu üstlenen iktidarın aldatma, göz boyama, istismar ve çatışma üzerine şekillendirdiği bulanık siyasetinin sonucu ve bedelidir.

Fakir fukara edebiyatı yaparak, tüyü bitmemiş yetimden söz ederek, Allah’tan korkan ve kuldan utanan bir iktidar vaat ederek işbaşına gelen hükümetin ve yandaşlarının karışıklıkları yol-suzluklar ve kirliliği ilişkiler ağı birer birer çözülmeye başlamıştır.

Üstelik son yıllarda yaşadıklarımız ve kazandığımız tecrübeler, önümüze yeni dayatmaların ve sinsî planların konulacağına dair önemli gelişmelerin yaşanacağına işaret etmektedir.

Yılların birikmiş sorunları birer birer ortaya çıkmakta, bin yılın köklü kardeşliğine dayanan sosyal, siyasal ve kültürel mutabakatın yerine öfke ve kuşku yer aldığı tehlikeli bir çatışma ihtimali giderek artmaktadır.

Küçük bir kıvılcımın büyük bir tahribata neden olacak kadar biriktiği son derece kritik ortamda, çare arayan Türk milleti, kendisine reva görülen bütün bu zillete dur diyebilmek için bir fırsat yakalamıştır.

Bu nedenle, 29 Mart 2009 tarihinde yapılacak Mahalli İda-reler Genel Seçimleri yalnızca yerel yöneticilerin bir seçimi ola-rak görülmemelidir.

Bu aynı zamanda milletimizin AKP iktidarının altı yıl üç aydır kendisine reva gördüğü zilleti mutlaka sorgulayacağı, ana muha-lefetin çatışmacı siyasetine dur diyeceği bir imtihan alanı olarak yorumlanmalıdır.

Bu itibarla;

√ Yıllardır, şahsi ikbal peşinde koşarak milletin alın terlerini ve tertemiz hislerini sömürenlerin,

√ Önce cephelere ayırıp sonra sinsi oyunlarla oluşturdukları kutuplara seçmen toplayanların,

√ Yaşatılan ağır yoksulluğu örtmek için, vicdan istismarı ile göz boyayanların,

√ Yandaşların ve işbirlikçilerin sınır tanımayan yükselişinden, buna karşılık helal kazancın ve göz nurunun tükenişinden so-rumlu olanların,

√ Türkiye'nin kardeşliğine el ve dil uzatanların gerçek kimlik-leri mutlaka topluma anlatılmalı ve milletimizin uyanışı sağlan-malıdır.

Bunlar yapılabildiği takdirde, aziz milletimizin önündeki per-deler birer birer kalkacaktır. Böylesi bir uyanıklığın oluşması du-rumunda ise;

√ Hiçbir bahane ve istismar bu uyanışın önüne geçemeyecek ve AKP iktidarı gerçekler karşısında sorgulanacaktır.

√ Açlığın, adaletsizliğin, ahlaksızlığın ve asayişsizliğin; yokluğun, yolsuzluğun, yoksulluğun ve yozlaşmanın gerçek failleri birer birer ortaya çıkacaktır.

√ Yaşanan üslup kirliliği ve seviye kaybının sahipleri görülecek, milli ve manevi değerlerin nasıl aşağılandığı, kimlerce hakarete uğratıldığı daha iyi anlaşılacaktır.

√ Ve onlara ulaşabildiğiniz ölçüde, milletimiz, kara propagandanın tesirinden kurtulacak, vicdanının sesini dinleyerek yapılanların hesabını sandık başında mutlaka soracaktır.

Ancak bu, tekrar ediyorum, siz değerli milletvekili arkadaşlarımızın milletimizle kucaklaşması ve sözlerinizin gönüllerde karşılık bulması ile mümkün olacaktır.

Zira maksatları, geçmişleri ve zihniyetleri çok iyi bilinen ve Milliyetçi Hareketin olmadığı bir siyaset mühendisliğine soyunan iki kutuplu şer cephesi karşımızda saflarını sıklaştırmıştır.

Seçimlere gidilen süreçte siyasi partiler çok ciddi bir siyasi ahlak ve samimiyet sınavından geçmekte, Türk milleti yaşanan gelişmeleri ibretle izlemektedir.

Seçim ortamında siyasi gerilim giderek ağırlaşmakta, siyaset çizgilerinde ve kimliklerde yaşanan kayma ve kırılmalar, çatışma ve gerilim stratejileri ve üslup kirliliği, hayal ve umut ticareti için kurulan yalan borsaları, siyasetin çirkinlikleri olarak karşımızda yerini almaktadır.

Türk siyasetinin gerginlikten beslenen kronik istismar tacirleri bir kez daha aynı anlayışla sahneye çıkmış, gerginlik ve çatışma terazisinin iki kefesinde yerlerini almıştır.

İktidar ve ana muhalefet arasında, manevi değerlere sahip çıkma yarışı ve din istismarcılığı tartışması başlaması, sadece siyasi kara mizah örneği olarak değil, aynı zamanda siyasi zaafiyet ve omurgasızlık örneği olarak da uzun süre hafızalardan silinmeyecektir.

Birbirlerini Türk milletini korkutma aracı olarak kullanan, korkuları yarıştırarak “kötünün iyisi” imajıyla siyasette yol almaya çalışan bu iki kutup, Türk milletinin iradesini parsellemeye ve bu yöntemle köhne siyasi yapılarını ayakta tutmaya çalışmaktadır.

Bu nedenle bizim öncelikle bu siyaset aktörlerinden farklılıklarımızı vurgulamak ve Milliyetçi Hareketin,

√ Siyasi meşruiyetinin kaynağını, inanç istismarında, çıkar lobbilerinin kapılarında ve başka başkentlerin koridorlarında aramayacağını,

√ Hiçbir aldatma, istismar, riyaya maruz kalmadan; samimi ve dürüst bir anlayışı temsil ettiğimizi,

√ Yegâne kuvvet kaynağımızın milletimizin şaşmaz sağduyusu ve tertemiz vicdanı olduğunu, yüzyüze anlatmaktan başka seçeneğimiz ve vasitamız yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi, milletimizi düştüğü buhrandan kurtaracak ve onun refah ve huzuru için samimiyetle mücadele edecek istikrar ve güvenin yegâne temsilcisidir.

Yaşananlardan ders ve sonuç çıkartan, pişmanlıklarını ve mağduriyetini göstermek isteyen aziz milletimizin yaklaşan seçimde teveccühünü,

√ Sorunlara Başkentimiz Ankara'dan bakan,

- √ Dünyayı Türkçe okuyan;
- √ Cumhuriyet değerlerine bağlı,
- √ İnançlara saygılı ve fikir hürriyetine inanan;
- √ Katılımcı, çoğulcu ve uzlaşmacı,
- √ Dürüst, namuslu ve adil,
- √ Hakkaniyeti öne çıkaran,
- √ Sorunları demokrasi ile aşmayı amaçlayan,

√ Milletimizin tamamını kucaklayan Milliyetçi Hareketin kadrolarına yönelteceğine yürekten inanıyorum.

Yokluk, yoksulluk ve istismardan bir kurtuluş yolu arayan herkesin vereceği destekle, dengeli duruşumuz, ilkeli siyasetimiz, yüksek ahlakımız hazır kadrolarımız ve partimizin 40 yıllık siyasal birikimi bunu sağlayacak güçtedir.

Milliyetçi Hareketin kadroları, şartlar ne olursa olsun, büyük Türk milleti için ülkü edindikleri kalkınma ve demokrasi mücadelesini, alınları ak, başları dik, yürekleri inançla dolu olarak sonsuza kadar sürdürecektir.

Bu nedenle, oturmayacağız, beklemeyeceğiz, dinlenmeyeceğiz. Milletimize, komşumuza, arkadaşımıza, akrabamıza koşacağız. Herkesle kucaklaşacağız, vatandaşımızla tanışacağız, buluşacağız ve aramızdaki bütün sanal engelleri mutlaka kaldıracacağız.

Bugünden itibaren milletimizle yönelerek Milliyetçi Hareket'in yüksek karakterini ve hizmet aşkını tanıtmak üzere yapacağınız çalışmalarda hepimize başarılar diliyorum.

Aziz vatandaşlarıma mutlaka sandık başına gitmelerini, hiçbir telkin ve dayatmaya maruz kalmadan tamamen hür iradeleri ile

oylarını mutlaka kullanmalarını, böylece vatandaşlık görevlerini yerine getirmelerini istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Takdir edersiniz ki, demokrasilerde her siyasi düşüncenin, her siyasal partinin mutlaka az ya da çok, büyük veya küçük toplumsal bir karşılığı vardır ve olmalıdır.

Her siyasal hareket, üzerinde şekillendiği aynı topluma dayanmasına ve aynı sorunlara bakmasına rağmen, teşhiste, çözümden ve çözüm yollarında farklılıklarla birbirinden ayrılırlar.

Birbirine benziyor gibi gözükken siyasal partileri ayıran temel farklılıklar da burada aranmalıdır.

Bu ayrılıklar siyaset geleneğinin doğasında vardır ve fikirlere katılmasak bile bize göre bu farklılık saygıdeğerdir ve demokratik bir sonuçtur.

Her seçimin demokratik bir hak olduğu kadar, demokratik bir görev ve hatta vatandaşlık borcu olması da bu yüzdendir.

Bu itibarla, her seçmen siyasal bir tercihin ifadesi, her oy şahsi bir yönelişin ve farklılığın tecellisi; kişiyi sorumlu vatandaş yapan en önemli göstergedir.

Oy ise yalnızca kişinin siyasal tercih ve katılımının hukuki yetki belgesi değil, aynı zamanda her bir seçmenin fikri ve siyasi namusunun, duruşunun ve anlayışının da belgesi demektir.

Bu nedenle, bu gerçeği yok sayarak seçmenin hür tercihine, çeşitli vasıtalarla ipotek koymaya çalışmak, cebren yönlendirmek, tehdit etmek, zorlamak, rüşvet vermek kabul edilemeyecek bir siyaset ahlaksızlığının göstergesidir.

Bugün, sayıları elliyi aşmış bulunan siyasi partilerin arasında, Milliyetçi Hareket Partisi, siyasal geleneğin içinden bugünlere ulaşmış kırkıncı yılını yaşayan en köklü ikinci partidir.

Partimiz, bu kırk yıl boyunca Türkiye'mizin tamamında zemin bulmuş ve kök salmış; milletimizin siyasal algısında bir yer tutarak, kendisine bağlı, siyasetine inanmış bir seçmen kitlesine kavuşarak toplumsallaşmıştır.

Bugün üç hilal, yüz binlerce aile ocağında kabul görmüş, milyonlarca seçmenin gönlünde taht kurmuş siyasal bir var oluşun ve kararın ifadesidir.

Türkiye'nin son altı senedir yaşadığı siyasal gelişmeler bugün üç partiyi yüzde 10'un üzerinde bir seviyede desteğe imkân kılmıştır ve bunlardan biri de Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Başka partilerin partimizle olduğu gibi, bizim de başka partilerle benzer veya ayrı görüş ve politikalarımız vardır ve bizi onlardan ayıran temel farklar da burada yatmaktadır.

√ Türkiye'nin ana meselelerine nasıl yaklaştığımız ve nasıl yorumladığımız,

√ Milli ve manevi meselelere hangi noktadan baktığımız ve neyi savunduğumuz, nasıl tepki verdiğimiz,

√ Siyasal çizgimizin getirdiği anlayış ve ilkelerle muhtemel sorunlara nasıl yaklaştığımız ve ne şekilde refleks gösterdiğimiz,

√ Ve bütün bunları hangi program, yol ve yöntemlerle ve hangi kadro ve mekanizmaları kullanarak yapacağımız, bizi diğer partilerden ayıran temel farklılıkları ortaya koymaktadır.

Bütün bu keskin ayrılıkları yok sayarak, vatandaşlık namusu bilinen siyaset tercihini sanal korkularla yönlendirmeye çalışmak en büyük ahlaksızlık olacaktır.

Biz bunları, başta ekran ekran gezen Ankara'dan seçilmiş yerel yönetim siyasetçisinin ağzından olmak üzere, 22 Temmuz seçimlerinden önce duyduk.

Bizim Meclise girerek kavga edeceğimizi, koalisyon kuracağımızı yayararak seçmen hassasiyetleri üzerinde oynanan oyunlarla, tercihlerinin yönlendirilmesi arayışlarına hep birlikte şahit olmuştuk.

Ancak bu sefer, bir tarafa Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, diğer tarafa ise Cumhuriyet Halk Partisi'nin oturduğu siyaset taherevallisine yerleşmiş zihniyetlerin, Milliyetçi Hareket Partisi'ne yer açmamak için seçmeni birbirleriyle korkutmaları milletimizde karşılık bulmayacaktır.

Buradan açıklıkla ifade ediyorum. Milliyetçi Hareket Partisi'nin değerli adaylarına verilecek hiçbir oy karşılıksız kalmayacaktır. Ve çirkef siyasetçilerin ağzından çıktığı gibi asla ve asla ziyan olmayacaktır.

Seçilsin seçilmesin, her verilmiş oy bir taraftan bizim namusumuz olacak, daha kararlı bir tavır, daha dik bir duruş, daha iyi bir hizmet ve geleceğe yönelik daha güçlü bir heyecan için bizlere cesaret verecektir.

Diğer taraftan ise, ahlaksızlığa, yolsuzluğa, yoksulluğa, kutuplaşmaya karşı duruşun bir ifadesi olacak, başta iktidar zihniyeti olmak üzere ana muhalefete tarihi bir uyarı niteliği taşıyacaktır.

Milliyetçi Harekete gönül vermiş büyük camiaı yok saymak ve oluşturulan yapay gerilimlerle bu camianın oylarını yönlendirmeye kalkmak, hem insana ve seçmene olan saygısızlıktır, hem de ahlaka sığmayan bir çürümenin ve son çırpınışların göstergesidir.

İnancımız odur ki, milletimiz, hiçbir oyun, hile, tuzak arayışında ve kimseyle işbirliği içinde olmayan Milliyetçi Harekete tevecçüh gösterecektir.

Şahsiyetinin ve ahlakının belgesi olan oyunu hür tercihi ile kullanarak; iradesine ipotek koymayla yeltenen siyaset tüccarlarına ise mutlaka dersini verecektir.

Demokratik bir imkân olan “oy pusulası” haysiyet ve sorumluluk sahibi herkes için “ben de varım, böyle düşünüyorum, tercihim bu, kararım kesin” diyebilenlerin iradesidir ve bir duruş ve namus göstergesidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kendi dışındaki her gelişmeye ve olaya taktik ve siyasi propaganda mahiyetli bakan ve bu açıdan pozisyon alan Başbakan Erdoğan, vatandaşlarımızın derin sorunlarını samimiyetle ele almamakta, çatışmadan nemalanan siyasi anlayışının malzemesi yapmaktadır.

Uygulamalarıyla, yıllardan beri, milletimizin yaralı ve sorunlu bir kimliğe kıvrılması için çaba sarf eden bu zihniyetin, yapmış olduğu tahribatın boyutu her geçen gün yoğunlaşmaktadır.

Nitekim AKP'nin iktidar anlayışı ve problemlili politik duruşuyla, bugün siyasetimizde medeni bir boyut ve arzuladığımız zerafet kalmamış, ortaya tam olarak bir siyaset trajedisi çıkmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin; müphem siyasi aklının, milletimizin vicdanının gerisinde ve dışında olmasını, içinde çırpındığımız sorunların en önemli nedenlerinden birisi olarak değerlendirmek lazımdır.

Vatandaşımızın geçim sorunlarının halli için siyaset üretmesi gerek iktidar partisi, meselelere dar ve basit bir alandan bakmakta, gündemi oluşturması gereken ekonomik sorunların yerine, siyasi ve ideolojik karmaşayla milletimizin beklentilerini başka istikametlere yönlendirmeye çalışmaktadır.

Yükselen borç stoku, düşen gelir seviyesi, bir deri bir kemik kalan üretim, gerileyen ve kaybolmaya yüz tutmuş güven, her ne kadar düşme eğilimine girse de, yine de tehlike çanlarını uzunca bir süredir çalan cari açık, yaygınlaşan sefalet ve işsizliğin azması millet olarak en ciddi sorunlarımızın başında gelmektedir.

AKP'nin iddia ettiğinin aksine, Türkiye iç ve dış borcun ağırlığı altında ezilmektedir. Toplam dış borç miktarı 2002 yılına göre bugün yüzde 123 artmıştır.

Diğer taraftan, son zamanlarda ne şekilde finanse edileceği, gerekli olan paranın kimlerden ve nasıl bulunacağı üzerinde değerlendirmelerin yapıldığı özel sektör dış borcunun 2002 yılından itibaren hızla arttığı görülmektedir.

Özel sektör dış borcu 2002 yılından itibaren yüzde 356 oranında artmış, bu haliyle hükümet, üreten ve bacaları tüten sektörü ciddi anlamda borç batağının içine itmiştir.

Bugün, reel sektör firmalarının borçlarını nasıl ödeyeceklerine dair artan kaygılarının esas nedeni, hükümet tarafından uygulanan sakat ekonomi politikalarıdır.

Öte yandan 2002 yılına göre toplam yüzde 91 oranında yükselen iç borç stoku ile birlikte, bugün toplam borç stoku 2002'deki rakamın iki katını aşmıştır.

Ayrıca bireysel krediler bazında, 2007 yılı sonunda, takipteki müşteri sayısı 1 milyon 338 bin iken, 2008 sonunda bu sayı 2 milyon 170 bin kişiye ulaşmıştır.

2008 başında kredi kartıyla ilgili takipteki müşteri sayısı ise 1 milyon 86 binden, 2008 sonunda bu sayıya 478 bin ilave olmuş ve 1 milyon 564 bin kişiye ulaşmıştır.

Bugün sokakta her üç kişiden ikisi kredi kartı ya da başka bir borcun baskısı altında ne yazık ki ezilmektedir.

Ekonomideki daralma, işsizlikteki yükseliş, yoğunlaşan kriz baskısı nedeniyle önümüzdeki günlerde vatandaşlarımızın içinde çırpındıkları bireysel ve kredi kart borcunu ödeme konusunda önemli zafiyetler yaşanacağı kuvvetli bir ihtimal olarak karşımızda durmaktadır.

Muhterem Milletvekilleri,

1990'lı yıllarda bütçe açığı büyürken cari açık küçülmüş, 2000 yılından sonra bütçe açığı azalıp cari açık artmaya başlamıştır.

2007 yılı itibariyle ortaya çıkan ekonomik gelişmelerden, bugüne kadar geçen seyir dikkate alındığında; cari açık büyürken bütçe açığının da büyüdüğü görülmektedir.

Bugün itibariyle Türkiye ikiz açıkla karşı karşıya bulunmaktadır. Bu itibarla hükümet, gelirinden daha çok harcamakta, kazandığından daha çok tüketmektedir.

Bilinmesi gereken en yalın gerçek şudur: **‘Cari açık ekonomiyi, bütçe açığı hükümeti yıkar.’**

Bunlara bir de dış açık eklendiğinde, Türkiye her tarafından açık veren bir ülke konumuna gelmiştir. Hükümet açık verdikçe, vatandaş kapatmakta, nihayetinde yoksulluk hızla çoğalmaktadır.

2008 yılında cari açık, 2007 yılının Ocak-Aralık dönemine göre yüzde 8,4 oranında artarak 41 milyar 416 milyon dolara çıkmıştır.

2009 yılı Ocak ayında ise, 2008 yılının aynı ayına göre bütçe açığı yüzde 466 artmıştır. Bir yıl içinde bütçe açığının bu kadar yükselmesi, bütçenin kontrolden çıktığının apaçık bir göstergesidir.

Bir taraftan küresel gerilimler, diğer taraftan iç siyasal ve ekonomik gerginliklerin yaşandığı ve cari açığın tehlike sınırında bulunduğu bugünkü ortamda, bütçe de imdat çağrısı vermeye başlamıştır.

Bunun sonucunda borçlanma arayışları daha da yoğunluk kazanacak, faizler artabilecektir.

Bilinmelidir ki cari açık yüksekliğinin yanında bütçe dengesinin de açık vermesi ileriye dönük beklentileri olumsuz etkileyecektir. Söz konusu ikiz açık; siyasal gerilimlerin yoğunlaşacağı, hatta siyasal krizlerin bile yaşanabileceği bir dönemde ekonomik sisteme büyük bir tahribat verebilecektir.

Bize göre içinde bulunduğumuz dönemin adı ve tanımı belli ve nettir: “Türkiye ekonomisi krizde, AKP hükümeti seyrandadır.”

Muhterem Arkadaşlarım,

Dün itibariyle açıklanan 2008 yılı Kasım dönemi işsizlik rakamları, aylardan beridir işaret ettiğimiz bu sosyal facianın katlandığını göstermiştir.

Bu kapsamda Türkiye genelinde işsiz sayısı, bir önceki yılın aynı dönemine göre 645 bin kişi artarak 2 milyon 995 bin kişiye yükselmiştir. Böylece işsizlik oranı resmi rakamla bile yüzde 12,3 seviyesine çıkmıştır.

Ekim ayından Kasım ayına, sadece bir ayda 308 bin kardeşimiz, işsizliğin acı yüzüyle tanışmış, bununla birlikte millet fertlerinin kahir ekseriyeti işsizliğe maalesef mahkûm olmuştur.

Bizim açımızdan meselenin vahim boyutu, bir ay içinde iş aramayan, ancak çalışmaya hazır olanların sayısında 176 bin, iş bulma ümidini kaybeden vatan evlatlarında 102 bin kişilik bir artış olmasıdır.

Bizleri endişeye sevk eden bir başka olumsuzluk ise, söz konusu dönemde gençlerdeki işsizlik oranının yaklaşık yüzde 24'e ulaşmasıdır.

2008 Ekim döneminde yüzde 21,5 olan genç nüfustaki işsizlik oranının bu denli yükselmesi üzerine, sorumluluk mertebesinde bulunanlar çok iyi düşünmelidir.

Üniversiteyi bitiren ya da her herhangi bir alanda kendisini yetiştiren genç kardeşlerimizin önünde zorlu ve çileli yıllar durmaktadır.

Ceplerinde çay parası olmayan, güçlükler içinde ailelerinden gelen parayla yurt köşelerinde güzel günlerin hayallerini kuranlar bugün ne yazık ki derin bir hayal kırıklığına maruz kalmışlardır.

Adalet ve insaf sahibi vicdanlar şu hususu kabul edeceklerdir:

Genç kardeşlerimizin, babalarının himayesinde iş kuracak durumda olmasalar bile, hayatın müşkülâtını bertaraf edecek bir işe sahip olmaları en doğal ve insani haklarıdır.

Biliyor ve inanıyoruz ki, bunu evlatlarımıza çok gören, inatla ekonomideki sorunları görmezden gelen Başbakan Erdoğan ve AKP hanedanından bunun hesabını aziz milletimiz mutlaka soracaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Temel akli ve vicdani değerleri özümsememiş bir siyasi çoğunluk olarak görülmesi gereken bugünkü siyasi otorite, demokrasimizin gerçek anlamda altını oymuş ve dejenere etmiştir.

Görünürde halkla, gönüllerinde menfaatle sarmaş dolaş olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin gerçek yüzü, niyeti ve amacı artık tam olarak ortadadır.

Bugünkü iktidar mensuplarının yaşayış ve hayatı algılama biçimlerine bakıldığında; inanç ve ilkelerinin şekil tarafında kaldığı, tavır ve davranış biçimine yansımadağı gayet net olarak görülebilecektir.

Rüzgârın istikametine göre yön değiştirenler, vatandaşlarımızın sorunlarını çözmek bir yana, daha da arttırmış ve adaletsizliği alabildiğine yaygınlaştırmıştır.

Yoksulluk artarken, açlık sınırı yükselirken, asgari ücretli günde yaklaşık 22 TL'ye çalışırken, AKP'nin bunları önlemek yerine, her şeyin daha fazlasını hak eden vatandaşlarımızı, küçük

yardımlarla gözünü boyamaya çalışmasını anlamak ve anlamlandırmak mümkün değildir.

Demagoji ve yoğun bir duygu istismarı ile insanımızın mantık ve muhakemesini iptal etme amacı taşıdığı anlaşılan Başbakan Erdoğan'ın, kontrolsüz gidişine dur demenin vakti gelmiş bulunmaktadır.

Tehlikeyi görünce kaçan, kuşatılınca teslim olan sahte kahramanlıktan üreyen bugünkü iktidar zihniyeti, ekonomide yol açtığı tahribatı, söndürdüğü ocakları, yok olan heyecanları, kaybettirdiği yaşama sevinçlerini, azdırdığı ve milletimizin verdiği vergilerle zenginleştirdiği yandaşlarının bedelini mutlaka ödeyecektir.

Umutlar tükenmekte, gelecekle ilgili beklentiler karamsarlığa dönüşmekte, mutluluk ve huzur gerilemekte, ancak hükümet hayret verici bir şekilde beklemekte ve hiçbir şeyi umursamamaktadır.

Görüyor ve anlıyoruz ki, bugün muhtevadan yoksun bir özgürlük vaadi ve uygulamasıyla, vatandaşlarımız derin bir anlam kriziyle karşılaşmakta, doğan her gün yeni sorunları beraberinde getirmektedir.

Elbette, bize göre kişilerin özgür olmalarının yanında, anlamlı ve huzurlu yaşamaları da vazgeçilmez bir hedef olmalıdır.

Milli kültürümüzün içinde, kanaatkâr olma, şükretme, azla yetinme takdire şayan bir fazilet göstergesi olup, toplumu en zor anlarında bir arada tutan, geleceğe umutla bakmasını sağlayan çok önemli bir sosyal değerler bütünüdür.

Bu itibarla Adalet ve Kalkınma Partisi milletimize yaşattığı ağır yoksulluğun karşılığında henüz bir toplumsal tepki almamış ise, bu onun siyasi kabiliyetinden değil, vatandaşlarımızın sabrının henüz taşma noktasına kadar gelmemiş olmasındandır.

Bizim anlayışımıza göre, toplumsal bir buhrana sürüklenmeden insanların temel ihtiyaçlarını kendi emekleri ile karşılayabilecekleri ve onurluca yaşayabilecekleri “asgari refah seviyesi” baz alınmalı ve bir an önce hayata geçirilmelidir. Ölçümüz ve değerlendirme kriterimiz budur.

Siyasi vicdanımız, sokakta kalmışların, çaresizlerin, işsizlerin, ekmek derdine düşmüşlerin, aşı olmayanların hüznünlü hallerinin tercümanıdır.

Herkes bilsin ki, kim nerede ve hangi sorunlarla boğuşuyor olursa olsun; hayatın yol açtığı, iktidarın neden olduğu problemlere maruz kalırsa kalsın, Milliyetçi Hareket, bütün bunları not etmiş ve üstesinden gelmek için uygun zamanı beklemektedir.

‘Her şey Türkiye için’, diyen zihniyet, gerçekten bu söylediğinde samimi olabilseydi, milletimiz bugünkü açmazlara sürüklenmeyecek, bunalım ve çaresizlikler hakim olmayacaktı.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

7 NİSAN 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Mahalli İdareler Genel seçimlerinden sonraki bu ilk grup toplantımıza başlamadan önce, hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, sonuçları itibariyle ayrıca değerlendirme yapacağım Mahalli İdareler Genel Seçimleri'nin, propaganda çalışmaları aşamasında elim bir helikopter kazasında hayatını kaybeden aziz dava arkadaşımız, Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı merhum Muhsin Yazıcıoğlu'na ve kazada hayatlarını kaybeden arkadaşlarına Cenab-ı Allah'tan bir kez daha rahmet dileyerek başlamak istiyorum.

Kazanın duyulması ile birlikte başlatılan arama çalışmalarının uzun süre sonuç vermemesi, kazaya uğrayanların sağlık durumları hakkındaki doğru bilgiye 50 saate yakın bir zamanda bile bir türlü ulaşılamaması, milletimiz tarafından endişe ve esefle karşılanmış, enkaza ulaşılmamasının ardından kazayla ilgili şüphe ve iza-ha muhtaç hususlar daha çok tartışılır bir hale gelmiştir.

Meydana gelen bu çok üzücü kazanın nedenleriyle, kaza sonrası yürütülen arama kurtarma çalışmalarının bütün safhalarında muhtemel ihmal, kusur ya da başka saiklerden kaynaklanan sorunların aydınlatılabilmesi için partimiz TBMM Başkanlığı'na bir araştırma önergesi vermiştir.

Aynı konuda diğer partilerin de verdikleri araştırma önergeleleri birleştirilerek merhum Muhsin Yazıcıoğlu'nun kaybına neden olan kaza için bu hafta içinde araştırma komisyonu kurulması görüşülecektir.

Ümidimiz, komisyonun yapacağı ayrıntılı çalışmanın kısa süre içinde sonuç alması, konunun bütün yönleriyle açıklığı kavuşarak, kaza ile ilgili birbirinden farklı yorum ve iddiaların bir an önce son bulmasıdır.

Bu vesile ile Büyük Birlik Partisi yöneticilerine ve mensuplarına sabır ve başsağlığı temennilerimi tekrarlıyor, Cenab-ı Allah'ın benzer kaza ve kayıplardan hepimizi esirgemesini diliyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Partimizin kurucusu ve ilk genel başkanı merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş Bey'in aramızdan ayrılışının 12 nci yılını, geçtiğimiz cumartesi günü kabri başında dualarla andık.

Onun eseri olan siyasal kadrolar ve muhterem dava arkadaşları asla bitmeyecek bir sevgi ve saygı ile yıllardır aziz hatıralarını yâd etmekte, onun ortaya koyduğu vizyonun doğruluğu ve verdiği mücadelenin sonuçları ile iftihar etmektedirler.

Bu yılki anma törenini daha da anlamlı kılan husus, 9 Şubat 1969 tarihinde ilk Genel Başkanı sıfatı ile siyasi tarihimizde

saygın yerini alan Milliyetçi Hareket Partisi'nin ve üç hilalli ambleminin 40. yılına ulaşmış olmasıdır.

Bu kırk yıllık süreyi, siyasi kopmalar ve kesintiler yaşayan geleneksel Türk siyasetinin mevcut yapısı dikkate alınırca çok önemsiyorum.

Merhum Türkeş bey'in ortaya koyduğu ilkeler ve hedeften hiçbir kırılma yaşanmadan ulaşılan bugünkü netice, bir taraftan mücadele ile taşınan emanetin emin ellerde olduğunu, diğer yandan ise merhum liderimizin attığı temelin ve gösterdiği yolun doğruluğunu kanıtlamaktadır.

Bugün milletimize mal olmuş bir siyasal hareket ve vazgeçilmez politik güç haline gelmiş olan Milliyetçi Hareket Partisi; istikrar, denge, akıl ve sağduyunun rehberliğinde ülkemizin beka düzeyindeki meseleleri karşısında hassasiyetlerini vurgulamaya kararlılıkla devam edecektir.

Bu konularda elbette ki mücadelesini ve ilkelerini örnek aldığımız rehberimiz merhum Başbuğumuz Türkeş Beydir.

Hayatını davasına ve her şeyden aziz bildiği Türk milletine adayan merhum liderimizi bir kez daha rahmet, minnet ve şükran hislerimle anıyorum. Mekânı cennet, kabri nur olsun.

Muhterem Milletvekilleri,

Aziz milletimiz mahalli idarelerde görev alacak yöneticilerini seçmek üzere 29 Mart'ta sandık başına gitmiş ve demokratik iradesi tecelli etmiştir.

Bu seçimleri, altı yıl dört ayı aşan süredir ülkeyi yönetme iddiasındaki Adalet ve Kalkınma Partisi'ne, yaptığı tarihi yanlışlar

nedeniyle milletimiz tarafından ihtar verilmesi için bir fırsat olarak değerlendiren partimizin, bu beklentisi gerçekleşmiş ve AKP 22 Temmuz 2007 tarihinden buyana çok ciddi destek ve oy kaybına uğramıştır.

Seçim sonuçları ağır sorunlar altında ezilen toplumsal yapının, iktidar partisine şimdilik bir ikazı olarak görülmeli ve anlaşılmalıdır.

Özellikle ekonomide süren ve vatandaşlarımızı dayanamayacakları bir duruma getiren kriz halinin, siyasi tercih ve kararlar da etkili olduğu görülmektedir.

Sanayi üretiminin yerlerde sürünmesi, ihracatın gerilemesi ve bunların sonucunda doğal olarak işsizliğin patlaması ve toplumun her kesimini etkisi altına alması, insanımızın en temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamayacak bir duruma gelmesi ve yoksulluğun artması vatandaşlarımızın kararında belirleyici olmuştur.

Seçimle birlikte ortaya çıkan netice; krizin sevk ve idaresinde, izah ve tefsirinde, akış ve ilerleyişinin önünü almada Başbakan Erdoğan'ın son derece başarısız ve yetersiz olduğunu kanıtlamıştır.

Krizin ülkemizi etkilemeyeceği ya da teğet geçeceği yolundaki cüretli ifadelerin ne kadar eksik, hatta boş olduğu bugün geldiğimiz süreçte daha iyi idrak edilmektedir.

Kusur ve kabahati kendi dışında arama hastalığına yakalandığı konusunda artık şüphemiz kalmayan Başbakan Erdoğan, işsiz kardeşlerimizin sayısında ki artışı da anlamsız ve hiç kimseyi ikna etmeyen sebeplere bağladığı hatırlardadır.

Çalışan devasa işyerleri, çarkları dönen fabrikalar bir biri ardına kapanmış; Başbakan ise iş sahiplerini maalesef iş bilmemekle itham etmiş, kendi aczini hiçbir suçu olmayanlara ihale etmeye çalışmıştır.

İşinden olan, hayat pahalılığı karşısında elindeki harcamalarına yetmeyen vatandaşlarımızın kredi kartı kullanmaları ve sonucunda ortaya çıkan borcu ödeyememelerini de düşüncesizlikle ve samimi olmamakla suçlayan Başbakan Erdoğan'ın, gereken cevabın bir bölümünü bu seçimlerde aldığını düşünmekteyiz.

Dünyada hükümetler ekonomik buhranı atlatmak veya yakıcı etkisini azaltmak amacıyla önlem üzerine önlem alırken, AKP hükümeti kararsız bir tutum göstermiş, birbirinden kopuk, etkisiz, yetersiz ve satın alma gücü zayıflamış milyonlarca insanımızı dikkate almayan sözde tedbir paketleriyle günü kurtarmaya çalışmıştır.

IMF'yle yapılacak olan anlaşma bile, seçimler öncesi stratejik görülmediği için ertelenmiş, ümük sıkıtılmayacağı sözleriyle topluma mesajlar verilmiştir.

Ne var ki, seçimlerin hemen sonunda IMF'yle anlaşma zeminin olgunlaştığı haberlerinin gelmesi, sorun alanlarının çözüldüğüne yönelik açıklamalar AKP zihniyetinin maksadını ve siyasi duruşunu göstermesi bakımından çok anlamlı olmuştur.

Seçim ortamı ve sonucu yalnızca millet iradesinin tecellisini yansıtmamış, aynı zamanda Adalet ve Kalkınma Partisi'nin siyaset ahlakını, tarafsızlık ve hakkaniyet anlayışını, siyasi dil, üslup, yöntemlerini bilhassa Sayın Başbakan'ın ağzından ve uygulamalarından tanınmasına da vesile olmuştur.

Bu itibarla, başta Türkiye'mizin beka düzeyindeki sorunları olmak üzere, zamanında alınmayan tedbirlerle yönetilemeyecek bir aşamaya gelen ekonomik krizin giderek kök saldığı, toplumun hızla karamsarlığa sürüklendiği bir dönemde girilen bu seçim süreci, özellikle hükümetin siyasette tutunabilmek ve yerini koruyabilmek adına neleri göze aldığını açık olarak göstermiştir.

Siyasi tarihimizde bu seviyedeki örnekleri görülmemiş bir propaganda döneminde;

√ İktidar zihniyetinin hiçbir ahlaki kaygı gözetmeksizin elindeki devlet imkânlarını sonuna kadar kullandığı,

√ Seçmen iradesinin, hükümet üyeleri tarafından açıkça tehdit edildiği,

√ İller arasında parti toplantılarına otobüslerle kamu personelinin taşındığı,

√ Yardım adı altında vatandaşın iradesine ipotek konulmaya çalışıldığı,

√ İktidar ve ana muhalefetin vatandaşları birbirleriyle korkutarak oy avcılığı yaptığı,

√ Kutuplaştırılmış medya gücünün taraflı yayınlarla seçmeni yönlendirmeye çalıştığı,

√ Devlet kurumlarının temel atma veya açılış törenleri ile AKP'nin siyasi açık hava toplantılarının birlikte yapılmasından asla hicap duyulmadığı, karalama, iftira, argo, tahrik ve hatta aşışılama varan bir kirlilik hepimizin gözü önünde cereyan etmiştir.

Bu şartlar altında yapılan seçimden Milliyetçi Hareket Partisi güçlenerek çıkmış, 22 Temmuz seçimlerinden itibaren gelinen bugünkü ortamda, iktidarın yegâne alternatifi olduğu görülmüştür.

Partimiz, milletimizin teveccühüyle TBMM'nde yer aldığı günden itibaren siyasetin bakışını somut sorunlara çevirmesine yaptığı katkı, demokrasinin gelişmesi ve yerleşmesine yönelik çabası, AKP'nin istismar alanlarını kapatma gayreti, millet hâkimiyetinin sadece duvarlarda yazılan yazıdan ibaret olmadığını gösterme amacı haklı olarak dikkat çekmiş ve desteklenmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, çatışma ve gerilim siyasetine olan mesafemiz, kavgâ ve üslup kirliliğine olan uzaklığımız, sahici ve samimi ikazlarımız toplumsal yapıda karşılık bulmaya başlamış; belediye başkanlığı ve bize yönelen seçmen sayımız ile oy oranımız artırmıştır.

Partimize verilen her destek asla karşılıksız kalmayacak, teslimiyete karşı kararlı bir duruşun, toplumsal bir uyanışın ve yüksek ahlakın ifadesi olarak siyasete yansacaktır.

Bu vesileyle değerli milletvekili arkadaşlarımla seçim çalışmalarına verdikleri katkı ve yaptıkları çalışmalardan dolayı hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Muhalefeti ciddiye almayan, küçümseyen, tahkir eden, yok sayan, toplumu dost ve düşman olarak ayıran siyasi ahlak ve demokrasi dışı siyaset anlayışının devamının ülkemizi götürüleceği daha iyi ve güzel günlerin olmayacağı bu seçim sonucunda ortaya çıkmıştır.

Türk milletinin sandığa yansıyan iradesi ile siyaset kurumu ve Parlamento'dan ortak talebi ve beklentisi;

- √ Siyasi gerginliklerin yumuşatılması,
- √ Çatışma ve zıtlasma yerine asgari müştereklerde buluşması,
- √ Siyasetin üzerine düşen gölge ve şaibenin kaldırılması,
- √ Yolsuzluk ve kanunsuzlukların üzerine etkili biçimde gidilmesi,
- √ Derinleşen ekonomik krizin etkilerinin azaltılması,
- √ Milli meselelerde taviz ve teslimiyete son verilmesi,
- √ Ayrıştırıcı alt kimlik siyasetinin sona erdirilmesidir.

Elbette ki siyaset kurumunun bu haklı talep ve beklentilere karşı kayıtsız kalması düşünülemeyecektir.

Önümüzde, ülkemizi 6,5 yıla yaklaşan süredir yöneten hükümetin neden olduğu birikmiş ağır sorunlar ile özellikle tam bir teslimiyet halinin görüldüğü çok ciddi uluslararası meselelerin bir an önce çözümünü gerektiren yeni ve kritik bir dönem vardır.

Temennimiz, seçim sonuçlarından iktidar partisinin verilen mesajı doğru okumuş olması ve 22 Temmuz seçimlerinden sonra oluşan başına buyruk ve dayatmacı anlayışından kurtulmuş ve bu anlayışını sorgulamış olmasıdır. Bu sonuca göre; hükümet özellikle dış politikada attığı yanlış stratejik adımları mutlaka gözden geçirmelidir.

Barzani ile kucaklaşma, Talabani ile sözleşme, PKK ile dolaylı müzakere, Ermenistan'la el sıkışma ve Avrupa birliği ile sanal ilişkiler üzerine kurgulanmış ipotek siyasetini terk etmek durumundadır.

Bu seçimden alınacak derslerle beraber, ülkemizin üzerine kâbus gibi çöken karamsar ruh halinin artık geride kalmasını,

sonuçların Türk siyasetine seviye ve işbirliği getirmesini, demokrasimize güç kazandırmasını ve aziz vatandaşlarımıza huzur sağlamasını temenni ediyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Adalet ve Kalkınma Partisi yönetimi ile geçen her gün geçmişte yanlış atılan adımların faturalarını birer birer önümüze getirmekte; geri adım atmanın diyalog, boyun eğmenin işbirliği, aldatılmanın ise sözde zafer olarak takdim edilmeye çalışıldığı uluslararası ilişkilerimiz, geri dönülmez bir batağa doğru hızla sürüklenmektedir.

Bunun en belirgin örneklerini Barzani ve Talabani ile yürütülen ilişkilerde, Ermenistan'la kurulmaya çalışılan diyaloglarda, İsrail'e karşı gösterilen sonuç alınmayan sanal uyarılarda bulmak mümkündür.

İdeal ve ciddiyetten uzak, aynı zamanda değişken ve duruma göre farklılaşan omurgasız siyaset anlayışının son örneği ise NATO Genel Sekreterliği görevine atanacak olan kişinin seçimi esnasında yaşanmıştır.

İslam âleminin ve milletimizin, NATO Genel Sekreterliğine seçilen Danimarka Başbakanı'na karşı olumsuz bakışı bilinen bir gerçekken, Başbakan Erdoğan ve Cumhurbaşkanı arasında yaşanan çelişkili beyanlar ve ardından ucuz pazarlıklarla ikna edilmeleri kabulü mümkün olmayan bir durumu ortaya çıkarmıştır.

Bunun sonucu olarak, Türkiye NATO içinde veto hakkı olan, ancak bunu kullanmaya yetkisi ve ehliyeti olmayan ikinci sınıf özürlü bir üye ülke konumuna düşürülmüştür.

Görüşmeler esnasında Başbakan Erdoğan önce bu isme karşı çıkmış ve Rasmussen'i Danimarka'da başlayan ve dünyaya yayılan karikatür krizine göz yummakla; PKK terör örgütünün bu ülkedeki televizyonunun kapatılmasına mani olmakla suçlamıştır. Bu takdir edilecek bir tavır olmuştur.

Ancak ne var ki, ertesi gün bu durum aniden değişmiş, sözde ABD Başkanı'nın verdiği iddia edilen güvencelerden sonra, bir gün önce hakkında suçlamalar yöneltilen Danimarka Başbakanı Türkiye'nin desteği ile NATO Genel sekreteri seçilmiştir.

Bu süreçte, teslimiyetten hayali zafer çıkarmaya ve bunu Obama garantörlüğü ambalajıyla pazarlamaya çalışan Başbakan, arkasında duramayacağı sözler söylemiş, ancak bunun altında kalarak Türkiye'nin haysiyetini ayaklar altına alınmasına yol açmıştır.

Burada sorulması ve hükümet tarafından açıklanması gereken hususlar şunlar olmalıdır:

1. NATO Genel Sekreteri olan Danimarka Başbakanı'nın ismi, Avrupa Birliği üyesi ülkeler tarafından ortak aday olarak belirlenerek, NATO'nun Avrupalı olmayan üyelerine adeta dayatılmışken, Avrupa Birliği sürecinin başarıyla ilerlediğini iddia eden AKP hükümetine, bu konu muhatapları tarafından önceden iletilmiş ve Türkiye'nin görüşü alınmış mıdır?

Rasmussen'in adaylığı sürecinde hükümet, Avrupa Birliği nezdinde hangi girişimleri yapmış ve çekincelerini hangi şekilde ve hangi gerekçeleri kullanarak bu ülkelere ulaştırmıştır?

2. Bugün NATO'nun yeryüzünde ilgi ve kontrol alanlarının

tamamına yakınının Müslüman toplumların ağır sorun ve sıkıntılar yaşadığı sancılı coğrafyalar olduğu düşünülürse, İslam'a ve peygamberine hakareti düşünce özgürlüğü olarak gören bir şahsın, bu görevini adalet ve başarıyla yapacağına dair nasıl bir kanaat hâsıl olmuştur?

3. PKK terör örgütünün haberleşme ve medya merkezi olarak ve son derece serbest bir ortamda yayınlarını sürdüren ROJ TV'nin bulunduğu yer Danimarka'dadır.

Bu olumsuz duruma son verilmesi için bizzat hükümetin ve başbakanın çağrılarını cevapsız bırakan, bu yayınları özgürlük kapsamında yorumlayanın da Rasmussen olduğu bilinen bir gerçektir.

O halde, dün Mehmetçiğe kurşun sıkanları eğiten, eğlendiren, yöneten bir ihanet kanalını hoş gören bu şahsın, şimdi Mehmetçiğe verilmiş uluslararası görevlerde yöneticiliğini yapmasını kim kabul ettirmiş ve etmiştir?

Hükümet, dünya güvenliğini sağlamak adına görev alanını genişleten bir uluslararası ittifakın başına, PKK terör örgütünü müsamaha ile karşılayarak Türkiye'nin güvenliğini ateşe atan bir adamı seçtiğinin farkında mıdır?

4. Seçilmek için oy birliğinin şart olduğu bu organizasyonda, "Yine başardık, karlı çıktık, büyük kazanç gibi" yapay söylemlerin arkasında, ABD Başkanından alındığı söylenen kamuoyuna yansıyanların dışındaki güvenceler nelerdir?

5. İslam dininin Yüce Peygamberine hakaret edilmesine gözyuman bir şahıs, Türkiye'ye NATO Genel Sekreter

Yardımcılığı verince aklanmış ve muteber bir devlet adamı haline mi gelmiştir?

Durumun özeti şudur: Başbakan Erdoğan, İslam dininin Yüce Peygamberine hakaret edilmesini ve Türkiye'nin güvenliğini ucuz bir pazarlık denkleminin içine yerleştirmiştir. Baskılar karşısında uysal ve ezik olarak geri adım atmış ve NATO memuriyeti karşılığında bunları feda etmiş, iddialarından vaz geçmiştir.

Sahte Davos kahramanlığı ile iç politikada yol almaya çalışan Başbakan'ın gerçek hüviyeti, siyasi omurga anlayışı, Türkiye'nin onur ve haysiyetine ve manevi değerlerine olan saygısının ve bağlılığının gerçek yüzü şimdi bu olayla bütün çıplaklığıyla anlaşılmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

NATO Genel Sekreterliği seçimi konusunda, o sırada G-20 toplantıları için Londra'da bulunan Başbakan Erdoğan'la, NATO toplantısına katılmak için Almanya'ya giden Cumhurbaşkanı Abdullah Gül arasındaki tezat ve ihtilafları da anlamlandırmak mümkün olmamıştır.

Dünya siyaseti Manş Denizinin iki yakasında bulunan Cumhurbaşkanı Gül ve Başbakan Erdoğan'ın birbirine uymayan, taban tabana zıt açıklamalarına şahit olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın az önce dile getirdiğimiz doğru hassasiyetlerini gerekçe göstererek Danimarka Başbakanı'na olumsuz baktığını söylemesinin üzerinden çok geçmeden aksi yöndeki görüşler Sayın Cumhurbaşkanı'dan gelmiştir.

NATO toplantısına katılmak üzere hareketinden önce, düşüncelerini kamuoyuyla paylaşan Sayın Cumhurbaşkanı, önemli olan hususun NATO'nun güçlü olması, işlevlerini, fonksiyonlarını en iyi şekilde yapabilmesi olduğunu belirterek Genel Sekreterliğe atanacak ismin önemli olmadığını sürecin başında açıkça söylemiştir.

O halde seçilecek isim önemli değilse, bunca gürültü ne diye ve hangi amaçla çıkarılmıştır? Burada açığa kavuşturulması gereken önemli bir sorun bulunmaktadır:

Türkiye için öncelikli önem NATO'nun güçlü olması mıdır? Yoksa Türk milletinin değerlerinin her platformda savunulması ve her şeyin üstünde tutulması mıdır?

Uluslararası gelişmeleri iç politika kazanımları uğruna devamlı riske atan Başbakan Erdoğan, NATO Zirvesi'ne Londra'dan müdahale etmiş, ancak bu müdahale sadece sözde kalarak bir sonuç doğurmamıştır.

Anlaşıldığı kadarıyla Davos'ta şişirilen "One minute" balonu, NATO toplantısında bizzat Cumhurbaşkanı Gül tarafından patlatılmıştır.

Türkiye, yeni NATO Genel Sekreteri için Başbakan'ın iddiaları ile örtüşerek veto hakkını kullanmış olsaydı bu iktidarın en isabetli kararlarından birisi olacak ve partimiz tarafından alkışlanıp desteklenecekti.

Bu kapsamda devlet yönetiminde baş gösteren çok başlılık ve aynı zamanda Parlamenter sistemin doğasına uygun olmayan yürütmenin sorumsuz başının çok önde olması ve hükümeti geriye itmesi bizim açımızdan doğru ve tutarlı değildir.

Hala Dışişleri Bakanlığı görevini taşıdığını düşünen Sayın Cumhurbaşkanından beklentimiz, Türkiye'nin her anlamda menfaatlerini savunması ve bu görevi yürüttüğü sürece, ülkemizin hak ve menfaatlerini tehdit eden isimleri de önemsemesidir.

Bu haklı ve meşru beklentimiz umursanmadığı takdirde, bugün tartışılan “isimlerin önemli olmadığı” vurgusu, yarınlarda millet ve devlet hayatımız açısından sakıncalı ve şaibeli isimleri de karşımıza getirebilecek ve Türkiye çok zor durumlarda kalabilecektir.

Elbet bugünkü merakımız, o gün geldiğinde Cumhurbaşkanı'nın isimler önemli değil deyip demeyeceği noktasında düğümlenmektedir.

NATO Genel Sekreterliği seçim sürecinde, Türkiye'nin bir ara olumsuz tutum takınması karşısında, hemen Avrupa Birliğinden gelen tehdit ve şantajların en az seçim sürecinde ortaya çıkan tartışmalar kadar önemli olduğunu belirtmek istiyorum.

AB Komiserinin “Vetoda ısrarın Türkiye-AB ilişkilerini olumsuz etkileyeceği” tehdidiyle haddini aşması, bu sözlerin cılız bazı sözlerle geçiştirilmesi, iktidarın vicdanlarda bile teslim olduğunun hazin bir göstergesidir.

Buldukları her fırsatta sömürge valisi gibi hareket etmekten hicap duymayan bazı AB yetkilileri, NATO Genel Sekreterlik seçimlerini bile bir Avrupa Birliği sorunu haline getirebilmişlerdir.

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün, “anlaşmaya varılmadan söz konusu açıklama yapılmış olsaydı, olacak işin de olmayacağını” ifade etmesini; içi boş, her şey bittikten sonra sözde diklenmeler olarak görmek lazımdır.

Başbakan Erdoğan'ın NATO Genel Sekreteri seçimindeki mutabakata, ABD Başkanı Obama'nın garantisi ile vardıklarını söylemesi, bir yönüyle AKP'nin yıllardır peşinde koştuğu AB' ile yaşadığı güvensiz ruh halini de açığa çıkarmıştır.

Bu karşılıklı kuşku ve art niyete dayalı ilişkiler sürecinin bir medeniyet projesi olarak takdim edilmeye çalışılmasının ve bir modernleşme süreci olarak ifadelendirilmesinin hiçbir sonuç doğurmayacağı iyi bilinmelidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Hepinizin bildiği gibi ABD Başkanı Barak Hüseyin Obama, resmi bir ziyaret kapsamında; TBMM'nde grubu bulunan siyasi partilerin liderleriyle görüşmelerin yanında TBMM Genel Kurulunda da konuşma yapmıştır.

Kuşkusuz ki, yerküreyi etkileyecek ekonomik, askeri, stratejik bir güç olan bu ülkenin başkanından Türkiye'yi merkeze alan ve yakın coğrafyaları ilgilendiren görüşlerini dinlemek önemli bir gelişmedir.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Barak Obama'nın Türkiye'yi ziyaretinin, iki ülke arasındaki ilişkilerin karşılıklı saygı ve çıkar birliği esasına dayalı olarak gerçek anlamda bir ortaklık zeminine oturtulmasını sağlayacak yeni bir sürecin başlangıcı olması en büyük temennimizdir.

Türk kamuoyu, dünya'da ümit ve değişimin sembolü olduğu iddia edilen yeni ABD Başkanı'nın bu ziyaretini, son dönemde yara alan ikili ilişkilerin karşılıklı çabalarla onarılması ve sarsılan

güven ortamının inşası bakımından önemli bir fırsat olarak görmüştür.

Türkiye ile Amerika arasındaki ilişkilerin bugün içinde bulunduğu durum, bu noktaya gelmesinin nedenleri ve ileriye dönük olarak sarfedilmesi gereken ortak çabaların bu vesileyle bütün yönleriyle ve çok açık bir biçimde masaya yatırılması büyük önem taşımaktadır.

Bu noktada, meşru ve haklı hassasiyetlere saygı gösterilmesi, özellikle milli güvenliği ilgilendiren konulardaki endişelerin anlayışla karşılanması, uluslararası hukuk ve meşruiyetin gereklerine bütün icaplarıyla riayet edilmesi ve dost ve müttefiklik ruhuna uygun olarak hareket edilmesi iki ülke yöneticilerinin ortak rehberi olmalıdır.

Ankara'da buldukları sırada Başkan Obama ile talebi üzerine tanışma niteliğinde kısa bir görüşme yapmış bulunuyoruz. ABD Başkanı'nın muhalefet liderleriyle görüşme arzusunda bulunmasını memnuniyetle karşıladığımızı buradan belirtmek isterim.

ABD Başkanı'nın ülkemize yaptığı ziyaretinden ve konuşmalardan maksadını aşan beklentiler içine girmek ya da dile getirmediği konuları irdelemeden kabullenip bu fikirlerden ev ödevleri çıkarmak bizim parti olarak kabul edemeyeceğimiz bir yaklaşım ve Gazi Meclis'e yakışmayacak teslimiyetçi bir tavidir.

Sayın Obama'nın Cumhurbaşkanlığı ziyareti sonrası açıklamalarından ve Meclis'teki konuşmalardan dikkatimizi çeken husus, AKP iktidarınca ülkemizin karşısına çözüm yolu adı altında adım adım ilerleyen sorunlar yumağı haline gelen temel iç ve dış meselelerin artık içinden çıkılmaz hale gelmiş olmasıdır.

Sözde Ermeni soykırımı iddiaları karşısında gerçekleri anlatmak yerine “mademki herkes soykırımı kabul etti, o halde bize de kabul etmek düşer” denilerek hükümetin başlattığı tek taraflı taviz sürecinin, soykırım iddialarında beklentileri de artırmış olduğunu Sayın Obama’nın konuşmalarından anlamak mümkündür.

Başkan Obama Cumhurbaşkanlığı Köşkündeki basın toplantısında bir soruya verdiği cevapta 1915 olaylarını “soykırım” olarak gördüğünü açıkça belirtmiş, Başkanlık seçim kampanyasında kayda geçen bu görüşlerinde bir değişiklik olmadığını söylemiştir.

24 Nisan günü Beyaz Saray’dan yapılacak Başkanlık açıklamasında bu konuyu nasıl nitelendireceğini muğlak ifadelerle açıkta bırakan Obama, AKP hükümetinin Ermenistan’la sürdürdüğü gizli müzakere sürecinin cesaret verici olduğunu, bu görüşmelerin kısa zamanda olumlu sonuçlar vermesinin bu sorunun aşılmasına yardımcı olacağını ifade etmiştir.

Meclis’te yaptığı konuşma da, Türkiye ile Ermenistan arasındaki sınırın açılmasının önemine işaret eden ABD Başkanı, iki ülke arasındaki ilişkilerin normalleşmesini güçlü olarak desteklediklerini söylemiştir.

Ancak Türkiye Ermenistan arasındaki sorunların kaynağı Türkiye değil, Ermenistan’ın tutum ve talepleridir.

Bilindiği gibi Ermenistan Türkiye ile ortak sınırı tanımamakta, Türkiye’nin toprak bütünlüğünü sorgulayarak Doğu Anadolu’nun bir bölümünü “Batı Ermenistan” olarak kabul etmekte ve Ağrı dağını Ermenistan’ın milli sembolü olarak görmektedir.

Bölge barış ve güvenliğin önündeki en büyük engel olan Ermenistan'ın, dost ve kardeş Azerbaycan'ın topraklarının yaklaşık beşte biri üzerindeki işgali de halen sürmektedir.

Bunun yanı sıra, Türk tarihini ve milletini en aşağılık insanlık suçu olan soykırımla mahkûm ettirmek için hayâsız bir uluslararası kampanya yürütmektedir.

ABD Başkanı'nın bu gerçekleri yok sayarak, Meclisteki konuşmasında Amerika'nın tarihine atıflar yaparak, Türk tarihindeki meselelere de aynı olumsuz anlamları yüklemeye çalışması ve bunu tarihin gerçeği ile yüzleşmekle açıklaması; hoş göremeyeceğimiz bir nezaketsizliktir.

Başkan Obama'nın kendi tarihlerindeki acı ve utanılacak olayları dile getirerek, geçmişle yüzleşmek istemesi kendi bileceği iş ve değerlendirmesidir.

Ancak, biz hatadan döndük, yanlışla yüzleştik denilerek, aralarında hiçbir ilişki ve alaka bulunmayan tarihimizle ilgili iddia edilen yalanları kabul etmemizi istemesini reddettiğimizi duyurmak istiyorum.

Buradan AKP hükümetini uyarıyorum: Bir yalan iddiayı herkesin kabul etmiş olması onu doğru olduğu anlamına gelmez.

Doğru ve gerçek her zaman aynıdır ve yalnız başınıza da kalmanız milli tezlerimizi ve tarihi haklılığımızı sonuna kadar savunmalısınız.

Bu, size sürekli övündüğünüzü ulu orta söylediğiniz ecdadımızın aziz emaneti, Türk milletinin namusuna teslim edilmiş tarihi gerçeklerdir.

Tek taraflı tavizler verilerek, dayatmalara boyun eğilerek yürütülen ilişkilerin Ermenistan'la olan boyutunun ağır sonuçları görülmeye başlanmış, Azerbaycanlı kardeşlerimiz de Türkiye'nin bu yaklaşımlarına haklı olarak tepki göstermeye başlamışlardır.

Kardeş Azerbaycan'ı incitecek, toprakların geri almak için verdikleri haklı ve meşru mücadeleyi sekteye uğratacak ve onları yalnızlaştıracak yanlış yoldan bir an önce dönülmesi öncelikli beklentimizdir.

Unutulmaması gereken husus şu olmalıdır: Hiçbir Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin Ermenistan'ı, karşılık görmeden sözde kazanmak uğruna, kardeş Azerbaycan'ı kaybetme ve gözden çıkarma gibi bir tasarrufu olamaz ve asla olmamalıdır.

Tarihimizle hesaplaşma çağırısı, bugün ABD Başkanı'nın ağzından, dün Avrupalı yetkililer tarafından bu rahatlıkla dile getiriliyorsa, bunun vebali ve sorumluluğu milli konularda dik duramayan ve taviz vereceği konusunda umut uyandıran Adalet Ve Kalkınma Partisi hükümetindedir.

Değerli Milletvekilleri,

Başkan Obama'nın Meclis Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada dile getirdiği dikkat çekici bir başka konu ise bölücü terörle ilgili olanıdır.

Bilindiği gibi AKP'nin iktidar döneminde terörden beslenen etnik bölücülük meşru kimlik sorunu olarak cesaretlendirilmiş ve siyasi zemin kazanmıştır.

Gelişmeler PKK'nın siyasallaşması ve etnik bölücülüğün siyasi zemin kazanması stratejisinde yeni bir aşamaya geçildiğine işaret etmektedir.

Bugün etnik bölücülüğün adı meşru hak mücadelesi, devletin üniter yapısını yıkmaya çalışmanın adı da demokratikleşme olmuştur.

AKP hükümetinin Barzani ile başlattığı siyasi müzakere süreci de bu stratejinin bir parçası ve aşaması olarak görülmelidir.

Bu bakımdan ABD Başkanı Obama'nın Meclis'te yaptığı konuşmasında PKK terörü ile mücadele kapsamında Türkiye'nin Irak'taki "aşiret reisleriyle" işbirliği ilişkileri kurmasının gerektiğini ve demokratikleşmenin önemini vurgulaması oynanan oyunu somutlaştırmaya başlamıştır.

Başkan Obama'nın, aynı konuşmada "Kürtçe radyo ve televizyon yayınlarıyla sağlanan ivmenin sürdürülmesi" için yeni düzenlemeler yapılmasına işaret etmesi ve Türkiye'de bulunan azınlıkların haklarının güçlendirilmesi gereğini dile getirmesi ABD'nin bakış açısının AB ile örtüştüğünü göstermiştir.

ABD Başkanı'nın Heybeli Ada Ruhban Okulu'nun açılması talebine Meclis konuşmasında yer vermesi de aynı benzeşmenin başka bir yansımasıdır.

Bütün bu gelişmeler Türkiye'yi önümüzdeki dönemde çok zor ve sancılı günlerin beklediğini ortaya koymuştur.

ABD Başkanı'nın Türkiye ziyaretini değerlendirirken bu kaygı verici gelişmeleri gerçekçi bir biçimde dikkate almak ve ayrıntıları ile analiz etmek kaçınılmaz olacaktır.

**Muhterem Milletvekilleri,
Değerli Basın Mensupları,**

Konuşmama burada son verirken, milletimizin huzur ve güvenliği için en zor şartlar altında fedakârca görev yapan Türk Polis Teşkilatının 10 Nisan’da kutlanacak 164. kuruluş yıldönümlerini en samimi duygularıyla tebrik ediyorum.

Görevi esnasında hayatlarını kaybeden aziz emniyet şehitlerine Cenab-ı Allah’tan rahmet diliyor, görev başında büyük bir şuur ve sorumlulukla toplumun hizmetine koşan, bütün teşkilat mensuplarına ve ailelerine huzur, mutluluk ve başarılar temenni ediyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

14 NİSAN 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta Şırnak'ta milletimizin esenliği ve devletimizin bütünlüğü uğruna, bölücü terörle mücadele ederken teröristlerle girdiği çatışma sonucunda iki Mehmetçiğimizin şahadeti hepimizi derinden yaralamış ve üzmüştür.

Aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına, Türk Silahlı Kuvvetlerine ve milletimize başsağlığı diliyorum.

Bilindiği gibi, bugünden itibaren, miladi takvimle Nisan ayının yirmisine rastlayan hafta olan Yüce Peygamberimizin dünyaya gelişi “Kutlu Doğum Haftası” etkinlikleri ile anılmaktadır.

1989 yılından bu yana kutlanan bu anlamlı hafta boyunca, Peygamberimizin örnek ahlakı, güzel sözleri ve manevi mirası bir kez daha insanlığa ve inananlarına anlatılacaktır.

Ve ümit ediyorum ki, kutlamaların kültürel zenginliği ve milyonlarca Müslüman tarafından paylaşılacak bu manevi iklim, onların mutlaka daha iyiye, doğruya ve yüksek ahlaka erişmelerinde vesile olacaktır.

Zira nüfusu 1,5 milyarı aşan İslam âleminin yüce peygamberlerinden alacakları maneviyat yüksekliğine, O'nun İslam'ı tebliğ için gösterdiği ilahi sabra, mücadeleye, yöntemlerine ve muhteşem ahlakına her zamankinden daha fazla ihtiyacı olduğu düşüncesindeyim.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti, yaşadığı sorunlara rağmen çağdaş bir devletin, Müslüman bir toplum üzerinde nasıl yükselebileceğinin başarılı bir örneği olarak karşımızdadır. Bunda elbette ki Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluklarından devraldığımız Türk-İslam medeniyet mirasının etkisi vardır.

Peygamber sevgisi ve tebliği ile yönünü tayin eden Ahmet Yesevi'den başlayarak, Yunus'a, Mevlana'ya ve Hacı Bektaş'a uzanan sevgi ve hoşgörüyü dayanan manevi iklim, tabii ki bu terkinin çok önemli manevi kaynaklarıdır.

Bu vesileyle inananların, yüce Peygamberimizin eşsiz ahlakını ve kutlu tebliğini özümseyerek, medeni ve toplumsal bir yükselişi ve manevi aydınlanmayı bir an önce başlatmalarını diliyor, Kutlu Doğum Haftasının hayırlara vesile olmasını temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Soruşturma ve yargılama safhalarının parça parça sürdürüldüğü tefrikaya dönen hukuki süreçler, kamuoyunda sürekli tartışılan bir huzursuzluk kaynağı haline gelmiştir.

Hukukun siyasi amaçlara alet edildiği, adaletin siyasi iktidar tarafından korku, baskı ve yıldırma silahı olarak kullanıldığına dair endişeler toplumumuzda giderek yaygınlaşmaktadır.

Herkes Türk adaletine güvenmeli ve hukuki süreçlerin sonuçlarını soğukkanlılıkla beklemelidir. Ancak, bu süreçlerin zamana yayılarak sürekli gündemde tutulmaması, adil yargılama ilkesine uygun olarak biran önce tamamlanması da toplumsal güven ve huzur açısından büyük önem taşımaktadır.

Beklentimiz, suç ve suçluyu tasnif ederken masum olabilecek insanların haysiyetlerini incitecek davranışlardan uzak durulması, adli uygulamaların elbette ki hukuka uygun ve ancak insani ölçüleri de dikkate almasıdır.

Aksi tutumların devamı halinde adalet siyasetin ve ideolojik çekişmelerin gölgesinde kalarak güven kaybedecektir. Bugün geldiğimiz noktada bu hususların tüm ilgili taraflarca anlaşılması ve değerlendirilmesi, bir zorunluluk halini almıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Uluslar arası ilişkiler ve dış politika; adı üstünde, kendi ülkemiz ve milletimizle, bizim dışımızdaki ülke ve milletler arasındaki münasebetlerin tanımı ve bütünüdür.

Ve elbette her ülkede olması gerektiği gibi, ülkemizin de dünya ile kurulan bu karmaşık ve kapsamlı ilişkiler ağının merkezinde, Türkiye'nin vazgeçilmez hak ve menfaatleri, Türk milletinin bekası, Türk kültür ve tarihinin şeref ve haysiyeti yer almak durumundadır.

Parti Programımızda, "etkin dış politika" başlığı altında bu konudaki görüş ve duruşumuz vurgulanmış;

√ Türkiye'nin coğrafi, stratejik ve jeopolitik konumunu dikkate alan, bölgesel ve küresel istikrara ve refaha katkı sağlayacak; şahsiyetli, istikrarlı ve etkili;

√ Türk Milleti için vazgeçilemez nitelik taşıyan unsurlar olan; millî kültürümüzü, toprak bütünlüğümüzü ve üniter devlet yapımızı korumayı temel öncelik olarak özümseyen bir strateji çerçevesinde değerlendirerek Milliyetçi Hareket Partisi'nin uluslar arası ilişkilerdeki temel yaklaşım ve prensipleri ortaya konmuştur.

Partimizin bu yaklaşımı elbette ki günden güne değişecek taktik hamlelerin ve günübürlük ilişkilerin neticesi değil, kalıcı, köklü ve bin yılı aşan milli bir duruşun ifadesidir.

Takdir edersiniz ki, kıtaların kavşak noktası olarak vazgeçilmez önemi olan ve tarih boyunca yurt tutanların stratejik baskılara maruz kaldığı veya avantajlar elde ettiği Anadolu coğrafyasında, büyük Türk milleti varlığını bin yıldır sürdürmüş ve bu coğrafyayı vatan yapmıştır.

Bu bin yıllık süre, sahip olunan toprakların stratejik önemine uygun olarak kendi jeopolitiğini geliştirmiş, Selçukludan Osmanlıya ve oradan da Cumhuriyetimize köklü bir manevi vareset olarak intikal etmiştir.

Elbette ki bir coğrafyanın beşeri, ekonomik, sosyal, kültürel politliğini oluşturmak ve yükseltmek, sahip olunan stratejik imkân ve şartların yanı sıra, mevcut devlet ve yaşayan millet yapısını hesaba katan gerçekçi bir analizin sonucu olacaktır.

Bu açıdan, cihan devleti kuran ecdadımızdan intikal edenler bizlere yalnızca mazide kalmış acı ve tatlı hatıratları değil;

beraberinde yaşanmış gerçeklerin, muazzam toprak ve insan kaybıyla sonuçlanmış ibret verici neticelerini de bilmemizi ve sonuç çıkarmamızı gerektirmektedir.

1923 yılında kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti, bu bin yıllık stratejik var olma mücadelesinin tarihi mirasını devralmış, çoğunluğu Anadolu'da, bir bölümü Trakya'da bulunan bugünkü sınırlarımızı esas alarak, milli ve üniter bir devlet yapılanmasının devamını sağlamayı vazgeçilmez öncelik kabul etmiştir.

Hepinizin bildiği gibi, bugünkü siyasi sınırlarımız kendiliğinden oluşmamış ve kolaylıkla elde edilmemiş, dönemin küresel güçlerinin Türklüğe biçtikleri ve dayattıkları sınırlı bir alanın reddedilmesi sonucunda kanla yazılmıştır.

Ve doğal olarak bugünkü vatanımız, geçen yüzyılın ilk çeyreğinde başka toplumlara tahsis edilmek istenen topraklarımızı fütursuzca parselleyen küresel projenin hilafına; akıl, heyecan, inanç, silah ve hesabın terkibiyle oluşan muazzam bir mücadeleyle kazanılmıştır.

Bu itibarla Cumhuriyet siyasetimizin önceliği, uluslararası ilişkilerde mevcut milli sınır ve yapının korunmasına yönelik tedbirler olmuş, bu ise imparatorluğun yıkılış şablonunda rol alan dış unsurlar ile İstiklal Savaşımızla yarım kalmış küresel projelerin hala canlı ve diri durduğuna dair haklı kaygıları beraberinde getirmiştir.

Türkiye'nin geride kalan 86 yıllık dış siyasetinde bu nedenlerle ilişkilerde ihtiyat ve denge, kuşku ve kaygı duyguları belirleyici olmuştur.

Tabidir ki, yaşıyan ve değişen küresel gelişmeler, ülkemizin güç ve tesir kazanması, Cumhuriyetimizin kuruluş yıllarındaki ağır şartlara dayanan stratejik ilişkilerin gözden geçirilmesini ve tedbirlerin gevşetilmesini gerektirebilir.

Ancak, burada devletimizin üzerinde hükümlan olduğu coğrafya değişmediğine göre, jeopolitikten doğan stratejinin köklü değişimlere açık olduğunu söylemek bugünkü ortamda mümkün değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 86 yıldır oluşturduğu milli siyaset ve strateji, kuruluş şartlarından ve gerçeklerinden başlayarak, hükümetler üstü bir anlayışla oluşmuş ve devlet politikası haline gelerek bugünlere ulaşmıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Takdir edersiniz ki, milli politikalar hükümetin tasarrufundaki politikalar değildir. Şartlar değiştiiğinde ancak hükümetler üstünde milli bir uzlaşma ile değiştirilebilirler.

Bunun da olabilmesi tehdit algısının ve kaygılara yol açan tesirlerin ortadan kalkmaya başlamış olmasına; mütekabiliyete dayanarak ve tedricen görülen olumlu gelişmelerin karşılıklı gerçekleşmesine bağlıdır.

Bir ülkenin milli siyasetinin derinden, kalıcı ve hızla değiştirilmesi, adına savaş dediğimiz ölümcül ve tahrip edici güç kullanımı ile mümkündür.

Onun içindir ki, savaş mağlubu ülkeler kendilerine dayatılan ağır şartları kabullenmek durumunda kalabilirler. Bu, varlığını sürdürebilme uğruna “teslim” olmaktan başka çaresi kalmamış ülkelerin ve yöneticilerinin yaşayacağı en acı ve talihsiz neticedir.

Bu açıdan, Cumhuriyetimizin kuruluşu teslimiyetin neden olduğu dayatmaların değil, savaşla ve direnerek kazanılmış bir zaferin getirdiği özgüvenle Lozan'la dünyaya kabul ettirilmiştir.

Kuşkusuz, herkesi düşman olarak algılayamayacağımız gibi, herkesi dost zannederek yolumuza devam edemeyeceğimiz de açıktır. Uluslar arası ilişkilerde ne kalıcı husumetler vardır, ne de sürekli samimiyet ve dostluklar olabilir.

Karşılıklı hak ve menfaatler ağı bu ilişkilerin şeklini ve yöntemini belirleyen en önemli kıstastır.

Bu itibarla, partimiz dış politika esasını, “*bölgemizde ve dünyada barışı sağlayarak sürekli kılmak ve uluslar arası işbirliğini geliştirmek*” olarak açıklamış, ancak söz konusu barış ve uzlaşmacılık anlayışımızın teslimiyetçilik olamayacağını, millî menfaatlerin her şeyin üzerinde tutulacağını önemle vurgulamıştır.

Milliyetçi Hareket bu yaklaşımıyla, Türkiye'nin millî varlığına ve tarihî misyonuna sonuna kadar sahip çıkmanın siyasetteki tanımını ve iftihar edilecek temsilcisidir.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, Türkiye Cumhuriyeti egemenlik haklarını ve sınırlarını yüzyıla yaklaşan bir tarih birikimiyle ve kendi milli gücü ile oluşturmuş bir devlettir.

Dünya devletleri ve komşu ülkelerle yapmış olduğu anlaşmaların ve ilişkilerin esasları ile verebileceği milli tavizin sınırları, bu köklü birikimin ve devlet-millet şuurunun sonucunda ortaya çıkmıştır.

Aradan geçen 86 yıl boyunca, nispeten istikrarlı bir çizgi izlemiş olan Türk dış siyasetinin bütün dengeleri, altı yıl dört aydır tek başına iktidarda bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetlerince bozulmuş, ilkesiz, amatör, sığ ve en önemlisi teslimiyetçi ellerde bugün tam bir maceraya sürüklenmiştir.

Türkiye, Başbakan Erdoğan'ın ruh halini kendi ağzından tam anlamıyla yansıtan “kuzu kuzu yaptırırlar” anlayışıyla taviz üstüne tavizler vererek, tam bir boyun eğmişlik hali maalesef diplomasiye ve dış politikaya hâkim olmuştur.

AKP hükümetinin duyarsızlığını ve teslimiyetini fırsat bilen bütün ülkeler Kıbrıs'tan, Ermeni meselesine, Ruhban Okulundan, sözde ekümenik iddiasına, Iraklı aşiret reisleri ile ilişkilere, küresel terörün önlenmesinde Mehmetçiğe verilen uluslar arası görevlere kadar her alanda dayatma listelerini birbiri ardınca sıralamaya başlamışlardır.

Milletimiz için ne büyük talihsizliktir ki, seyahat ederek itibar kazandığını zanneden bir zihniyet maalesef işbaşındadır. Bu zafiyeti ile AKP hükümeti, Türkiye üzerinde hesapları olan mihrakların ve çıkar çevrelerinin de ümit ve geçim kapısı haline gelmiştir.

Bu nedenle yaklaşık seksen yıl boyunca düşük yoğunlukla ve tek tek uğraştığımız milli konuların tamamının, AKP döneminde ve bütün şiddeti ile ortaya çıkması asla bir rastlantı değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 86 yıllık politik birikimlerini ve avantajlarını çözüm adı altında yabancılara birer birer teslim eden AKP zihniyeti, devletimizin manevra alanlarını giderek sınırlamıştır.

AKP hükümetinin temsilcisi olduğu, anlamı kendinden menkul “kazan kazan” ve “bir adım öne geçmek” garabeti ile Türkiye tam anlamıyla aleyhimize sonuçlanmak üzere yeni bir sürece sokulmuştur.

Amerika Birleşik Devletleri'nin bölgesel projelerini ve Avrupa Birliği'nin iç ve dış politikalarını Türkiye için tek kurtuluş ve iktidarı için meşruiyet fırsatı olarak gören AKP zihniyeti, Türkiye'nin haysiyetiyle sürekli oynanmasına göz yummuştur.

Bu karanlık süreçte, Türkiye'nin milli hassasiyetlerinin rencide edildiği, Türk tarihin karalandığı, milli çıkarlarının ucuz pazarlık ve alay konusu yapıldığı, her uluslararası toplantıda hükümete ev ödevlerinin verildiği hepinizin malumudur.

AKP hükümetince verilen taahhütlerin, imzalanan belgelerin, yapılan anlaşmaların ve onaylanan dayatmaların bizi götüreceği nihai netice maalesef Türkiye'nin onurunun zedelenmesi, milli birliğinin parçalanması ve dönüşü olmayan bir stratejik uçuruma düşülecek olmasıdır.

Adalet ve Kalkınma Partisi hükümeti, uluslar arası sorunları lehimize çözümlenmede, ilişkileri denge ve hakkaniyet ölçüsünde sürdürmede zaten zayıf olan kontrolünü tamamen kaybetmiş, sorunların çözüm inisiyatifi Türkiye dışındaki güç odaklarına geçmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Son günlerde başta Sayın Cumhurbaşkanı'nın açtığı yolda ve hükümetin girdiği çıkmaz sokakta ilerleyen Ermenistan ile ilişkiler ve sözde Ermeni soykırım iddialarının içte ve dışta aldığı yeni boyut, bu kapsamda ele alınmalı, hükümetin sonu gelmeyen

tavizlerinin, karşılık bulmayan adımlarının beklenen sonucu olarak görülmelidir.

Bugün dış dayatmaların toplumda neden olacağı tepkileri asgariye indirmek ve iç kamuoyunu yönlendirmek için Erbil, Brüksel, Vaşington ve Erivan lobileri hükümetle tam bir işbirliği ve eşzamanlı adımlarla ihanete hız vermişlerdir.

Türkiye'nin içinde Ermeni yanlısı bir cephe oluşturmak için yaklaşık 6,5 yıldır her zemin ve ortam kullanılarak sürdürülen faaliyetlerin, kamuoyu hassasiyetini köreltmeyi amaçladığı bilinmektedir.

Elbette ki sorun AKP'den önceki yıllarda başlayan ve süre gelen bir sorundur. Ancak, bu konuda ülkeleri aleyhimize cesaretlendiren, yanlış yürüttüğü diplomasi ile AKP hükümeti olmuştur.

Hükümet baştan yanlış kurguladığı gelişmelerin mahkûmu haline gelmiş, asılsız Ermeni soykırımı iddialarını sözde önleme adına Ermenistan'la tek taraflı ilişki kurma ve üstelik iddiaları da zımnen kabul etme noktasına kadar sürüklenerek, Türkiye'yi giderek daralan bir husumet kışkacının içine düşürmüştür.

Bugün, her uluslararası ilişkide bir dayatma unsuru ve ilişkilerin devamında bir ön şart haline gelen Ermeni meselesi, giderek içinden çıkılmaz bir hal almaktadır.

Türkiye, sözde Ermeni soykırım iddialarını ve pazarlıklarını, parlamentolarda son dakikaya kadar kabul etme-etmeme kâbusları arasında ağır şantajlara maruz kalarak taviz vermeye mecbur bırakılmaktadır.

Süreç, Başbakanın dilinden düşürmediği sözde etkin diplomasi sonucunda, “Ermenileri katletmedik” demenin bile suç haline geldiği topyekun bir aşağılama kampanyası ve sözde soykırımın parlamentolarda birer birer kabulü ile başlamıştır.

AKP zihniyetinin Ermenilere şirin ve sevimli görünme adına yaptığı hamleler yeterli olmamış, Van Gölü üzerindeki harabelerin onarımları da Ermenileri tatmin etmemiştir.

Türkiye’ye yönelik sözde soykırım iddiasını ve toprak taleplerini tırmandırarak sürdüren Ermenistan’a, sınır kapılarını açmayı dile getiren ve bu ülke ile diplomatik temasa kalkışan AKP, ecdadımızın yargılanması konusunda da ümit ve cesaret vermiştir.

Nitekim Adalet ve Kalkınma Partisi’nin değiştirdiği Türk Ceza Kanunu’nun 301. maddesine ilişkin baskıların odağında da Ermeni soykırımı yalanının Türkiye’de serbestçe taraftar bulmasını sağlamak yatmaktadır.

Yapılmak istenen, aydın geçinen bazı çevrelerin Erivan’ın ağzıyla konuşarak Türk milletinin ve tarihinin karalanmasının önünü açmaktı. AKP buna yeltenmiş, ancak tepkimizden dolayı şimdilik istediğine tam anlamıyla kavuşamamıştır.

Türkiye maalesef AKP zihniyetinin sergilediği teslimiyetçi ve ilkesiz tavırla uluslararası şantaj ve taviz denklemine sürüklenmiş bulunmaktadır.

Geçtiğimiz yıllardan bu yana, Avrupa birliği ile ilişkilerde ve ülkemizi ilgilendiren hemen her raporda, Türkiye ile Ermenistan arasındaki sorunların çözülmesi bir ön şart olarak açıkça yer almış; Türkiye’den Ermenistan’la ön şartsız olarak diplomatik

ilişki kurulması, sınırın açılması ile uygulanan ambargonun kaldırılması açıkça istenilmiştir.

Ülkemizi ziyaret eden ABD Başkanı Obama'dan da benzer taleplerin gelmiş olması, hükümet üzerindeki dayatmaların dozunun iyice arttığını, Türkiye'nin bu konuda içeriği ikna etmekle, dışarıyı memnun etmek arasında bir paradoksa sürüklendiğini ortaya koymaktadır.

Adına “normalleşme” denilerek, bir yandan Ermenistan'la ikili, üçlü görüşmelerle; maç izleme bahanesi ile yürütülen ilişkilerle süreç Ermenistan'a tek taraflı taviz verme aşamasına kadar dayanmıştır.

Diğer taraftan Türk milletini sözde ikna etmek, gerçekte aldatmak ve Azerbaycanlı kardeşlerimizi oyalamak üzerine bir sinisi oyun da sahneye konulmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın kamuoyu tepkisi üzerine çark ederek sözde açılımın “ancak Azerbaycan ile Ermenistan arasındaki mutabakatla” yapılacağını açıklamış olmasının bu açıdan inandırıcılığı yoktur.

Konuya ilişkin olarak dile getirdiğimiz tepkiler üzerine “muhalefet ne derse desin, biz bildiğimizi yaparız, hiçbir zaman çözümsüzlüğü çözüm olarak görmeyiz” diyen Başbakan'ın, teslimiyeti inatla sürdürmeye kararlı olduğu görülmektedir.

Üstelik bu konuda, gerçekleri dile getiren muhalefeti “çok çirkin bir iftira kampanyası yürütmekle” suçlamaya kalkışması da Sayın Başbakanı hiçbir zaman aklayamayacak ve bu ağır vebalden kurtulmasını sağlamayacaktır.

Türkiye Ermenistan arasındaki ilişkileri, elbette ki çok önemli olmasına rağmen, yalnızca Karabağ meselesine indirgemek, Ermenistan ile Türkiye arasındaki diğer pürüzleri yok saymak anlamına gelecek bir geri adımdır.

Bu meselede Milliyetçi Hareket Partisi olarak başlıca tespitlerimiz şunlar olacaktır:

1. Türkiye'nin, başından beri sözde "Ermeni Soykırımı"nın tamamen haksız bir iddia ve iftira olduğunu, uluslar arası camiaya maalesef yeterince anlatamamış ve kendisini etkin bir biçimde ifade edemediği bilinmektedir.

Öte yandan tarihi gerçekleri bilmek ve araştırmak isteyen bir dünyanın bulunup bulunmadığını da ayrıca sorgulamak gerekmektedir.

Ermenistan'ın iddialarına dayanak gösterdiği belgelerin, tarihçilerin hizmetine açılması, Türkiye'nin saklayacak bir kusuru olmadığını, sorunu çözmeye, gerçekleri ortaya çıkarmaya istekli bulunduğunu göstermesi bakımından önemli, fakat önyargıları aşma konusunda yetersiz kalmıştır.

Bütün bu olumlu ve olumsuz gelişmelere rağmen, olmayan bir soykırımın, sırf muhataplarını ikna edemediğimizi düşünerek, kabule yanaştığımızı hissettirmek hükümetin temel yanlışı olmuştur.

2. Komşu devlet ve toplumlarla karşılıklı hakların korunduğu dengeli ve saygılı ilişkilerin kurulması kuşkusuz çok önemli ve vaz geçilmez yönetim gerçeğidir.

Ancak, bu ilişkilerde belirleyici olan önyargı ve husumetlerin ortadan kaldırılması, ülkelerin birbirlerinin menfaatlerine saygı göstermesi ile mümkün olacaktır.

Dar bir alana ve zorlu bir coğrafyaya sıkışmış bulunan Ermenistan'ın Türkiye ile olan sınırın açılması halinde bundan en çok yararlanacak taraf elbette ki Ermenistan'dır.

Bu itibarla, aramızdaki sorunların çözülmesi noktasında atılacak ilk adımların ondan beklenilmesi hem gerçekçi, hem de olması gereken bir yaklaşımdır.

Ancak AKP zihniyeti şartları tersine çevirmiş, Türkiye'nin sorunlarını çözme noktasında bizi Ermenistan'la ilişki kurmaya ve ilk adımı atmaya mecbur hale getirmiştir.

3. Kamuoyuna aktarıldığının aksine, Ermenistan'la hasmane bir ilişki bulunmamaktadır ve buna gerek de yoktur.

Türkiye, bugünkü Ermenistan devletinin bağımsızlığını 16 Aralık 1991'de ilk tanıyan ülkelerden olmuştur. Müteakiben insani yardımlarını esirgememiş, gıda ve enerji vermiştir.

Denize sınırı olmamasına rağmen, Ermenistan'ı 25 Haziran 1992'de İstanbul'da kurulan Karadeniz Ekonomik İşbirliği'ne kurucu üye olarak davet etmiş ve bu bünye içinde daimi temsilci bulundurmasına izin vermiştir. Bunlar önyargıları aşmış büyük devlet adımları olarak tarihe geçmiştir.

Ancak, özellikle Ermenistan'ın Azerbaycan toprağı olan Karabağ'ı işgali üzerine tamamen haklı ve meşru gerekçelerle Türkiye, Ermenistan sınır kapılarını Nisan 1993'de kapatmıştır.

Bu tarihten sonra Ermeni iddiaları cüret ve hız kazanmış, bağlantılı olduğu küresel odaklara sığınarak, Türkiye uluslar arası camiada taviz vermeye zorlanan taraf haline getirilmiştir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin altıncı yılı geride kalmış yönetiminin en büyük zaafı bu konuyu taviz vererek ve sempatik görünerek çözeceğini zannetmesi olmuştur. Her attığı geri adım, bir sonraki geri adımı getirmiş ve ilişkiler Türkiye'nin tezleri açısından tam bir geri gidiş yaşamıştır.

4. Ermenistan ile Türkiye arasındaki ilişkilerin durumu ve seviyesi beraberinde Kafkasya'da dengeleri değiştirecek stratejik sonuçlara neden olabilecek önemli ve hassas bir noktadır.

Halen Ermeni diasporası ABD kontrolünde olmasına rağmen, Ermenistan devleti Rusya ile çok yakın ilişki ve işbirliği içindedir. Gürcistan'a Rusya'nın müdahalesi taşları yerinden oynatmıştır.

Türkiye'nin Ermenistan'la şartlar olgunlaştığı takdirde kuraacağı ilişkiler, mutlaka Başkent Ankara merkezli bir jeopolitiğin gereği olmalı, üçüncü ülkeleri Kafkasya'ya taşıyacak ya da bölgede küresel gerilim ve hamlelere taşeronluk yapacak bir teslimiyetin içine asla düşülmemelidir.

Ve elbette ki Azerbaycan'ın bu ilişkilerden zarar görmemesi öncelik taşımaktadır.

Türkiye ile Ermenistan arasındaki ilişkilerin normalleşmesinin önündeki en büyük engel, Türkiye düşmanlığı üzerine kurulu Ermeni politikaları ve iddialarıdır. Bu politikalarda bugüne kadar hiçbir değişiklik olmamıştır.

Bu itibarla Ermenistan'la ısrarla yakınlaşmaya çalışan AKP hükümetinden cevabını aradığımız sorularımız ise şunlardır?

√ Ermenistan, Türkiye ile Ermenistan arasındaki sınırı belirleyen 1920 Gümrü ve 1921 Kars Anlaşmalarının yürürlükte olmadığına dair iddialarından vaz geçmiş midir?

√ 23 Ağustos 1990 tarihinde kabul ettiği Bağımsızlık Bildirgesi'nde, Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi'ni kendi toprağı olarak ilan ederek "Batı Ermenistan" şeklinde tanımlamasını geri almış mıdır?

√ Türkiye'nin bir parçası olan Ağrı Dağı'nı devlet arması olarak kabul eden Ermenistan Anayasası'nın ilgili maddesini değiştirmiş midir?

√ Ermenistan, 1915 yılında, Osmanlı İmparatorluğu döneminde yaşanan tehcirle ilgili olarak iddia ettikleri soykırım suçlarından vaz geçerek geri adım atmış mıdır veya geri adım atacaklarına dair güçlü bir işaret vermiş midir?

√ Her ortamda karşımıza çıkarılan sahte soykırım yalanıyla Türk tarihini ve Türk milletini en ağır insanlık suçuyla mahkûm etmek için uluslararası planda hayâsız karalama kampanyasının sona ereceğine ilişkin emareler görülmüş müdür?

√ 1993 yılının Nisan ayında, Dağlık Karabağ'daki Ermeni vahşeti ve işgali nedeniyle kapatılan sınır kapısının açılması için, kapanmasına neden olan hangi gerekçelerde ilerleme kaydedilmiş, Ermenistan hangi taahhütlerde bulunmuştur?

√ Azerbaycan topraklarının beşte birine karşılık gelen bu coğrafyada, bir milyon nüfusun yurtlarını terk ederek göçmek zorunda kaldığı Karabağ'ın işgaline kesin olarak son verecek bir sürecin önü açılmış mıdır?

Değerli Arkadaşlarım,

Bu sorularımıza hükümet tarafından verilecek cevap şayet “evet” ise Ermenistan devleti ile kurulacak ilişkilerin önünün açılmasında hiçbir endişe taşımaya mahal yoktur.

Bu şartlarda, komşumuz Ermenistan’ın ve Ermeni halkının Türkiye ile barış içinde yaşamasını ve bu coğrafyadaki varlığını saygıyla karşılayacağımızı belirtmek istiyorum.

Ancak sorularımızın karşılığı, hayır cevabı ise büyük bir tarihi mirasın emanetçisi olan Türkiye’nin, Ermenistan’ın peşinden koşmasının ve ilişkilerin düzeltilmesi için ricacı konumuna sokulmasının ne siyasi, ne ahlaki, ne meşru ve ne de anlaşılabilir bir izahı ve gerekçesi olamayacaktır.

Hükümeti uyarıyorum. Ermenistan’a olan yaklaşımınız tıpkı, Kıbrıs’ta Rumlarla, Irak’ta aşiret reisleri ile olduğu gibi haysiyet kırıcıdır, onurumuzu zedeleyicidir ve büyük milletimizin asla hak etmediği bir seviyesizliktir.

Milliyetçi Hareket Partisi, ülkemizde maalesef soykırım özcülerinin zuhur ettiği bu dönemde; gelişmelerden kaygı duyarak infiale kapılan Azerbaycanlı soydaşlarımızın haklı ve yerinde hassasiyetini ve endişelerini sonuna kadar paylaşmakta ve bu yüksek şuurun tecellisinden iftihar etmektedir.

Bilinmelidir ki, soykırım yalanına dayalı iddialarından vaz geçilmedikçe, işgal altında tutulan Dağlık Karabağ bölgesi Azerbaycan’a iade edilmedikçe ve Türkiye üzerindeki toprak taleplerinden dönülmedikçe Türkiye ile Ermenistan arasındaki sınırı açmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Yeter ki Türk milleti uyanık ve kararlı olsun.

Türkiye, uluslararası alanda çok ciddi itibar kayıpları yaşamıştır. Uygulanan teslimiyetçi politikalarla ülkemiz saygınlığını her geçen gün yitirmiş; her isteyenin tuttuğunu koparabileceği aciz, çaresiz bir ülke konumuna düşürülmüştür.

Ve Türkiye'nin en büyük talihsizliği, bu çok kritik bir dönemde ehliyetten, liyakatten, vizyondan, milli duruştan yoksun kadrolar tarafından yönetiliyor olmasıdır. Türkiye'nin bugün yaşadığı en temel sorunu budur.

Türkiye savaş mağlubu bir ülkenin düştüğü çaresizliğe eşdeğer bir teslimiyetin içine girmiştir. Zafer, başarı, itibar kazanma, saygınlık adı altında maskelenmeye çalışılan bu sonucun müsebbibi Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetidir.

Gelişmelerden anlaşıldığı kadar, Türkiye'nin bölgemizdeki stratejik duruş ve tutumunu tanımlayan "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi" çöpe atılmış, Türkiye'nin bütün kırmızıçizgileri hükümet eliyle birer birer silinmeye başlanmıştır.

Devlet politikalarında, böylesine köklü değişikliklerin tek başına bile olsa yalnızca hükümet tasarrufu ile yapılamayacağını huzurlarınızda ifade etmek istiyorum.

Irak, Irak Yerel Yönetimi, Ermenistan, Kıbrıs ve terörle mücadele gibi hayati konularda atılan adımların hesaplarını kimler yapmış, stratejik değerlendirmelerini kimler hazırlamıştır? Kimler onay ve karar vermiştir?

Yabancılarla, kapalı kapılar arkasında pazarlıktan kaçınmayan hükümetin, gelişmeleri Türkiye Büyük Millet Meclisinden saklama çabası bu açıdan manidardır.

Gerek kamuoyunun ve gerekse hükümetin angajmana girdiği yabancı muhataplarının bilmesini ve ayaklarını denk almasını istediğim husus şudur:

Bugün işbirliğine yatkın, taviz vermeye hazır bir siyasal iktidar işbaşında bulunabilir. Ancak demokrasilerde iktidar sonsuz değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi iktidara geldiğinde, bütün bu stratejik gelişmeleri devletin temel kurumları ile birlikte yeniden gözden geçirecektir.

Milli devletin bekasına hanel getirecek, haysiyetimizi incitecek ve geleneksel devlet politikasından uzaklaştıracak maceracı ve teslimiyetçi hükümet tasarrufu olan bütün girişim ve hamleleri mutlaka sorgulayacak ve reddedecektir.

Değerli Milletvekilleri,

İçinde bulunduğumuz dönemde herkesin en çok konuştuğu, üzerinde en fazla görüş ve fikir ileri sürdüğü konuların başında; cesameti her gün artan ve baskısı her geçen gün yoğunlaşan ekonomideki sorunlar yumağı gelmektedir.

Çok ciddi bir “finansal kaza” geçiren dünya ekonomik sisteminin sağlık durumu, bazı kıpırdanmalara rağmen halen koma halini sürdürmektedir.

Bu çerçevede, küresel ekonomik sistemin alt üst oluşuna yol açan finansal alaboranın, ekonomik kriz olarak farklı ülkelere hızla bulaştığı, özellikle gelişmekte olan ülkelerde ağırlığını gösterdiği bu zamana kadarki yaşananlardan anlaşılmıştır.

Son günlerde, dip yapıp yapmadığı üzerinde çeşitli görüşlerin ileri sürüldüğü ekonomik krizin, özellikle Türkiye’de ciddi ve endişe verici sonuçları ortaya çıkardığı gelişmelerle sabittir.

Hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz yılın ekim ayında küresel mali fırtına patlamış, izleyen süreçte ülkemizde özel tüketim gerilemiş, özel yatırımlar çökmüş, üstelik ihracat ve ithalat hızla düşüşe geçmişti.

Bununla birlikte 2002 yılsonu ile 2007 ortalarına kadar iktidar partisinin iç ve dış faktörlerdeki olumlu havayı bir politika seti haline getiremediği, bu itibarla sorumsuzca ve beceriksizce hareket ettiği bilinmektedir.

İstihdam yaratamayan ekonomik büyümeyle iftihar eden AKP hükümeti, dış âlemdeki rahatlığın yarattığı avantajlı durumu yanlış okumuş, ekonomide biriken riskleri iyi analiz edememiş, yeni bir zihniyet dönüşümünü maalesef sağlayamamıştır.

Her fırsatta dünle uğraşan ve gelecek perspektifinden mahrum olan Başbakan Erdoğan ve ekibi; vizyonsuzluklarını, iş bilmezliklerini ve en çok da ekonomiyi gerçek anlamda istikrarlı bir yapıya kavuşturamama aczini gizleyebilmek için, gerilim odaklı bir politika uygulamasını tercih etmişlerdir.

Bu itibarla, Türkiye ekonomisinin her alanında yükselen imdat feryatları, vatandaşlarımızın artan sıkıntıları Başbakan tarafından duyulmamış ve ciddiye alınmamıştır.

Ekonomik gelişmeyi sadece maddi unsurlara bağlayan, fazlasıyla mekanik bir yapı tahayyül eden AKP zihniyeti, beşeri gücümüzü ihmal etmiş, ondan bağımsız ve soyutlanmış bir anlayışla sorunların çözüleceğini varsaymıştır.

Şartlara boyun eğmeye zorlayan teslimiyetçi bir ruhun zirve yaptığı bugünkü iktidar kadrolarında, vatandaşlarımızın geleceğe umut ve cesaretle bakmasını sağlayan ışıklı bir mizacın işaretleri ne yazık ki görülmemektedir.

Ekonomik meselelerde ortaya çıkan gelişmelerin sürekli rakam ve sayı tarafıyla ele alınıp kalite tarafının ihmal edilmesi, ham ve toplu olarak servis edilen ekonomik parametrelerin gerisinde duran eksiklerin görmezden gelinmesi, gerçekçi ve dengeli bir ekonomik sistemin inşasını engelleyen en önemli faktör olarak karşımızda durmaktadır.

Bu nedenle içinde bulunduğumuz ekonomik krize karşı AKP tarafından yeterince ve tatmin edici ölçüde önlem alınmamıştır.

Bu zamana kadar krize karşı alındığı iddia edilen beş tedbir paketinin toplumsal karşılığının oluşmadığı, çiftçimizin, esnafımızın, emeklimizin, memurumuzun, işçimizin durumlarında gözle görülür ve hissedilir bir iyileşme sağlamadığı anlaşılmaktadır.

Hali hazırda, hazırlığı süren altıncı paketin kapsamında yer aldığı kamuoyuna yansıyan kredi garanti mekanizması uygulamasının ise ne getirip götüreceği uygulama aşamasında daha iyi görülebilecektir.

Her şeye rağmen hükümetin, başta bazı sektörlerdeki satış hacmini artırabilmek ve iç talebi canlandırabilmek amacıyla ÖTV ve KDV indirimleri olmak üzere farklı zamanlarda aldığı tedbirlerin, kısıtlı ve dar bir alanda belli belirsiz etkiler doğurduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Kaldı ki genel anlamda alınan tedbirlerin krize karşı koyabilmek, krizin olumsuzluklarını giderebilmek için etkili olmadığı da bir gerçektir.

Her şeyden önce, ekonomik tedbir diye alelacele ortaya atılan yaklaşımların; rafine görüşler olmaktan daha çok, kamuoyu baskısı neticesinde, bir şey yapmış olmak için ulu orta söylenen fikirler olduğu görülmektedir.

Krizin tasvir ve tanımı yapılmadan, açık ve akıcı tespiti olmadan, isabetli tahlilleri bulunmadan alınacak her ekonomik tedbirin sonu ve sonucu hedeflenen istikrarı getirmeyecektir.

Ayrıca yatırım ve tüketimde görülen azalmanın iç ve dış kredi kanallarının tıkanmasıyla çok yakından bir ilgisi bulunmaktadır.

Çoğalan işsiz sayısı ve çalışanlarımızın büyük bir bölümünün ücretlerinin reel olarak gerilemesi harcamaların tempolu bir şekilde azalmasına kapı aralamaktadır.

Bize göre, yurt içinde üretilen mallara olan talebi artıracak politikalar uygulanmadıkça, krizin olumsuz etkisini zayıflatmak ve kısa sürede ekonominin mahkûm olduğu dengesizlikten kurtarabilmek mümkün olmayacaktır.

Bu itibarla, aldığı tedbirlerde sektör tercihi yaptığı anlaşılan hükümetin, daralan iç ve dış talep arasında dış talebi etkileyemeyeceği göz önüne alındığında, uygulamasıyla ve yönlendirmesiyle iç talebin işleyişinde bariz düzenlemeler yapabileceği açıktır.

Geçinmekte zorluk çeken, günlük ihtiyaçlarını bile karşılamaktan uzak olan ve kazandığı harcamalarına yetmeyen; memur, işçi, emekli, esnaf ve çiftçilere yönelik gelir artııcı yöntemlerin denenmesi artık bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bize göre, Başbakan ve hükümetinin en büyük kusuru krizi doğru ve tutarlı bir biçimde teşhis etmeden, sözde tedbir üretmeye çalışmasında aranmalıdır.

Teğet geçecek, bize bir şey olmaz, fırsat yaratacağımız diyerek gün ve ayların boşa geçtiği düşünüldüğünde, heba edilen zamanın, kaçan fırsatların yeni yük ve maliyet olarak dar ve sabit gelirli vatandaşlarımızın sırtına bineceğini söylemek abartılı olmayacaktır.

Ekonomideki gelişmelerin nereye gittiğini anlayamayacak kadar siyasi basiret yoksunu olan Başbakan Erdoğan, krizi görmezden gelerek sorunların büyümesine zemin ve ortam hazırlamıştır.

Bu kapsamda, Ekonomiden Sorumlu Bakanın geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamasında; “*Hane halkının durumunun iyi, bankaların durumunun iyi, özel sektörün durumunun da o kadar çok korkulacak düzeyde olmadığı*” yönündeki sözleri, nasıl bir ruh ve bakış açısıyla ekonomiye bakıldığını net olarak göstermektedir.

Buradan açıklıkla sormak isterim ki: Herkesin durumu iyiyse, sokaklardaki, dükkânlardaki, evlerdeki, işyerlerindeki çılgınlık neden yükselmekte, ekonomik sorunlardan dolayı şikâyetleri kim ve hangi amaçla yapmaktadır?

Zihin bulanıklığı ve akıl tutulması sonucunda söylendiğini düşündüğümüz bu sözlerin, aziz milletimizle alay etmek anlamına geleceğini ve böylesi bir küstahlığı da Milliyetçi Hareket Partisi olarak kabul etmeyeceğimizi ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye çok büyük bir ekonomik daralma ve her geçen gün kemikleşen depresif durumla karşı karşıya bulunmaktadır.

Dün itibarıyla açıklanan, ‘Yeni Ekonomik Hedefler ve Katılım Öncesi Ekonomik Program’ çerçevesinde, daha önce ilan edilen 2009 yılı yüzde 4’lük büyüme hedefi, yüzde 3,6’lık daralma ile revize edilmiştir.

Görüldüğü kadarıyla, daha önceki ısrarlı uyarılarımıza kulak tıkayan hükümet, sonunda çaresiz kalarak büyüme oranını düşürmüştür.

Şimdi merakımız, büyümeden taviz vermeyeceğini söyleyerek, siyasi kararlılık mesajları veren Başbakan Erdoğan’ın ne söyleyeceği ve nasıl bir üslup içinde olacağıdır.

Bu çerçevede ekonomi alanındaki son gelişmeler, partimizin “Küresel Finans Krizi İzleme ve Değerlendirme Komisyonu” tarafından incelenmesinin ardından kamuoyu ile paylaşılacaktır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

21 NİSAN 2009

Değerli Milletvekilleri Muhterem Basın Mensupları,

Bildiğiniz gibi, özellikle Ermenistan ile AKP hükümeti arasında yakın ilişki ve işbirliğinin başladığı bir süreçte, Azerbaycan ile olan dostluğumuza gölge düşürecek gelişmeler gerçekleşmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki kapsamlı görüş ve tepkileri bellidir ve tereddüde mahal vermeyecek kadar nettir.

Geçtiğimiz hafta grup toplantımızda, Ermenistan ile ilişkilerimiz ve bu konudaki yaklaşımımız bütün yönleriyle sizlere sunulmuş ve kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Hafta süresince bu hassas konu milletimizin de gündemini oluşturmuş, hükümet politikaları kamuoyu nezdinde sorgulanmaya, kardeş Azerbaycan'ın duyarlılıkları öne çıkmaya başlamıştır.

Şüphesiz ki bu konuda kamuoyu oluşmasında en önemli pay, partimizin tepkileri ile Azerbaycan ve Türkiye arasında parlamenterler seviyesinde karşılıklı ziyaretlerin yankıları olmuştur.

Azerbaycan Milli Meclisinde düzenlenen, "Türkiye-Azerbaycan ilişkileri-Ortak Çıkarlar ve Problemler" konulu foruma

iştirak etmek ve ziyaretlerle bir millet ve iki devlet arasındaki dostluğun geliştirilmesine katkıda bulunmak üzere, yapılan davete partimiz adına İstanbul Milletvekili Sayın Atilla Kaya, Hatay Milletvekili Sayın Turan Çirkin ve Genel Sekreter Yardımcısı Sayın Bülent Didinmez katılmışlardır.

Buna mukabil, ülkemizi ziyaret eden Azerbaycan Cumhuriyeti Milli Meclisi'ni temsilen 6 kadın milletvekili ve beraberindeki muhterem heyet İzmir Milletvekilimiz Şenol Bal hanımefendinin ev sahipliği ve mihmandarlığında Cumhurbaşkanlığı ve hükümet üyeleri başta olmak üzere görüşmeler yapmış ve Ermeni Mesalesine ilişkin değerlendirmelerini milletimizle paylaşmışlardır.

Bu kapsamda olmak üzere, kardeş Azerbaycan ile bu kritik süreçte sevgi ve dostluk duygularımızın iletilmesinde katkıları olan arkadaşlarımı ayrı ayrı kutluyorum. Emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Bundan 89 yıl önce milletçe Kurtuluş Savaşı vermeye devam ettiğimiz bir tarihte açılan Büyük Millet Meclisi'nin bir yıl dönümünü daha bugünkü mensupları ve milletimizin temsilcileri olarak iki gün sonra kıvançla kutlayacağız.

Bu nedenle konuşmama bu anlamlı günü ve çocuklarımıza olan sorumluluklarımızı hatırlatarak başlamak istiyorum.

Kuşkusuz ki 23 Nisan 1920 tarihi Türk Milleti'nin, kendisine dayatılmak istenen ve rıza göstermesi beklenen teslimiyeti reddedişinin ve sonucunda Cumhuriyetle taçlanan sürecin en önemli dönüm noktasıdır.

Bu sonuç, sürdürülen muhteşem mücadelenin yalnızca cephede kazanılmayacağını gören ve düşünen yüksek şuurun ve milletin istiklalini yine milletin azim ve kararının kurtaracağına inanan kahramanların eseridir.

Başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, yüreği hürriyet ve bağımsızlık için çarpan mücadele adamlarının; dağınık, kararsız, tereddüt içinde olan toplumu münferit direnişlerden topyekün savunmaya ve tek hedefe yönelttikleri sürecin başarıyı Büyük Millet Meclisi'dir.

Açıldığı yılı dikkate aldığımızda, bu büyük eseri üç yıl sonra kurulacak Cumhuriyetimizin müjdesi olarak görmek, çocuklarımıza armağan edilmesinin anlamını da, onu koruyacak ve kolayacak yeni nesillerin yetişme arzusunun ifadesi olarak anlamlandırmak doğru olacaktır kanaatindeyim.

Kuruluşunun 89 yılını kutladığımız Türkiye Büyük Millet Meclisi, bugün de tıpkı o gün olduğu gibi demokrasimizin, milli devletimizin ve geleceğimizin en büyük güvencesidir. Bu güvencenin toplumsal dayanağı ve en temiz kaynağı ise pırıl pırıl çocuklarımız olmalıdır.

Bu vesile ile 89 yıl önce bu vatani ve Meclis'i emanet eden Atatürk'ü, kurucu kahramanları, şehitlerimizi ve gazilerimizi minnet ve rahmetle anıyorum. Aziz milletimizi ve çocuklarımızı, bu bayram vesilesi ile bir kez daha kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Geleceğimizin teminatı olmalarını arzuladığımız ve bugünü onlara armağan ettiğimiz çocuklarımız için yaptıklarımızın, sağladıklarımızın ve sunduklarımızın yeterli olduğunu söylemekten maalesef çok uzak bulunuyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi, çocuklarımızı millet varlığı içinde en dinamik, en genç ve en hazır cevher olarak yorumlamış, Parti Programımızın “Eğitim ve insan kaynaklarının geliştirilmesi?” başlığı altında onların,

- √ *Türk Milleti’ne mensubiyetin gurur ve şuuruna sahip,*
- √ *Manevî ve kültürel değerlerimizi özümsemiş,*
- √ *Düşünme, algılama ve problem çözme yeteneği gelişmiş,*
- √ *Yeni gelişmelere açık,*
- √ *Sorumluluk duygusu ve toplumsal duyarlılığı yüksek,*
- √ *Bilim ve teknoloji üretimine yatkın,*
- √ *Girişimci, demokrat, kültürlü ve inançlı nesiller olarak yetiştirilmelerini esas almıştır.*

Bizim bu hedeflerimiz, bugün bu vasıfların çocuklarımızda hiç olmadığı anlamını taşımamaktadır. Elbette ki Cumhuriyet dönemi içinde çocuklarımıza yönelik önemli mesafeler kat edilmiş, onların hakları ile onlara yönelik sorumluluklarımız toplumsal kuralların üstünde çağdaş yasal düzenlemelere bağlanmıştır. Ne var ki yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir.

Bugünün çocukları ve yarının yetişkinleri olacak kuşağın sorunlarını çözmeye yönelik iyi niyetli gelişmeler kuşkusuz ki gerçekleşmiştir. Ancak bütün bunları ülkemizin ve milletimizin genel sorun ve sıkıntılarından ayrı düşünerek çözemeyeceğimiz de açıktır.

Babanın ve annenin sorunlarını çözmeden, eğitimlerini sağlamadan, refahını artırmadan, aileye huzur, mutluluk, aydınlanma girmeden çocukları onlardan ayrı bir varlık gibi düşünerek sorunlarının üstesinden gelemeyeceğimiz ortadadır.

Bugün milyonlarca işsizin çok önemli bir bölümü bir çocuğun babası veya annesidir. Evine ekmek götürmekte zorlanan, ailesini geçindirme imkânları azalan kaygılı ve gergin bir ortamdan yeterince sağlıklı ve yetişmiş bir çocuğun gelişmesini beklemek gerçekçi olmayacaktır.

Bu konuda karşımızda sıralamamız gereken başlıca sorunlar;

√ Yoksulluğun getirdiği kaygı ve kötümserlik ile beslenme problemleri,

√ Aile içi geçimsizliklerden kaynaklanan sevgisizlik, aileye bağlanma ve tutunma sorunları,

√ Ebeveynlerin kaybının neden olduğu sahipsizlik, dağılmış ailelerin neden olduğu yalnızlığın olumsuz etkileri,

√ Niteliği zayıf, hayata hazırlamaktan uzak bir eğitim süreci,

√ Toplum hayatına “çocuk odaklı” bakış tarzının yerleşmiş olması,

√ Çocuğu koruması gereken kurumların yetersizliği ve azlığı,

√ Şiddet ortamında büyümekten kaynaklanan öfke duygusu,

√ Aileden kopmadan yaşayabileceği sosyo-ekonomik desteklerin yetersizliği,

√ Çocukluğun sağlıklı yaşanacağı spor, oyun ve sanat ortamlarının sağlanamamış olması,

√ Ve, çok küçük yaşlarda ekonomik hayata girmek zorunda kalmanın getirdiği sorunlardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin de imzaladığı Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmeye göre daha erken reşit olma durumu hariç 18 yaşına kadar her insan çocuk olarak tanımlanmıştır.

Bu yaş grubunun Türkiye'deki sayısal karşılığı Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi sonuçlarına göre 2008 yılı sonu itibariyle 23,5 milyonu aşmıştır.

Ancak biz 15 yaş ve üstünü genç, altını çocuk olarak tanımlarsak bile rakam 18 milyon 800 bine ulaşmaktadır ki bu, dünyadaki pek çok ülkenin toplam nüfusundan fazladır.

Elbette ki genç nüfusun fazlalığı yaşlanan dünyamızda stratejik bir avantaj ve beşeri zenginlik demektir. Ancak, bu potansiyel güç, eğitimle ve sevgi ile desteklenir, milli kültürle beslenirse bir anlam taşıyacak, aksi halde şimdi olduğu gibi sorunlarla boğuşan bir kuşaktan yeterli verim ve sonuç alınamayacaktır.

Geçtiğimiz yıllarda Türkiye İstatistik Kurumu'nca yapılan bir araştırmada yaşları 6 ile 17 arasında olan yaklaşık bir milyon çocuğun işgücünde kullanıldığı ve çalıştıkları belirlenmiştir. Bugün bu sayının daha da artmış olması muhtemeldir.

Bu, aslında sağlıklı bir birey halinde yetişmeleri ve hayata hazırlanmaları gereken bir yaş döneminde, çocuklarımızın hayatlarını kazanmaya mecbur bırakılmaları demektir ve kazanç gibi görünen bu durum büyük bir sosyal kayıp olarak değerlendirilmelidir.

Ve tabidir ki, çocuklarını çalışmaya mecbur bırakan bir siyasal düzenin çağdaş, müreffeh, gelişmiş ve adaletli olduğunu söylemek mümkün olmayacaktır.

Sağlıklı bir toplum; bedensel, ruhsal, sosyal yönden sağlıklı fertlerden oluştuğuna göre bütün toplumun sağlıklı ve dengeli olduğunu söylemek için çocukların çok yönlü gelişimine ve eğitime önem veren, nesillere yatırım yapan bir devletin varlığı kaçınılmazdır.

Türk milletini daha iyiye ve güzele götürmekte bir kazanç olarak gördüğümüz çocuklarımız için toplumca **hedeflerimiz;**

- √ Aile ortamında korunmuş,
- √ Sevgi ile yetişmiş, saygı ile bakabilen,
- √ Sağlıklı büyümüş, dengeli beslenmiş,
- √ Aktif düşünen, girişimci ve katılımcı,
- √ Problem çözebilen, sorunlara analitik bakan,
- √ Değer üreten, değer artıran, değer katan,
- √ Toplumdaki yeri ve rolünü bilen,
- √ Milletinin geleceğindeki önemini fark etmiş,
- √ İnançlarına bağlı, geleneği ve milli kültürü yaşayan ve geliştiren,
- √ Yüreklerinde güçlü bir medeniyet ve beka tasavvuru taşıyan,
- √ Vatan sevgisi ile yoğrulmuş fertler olarak yetişmelerini sağlamak olmalıdır.

Çünkü bize göre, ancak çocuklarını yetişkinlerinden daha fazla düşünen bir milletin geleceği aydınlık ve güçlü olabilecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi, çocuklarımıza daha güzel, daha yaşanabilir bir ülke ve dünya bırakılmasında, onların huzur, güven ve barış ortamında geleceğe hazırlanmasında, milletimizin devamlılığının sağlanmasında kendisine düşen sorumluluklarının farkında ve şuurundadır.

Bu konuda Türkiye Büyük Millet Meclisinde parti gurubu olarak her desteği vermeye hazır ve kararlıdır.

Başta onurlu geleceğimiz olan çocuklarımız olmak üzere, aziz milletimizin ve bütün dünya çocuklarının bayramını bir kez daha kutluyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde 19 Nisan Pazar günü yapılan seçimler, Kıbrıslı Türk kardeşlerimiz için demokrasi ve siyasi olgunluk sınavı olmuştur.

İlk sonuçlara göre seçim iktidar partisinin büyük oy kaybı ile neticelenmiş, muhalefetteki Ulusal Birlik Partisi tek başına iktidar oluşturacak bir çoğunluğa ulaşarak seçimi kazanmıştır.

Bu sonuç Kıbrıs'ta Rumların peşine takılarak ve sahte cenetler vaad ederek iktidara gelen siyaset tüccarlığının sonu, devletlerinin sorununa daha gerçekçi bakmaya başlayan soydaşlarımızın başarısı olarak değerlendirilmelidir.

Geçmişte kurnazca hazırlanan kampanyalarla vicdanları karartılan Kıbrıslı kardeşlerimiz, 2004 yılından itibaren hükümetin peşinden koştuğu Annan Planı ile birlikte Kıbrıs'ta sorunlara çözüm geleceğini ve Avrupa Birliği'ne kısa zamanda üye olacaklarını düşünüyorlardı.

Oysa, 'bir adım önde olmak?' adına atılan adımlar tam bir fiyasko ile sonuçlanmış, Rum yönetiminin Avrupa Birliği'ne dayanarak Türkleri Rum Yönetiminin tabiyetine sokma çabaları hız kazanmıştır.

Bu süreçte kimliksiz bir Kıbrıs Türk'ü oluşturulmaya çalışılmış, Rumlar'ın tahakkümüne açık, azınlık statüsü altında yaşamayı kabullenen ve zaman içinde milli varlıkları eriyecek bir toplum haline getirilmek istenmiştir.

Bizler büyük bir milli sorumluluk duygusuyla, Kıbrıs Rum yönetiminin çözüme asla yanaşmayacağını, eşit bir ortaklığı kabul etmeyeceğini, AB üyeliğini bir dayatma unsuru olarak kullanacağını, sürecin Türklerin lehine sonuçlanmayacağını defalarca duyurmuştuk.

“Çözumsuzlük çözüm değildir “ diyerek her tavizi vermeye hazır olan AKP yönetimine, çözüme ulaşmak için, Kıbrıs'taki Türk varlığının ve egemenlik haklarının görmezden gelinemeyeceğini, meselenin tarihî arka planını unutarak ve Türkiye'nin güvenliğini yok farz ederek bir yere varılamayacağını yüksek sesle vurgulamıştık.

Ülke gerçeklerini ve milli menfaatlerini kavrama duyarlılığından yoksun bazı çevrelerin, Rum ve Yunan fırsatçılığına katkı sağlamaktan başka bir sonuca ulaşamayacaklarını, Avrupa Birliğinin bu konuyu bir tehdit ve baskı unsuru olarak kullanacağı da açıklamıştık.

Umut satarak Kıbrıs'ta iktidara gelen Cumhuriyetçi Türk Partisi ile Türkiye'de tek başına iktidarda olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin gafleti ile Avrupa Birliği üyesi olan Rumların, bu güvenceye kavuştuktan sonra Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile eşitliğe dayalı, iki bölge, iki milletli ve iki devletli yeni bir ortaklığa yanaşmasını beklemek zaten mümkün değildi.

Avrupa Birliği, Kıbrıs Türklerine verdiği sözlerin hiçbirini yerine getirmemiştir. Ticaretin geliştirilmesi, ekonomik yardım ve uygulanan kısıtlamaların kaldırılması konusundaki sözlerin hepsi kâğıt üzerinde kalmış, bu yönde hiçbir adım atılmamıştır.

Kıbrıs Türklerine karşı siyasi, ekonomik, ulaştırma, turizm ve spor alanlarında reva görülen haksız ambargolar bugün aynen sürmektedir.

Avrupa Birliği Kıbrıs Türklerini yok saymış, Kıbrıs Rum yönetimini Kıbrıs'ın tek temsilcisi olarak tanımıştır.

Bu tespitlerimizin doğruluğunu, beklentilerin hiçbirinin gerçekleşmeyeceğini artık Kıbrıs'taki soydaşlarımız da nihayet görmüş, daha fazla aldatılmak ve daha çok oyalanmak istemeyen seçmen, uyanarak teslimiyetçi zihniyete sırtını dönmüştür. Bu gelişme memnuniyet vericidir.

Bu sonuçtan, aynı zamanda Kıbrıs siyasetini tanzim etmeye çalışan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin de ders çıkarması, hem Kıbrıs Türklüğünü, hem Türkiye'yi daha fazla sanal süreçlerin peşinde sürükleyemeyeceğini anlamış olması temennimizdir.

Bu seçimlerle, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde yeni bir dönem başlamıştır.

Önümüzdeki dönemde KKTC Cumhurbaşkanı ile Başkan'ın farklı partilerden olmasının, Avrupa Birliğinin güdümüne sokulan Kıbrıs sorununun çözüm süreci üzerinde bazı etkiler ve sonuçlar doğurması muhtemel görülmektedir.

Kıbrıs sorununun çözümünün temel parametreleri konusunda belirli noktalarda farklı görüşlerin mevcudiyeti, çözüm sürecinde yeni bir yol haritasını gerekli kılacaktır.

Bütün bu hususlar yeni hükümetin kuruluşu sonrası yaşanacak gelişmelerle daha iyi görülecek ve anlaşılacaktır.

Kıbrıs, Türkiye için bir bekâ meselesidir. Türkiye'nin güvenliği ile Kıbrıs'ın güvenliği ayrılmaz bir bütündür. Kıbrıs Türklüğü, büyük Türk Milletinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Kıbrıslı kardeşlerimizin milli varlığının ve kimliğinin korunması, huzur, refah ve güven içinde yaşayacakları şartların hazırlanması, Türkiye için vazgeçilmez bir siyasi ve ahlaki sorumluluk, milli bir vecibedir.

Soydaşlarımızın birlik ve beraberliklerini artırarak koruyacaklarına, kutuplaşmaları geride bırakarak mutlu bir gelecek için omuz omuza çalışacaklarına yürekten inanıyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi milli, hukuki ve tarihi sorumluluklarının idraki içinde hareket etme kararlılığından vazgeçmeyecek; haklı Kıbrıs davasını her zeminde savunmaya devam edecektir.

Bu vesile ile seçimin Kıbrıslı soydaşlarımıza, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin demokratik hayatına, Kıbrıs'taki bütün siyasi partilere hayırlar getirmesini diliyorum.

Değerli Milletvekilleri Arkadaşlarım,

Bilindiği üzere, 29 Martta yapılan Mahalli İdareler Seçiminin propaganda çalışmaları döneminde, vatanımızın her yöresindeki kardeşlerimizle bir araya gelmiş ve onların en temel ve belirgin sorunlarını tespit ederek dile getirmiştik.

Biz, gerek seçim çalışmaları esnasında, gerekse de öncesinde vatandaşımızı perişan eden, mağdur ve mazlum duruma

düşüren başlıca sorunun ise işsizlik olduğunu gayet net ve açık bir şekilde sürekli vurguladık.

Hatta 24 Haziran 2008 tarihli grup konuşmamızda işsizlik problemi üzerinde ayrıntılı bir şekilde durarak bu ekonomik virüsün yol açtığı sosyal ve ekonomik maliyetlerden bahsettik.

Ne var ki, aradan geçen 10 aylık süre, işsizliğin azaltılması bir yana, AKP hükümeti tarafından ekonomik sorunların inkâr edilmesi ve çözüm için atılması gereken adımların ihmalıyla vatandaşlarımızın işsizlik salgınına daha çok maruz kalmasına yol açmıştır.

Türkiye ekonomisinin mevcut görünümüyle, kriz kelimesini ısrarla yan yana getirmekten imtina eden, her şey yolunda mesajlarıyla hem kendisini hem de milletimizi aldatan Başbakan Erdoğan, ekonomiyi işsizlik fırtınasının tam ortasına getirip kendi haline terk etmiştir.

Üretim takati kesilen, üretim faktörlerini aynı hedefe yönlendiremeyen ekonomik yapının baştan aşağı gözden geçirilip eksikliklerinin tashihi ve zayıf yanlarının ikmali gerekirken, Başbakan sonu ve ideali olmayan kısır çekişmelere kısırdığı siyasi sistemin, asıl meselelerle ilgilenmesine sürekli engel olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın, her kesimden krize karşı önlem alınması gerektiği yönünde görüş ileri sürüldüğü bir dönemde; *“krizi son derece hazırlıklı ve ihtiyatlı şekilde karşıladık”* sözlerinin şimdi ne kadar temelsiz, sakat ve gerçeklerden uzak olduğu daha iyi anlaşılmaktadır.

En başta, tıpkı ekonomik krizde olduğu gibi, işsizliği de teşhis ve tespit için derin bir aczin içine düşen Başbakan, enflasyonun

düştüğü bir ortamda, işsizliğin daha yüksek seviyelere çıkmamış olmasını önemli bir başarı göstererek hayret ve endişe verici bir zihniyete sahip olduğunu göstermiştir.

İşsizlikle enflasyon arasındaki dönemsel ayırım ve tasnifin dikkate alınmadan yapıldığı anlaşılan böylesi bir değerlendirmenin, uzun dönemde belirgin bir sonuç doğurmayacağını hatırlatmayı doğru buluyorum.

Dünya, ekonomik krizle başa çıkmaya çalışırken, Başbakan Erdoğan'ın krizi yok farz etmesi; krizi küçültmemiş, ağırlığından bir şey kaybettirmemiş, aksine fark edilemeyen etkileriyle ekonomik ve sosyal tahribat daha da büyümüştür.

Ülkemizde resmi rakamlarla, 2009 Ocak döneminde, işsiz sayısı geçen yılın aynı dönemine göre 1 milyon 59 bin kişi artarak 3 milyon 650 bin kişiye ulaşmış, işsizlik oranı da yüzde 15,5 seviyesine çıkmıştır.

İşsizlik oranı kentlerde yüzde 17,2, kırsal yerlerde ise yüzde 11,8 düzeyinde belirmiştir. Son bir yıl içinde tarım dışı işsiz sayısı 1 milyon 148 bin artarken tarım dışı işsizlik oranı yüzde 19'a ulaşmış bulunmaktadır.

Geçen yılın aynı döneminde tarım dışı işsizliğin yüzde 13,7 olduğu dikkate alındığında, tarım dışı işsizlik oranının sadece bir yılda 5,3 puan yükselmiş olması tek başına işgücü göstergelerindeki dramatik bozulmayı ortaya çıkarmaktadır.

Meselenin en hazin ve tehlikeli tarafı ise, genç nüfusta yüzde 28'e ulaşan işsizliğin aldığı ve ulaştığı boyuttur.

Resmi olarak ilan edilen rakamlarda bile ıırından çıktığı görülen işsizliğin, gerçekte daha yüksek ve kaygı verici bir noktada olduğunu söylemek lazımdır.

TÜİK'in hesaplamalarında işsiz sayısına dâhil edilmeyen; ancak iş aramayıp çalışmaya hazır olan 2 milyon 394 bin kişiyle, iş bulma ümidini kaybetmiş 873 bin vatandaşımızın işsiz sayısına ilave edilmesiyle birlikte, toplam işsiz sayısı 6 milyon 917 bin kişiye ulaşacaktır. Bu halde ortaya çıkacak işsizlik oranının ise yüzde 30'a yaklaştığını ifade etmek mümkündür.

Bu çarpıcı ve korkutucu oran dâhilinde; sokakta her dört vatandaşımızdan ikisinin herhangi bir işi olmadığını söylemek abartılı olmayacaktır.

Geçen haftanın başında açıklanan “**Katılım ncesi Ekonomik Program'da**” işsizlik oranının; 2009 yılında yüzde 13,5, 2010 yılında yüzde 13,9, 2011 yılında ise yine yüzde 13,9 oranında tahmin edilmesi, bir anlamda hükümetin işsizlik sorununun zemeyeceğinin itirafı ve bunun da ilanı olarak görülmelidir.

Ayrıca, 2009 yılı için öngörülen 3 milyon 310 bin düzeyinde toplam işsiz sayısı, 2009 yılının Ocak döneminde açılarak, yapılan tahminlerin iinin ne kadar boş ve anlamsız olduğunu gözler önüne sermiştir.

Hatırlanacağı üzere, 2008 yılı genelinde işsizlikte görülen artışta, işgücüne katılma oranındaki gelişmelerin belirleyici olduğu yönünde bazı açıklamaların yapıldığı bilinmektedir.

Hatta bu konuda hükümetin bir yesi konuyu daha ileri götürerek, işsizliğin sebebini kadınların işgücüne katılmaları olarak

gördüğünü ifade etmişti. Bu sıg, noksan ve ucube değerlendirmelerin, işsizlik sorununun çözülmesi bir yana, asıl nedenlerinin bile henüz tespit edilmediğini göstermektedir.

Bir kıyaslama ve karşılaştırma yaparak, işgücüne katılma sayısındaki değişikliğin işsizlik miktar ve oranına ne yönde bir etki yaptığını izah etmek ve takdiri milletimize bırakmak istiyorum:

2002 yılında toplam işgücü 23 milyon 818 bin kişi ve işsizlik oranı yüzde 10,3 iken, bugün işgücü 23 milyon 523 bin ve işsizlik oranı da yüzde 15,5 düzeyindedir.

Buna göre 2002 yılında işgücü miktarı, bugüne kıyasla fazla olmasına rağmen, işsizlik oranı yine bugüne kıyasla daha düşüktür. Nitekim içinde bulunduğumuz dönemde işsizlik oranı, 2002'deki miktarına göre yüzde 50,4 artmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın; işsizlikle, yolsuzlukla, yoksullukla, sefaletle tam bir mücadele başlattıkları ifadesini kullanmasının üzerinden geçen yaklaşık beş aylık sürede 655 bin vatandaşımızın işsiz kaldığını söylemek istiyorum.

İşsizlik konusundaki aczini gizleyebilmek için, köşeye sıkıştığı her durumda; işsizliğin başka ülkelerde de var olduğunu iddia edebilen Başbakan, dile getirdiği ülkelerde ki zenginliğin ise neden Türkiye'de görülmediğini bir türlü ağzına alamamaktadır.

İşsizlikle mücadelede kuşkusuz en önemli nirengi noktası; yatırım eğilimin yüksekliğinin ve sürekliliğinin sağlanması olacaktır. Bilinen bir gerçektir.

Burada dikkat edilmesi gereken en önemli husus; yeni yatırımlardan kaynaklanacak gelirlerin harcama sırasında az çok

homojen miktarlarla verimli faaliyet alanlarına intikalinin sağlanmasıdır.

Yapılacak harcamaların, bu intikal esnasında uzun gecikmelere uğramadan tahakkuku ve nihayet; ekonominin bu harcama miktarlarına üretim ve istihdamı genişleterek cevap vermesi, işsizlik konusunda iyileşmeyi başlatabilecektir.

Kendi yandaşlarını abat etmede kural ve sınır tanımayan, aile yakınlarının şatafatlı hayatlarına son hızla devam etmesinde bir beis görmeyen AKP saltanatının, işsiz kalan vatandaşlarımızı umursamamasının ve çaresizliklerini gidermek için hamle yapmamasının elbette bir siyasi bir faturası olacaktır.

O zaman geldiğinde Başbakan Erdoğan'ı ne dış yordakçuları ne de iç menfaat destekçileri asla kurtaramayacak, yapılanların acı bilançosu bir bir bugünkü kadroların önüne konulacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Kriz, Türkiye ekonomisinin bütün göstergelerine ağır bir hasar vererek, üretim yapısını tahrip etmiştir. Şüphesiz krizin süresi ve şiddetinde; ekonomik sistemin özellikleri ve mukavemeti kadar, uygulanan ekonomi politikalarıyla uyumlu ve siyasi iktidarın olayları algılama ve anlama becerisi de etkilidir.

Elbette, hükümetin elindeki ekonomiyi denetleyici ve yönlendirici politika aletlerinin bulunması krizi sınırlarken, bundan çıkışa da kolaylaştırabilecektir.

Ancak, AKP hükümetinin elindeki imkân ve araçları krizin sevk ve yönetiminde bu zamana kadar yeterince kullanmamış

olması, krizi halinin altına süpürmeye çalışması, sorunları daha da büyütmüş ve bugün içinden çıkılmaz bir aşamaya getirmiştir.

Krizle mücadelenin olmazsa olmazı olarak görülmesi gereken güven olgusunun bugün itibariyle aşırı yıprandığı ve kaybolmaya yüz tuttuğu görülmektedir. Bu itibarla çiftçimizden, esnafımıza, memurumuzdan işçimize kadar, geniş toplum kesimlerinin hükümete itimadı kalmamıştır.

Milletimizi sözle ve hamasetle avutmaya çalışan Başbakan Erdoğan, bir zoru başarmış ve 6,5 yıllık iktidarında hiçbir şey yapmamıştır.

√ Çiftçimizin ürünü para etmemiş, sattığı borcuna dahi yetmemiştir.

√ Esnafımızın rafları boş kalmış, ekmek parasını dahi kazanamayacak bir duruma gelmiştir.

√ Memurumuz, maaşıyla en temel ihtiyacını bile karşılayamaz olmuştur.

√ Emeklimiz ise içler acısı bir hayat standardına adeta mahkûm edilmiştir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün dünyanın pek çok ülkesinde; yaşanan krizin ortaya çıkardığı son derece yoğun yeni arayışlar, farklı sistem tartışmaları ve yaklaşımları cereyan etmektedir.

Nitekim geçtiğimiz günlerde İngiltere’de toplanan G-20 zirvesinde, benzer yaklaşımlar değişik ülkelerin hükümet ya da devlet başkanları tarafından da dile getirilmiştir.

Bu çerçevede, ekonomik sistemin yeniden yapılandırılması adına, felsefi ve ideolojik değerlendirmelerin arttığı bir döneme de şahit olmaktayız.

Ne var ki, aynı çaba ve eğilimlerin, muhatap olunan ekonomik problemlere yeni cevaplar üretme kaygısının ülkemizde olduğunu söylemek gerçekten çok zordur.

Sürekli kriz üreten, vatandaşlarımızın fakirleşmesine dayanan, işsizlik meselesinin kronik bir hale gelmesine yol açan mevcut ekonomik düzenin tamiriyle geçen on yıllarda, her alanda kaybımızın çok fazla olduğu aşikârdır.

Yıllardan beri kemer sıkarak bedeli en çok ödeyen aziz millet fertleri, ekonomide şu an ihtiyaç duyulan güven sarsıntısının giderilmesi için gerekli çabayı göstermekten haklı olarak çok uzaktırlar.

Yeni sorunlara, yeni çözüm yolları inşa etmenin vaktinin geldiği düşünüldüğünde, sorumluluk sahibi siyasi iradenin israf edilecek bir anı bile olmayacaktır.

Eski yöntemlerle, yeni sorunları göğüslemenin ve çözümlerin ne kadar mümkün ve ihtimal dâhilinde olduğunu enine boyuna konuşmanın yerinde olacağı bir sürecin içinden geçmekteyiz.

Ekonomide doğacak her maliyeti vatandaşlarımıza ihale etme hazırlığı içinde olduğu görülen Başkan Erdoğan'ın, bu süreçte gerçek kabiliyet ve siyasi kalitesi net olarak anlaşılacaktır.

Ne var ki, bu hususta bizi umutsuzluğa sevk eden en önemli husus; yönetim sorumluluğu taşıyan siyasi kadroların, ülkemizin beşeri, fiziki varlık ve değerlerini yönetme beceri, niyet ve

güçlerinin aşındığı, hatta yok olma eşiğine doğru hızla yaklaştığının ortaya çıkmasıdır.

Hal böyle olunca, hem küresel konjonktürdeki olumsuzlukla, hem de hükümetin vurdumduymazlığı karşısında ekonomik kriz daha da derinleşmekte, işsizlik yoğunlaşmakta, seçim nedeniyle başıboş bırakılan bütçe disiplini ise allak bullak olarak enflasyonist eğilimlere davetiye çıkarmaktadır.

Bundan dolayı, dağınık ve savruk yöntemlerle, krize karşı organize bir tavır koymayan AKP hükümetinin, fertten başlayarak yeni ve kapsamlı bir ekonomik zihniyet dönüşümünü sağlayabilmesi imkân dâhilinde görülmemektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak değerlendirmemiz, ekonominin tıkanma ve boğulma süreçlerini peş peşe yaşadığı bugünkü ortamın ve yapının reforma tabi tutulmasıyla en çetin ve muğlâk sorun alanları önce anlamlandırılacak, sonra yumuşayacak ve son tahlilde çözüm sürecine girebilecektir.

AKP hükümetinin yaklaşık 6,5 yıllık döneminde, üreten sektörlerden daha çok mali piyasalardaki makro dengeleri koruyarak başarılı olmaya çalışması, bunda da ısrar etmesi, sağlıklı sonuçlar vermemiş, piyasalardaki en ufak bir sallantı gelişme olarak sunulan her şeyin tarumar olmasına neden olmuştur.

Ekonominin genel durumunun IMF anlaşmasına kilitlenmesi ve beklentilerin bu yönde yoğunlaşması, hükümetin ekonomideki kontrolü kaybettiğinin bir göstergesi olarak görülmelidir.

Bu neticenin işsizlik faciasının kapsamını daha da genişleteceği açıktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak tüm istek ve beklentimiz vatandaşlarımızın hayatın güçlüklerine daha fazla muhatap olmasıdır.

Değişen değerlerin, artan toplumsal beklentilerin ve onlara dayalı ekonomik taleplerin kavranması ve bunlara yönelik siyaset üretimi kaçınılmaz bir görev olarak önümüzde durmakta ve Partimiz bunu açıklıkla görmektedir.

Hiçbir vatan evladının layık olmadığına inandığımız yoksulluk ve çaresizliğin son bulmasını ümit ediyor; insanca yaşamının her vatandaşımızın hakkı olduğunu bu vesileyle belirtmek istiyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

28 NİSAN 2009

Muhterem Milletvekilleri
Değerli Basın Mensupları,

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyorum.

Konuşmama başlarken, dün İstanbul'un Kadıköy ilçesinin Bostancı semtinde, yasadışı bir örgütün hücre evine yapılan baskında, bir başkomiserin şehit olması, bir vatandaşımızın hayatını kaybetmesi ve yedi polis ve bir basın mensubunun yaralanmasıyla sonuçlanan elim hadisenin hepimizi derinden üzdüğünü açıklamak istiyorum.

Bizi üzen başka bir hadise ise, Şırnak'ta terör örgütüne yönelik bir operasyon esnasında mayına basarak yaralanan bir subayımızın, geçtiğimiz hafta şahadetidir. Hayatını kaybedenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet, Türk Silahlı Kuvvetleriyle, emniyet teşkilatımıza ve yakınlarına başsağlığı diler, yaralılarımıza acil şifalar temenni ederim.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, geçtiğimiz hafta Büyük Millet Meclisimizin açılışının 89. yılı bütün yurttan mutad törenlerle kutlanmış, hava

şartlarının elverdiği ölçüde yapılan gösterilerle çocuklarımız bu kutlu güne ayrı bir anlam ve sevinç katmışlardır.

Bayram gününün önemini bilen vatandaşlarımız evlerine, iş yerlerine astıkları bayraklarla, gösterilerin yapıldığı mekânları doldurarak, bayramın mutluluğunu haklı olarak paylaşmışlardır. Onların bu hassasiyetlerini takdir ve iftiharla karşıladığımızı belirtmek istiyorum.

Çünkü paylaşılan sevinç ve gurur sıradan bir hadisenin tecelisi değil, büyük Türk milletinin Cumhuriyete doğru yöneldiği, demokrasi ve milli iradeyi tercih ettiği tarihi bir kararın ifadesidir.

Ne var ki, milletimizin yürekte paylaştığı bu coşkunun ve katılımın, Meclisin bugünkü temsilcileri olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin üyelerince yeterince sağlanmamış olması hepimizi düşündüren ve mahcup eden bir gelişme sayılmalıdır.

23 Nisan 2009 günü sabahın erken saatlerinden itibaren yapılan toplantı, tören ve kutlamaların milletimizin vekilleri tarafından önemsenmemiş olması, 89 yıl önceki kurucu iradenin, bugün şuur ve vicdanlarda ne kadar anlam bulduğunun sorgulanmasına da neden olmuştur.

Yine aynı gün bir başka gelişme daha yaşanmış, bölücü örgütle işbirliğini artık saklama gereği bile duymayanların, bu tarihi güne gölge düşürerek Genel Kurul Salonunu gösteri zemini olarak kullanmak istediklerine şahit olunmuştur.

Bu vahim olayın bu noktaya gelmesinde, bölücü ve ayrılıkçı heves ve tahrikler kadar, AKP hükümetinin sergilediği gafletin büyük sorumluluk payı vardır.

Başbakan Erdoğan'ın ayrımcı ve kimlikleri okşayan siyaseti meyvelerini vermeye, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi sıfatını taşıyanlar tarafından bile bölünme, ayrılma, federasyon çağrılarını alenen yapılmaya başlanmıştır.

Son olarak, Türkiye'mizin bir bölgesindeki seçim sonuçlarından ayrı bir devletin sınırlarını tanımlama çabası ihanetin hangi boyutlara ulaştığını, hükümet eliyle hangi noktalara geldiğini göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Bu zihniyet sahiplerine ve destekçisi AKP'ye aziz milletimizin sabır ve tahammül sınırlarında dolaşmaya başladıklarını tekraren hatırlatmayı milli bir sorumluluk olarak görüyorum.

Bütün bu olumsuz gelişmelerin yanı sıra, 23 Nisan'da bu anlamlı günü milli şuurla sahiplenen ve milletimizin sevincini paylaşan milletvekillerimizi kutluyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Son Meclis grup toplantımızdan bu yana geçen süre içinde Türk milletini derin bir üzüntü ve infiale sevkeden, onurumuzu yaralayan bazı gelişmeler yaşanmıştır.

Bunların başında, hiç şüphesiz, Ermenistan'la yoğun bir karrartma altında ilerletilen teslimiyet süreci, Başbakan'ın bu konudaki keşmekeşi daha da derinleştiren çelişkili beyanları ve ABD Başkanı Obama'nın 24 Nisan açıklamasında Ermenistan'ın "soykırım" yalanına sahip çıkması gelmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin Ermenistan'la ilişkilerin normalleştirilmesi, diplomatik ilişki kurulması ve kara sınırının açılması

konularındaki görüşleri kamuoyumuz tarafından çok iyi bilinmektedir.

Bu sürecin yürütülüş şekli, Türkiye'nin uluslararası hukuktan kaynaklanan kırmızı çizgileri, ilişkilerin normalleştirilmesi sürecinin Dağlık Karabağ sorununun çözümü ve Ermeni işgali altındaki Azeri topraklarından çekilme süreciyle doğrudan ilişkisi hakkındaki düşüncelerimiz bütün yönleriyle aziz milletimizle paylaşılmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi yapıcı, sorumlu ve yol gösterici muhalefet anlayışıyla bu konularda AKP hükümetine samimi uyarılarda bulunmuş, ilkeli tutumunu bütün açıklığıyla ortaya koymuştur.

Bugünkü grup toplantımızda, yaşanan son gelişmeler ve su yüzüne çıkan gerçekler ışığında, bu konuda objektif bir durum tespiti yapmak ve Başbakan Erdoğan'ın dikkatini çekmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Son dönemde hızla gelişen bu sürece bakıldığında, birbiriyle çelişen açıklamalar yapan hükümet yetkililerinin çok ciddi kafa ve kavram karışıklığı yaşadığı, bilgi kirliliğinin had safhaya ulaştığı ve Türk kamuoyu ile TBMM'nin bu hayati konuda karanlıkta bırakıldığı görülecektir.

Toplumun çok hassas olduğu bu konuda, son aşamaya geldiği anlaşılan süreçte neler olduğunu Ermenistan, İsviçre, Rusya Federasyonu, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği bilmekte, Azerbaycan da dolaylı olarak bilgilendirilmekte, buna

karşılık muhalefet partileri, TBMM ve Türk milleti, el yordamıyla ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

Diplomatik müzakerelerde gizlilik kuralının geçerli olduğu, bazı konuların olgunlaştırılmadan önce kamuoyu ile paylaşılmasının görüşmelerin selameti açısından sakınca yaratacağı bilinen bir husustur.

Bununla birlikte iki yıla yakın bir süredir İsviçre’de sürdürülen müzakerelerde “elle tutulur ilerleme ve karşılıklı anlayış birliği sağlandığı, kapsamlı bir çerçeve üzerinde mutabık kalındığı ve bir yol haritası belirlendiği ”Dışişleri Bakanlığı tarafından 22 Nisan 2009 günü yapılan resmi açıklamayla kamuoyuna duyurulmuştur.

Bu açıklama, müzakerelerin hassas aşamasının geride bırakıldığını ortaya koymaktadır. Bu durumda, kamuoyunun anlaşmanın genel çerçevesi hakkında dahi bilgilendirilmemesinin makul ve anlaşılabilir bir gerekçesi ve izahı yoktur.

Bugüne kadar Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne hiçbir bilgi verilmemiş, Başbakan’ın birbiriyle tutarsız beyanları, Dışişleri Bakanlığı’nın bizzat Başbakan’ı tekzip eden açıklamaları, hükümete yakın bazı yayın organlarına ve köşe yazarlarına sızdırılan yanıltıcı ve yönlendirici bilgiler, karanlıkta kalan Türk toplumunda haklı endişe, huzursuzluk ve tepkilere yol açmıştır.

Bu bağlamda, herkesin şahit olduğu şu somut olayları ve gerçekleri dikkatlerinize getirmek istiyorum.

√ Başbakan Erdoğan bu konuda ayaküstü yaptığı çelişkili açıklamalar dışında tutarlı bir duruş ortaya koyamamış, zihin

bulanıklığı içinde ne yaptığını bilmeyen bir Başbakan portresi çizmiştir.

√ Dağlık Karabağ konusunda Azerbaycan ve Ermenistan arasında mutabakat olmadan, Ermenilerle varılan anlaşmaya onay vermeyeceklerini, ortada bir anlaşma değil ön hazırlık çalışması bulunduğunu söyleyen Başbakan'ı iki gün sonra bizzat Dışişleri Bakanlığı yalanlamış ve Ermenistan'la kapsamlı bir çerçeve üzerinde mutabık kalındığını açıklamıştır.

√ Bunun üzerine ağız değiştiren Başbakan, “mutabakat var ancak imzalanmadı, sadece paraf edildi” diyerek tevil çabası içinde yeni bir çelişkiler yumağı yaratmıştır.

Burada, Sayın Başbakan'ın anlaşmalar hukukunu ve Türk mevzuatına göre uluslararası bir anlaşmanın paraf edilmesinin hukuki anlamı ve sonuçlarını bildiğini varsaymak durumunda olduğumuzu belirtmek isterim.

Bir anlaşmayı Türkiye adına paraflamak, hükümetin bu anlaşmayla bağlanma iradesini gösteren bir işlemdir. Başbakan'ın bu sözlerinden Ermenistan'la anlaşmanın tamamlandığı, uygulamaya geçilmesi için nihai onayın beklendiği görülmektedir.

Burada önemli olan husus, anlaşmanın ana unsurlarının müzakere edilerek mutabakata bağlandığı, bunların yeniden müzakereye açılmayacağı, uygulamaya başlanmasının ise sadece bir vade meselesi olduğudur. Durumun vahameti işte bu noktada başlamaktadır.

Başbakan Erdoğan ve hükümet yetkilileri, Ermenistan'la ilişkilerin normalleştirilmesi sürecinin Dağlık Karabağ sorunu ve

işgal altındaki Azeri topraklarıyla doğrudan irtibatlı olduğunu, bunların paralel ve eş zamanlı süreçler olarak görüldüğünü çeşitli vesilelerle açıklamıştır.

Başbakan ve hükümeti bu konuda kamuoyu önünde bağlayıcı yükümlülük altına girmiştir.

Ancak, Ermenistan Cumhurbaşkanı, bundan birkaç gün önce, bir ABD gazetesine verdiği mülakatta, Dağlık Karabağ ve Ermenistan'ın işgal ettiği Azeri topraklarının Türkiye ile Ermenistan arasındaki müzakerelerde hiç gündeme gelmediğini açıklamıştır.

Sarkisyan, bu çerçevede Başbakan'ın Dağlık Karabağ sorunu çözüme kavuşturulmadan Ermenistan'la sınırın açılmayacağı hakkındaki açıklamasını da yalanlamış ve Başbakan Erdoğan'ın bu sözlerinin İsviçre'de varılan anlaşmanın çerçevesi içinde olmadığını alenen söylemiştir.

Ermenistan Cumhurbaşkanı, daha da ileri giderek sınırın açılmasının Ermenistan'ın Karabağ konusundaki tavrını değiştirmeyeceğini, Karabağ'ın hiçbir zaman Azerbaycan'ın parçası olmadığını ve Ermenistan toprağı olarak kalacağını belirterek Türkiye'ye açıkça meydan okumuştur.

Başbakan'ın bu tutarsız beyanlarının kendi Dışişleri Bakanlığı ve Ermenistan Cumhurbaşkanı tarafından yalanlanması ve buna karşılık Başbakan'ın sessizliğini koruması normal ve kabul edilebilir bir durum değildir.

Bu durumun köklü devlet gelenekleriyle, devlet sorumluluğu ve ciddiyetiyle bağdaşmadığı inkâr edilemez bir gerçektir.

Bu keşmekeş ortamında kamuoyunun cevabını bulamadığı diğer bir garabet de, bu işin sahibinin ve siyasi sorumlusunun kim olduğudur.

Ermenistan'la yürütülen gizli müzakere sürecini Sayın Cumhurbaşkanı mı, Sayın Başbakan mı yönlendirmektedir?

Kamuoyunun önüne pek çıkmayan gölge Dışişleri Bakanı'nın bu süreçteki konumu ve rolü nedir?

Türk toplumunu tedirgin eden bu sorunların cevabı bugüne kadar bulunamamış, kamuoyu bu konuda da karanlıkta kalmıştır.

Bu bakımdan Sayın Başbakan'ın yapması gereken, milli iradenin yegâne temsilcisi ve tecelli ettiği organ olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bu sürecin karanlıkta kalan tüm yönleri hakkında biran önce tatmin edici bilgi vermesi ve bu yolla kamuoyunu aydınlatarak, giderek derinleşen endişe ve tedirginlikleri gidermesidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye ile Ermenistan arasındaki ilişkilerde normalleşme süreci başlatılması, sınırın açılması ve diplomatik ilişki kurulmasının Türkiye açısından birbirini tamamlayan üç önemli boyutu bulunmaktadır.

√ Bunlardan birincisi, Ermenistan'ın Türkiye'nin toprak bütünlüğünü sorgulayan uluslararası hukuka aykırı tutumu ve iddialarıdır.

Ermenistan 1921 Kars Antlaşması ile belirlenen kara sınırını tanımamakta, Doğu Anadolu'nun bir bölümünün Batı Ermenis-

tan olduğu iddiasını sürdürmekte ve Ağrı Dağını Ermenistan devletinin milli sembolü olarak görmektedir.

Uluslararası hukuka açıkça meydan okuyan bu iddialar Ermenistan'ın Anayasası ile teyid edilen kurucu belgelerinde ifadesini bulmuş ve bir şekilde nostaljik düşünce ve hevesler olmaktan çıkarak resmiyet kazanmıştır.

√ Konunun ikinci boyutu; Ermenistan'ın 1915 olaylarının “soykırım” olduğu yalanı ekseninde hız kesmeden sürdürdüğü uluslararası karalama kampanyasıdır.

√ Üçüncü önemli boyut da, Ermenistan'ın Dağlık Karabağ'ı zorla ilhak etmesi ve Azerbaycan topraklarının beşte biri üzerindeki askeri işgalinin sürmesidir.

√ Ermenistan'ın bu üç konuda uluslararası hukuk çizgisine geldiğini somut ve resmi eylemlerle ortaya koymadan ilişkilerin normalleşmesi yönünde bir ilerleme olmayacağı, Türkiye'nin kara sınırını açmasının ve diplomatik ilişki kurmasının düşünüle-meyeceği ortadadır.

Bunun aksini düşünmenin ve bu yönde bir adım atmanın, Türkiye'nin milli çıkarlarını, onurunu ve haysiyetini ayaklar altına almak ve Ermenistan'a teslim olmak anlamına geleceği hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Tarihine saygısı olan onurlu ve haysiyetli hiçbir devletin ve hükümetin böyle bir yola girmek zilleti ve gafletinin esiri olması düşünülemez.

Türkiye Cumhuriyetini yönetme, devletin onurunu ve haysiyetini koruma yükümlülüğünü ve sorumluluğunu üstlenenlerin,

bunun aksine hareket edeceğine ihtimal vermediğimizi, buna inanmak istemediğimizi buradan bütün samimiyetimle belirtiyorum.

Bu düşüncelerle Sayın Başbakan'a şu soruları yöneltmek ve bu konularda Türk milletini ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni açık ve anlaşılabilir şekilde aydınlatmasının kendileri için ahlaki ve siyasi bir vecibe olduğunu bir kere daha hatırlatmak isterim.

1. Ermenistan kara sınırını belirleyen 1921 Kars anlaşmasını açıkça tanımadan ve bunu resmi kayda geçirmeden; Türkiye'nin toprak bütünlüğünü sorgulayan iddialarını ve Ağrı dağına devlet amblemi olarak kabul eden yasal düzenlemelerini geri almadan Ermenistan'la diplomatik ilişki kurup kara sınırını açmayı düşünüyor musunuz?

İlişkilerin normalleştirilmesi için Ermenistan'la mutabık kaldığınızı açıkladığınız kapsamlı çerçeve anlaşmasında Ermenistan'ın sınırı tanıdığı ve Türkiye'nin toprak bütünlüğünü sorgulayan düzenlemeleri geri alacağı yolunda açık ve doğrudan bir hüküm bulunmakta mıdır?

2. Eğer bunlar olmadan böyle bir yola girmeyi kabullendiyseniz, iki ülke arasında çeşitli konuları ele almak amacıyla kurulması öngörülen ortak komisyonlarda, Türkiye'nin 1923 Lozan anlaşması ile tescil edilen Misak-ı Milli sınırlarını tartışmaya açıp yeniden müzakere mi edeceksiniz?

Aynı şekilde müzakere masasında Doğu Anadolu topraklarının bir bölümünün Batı Ermenistan olup olmadığı da mı ele alınacaktır?

Ağrı dağının Türkiye'ye aidiyeti ve bu nedenle Ermenistan'ın resmi devlet arması olamayacağı da mı Ermenistan'la müzakerelere konusu olacaktır?

3. Ermenistan 1915 olaylarını “soykırım” olarak gördüğünü, bundan hiçbir şart altında ve hiçbir zaman vazgeçemeyeceklerini, bunun tartışılmayacak tarihsel bir gerçek olduğunu; bu yalanın üçüncü ülke parlamentoları tarafından tanınması için yürüttüğü uluslararası kampanyayı sürdüreceklerini en yetkili ağızlarından açıklamıştır.

Bu durumda Türkiye'nin Ortak Tarih Komisyonu çalışmalarından tarihi gerçeklere ışık tutacak ve Ermeni tarafının da muhtabık kalacağı herhangi bir sonuç çıkmasını beklemesi için makul bir neden bulunmakta mıdır?

AKP hükümetinin son Erivan açılımının odağında Ermenistan'ı Ortak Tarih Komisyonu kurulmasına ikna etmek olduğu anlaşılmaktadır.

Amacınızın, konuyu komisyon marifetiyle tarihçilere havale etmek, bu arada Ermenistan'ın “soykırım” yalanının üçüncü ülkeler Parlamentolarında görüşülmesini önlemek olduğunu görüyoruz.

Ancak, Ermenistan komisyon çalışmalarında tarihi gerçeklerin konsensüsle ortaya çıkmasını baştan itibaren engelleyeceğini açıklamışken ve “soykırım” yalanının tanınması için kampanyasına son vermeyeceğini ilan etmişken, bu amacınızın gerçekleşmesinin mümkün olmayacağını sizler göremiyor musunuz?

Bu şartlar altında Ortak Tarih komisyonu fonksiyonu olmayan, baştan ölü doğmuş göstermelik bir akademik platform olarak kalmaya mahkûmdur.

Bu durumda sonuçsuz kalacağı baştan bilinen bir tarih komisyonu kurulması karşılığında sınırın açılmasını ve diplomatik ilişki kurulmasını Türkiye'nin çıkarları, onuru ve haysiyeti ile nasıl bağdaştırabiliyorsunuz?

4. Ermenilerin Dağlık Karabağ'ın dışında Azerbaycan'ın yedi bölgesi ve topraklarının yüzde yirmisi üzerindeki işgali sürmektedir.

Ermenistan Cumhurbaşkanı Türkiye ile sürdürülen görüşmelerde bu konuların gündeme hiç gelmediğini, bunun varılan anlaşmanın parçası olmadığını bir hafta önce açıklamış, Türk tarafı bunun karşısında sessiz kalmış ve bunu zımnen kabullenmiştir.

Sorunun çözümü için kurulan Minsk grubu tıkanmıştır. Grubun eşbaşkanları olan ABD, Rusya ve Fransa'nın Ermenistan'a müzahir görüşlere sahip oldukları ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarına uygun bir çözümü zorlamak için isteksiz davrandıkları bilinmektedir.

Başbakan Erdoğan, Ermenistan'la ilişkilerin normalleştirilmesi anlaşmasının bu konuyla eş zamanlı, paralel süreç olacağını açıklamıştır. Bu durumda kendisine sormak isteriz:

√ Ermenistan işgal altında tuttuğu Azerbaycan bölgeleri olan Fuzuli, Cebrail, Zengilen, Gubatlı, Laçın, Kelbecer ve Ağdam'dan çekilmeden ve Azeri mülteciler topraklarına dönmekten kara sınırını açacak ve diplomatik ilişki kuracak mısınız?

√ Aynı şekilde, Dağlık Karabağ sorunu uluslararası hukuka göre Azerbaycan'ın kabul edebileceği bir çözüme kavuşturulmadan Ermenistan'la ilişkileri daha da ilerletmeyi düşünüyor musunuz?

Sayın Başbakan'ın bu sorulara vereceği cevaplar Ermenistan'la sonuçlandırılan çerçeve anlaşmasının gerçek niteliğini, Türkiye'nin çıkarlarına ne derece uygun olduğunu ve Azerbaycan'ın bu süreçte dışlanıp dışlanmadığını ortaya koyacaktır.

Bunların anlaşılmasıyla Türk milleti bu konuda vicdani bir hüküm oluşturma imkânına kavuşacaktır. Sayın Başbakan'dan beklediğimiz budur.

Bunu yapmayıp sis perdesini sürdürmek isterse, bu durumda AKP hükümetinin tam anlamıyla bir gaflet yoluna girdiği sonucuna varılması kaçınılmaz olacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi Türkiye, her yıl 24 Nisan günü ABD Başkanı'nın 1915 olayları hakkında ne diyeceğine kilitlenmekte, müşterek bahis konusu olan bu hususta televizyon ekranlarında afaiki yorum ve tahminler yapılmaktadır.

"24 Nisan sendromu" Türkiye ile ABD ilişkilerinde değişmez bir gerginlik unsuru haline gelmiştir. Bu gergin süreç ABD Başkanı Obama'nın 24 Nisan mesajı öncesi de yoğun biçimde yaşanmıştır.

Türk tarihi ve ecdadımız için haksız ve temelden yoksun bir "mahkumiyet ilanı" niteliğini taşıyan bu açıklamanın kabul edilemez olduğunu buradan bir kere daha ifade etmek isterim.

Obama “soykırım” kelimesini doğrudan zikretmemiş, ancak Ermeni terminolojisinde soykırımı tanımlamak için kullanılan büyük felaket tabirinin Ermenice aslını açıklamanın merkezine oturtmuştur.

Bu açıklamadan, “soykırım” kelimesi yerine büyük felaket ibaresi kullanıldığı gerekçesiyle Obama’nın denge kurduğu, Türkiye’yi tamamen dışlamadığı yolunda bir sonuç çıkartmaya çalışılması abesle iştigaldir.

Kamuoyunda yapılan “soykırım” ile büyük felaket kavramlarının hangisinin daha eski olduğu yolundaki tartışmalar da anlamsızdır.

“Soykırım”, İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemde hukuki içerik ve anlam taşıyan bir terim olarak 1948 Uluslararası Soykırım Sözleşmesiyle literatüre girmiştir.

Ermeni literatüründe büyük felaket, Nazilerin yaptığı Musevi katliamı olan “holokost”un karşılığı, bununla eş değerde vahşet anlamında kullanılmıştır. Bugün “holokost” ile “soykırım” özdeş terimler olarak anlaşılmaktadır.

Ermeniler 1915 olaylarının “holokost”la eş değerde olduğunu göstermek ve Türk milletini Nazilerle özdeşleştirmek amacıyla bu terimi kullana gelmişlerdir. Başkan Obama’nın bu terime sahip çıkmasının anlamı burada aranmalıdır.

Bu yılki açıklamanın ayrı bir önemi ise, önceki hafta Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde konuşma yapan Obama’nın, “geçmişimizle barışma” adına 1915 olaylarını hatırlatan sözlerini hararetle alkışlayan Adalet Ve Kalkınma Partisi’nin yaşadığı büyük hayal kırıklığı olmuştur.

22 Nisan gece yarısı Dışişleri Bakanlığı tarafından alel acele yapılan “Türkiye ile Ermenistanın, İsviçre’nin arabuluculuğunda, ikili ilişkilerini normalleştirmek için yoğun çaba gösterildiğine” dair mesajı da hükümeti kurtaramamıştır.

Bu açıdan; Obamanın açıklamasından sonra Başbakan Erdoğan’ın derin bir güven kaybı yaşadığını gösteren “Türkiye el bebek gül bebek okşanacak, aldatılacak bir ülke değildir” sözlerinin hiç bir değeri yoktur.

Üstelik bir yabancı devlet başkanının ağızından çıkmış bu sözleri doğru okumaktan ısrarla kaçarak, bunun siyaseten söylenmiş seçim vaatleri olarak yorumlanması ve kendince tevil ve mazur görme ve gösterme arayışı da Başbakan’ın aczini örtmemiştir.

Bu kafa ile gidilmesi halinde, daha çok yanaklar okşanarak, daha çok sırtlar sıvazlanarak, daha çok tıpışlanarak, daha nice pozitif enerjiler yüklenerek milli meselelerde yeni hezimetler karşımıza çıkacaktır.

Hükümet ile birlikte süreci bu noktaya kadar getirip darboğaza sokanların göstermelik tepkisi ise suçüstü yakalanmış olmanın etkisi ile cılız ve günü kurtarmaya yöneliktir.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Obama’nın bu yılki mesajında soykırım kelimesinin İngilizcesini arayıp bulamayınca bayram yapanlar, aynı metinde Ermeni diasporasının kullandığı Ermenice karşılığı görmezden gelmişlerdir.

Cumhurbaşkanı Gül’ün Obama’nın mesajının ardından yaptığı açıklamada “katılmadığım yerler var” ifadesi ise ister istemez bu metinde katıldığı yerlerin neler olabileceğini aklımıza getirmektedir.

Buradan sormak lazımdır: Obama'nın bu mesajındaki hangi görüşlere katılmakta, hangileri paylaşılmaktadır.

√ 94 yıl önce, 20. yüzyılın en büyük katliamlarından birinin başladığı iddiası mı?

√ Osmanlı İmparatorluğu'nun son günlerinde 1.5 milyon Ermeni'nin katledilmesi veya ölüme yürütmesi ifadesi mi?

√ Ermenilerin soykırım karşılığı kullandığı “büyük felaket” olarak tanımlanan tarihi olayla ilgili yorumu mu?

√ Seçim kampanyasında açıkça dile getirdiği gibi 1915 olaylarına ilişkin soykırım iddialarının değişmediğini vurgulaması mı? Hangi görüşler muteberdir. Hangilerine katılım vardır?

Bu açıdan medyada yer alan “Gül tepkisini gösterdi”, “Başbakan Obamaya cevap verdi”, “Dışişleri'den sert cevap” gibi abartılı açıklamaların yabancı muhataplarında tebensümden başka bir anlam bulması mümkün değildir.

Mademki tarihi gerçekleri bilmediğini iddia ediyorsunuz, tarihin hakemliğini ortaya koyuyorsunuz, o halde Obama'yı İstanbul'da gezdireceğinize, Iğdır'a kadar götürüp Ermeniler tarafından katledilmiş millet evlatlarının anısına yapılmış anıtı ve toplu katliamların acılarını gösteren müzeyi gezdirseydiniz.

Obama'nın yanında belki siz de acı gerçeklerle uyanırdınız.

Değerli Milletvekilleri,

Bu yıl yapılan açıklama bundan öncekilerle karşılaştırıldığında, bunun Türkiye'ye en ağır suçlamalar yöneltten açıklama olduğu şüphe götürmez bir gerçektir.

1915 olaylarının “soykırım” olduğunu daha önce kayda geçiren Obama, bu görüşünü değiştirmedini bir kez daha vurgulamış ve “amacının bu gerçeğin kabul edilmesini sağlamak olduğunun” altını çizmiştir.

Açıklamanın çok önemli bir diğer yönü de, ABD Başkanı'nın kendisine göre tarihsel gerçek olan soykırımın tanınması için Türk ve Ermeni halkları arasında diyalog sürecini adres olarak göstermesi ve iki ülke arasında ilişkilerin normalleşmesi için sürdürülen çabaları bu amaca hizmet edecek bir yol olarak gördüğünü ortaya koymasıdır.

Bu gerçekler karşısında Türkiye çok önemli bir karar vermenin arefesindedir.

Türkiye'nin her yıl”24 Nisan sendromu” yaşamaya mahkûm ve mecbur bir ülke olması düşünülemeyecektir. Bu duruma bir son verilmesinin artık zamanı gelmiştir.

Obama'nın son açıklaması, bu sendromun prangasından kurtulmak için bir dönüm noktası olarak görülmelidir.

Bu durumda hükümetin yapması gereken, 24 Nisan öncesi Ermenistan'la ilişkiler konusunda giriştiği manevraların bir sonuç vermediğini görmesi ve Ermenistan politikasını Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda gözden geçirmesidir.

ABD ile ilişkilerde de “soykırım” yalanı baskısından kurtulmak ve bu amaçla sürekli bedel ödediğimiz esaret zincirinin ve kısır döngünün kırılması büyük önem taşımaktadır. Burada siyasi sorumluluk AKP hükümetindedir.

Başbakan Erdoğan'ın eğer laf olsun diye söylenmediyse “el bebek, gül bebek” tespiti ve tepkisinin somut bir karşılığı ve sonucu olması beklenecektir.

ABD Kongresi önündeki sahte “soykırım” karar tasarısının bu mahkûmiyet denkleminin sürdürülmesinde bir gerekçe ve bahane olarak kullanılması artık düşünülmemelidir.

ABD Kongresi birkaç yüz bin Ermeni diasporasının siyasi desteği için Türkiye'yi feda etme gafletine düşerse, bunun sonuçlarına en başta Ermenistan olmak üzere herkes katlanacaktır.

Türkiye'nin şerefli tarihi üzerinden artık ödeyeceği başka bir bedel kalmamıştır.

Türk milletini insanlığa karşı en ağır suç olan “soykırım” suçu işlemiş ezik, lekeli ve yaralı bir millet konumuna düşürmeye hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

AKP hükümeti bu basireti ve dirayeti gösterebilirse, Türk milletinin takdirini kazanacak, Milliyetçi Hareket Partisi kendisini destekleyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Yaşanan bütün bu gelişmelerin Türkiye ile Azerbaycan arasındaki ilişkilerde geçici olduğuna inandığımız bazı sıkıntılara yol açtığını üzüntüyle müşahade ettiğimizi belirtmek isterim.

Toprakları Ermeni işgali altında bulunan, ata topraklarından zorla kopartılan bir milyon göçmenin acısını yaşayan Azeri kardeşlerimizin Türkiye'nin Ermenistan'la yakınlaşmasından ve sınırın açılacak olmasından haklı endişeler duydukları bir vakıadır.

Dağlık Karabağ sorunu çözüm yoluna girmeden ve yedi Azeri bölgesindeki işgalci Ermeni güçleri çekilmeden Türkiye'nin

Ermenistan'la ilişkileri normalleştirilmesi ihtimali, Azerbaycan'da yalnızlık ve terk edilmişlik duygularının doğmasına yol açmıştır.

Bu tepkilerin temelinde, aynı milletin parçası olarak gördükleri Türk milletine duyulan sarsılmaz sevgi ve güvenin yattığı kabul edilmelidir.

İki ülke arasındaki bu güven bunalımının derinleşmesinin önlenmesi ve karşılıklı çabalarla süratle giderilmesi önem taşımaktadır.

Buradan Azerbaycan'ın değerli yöneticilerine ve kardeş Azerbaycan halkına seslenmek istiyorum:

√ Türk milleti haklı davanızda her zaman Azerbaycan'ın yanında ve arkasında olmuştur, bundan sonra da Azerbaycanlı kardeşlerini hiçbir şart altında yalnız bırakmayacaktır.

√ Azerbaycan halkının aleyhine ve zararına olacak herhangi bir adım atılmasına Türk milleti izin vermeyecektir.

Bu konularda Sayın Başbakan'a da bazı gerçekleri hatırlatmak istiyorum:

√ Son dönemde Başbakan Erdoğan ciddi bir üslup sorunu yaşamakta, kontrolsüz bir şekilde siyasi terbiye ve nezakete sığmayan sözlerle herkese çatmaktadır.

√ Türkiye'de kendine karşı çıkanları gözdağı vererek, azarlayarak ve terör estirerek susturmaya ve sindirmeye çalışan Başbakan sakat ve tehlikeli Ermenistan politikası karşısında demokratik uyanı ve eleştiri görevi yapan muhalefeti de "çirkin ve yakışık-sız yaklaşım ve siyasi rant peşinde koşmakla" suçlamaktadır.

√ Bu suçlamalar tek kelimeyle haksız ve temelsizdir. Eleştirilere tahammülü olmayan, muhalefetin önemini ve fonksiyonunu

kavrayamayan Başbakan, bu yolla diktatörlük heveslerini tatmin etmeye, kendi vicdanını temizlemeye çalışmaktadır.

√ Başbakan Erdoğan'ın burada unuttuğu diğer bir önemli husus da, eğer gerçekten muhalefet bu haksız ve temelsiz ithamı hak edecek şekilde davranıyor ve siyasi rant peşinde koşuyorsa, Türkiye'nin çıkarlarına, onuruna ve haysiyetine uygun politikalar üreterek buna imkan vermemenin kendi elinde olduğu gerçeğidir.

Gaflet yoluna sapanların bunu yüzlerine vuranları ucuz klişelerle suçlamaya hakları yoktur, bu yolla kendilerini aklamaları da mümkün değildir.

Başbakan'ın hiddetinden muhalefetin yanı sıra Azerbaycan'ın da nasibini almış olması alışagelmış bir durum sayılamaz.

Muhalefet milletvekillerine hiddetlenmesinin nedeni Azerbaycan'la dayanışma amacıyla bir grup milletvekilinin Bakü'ye gitmesidir.

Geçen hafta Meclis Grup konuşmasında milletvekillerine “davulu tokmağı eline alıp koşuşturanlar” sözleriyle hakaret eden Başbakan, hafta sonu konuştuğu parti toplantısında da kendilerini “Azerbaycan'a giderek yalan-yanlış haberlerle ortalığı karıştıran fitne unsurları” olarak nitelendirmiştir.

Azerbaycan'dan Türkiye'ye gelerek temaslarda bulunan bir grup bayan milletvekili de Başbakan'ın bu suçlamalarından kurtulamamıştır. Bu kardeşlerimiz de aynı suçlamaların hedefi olmuştur.

Muhalefet milletvekillerini kendisine biat eden kadrolu memurlar gibi gören, asgari siyasi nezaket dışına çıkarak Azerbaycan'lı bayan milletvekillerini “yalan-yanlış konuşarak ortalığı karıştıran fitne unsurları” olarak suçlayan bu kafa yapısının sağlıklı bir hali yansıtmayacağı ortadadır.

Suçluluğun telaşı içinde herkese çatan Başbakan, ilk önce bu soruların cevabını vermelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi milletvekillerinin nereye gidecekleri konusunda kendisinden izin istemeyeceklerini, MHP'nin davetlisi olarak Türkiye'ye gelen Azeri milletvekillerinin de bunun için Başbakan'ın icazet ve vizesine ihtiyaçları bulunmadığını anlaması da yararına olacaktır.

Hafta sonu yaptığı aynı konuşmada “siyaset üslubumuz, milletimizin üslubudur” iddiasını dile getiren Sayın Erdoğan, terbiye, nezaket ve hakkaniyetin Türk kültürünün ve üslubunun temeli olduğunu bu vesileyle hatırlamalı ve Türk terbiyesi ve aziz milletimizin üslubuyla uyum sağlamaya çalışmalıdır.

Konuşmama burada son verirken, hepimizi sevgi ve saygılılıkla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

5 MAYIS 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bu haftaki Grup konuşmama başlamadan önce, çok önemli gördüğüm bir hususta kamuoyunu aydınlatmak ve Başbakan Erdoğan'a bu kürsüden cevap vermek istiyorum.

Mahalli İdareler Genel Seçimlerinin üzerinden bugün itibariyle 37 gün geçmiştir.

Seçimin resmi olmayan sonuçları, ilçe ve il seçim kurulları ile Yüksek Seçim Kurulu tarafından açıklanmış, mazbatalarını alan belediye başkanları görevlerine başlamışlardır.

Bildiğiniz gibi, Adana Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimi partiimizin adayı Sayın Aytaç Durak kazanmıştır.

Seçimin ardından yapılan itirazlar üzerine, birkaç kez tekrarlanan sayımlarda da durum değişmemiş ve Yüksek Seçim Kurulu'nun kararı ile sonuç kesinleşmiştir.

Ancak, Başbakan Erdoğan'ın Adana Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Durak'ın şahsını hedef alan, Adana seçim

sonuçlarını eleştiren sözleri, millet iradesini içine sindiremediğini göstermesi açısından ibret vericidir.

AKP'nin İlçe Belediye Başkanları toplantısında yaptığı konuşmada Sayın Durak'a yönelik olarak Başbakan Erdoğan'ın;

√ Seçime hile ve şaibe karıştırdığı,

√ Siyasi ahlak açısından takip edilmesi gerektiği,

√ Adana'yı kasederek, orada şaibeli bir belediye başkanı olduğunu söylemiş olması ne kabulü mümkün bir ifade, ne de başbakanlık mevkiinde bulunan bir siyasetçiye yakışmayacak siyasi seviye kaybıdır.

Bunu, akıl, izan ve siyaset kültüründen mahrum sözleri, önce değerli Belediye Başkanımızın şahsına, sonra hür tercihlerini sandıkta gösteren Adanalıların siyasi iradesine ve Milliyetçi Hareket Partisi'ne yapılmış iftira ve karalama olarak addediyorum.

Seçim sonuçları ile ilgili olarak ülkemizdeki son karar mercii Yüksek Seçim Kuruludur ve kararları mutlaktır.

Başbakan Erdoğan'ın bu gerçeği bilmiyormuş gibi hareket ederek yaptığı hakaret ve eleştiriler bu yönüyle Yüksek Seçim Kuruluna da yönelik olup, yönlendirme maksadı taşımaktadır.

Şayet seçimlerin yeniden yapılmasına ilişkin bir teklifi var ise, bu, iddia ettiği gibi yalnızca Adana'yı değil, partisinin kazandığı bütün belediye başkanlarını kapsamalıdır.

Valiler aracılığı ile evlere taşınan yardımlar, kamu görevlilerinin katıldığı mitingiler, Mart ayına sıkıştırılmış olan TOKİ törenleri ve boş arazilerde bulunan muhalefet partilerine verilmiş oy pusulaları da dikkate alınmalıdır.

Son olarak Sayın Aytaç Durak'ın yürütmekte olduğu Türkiye Belediyeler Birliği Başkanlığı görevinden İçişleri Bakanlığının tasarrufu ile alınması Başbakan'daki hazımsızlığın son tezahürüdür.

Millet iradesine ve Yüksek Seçim Kurulu kararına muhalefet etmek ve eleştirmek Başbakan Erdoğan'ın haddi ve hakkı değildir.

Bu hakaretleri, oyunu namus telakki ettiğini bildiğim hiçbir Adanalı hemşehrilerim asla kabul etmez.

Ve tercihini Milliyetçi Hareket Partisinden yana kullanmış aziz vatandaşlarımız da bu suçlamaları sineye çekmez.

Sayın Başbakan'ı millet iradesine saygıya ve Adanalılardan özür dilemeye çağırıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçen hafta, Diyarbakır'da Lice - Genç arasındaki karayolunun emniyet görevini icra ederken ve Hakkâri ili Şemdinli ilçesi dağlık arazi kesiminde yürüttükleri görev esnasında toplam on askerimizin şehadeti hepimizi derinden yaralamıştır.

Vatanın bütünlüğü ve milletin birliği uğruna hayatlarını kaybeden kahramanlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, aziz milletimize ve silah arkadaşlarına bir kez daha başsağlığı diliyorum.

Elbette ki terörle mücadele tabiatı gereği, verilen görevlerin yerine getirilmesinden de öte bir özel ve üstün fedakârlık gerektiren bir feragati zorunlu hale getirmektedir.

Bu konuda, yıllardan beri milletimiz adına bölücü terörle mücadele eden Türk Silahlı Kuvvetlerinin ve Emniyet Teşkilatının kendilerinden beklenen fedakârlıkları sayısız şehit ve gazi verecek yerine getirmiş olmaları iftihar vesilesidir.

Ancak, yaklaşık 25 yıldır süren bölücü terörle mücadeleye son vermenin zamanı çoktan geçmiştir.

Bölücübaşının İmralı'ya getirilmesi ile başlayan küçülme ve zayıflama süreci, maalesef AKP hükümetlerinin yanlış değerlendirmesiyle tersine dönmüş ve yeniden azan terör saldırıları ile büyüyen kanlı terör örgütü bugün hükümeti Irak'lı aşiret reisleri ile müzakereye itecek kadar stratejik bir vasıta haline gelmiştir.

Bu konuda özellikle iktidar zihniyetinin gafleti ile ardı arkası gelmeyen yol ve yöntem arayışları artık bir son bulmalı, kararsızlık, çaresizlik, geri adım olarak algılanacak yanlışlardan uzak kalarak, sorun milletimizin gündeminden mutlaka çıkartılmalıdır.

Dikkat edilirse uzunca bir süredir, terörle ve bölücülükle mücadele, PKK'nın siyasallaşması ve Irak'lı aşiret reisleri ile ilişkiler gibi temel meselelerde alınacak sonuçların görünmesi için beklemede kalmayı, gelişmeleri takip etmeyi, ne olup ne olmadığını anlamak için bu konulardaki görüş ve önerilerimizle tepkilerimizi sınırlı tutmuştuk.

Özellikle bölücü terör örgütünün dağılma süreci içine girdiği şeklindeki yorumları saygı ve sabırla karşılayarak, sonucun ortaya çıkmasını, bu iddiaların işaretlerini görmeyi umut etmiştik.

Elbette ki 25 yıldır süren ve artık müzmin hale gelmiş bölücülüğün ve bölücü terör örgütünün çok kısa sürede ve üstelik bu yaklaşımla sona ermesini beklemek doğru bir değerlendirme olmayacaktır. Fakat atıldığı iddia edilen adımların da bizleri bir sonuca götürmesi veya bir sonucu işaret etmesi milletimiz adına beklentimizdir.

Bu noktada hükümetin beceri ve uygulamalarını, kusur ve noksanlarını gördükçe ve daha da önemlisi taviz veren siyaset sicilinin farkına vardıkça, kaygılarımız giderek artmaktadır.

Terörle ve bölücülükle mücadelenin son şekli ve gidişatı konusundaki görüşlerimizi 6 Ocak 2009 tarihli Grup toplantımızda özetlemiştik. Bu kapsamda olmak üzere;

√ Terörle mücadelede hedefin küçültüleceğini, PKK'nın tasfiyesi yerine kontrol altında tutulacağını,

√ Uluslararası baskı ile Türkiye'nin siyasi çözüme mecbur bırakılacağı ortam ve şartların hazırlanacağını,

√ Terör örgütünün silah bırakması için Türkiye'ye aşamalı bir siyasi çözüm süreci dayatılacağını,

√ İlk aşamada teröristlere siyasi af ve Anayasa değişikliğiyle alt kültür ve kimliklere siyasi ve hukuki statü kazandırılacağını sıralamıştık.

Gelişmeler öngörülerimizi haklı çıkarmış ve maalesef Türkiye, hükümeti eliyle zorlu ve sıkıntılı bir sürecin içine çekilmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan bir siyasal parti olarak, hükümetin devlet nezdinde bölücülüğü ve terörü önlemek için aldığı ve alacağı tedbirleri ayrıntıları ile bilmemiz ve bu konuda belgelere dayalı bir yorum yapmamız doğal olarak mümkün değildir.

Bizlerde bir fikir ve kanaat oluşturan en önemli amiller kamuoyunun gözü önünde cereyan eden vahim gelişmeler ile yıllardır savunduğumuz milli hassasiyet ve vizyonun oluşturduğu birikim, öngörü ve akıldır.

Bu itibarla, görebildiğimiz gerçekler, az önce bahsettiğim strateji kapsamında; AKP hükümetinin karşısına, Irak'ın kuzeyinde yuvalanmış PKK terör örgütü ile ilgili olarak dört seçeneğin sunulmuş olduğunun belirginleşmeye başlamasıdır.

√ Bunların birincisi, terör örgütünün dağdan silahları ile inmesi ve yönetici kadroları ile birlikte Türkiye'ye teslim edilmeden Irak'ın kuzeyindeki yönetiminde gizli veya açık olarak barınmalarına izin verilmesi,

√ İkincisi, terör örgütünün silahlarının tamamını bırakarak, bir kısmının mevcut yasalar çerçevesinde Türkiye'ye dönerek örtülü bir af ile topluma karışması, diğerlerinin ise sığınmacı olarak başka ülkelerde himaye edilmesi,

√ Üçüncüsü, yıllardır yapıldığı gibi PKK'nın silahları bırakmadan, sözde eylemsizlik veya ateşkes denilen bir süreçle Irak'ın kuzeyindeki yuvalarında mevcudiyetini sürdürmesi,

√ Dördüncüsü ise hükümetin de adım adım ilerlediği yolda, bütün terör suç ve suçlarına çıkarılacak geniş bir af ile PKK'nın her seviyedeki teröristlerinin ülkemize dönmeleri ve sözde mücadelelerinin siyaset içinde sürdürmelerinin önünün açılmasıdır.

Bugün Türkiye'nin karşısındaki denklem budur. Bütün görüşmeler ve pazarlıklar bunlardan hangisinin gerçekleşebileceği üzerine yapılan tartışmalara yoğunlaşmıştır.

Oysa bize göre bu tedbirlerin kalıcı ve köklü olabilmesi için terör örgütünün ya tam bir imhası gerekmektedir, ya da tam bir teslimiyet haliyle silahsızlandırılmış mensuplarının adaletimize intikali şarttır.

Aksi halde, yönetici kadrosunu kaybetmemiş bir örgütün yeniden başka vasıtalar ve zemin kullanarak ortaya çıkmayacağına güvenmesi olmayacaktır.

Teröristle mücadele ile terörle mücadele arasındaki ayrım gereği, teröre zemin hazırlayan şartların ortadan kaldırılması, örgüte katılımların durdurulması ve bu maksatla ailelerinin desteklerinin aranması, siyasal bağlantılarının kopartılması gibi tedbirler günün şartlarına göre elbette ki alınacaktır ve alınmalıdır.

Ancak, gelişmeler, Türkiye'nin, Irak'ta yuvalanmış terörü önleme adına Irak'lı aşiret reisleriyle müzakere ve yakınlaşmaya doğru itildiğini ve Türkiye'nin sözde Kürdistan'ı tanıma ile PKK terör örgütünün eylemlerine katılma gibi iki kötüden birini tercih noktasına doğru gittiğini ortaya çıkarmaktadır.

Ve işin daha da kaygı verici yönü, birkaç yıl içinde çekileceği artık kesinleşmiş olan Amerika Birleşik Devletleri'nin olmayacağı bir Irak'ta, Türkiye'ye yaklaşmaktan başka seçeneği kalmayan Kuzey Irak'ın bu gerçeğinin, terörün tasfiyesi noktasında etkili olarak yararlanılmamış olmasıdır.

Tam tersine geçmişte yaşanan gelişmeler örgütün Irak'taki varlığının onları himayesine alan Iraklı aşiret reisleri tarafından Türkiye ile ilişkileri artırma noktasında bir şantaj ve pazarlık unsuru olarak kullanıldığını ve daha uzun süre kullanılmaya devam edeceğini göstermektedir.

Bunca yıldır ortaya çıkan gerçek şudur: Türkiye PKK terör örgütünü Irak'ın kuzeyinden kesin olarak sökülüp atmak için yeterli siyasi ve askeri kararları alamamış, Irak Bölgesel Yönetimi'nin

himayesini ve desteğini kıracak etkili bir caydırıcı strateji izleyememiştir.

Aksine gelişmeler vuku bulmuş, Kuzey Irak'taki bölgesel yönetim kendisini Türkiye nezdinde meşru hale getirmek ve mevcudiyetini kabul ettirmek için, PKK'nın varlığını ülkemize karşı kullanmıştır. Hatta Erbil lobilerinin bu örtülü tanınma çabası, maalesef yurdumuzda da karşılık bulmuş, sözde aydınlar tarafından hararetle alkışlanmıştır.

Mevsim itibarıyla eylem yapamayan terör örgütünün inlerine çekilmesi ile ortaya çıkan nispi sükûnetin önümüzdeki günlerde son bulacağı, kış uykusuna yatmış hükümetin de bomba ve mermi sesleriyle uyanarak konuya kaldığı yerden devam edeceği anlaşılmaktadır.

Halen adı konmamış olsa bile, AKP hükümetinin Barzani üzerinden yürüttüğü görüşme ve ilişki trafiğinin adı, PKK terör örgütü ile "örtülü veya dolaylı müzakere"dir. Buna başka bir tanım getirmek mümkün değildir.

Bu müzakere sürecinin, Türkiye ayağını ise hükümetin zafiyetini keşfederek eylemlerini tırmandıran siyasal bölücü unsurların faaliyetleri oluşturmaktadır.

Gerek Irak'la olan ilişkilerin gidiş istikameti, gerekse Türkiye'deki siyasallaşmış bölücülüğün eylemlerini toplumsallaştırma çabaları, İmralı canisinin affına kadar gidecek bir takvimi seçeneksizlik içine sıkışmış hükümetin önüne koymuştur.

Özellikle Mahalli İdareler seçimlerinde bölgeden beklediği sonuçları alamamış olmasının iktidar zihniyetinde geç kalmış bir uyanmaya neden olduğunun emarelerini vermektedir.

Yıllardır göz yumulan bölücü faaliyet ve teşkilatlanmaların seçim sonucunda nihayet adli takibata maruz kalmaları, suç işleme ve bölücülük yapma imtiyazı kazanmış gruplar üzerinde tedbirler alınmaya başlandığını göstermektedir.

Umarız ki, bu konularda geç kalınmamış, Türkiye altından kalkamayacağı kritik yanlışların içine sürüklenmemiş olsun. Zira etnik bölücülük artık terör desteği olmadan da hayatını idame ettirecek yeni bir siyasallaşma sürecine doğru hızla ilerlemektedir.

Ne var ki, ülkemizdeki terör eylemleri sürdükçe kamuoyu terörle mücadele politikalarını daha çok sorgulamakta, toplumsal uyanış hükümeti daha da sıkıştırmaktadır.

Evet, yıllardır milletimizin esenliğine ve birliğine musallat olan bölücü teröre mutlaka bir son verilmelidir. Ancak, teröre son verirken, bölücü terörü bitiren iradenin merkezi mutlaka Türkiye'nin gücü, kararlılığı ve inisiyatifi olmalıdır.

Teröristin dağdan inmesi adına, Türkiye başka pazarlıkların içine çekilerek, yine yıllarca başımıza bela olacak yeni ve stratejik sorunların oluşmasına da asla fırsat verilmemelidir.

Türkiye'deki kanlı terörün önlenmesinin karşılığı, Irak Bölgesel Yönetimi'nin Cumhurbaşkanlığı düzeyinde telaffuz edilmeye başlandığı gibi sözde "Kürdistan" olarak tanımak ve Kerkük ile Türkmenleri gözden çıkartmak olmamalıdır.

Türkiye ve Türk milleti bunlara katlanmadan terörü önleyecek güç ve inançtır. Yeter ki;

√ Bu gücü etkili ve caydırıcı olarak kullanacak bağımsız bir siyasal irade,

√ Kendi elini ve ayağını teslimiyetçi ilişkilerle bağlamamış bir siyasal iktidar ve

√ Sonuç almak için illaki bir şeyler vermenin şart olduğuna inanmamış dirayetli bir hükümet işbaşında olsun.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta, altı buçuk yıldır tek başına iktidar olma imkânı ile ülkemizi yönetme iddiasında bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetinde önemli değişiklikler gerçekleşmiştir.

Bu değişimin önemini, gelenlerle gidenler arasındaki nitelik farkı değil, koltukları el değiştirenlerin sayısının çokluğu oluşturmuştur.

10 bakan yerini korumuş, 7 bakanın görevi değişmiş, 8 bakan kabine dışı kalmış, hükümete biri Meclis dışından olmak üzere 9 yeni isim katılmıştır.

Burada bizim en çok dikkatimizi çeken husus ise, büyük çoğunluğa sahip iktidar partisinin, Dışişleri Bakanlığı görevi için 338'in içinden liyakatli bir ismi bulamamış olmasıdır.

Elbette Meclis dışından hükümete giren yeni Bakan'ın akademik kimliğine ve uzmanlığına saygı duyuyoruz. Ancak hükümette milletvekili olmayan birisinin atanmasının; Başbakan'ın Cumhurbaşkanlığı sürecinde göstermiş olduğu millî egemenlik vurgusuyla ve Cumhurbaşkanlığı'nın Meclis içinden seçilme yönündeki ısrarıyla çeliştiğini ifade etmek isterim.

60. Cumhuriyet hükümetinde bu kadar kapsamlı görev değişimine yol açan temel nedenin, 29 Mart 2009 tarihinde gerçekleşen Mahalli İdareler Genel Seçimlerinin Adalet ve Kalkınma Partisinde yol açtığı öfke, şaşkınlık ve arayış olduğu anlaşılmaktadır.

Tercihine sonunu kadar güvendiğimiz ve saygı duyduğumuz millet iradesi bu kez de tecelli etmiş; seçim sonuçları mağrur, başına buyruk hükümetin kendisini ve icraatlarını sorgulamasına neden olmuştur.

Şüphesiz ki hükümette doğacak böylesi bir arayış bile millet yararına olabilecek, geçmişten alınan dersler ile çıkarılacak sonuçlar, umarız ki yeni dönemde ve yeni kabinede hatalardan dönmenin, teslimiyetten kurtulmanın, açlık ve yoksullukla alay etmenin önüne belki geçebilecektir.

Ne var ki, sorunlar aynı, sorunu çözmesi gerekenlerin zihniyeti aynı, sorunları bugüne kadar büyüterek getirenlerin anlayışları aynı iken, yalnızca isim levhalarını değiştirmenin Türkiye'yi oyalamaktan ve geleceğini karartmaktan başka bir anlam taşıması da mümkün görülmemektedir.

Bu itibarla, sorun Başbakan Erdoğan'ın kabine arkadaşlarını değil asıl kendi zihniyetini ve siyaset üslubunu değiştirip değiştirmeyeceği konusuna düğümlemektedir.

Temennimiz elbette ki soruların bir an önce çözülmesi, milletimizin bir an önce huzur ve refaha kavuşmasıdır.

Bunun için bugünkü çıkmazın en büyük sorumlusu olan Başbakan'ın, vakit çok geç olmadan, ülkesini ve milletini şahsi ve parti hesaplarının önünde tutan bir durum değerlendirmesi yapması acil ihtiyaç haline gelmiştir.

Konuşmamın başında belirttiğim gibi yanılmayan sağduyusu ile millet iradesi yine tecelli etmiş ve kendisine ağır sorunlar yaşatan hükümetin değişimini sağlamıştır. Önemli olan da budur.

Başbakan Erdoğan bu kabine değişiklikleri ile kayıplarını durdurmak için bir hamle yapmış, demokratik bir hakkını serbestçe kullanmıştır. Mevcut değişiklikler, bu kabinenin bir seçim hükümeti olduğu yönünde emareler vermektedir.

Bu vesile ile bütün olumsuz gelişmelere rağmen yeni atanan hükümet üyelerinden görev alanlarında biriken sorunları bir an önce aşabilmelerini ümit ediyor, milletimizin huzur, refah ve mutluluğu için başarılı olmalarını diliyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

22 Temmuz 2007 seçimlerinden bu yana geçen yirmibir aylık süre içinde yeni Anayasa hazırlanması ve Anayasa'da değişiklikler yapılması AKP tarafından siyasi gündemde sürekli canlı tutulmuştur.

Bu kapsamda 2007'de bir grup bilim adamına hazırlatılan yeni Anayasa taslağı kamuoyunda tartışılmış, ancak yoğun tepkiler üzerine Meclis gündemine getirilememiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'nın Eylül 2008'de Anayasa konusunda çalışmalar yapacak komisyon kurulması önerisi de sonuçsuz kalmıştır.

Anayasa değişikliği konusu 29 Mart 2009 Mahalli İdareler Seçimleri sonrası dönemde de yeniden ısıtılarak siyasi gündeme taşınmış ve AKP'nin bu konudaki hazırlıklarını tamamladığı, önümüzdeki günlerde bu paketi TBMM Başkanı'na sunacağı AKP yöneticileri tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.

Bununla bağlantılı olarak Cumhurbaşkanı ile 23. Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev süreleri de tartışmaya açılmış ve AKP'nin bu konulardaki niyetlerini hayata geçirmek için uygun bir zemin hazırlanması gayretlerine şahit olunmuştur.

Türkiye'de siyasi istikrar ortamının sarsıldığı, siyasi ve hukuki meşruiyet tartışmalarının yaşandığı ve Türkiye'nin çok yönlü krizlerden hırpalandığı bugünkü ortamda Anayasa değişikliği konusunun gündeme getirilmesinin amacı ve sonuçlarının çok iyi değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi 22 Temmuz 2007 seçimleri sonrası dönemde Anayasa değişikliği konusundaki görüşlerini çeşitli vesilelerle etraflı ve açık biçimde ortaya koymuştur. Partimizin Anayasa değişikliği sürecine yaklaşımını belirleyen temel düşünceler şunlardır:

√ Milliyetçi Hareket Partisi Avrupa Birliği'nin ve ABD'nin Türkiye'nin milli birliğini sarsacak konulardaki dayatmalarına teslimiyetçi bir anlayışla boyun eğilmesine ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin dış mihrakların yönlendirdiği süreçlerde bir noter haline getirilmesine karşıdır.

√ Milliyetçi Hareket Partisi; iç huzur ve güvenliği tehlikeye düşürecek, etnik bölücülüğün önünü açacak, ayrılıkçı terörün siyasi gündemine ve amaçlarına hizmet edecek düzenlemelere sonuna kadar karşı çıkacak, bu teşebbüslere meşru zeminlerde kararlı biçimde direnecektir.

√ Bu çerçevede

- Türkiye Cumhuriyetinin üniter devlet yapısının ve milli devlet niteliğinin vazgeçilmez gereklerini haleldar edecek,

- Milli kimlik, resmi dil ve eğitim dili gibi konulardaki mevcut Anayasal temel ve çerçeveyi sulandıracak ve aşındıracak değişiklikler hiçbir şart altında tartışılmayacaktır.

Partimiz, yeni Anayasa hazırlığı konusunda bu aşamada, hükümetin taslak metni ortaya çıkmadan, Mecliste Grubu bulunan diğer partilerin “bazı açılımlardan” ne amaçladığı tam olarak anlaşılmadan ve ortak zeminde görüş ve önerileri belirlenmeden sonuca ulaşamayacağına inanmaktadır.

Bu kapsamda olmak üzere, Cumhurbaşkanı'nın görev süresi ve milletvekili seçimlerinin tarihi konusundaki görüşlerimizi de açıklıkla dile getirmek istiyorum.

31 Mayıs 2007 tarihinde TBMM'de kabul edilen Anayasa değişikliğine göre milletvekili seçim süresi 5 yıldan 4 yıla indirilmiştir.

Aynı şekilde bu değişikliklerle Cumhurbaşkanı'nın görev süresi 5 yıl olarak belirlenmiş ve halk tarafından seçilmesi hükme bağlanmıştır.

Bu değişikliklerle 21 Ekim 2007 tarihinde yapılan halkoylaması ile kabul edilmiş ve bu tarihte yürürlüğe girmiştir.

Bu arada milletvekili genel seçimleri ve 11. Cumhurbaşkanı seçimi, Anayasa değişikliklerinin halkoylaması ile kabul edilerek yürürlüğe girmesinden önce yapılmıştır.

Anayasa değişikliği kanununun yürürlük ve halkoylamasına ilişkin 7. maddesinde yeni düzenlemenin uygulanması hakkında özel bir geçiş düzenlemesi yer almamıştır.

Böyle bir geçiş düzenlemesinin bulunmaması, Anayasa koyucunun bu düzenlemelerin bundan bir sonraki seçimler için uygulanması gibi bir amacı olmadığını, Anayasada değişikliklerinin halkoylaması ile yürürlüğe girmesinden sonra hüküm ifade edeceğini göstermektedir.

Kanun metninde bu yönde özel bir geçiş ve uyum düzenlemesi yapılmaması, amacın bu olduğunu hiçbir yorum ve tereddüde yer bırakmayacak açıklıkta ortaya koymaktadır.

Bu durumda milletvekili seçimlerinin 2011 yılında, 12. Cumhurbaşkanı seçiminin de 2012 yılında yapılması gerekecektir.

Bu Anayasal hükmün değiştirilerek görev sürelerinin uzatılması ancak Anayasa değişikliği yoluyla mümkün olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin böyle bir zorlamanın içinde ve yanında yer almayacağını, bunu düşünenlerin bunun meşru ve makul gerekçelerini Türk milletine anlatmak zorunda kalacaklarını bu vesileyle herkese duyurmak isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün Türkiye'de; hayatın gerçeklerini kavrayamayan, her alanda yoğunlaşan sorunları anlayamayan, aziz milletimiz için hiçbir fedakârlık yapmayan ve nefislerine teslim olmuş kadroların yönettiği bir iktidar partisi siyasi sorumluluk taşımaktadır.

Bu nedenledir ki, ülkemizde siyaset değersizleşmeye yüz tutmuş, kültür yozlaşmaya başlamış, ekonomik yapı ufalanma ve dağılma ile son bulacak kriz girdabına düşmüş ve sosyal sistem çözümlenin eşiğine kadar gelmiştir.

Elbette sözlerimizden sadece bir muhalefet sorumluluğu ve göreviyle hareket ettiğimiz sonucu çıkarılmamalıdır. Her halükarda siyasi tespitlerimiz, objektif ve doğruya olan sarsılmaz bağlılığımızın doğal bir neticesi olarak görülmelidir.

Endişemiz, Türkiye'yi on yıl geriye düşüren ve kirli bir propaganda ayakta kalmaya çalışan sorumluluk mertebesinde bulunan bugünkü siyasi menfaat teşekkülünün, aziz millet varlığının kültür ve sosyolojik yapısında onmaz yaralar açabilecek bir uygulama içinde olmasıdır.

Başbakan Erdoğan'ın, geçtiğimiz haftalar içinde bir grup konuşmasındaki sözlerine bakıldığında, ekonomiye yönelik yanlış değerlendirmelerin ve hastalıklı bakış açısının hala devam ettiği açıkça görülebilecektir.

Hükümetin, 2008 yılının ikinci yarısından itibaren, 60'ın üzerinde tedbiri uygulamaya koyduğunu, sanayinin çarklarını yeniden harekete geçirmek ve üretimi ve istihdamı artırmak amacıyla tedbirler aldıklarını iddia eden Sayın Erdoğan, sanki başka ülkenin Başbakanı gibi konuşmakta bir sakınca görmemektedir.

Bu da yetmiyormuş gibi, Başbakan'ın finansal krizi en az etki ile atlama çabasında olduklarını, alınan sözde ek tedbirlerle şu ana kadar diğer gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere nazaran, krizin etkilerinin çok az ölçüde hissedildiğini iddia edebilmesi, ekonomi yönetiminde kişilerin değişmesinin hiçbir faydasının ve katkısının olamayacağını bize göstermiştir.

Gerçekten de, Türkiye ekonomisinin son yüz yılın en büyük finansal krizine karşı sağlam bir duruş sergilediğini söyleyebilmek

ve hatta böylesi bir kanaate nasıl ulaşıldığını anlamak bize göre mümkün değildir.

Şıg ve ezbere dayalı söylenmiş ayaküstü sözlerle, işsizliğe, ekonomik sorunlara çare bulmakta mahir olduğu görülen Başbakan'ın, geçtiğimiz yıl bir dış seyahat esnasında, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin her üyesinin birer kişiyi istihdam etmesiyle işsizlik sorununun çözümünde önemli mesafeler alınacağı yönündeki görüşünü tekrarlaması, hala meselelerin ciddiyetini kavrayamadığını göstermiştir.

Peşi sıra açıklanan ekonomik veriler, artık nasıl bir Başbakan olduğu konusunda herkese asgari bir fikir veren Sayın Erdoğan'ın, milletimizi aldatmak ve masum insanımızın gözünü boyamak için hangi niyetlerin peşinde olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Bu kapsamda, üreten sektörlerde açmazların ve bunalımın devam ettiği net olarak görülmektedir.

Kaldı ki, geçtiğimiz haftalarda açıklanan 'Katılım Öncesi Ekonomik Programda da iktisadi faaliyetlerdeki yavaşlamanın ve iç talepte gözlemlenen gerilemenin giderek derinleştiği kuşkuyla yer bırakmayacak biçimde vurgulanmıştır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Önümüzde riskli iki sürecin, ülkemiz ekonomisini çok derinden etkileme ihtimalini gözden uzak tutmamak gerekmektedir.

Birincisi, şu anki gelişmelerin aksine, faiz oranlarında ve enflasyonda görülebilecek yükselişler, iç talebi daha da düşürebilecek, bu durum ekonomik krizi daha da derinleştirebilecektir.

İkincisi ise, küresel krize yönelik, Türkiye'nin ihracat yaptığı ülkelerde alınan tedbirlerin şu ana kadar etkili bir sonuç doğurması, başta Almanya ve Rusya olmak üzere, bu ülkelerin ekonomilerinde yaşanan ciddi daralma, Türkiye ekonomisinin büyüme oranını, IMF'nin tahmin ettiği eksi yüzde 5,1'in bile altına çekebilecektir.

Geçtiğimiz günlerde, Merkez Bankası tarafından yayımlanmış olan Para Kurulu Toplantı Özetinde; bu yılın ilk çeyreğinde büyüme hızındaki daralmanın çift haneli rakamlara ulaşabileceği değerlendirilmesi bile yapılmıştır.

Küresel kriz fırtınasının iç ve dış talepte yarattığı ağır tahribat ve özellikle en önemli ihracat pazarı olan AB ekonomisinin son çeyrekte daralmasıyla, Türkiye ekonomisi 2001 yılından sonra ilk defa 2008 yılının son çeyreğinde küçülmüştür.

Hatırlanacağı üzere, Katılım Öncesi Ekonomik Program'da, 2009 yılının genelinde ekonominin yüzde 3,6 oranında daralacağı tahmin edilmiştir. Ancak Uluslararası Finans Enstitüsü'nün Türkiye ekonomisi için 2009 yılı küçülme tahmini daha da düşündürücü olup yüzde 7,5 olarak açıklanmıştır.

Özel kesim tüketim harcamalarının 2009 yılında yüzde 3,1 oranında azalacağı, özel kesim sabit sermaye yatırım harcamalarının ise küresel kredi daralması ve oluşan belirsizlik ortamından daha fazla etkilenerek 2009 yılında yüzde 14,4 oranında daralacağı, bu daralmada ihracat pazarlarındaki talep azalmasının da etkili olacağı anlaşılmaktadır.

Huzurlarınızda, ekonominin değişik alanlarında tebarüz eden bazı sorunları ana başlık halinde ifade etmek istiyorum:

√ 2008 yılının son 3 aylık döneminde milli gelir yüzde 6,2 oranında küçülmüştür. Türkiye, dünya ölçeğinde Tayvan'dan sonra milli geliri en keskin düşen ikinci ülke olmuştur.

Başbakanın, Türkiye ekonomisinin son yüz yılın en büyük finansal krizine karşı sağlam bir duruş sergilemesinden kast ettiğide acaba dünyada büyüme düşüşünde kırdığı rekor mudur?

√ Öte yandan, 2009 yılı Mart ayında dış ticaretteki zayıflama devam etmiş; 2008 yılının aynı ayına göre ihracat yüzde 28,4, ithalat ise yüzde 37,5 azalmıştır.

√ Sanayi üretimi tam anlamıyla yere çakılmış ve 2009 yılı Şubat ayında bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 23,7 küçülmüş, imalat sanayi ise yüzde 25,9 azalmıştır.

√ 2008 yılı Mart ayında yüzde 81,2 olan üretim değeri ağırlıklı kapasite kullanım oranı, 2009 yılı Mart ayında yüzde 64,7 seviyesine inmiştir. Kapasite kullanım oranı ve sanayi üretimindeki gerilemeden sonra, 2009 yılı ilk çeyrek büyümesinin iki haneli eksi rakam olarak ortaya çıkma ihtimali artmaktadır.

Başbakan Erdoğan'a sormak lazımdır: Aldığınızı söylediğiniz ek tedbirlerle, şu ana kadar diğer gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere kıyasla krizin etkilerini çok az ölçüde hissetmekten anladığımız üretimin felç olması, fabrikaların kapanması, işsizliğin kontrolden çıkması, iflaslar ve sosyal çalkantılar mıdır?

√ Bir diğer sorun alanı kamu maliyesinde görülmektedir. Nitekim bütçe açığı kâbus gibi geri dönmüş; 2009 bütçesinde 10,4 milyar TL olarak tahmin edilen açık, son olarak Katılım

Öncesi Ekonomik Program'da yaklaşık yüzde 371 artışla 49 milyar TL olarak revize edilmiştir.

2009 yılının üç ayında gerçekleşen bütçe açığı 20 milyar TL'ye yaklaşmıştır. Bütçe açığındaki artış ilerleyen süreçte, enflasyon düzeyinin yükselmesine ve borç stokunda artışa neden olabilecektir.

Krizin yurt içi iktisadi faaliyet üzerindeki etkilerini hafifletmek amacıyla uygulanan dengeleyici mali tedbirlerin kamu harcamalarında hızlı artışlara neden olduğu, bütün bu gelişmeler sonucunda bütçe dengesinin hızla bozulduğu Merkez Bankası tarafından da ifade edilmiştir.

Bunun yanı sıra, kamu kesimi artan finansman ihtiyacının, para politikası kararları ve son dönemde uygulanan mali tedbirlerin iktisadi faaliyet üzerindeki olumlu etkilerini zayıflatma potansiyeli taşıdığı da Banka tarafından vurgulanmıştır.

O halde krize karşı uygulanan politikalar arasında bir uyumsuzluk, koordinasyonsuzluk ve çelişki bulunmaktadır. Burada şu gerçeğin altını çizmek istiyorum: Kamu sektöründen başlayacak bir toparlanma işaretlerine özel sektör aynı safta ve evsafa tepki göstermezse kalıcı bir ekonomik normalleşmenin sağlanabilmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, krize karşı verilecek mücadelede; hedef ve amaç tayini, tedbir ve araç tespiti, bunları yönetecek teşkilat yapısı ve zihin örgüsü belirleyici olacaktır. Ancak şu ana kadar bu alanlarda ümit verici bir kıpırdanma dahi görülmemektedir.

√ Bütçe açığı doğrultusunda, Hazine'nin nakit ihtiyacında da hızlı bir artış görülmektedir. Geçen yılın ilk üç ayında 4,6 milyar TL olan nakit açığı, bu yıl yüzde 302'lik artışla 18,5 milyar TL'ye yükselmiştir. Şüphesiz açığın artmasında hem gelir azalmasının, hem de harcamalardaki artışın önemli bir payı bulunmaktadır.

√ 2009 yılı Mart ayında; 2008'in aynı ayına göre kurulan şirket ve kooperatif sayısı ise yüzde 25,5 azalarak 4 bin 850'den 3 bin 613'e düşmüştür. Yine bu dönemde, kurulan ticaret ünvanlı işyeri sayısı yüzde 15,3 azalmıştır.

Bütün bu göstergeler, ekonomideki sorunlar yumağının katlanarak büyüyeceğine işaret etmektedir. Önümüzdeki süreç hiç de Başbakan'ın iddia ettiği gibi olmayacak, krizden en çok etkilenen ülke olacağımızı da ispatlayacaktır.

Bazı tespitleriyle, hükümetle farklı ve ayrı değerlendirmeler yaptığı görülen Merkez Bankası da; iktisadi faaliyetlerdeki toparlanmanın zaman alacağını, kısa vadede de belirgin bir canlanma olmayacağını öngörmektedir.

En son grup toplantısında, ekonomideki kriz sürecinden zarar görmüş milyonlarca insanımızla alay edercesine; hala krizi en az zararla atlattıktan bahseden ve krizin teğet ısrarla geçeceğini söyleyen Başbakan Erdoğan'a diyeceğimiz şimdilik şudur:

√ Senin için kriz teğet ya da uzaktan görünerek geçmiş olabilir.

√ Yandaşlardan ve hanedan mensuplarından yeni şirket kurarak, bu buhran dönemini fırsat olarak gören soyguncu ve asakların hayat standartlarında bir yükselme de olabilir.

√ Milletimizin alın teriyle, adrese teslim devlet ihaleleriyle, lüks ve rahata ulaşan, dünün mağdurları, bugünün haramzadelerine kriz hiç görünmemiş de olabilir.

Ama Sayın Başbakan, bir gerçek vardır ki, senin teğet geçeceğini her fırsatta söylediğin kriz, insanımızın yüreğini delip de geçmektedir.

Muhterem Milletvekilleri

Değerli Basın mensupları,

Otuz yılı aşkın bir süredir kronik bir toplumsal gerginlik vesilesi olan 1 Mayıs'ın bu yıl Emek ve Dayanışma Günü olarak Taksim meydanında temsili olarak kutlanması olumlu ve sevindirici bir gelişmedir.

Bu bayramı yasadışı gösteriler yaparak ve emniyet güçlerine karşı taşla, sopa ve yanıcı maddelerle saldıran grupların bu çabaları bekledikleri sonucu vermemiş, 1 Mayıs önceki yıllara oranla daha az gerilimli bir ortamda geçmiştir.

Sorumluluk anlayışı içinde, ortak akıl ve sağduyu ile hareket eden sendikalarımız ile güç şartlarda görev yapan emniyet teşkilatımız mensuplarını kutluyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 MAYIS 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki Grup konuşmama başlarken hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Ülkemizin karşı karşıya kaldığı ağır sorunların giderek büyüdüğü bir dönemde sizlerle tekrar bir araya gelmiş bulunuyoruz. Maalesef ülkemizin gündemi yine yoğundur, acil çözüm bekleyen sorunlar milletimizin yine karşısındadır.

Bildiğiniz gibi geçen hafta Pazar günü “Anneler Günü” vesilesi ile üzerimizdeki emeklerini, dualarını hayırla yad ettiğimiz annelerimizin bu anlamlı gününü yürekten kutladık.

Milletimizi bir arada tutan sevgi, saygı, bağlılık gibi temel duyguları aile ocağında bizlere kazandıran bütün annelerimizin ellerinden bir kez daha öpüyoruz.

Ancak, geçtiğimiz hafta Mardin Mazıdağı ilçesi Bilge köyünde yaşanan vahşette aralarında annelerin de olduğu kadın ve çocukların hayatını kaybetmiş olması, yine aynı olayda çok sayıda çocuğumuzun annesiz kalmaları dramatik ve talihsiz bir rastlantı olarak eminim ki hepimizi derinden üzmüştür.

Bu ve benzeri olayların tekrarlamaması temennilerimle, bütün evlatlara anneleri ile bir arada olabilmeyi, annelere de evlatları ile beraber geçirecekleri sağlıklı, huzurlu ve mutlu günler diliyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

İçinde bulunduğumuz günler, “Engelliler Haftası” adıyla, bu vatandaşlarımızın sorunlarının tartışıldığı, çözüm yollarının arandığı ve toplumun aydınlatıldığı bir haftanın adı olmuştur.

Bu vesileyle, milyonlarca ailenin bireyi olduğu kadar bizim de çocuklarımız, yetişkinlerimiz ve arkadaşlarımız olan biricik engelli evlatlarımızın ve vatandaşlarımızın topluma, hayata tutunmak ve engelleri aşmak için verdikleri mücadeleler tekrar anlatılacaktır.

Parti Programımızda, “Temel İlke ve Değerlerimiz” başlığı altında “Sosyal Devlet” anlayışımız tanımlanırken; engelli vatandaşlarımıza yönelik yaklaşımımız da ortaya konulmuş ve bu çok hayati konu, birey, aile, toplum ve devletin ahenkli birlikteliğinin göstergesi, sosyal devlet anlayışının gereği olarak tanımlanmıştır.

- √ Engelli vatandaşlarımızın toplumla bütünleşmesi,
- √ Başkalarının desteği olmaksızın hayatlarını sürdürmeleri,
- √ Bu maksatla her türlü fizikî ve hukuki engelin kaldırılması,
- √ Engelli kardeşlerimizin tıbbî ve mesleki rehabilitasyonun yapılması öncelikli hedeflerimiz arasında yer almıştır.

Gerek insanlığın medeni gelişimi ve zihniyet değişimi, gerekse yaklaşımların hızla dönüşümü ile hayatını sürdürülmesi noktasında bir engeli bulunan vatandaşlarımızın sorunlarını bir nebze olsun çözme çabası ülkemizde de gözlenmektedir.

Ancak bütün bu iyi niyetli olduğunu söyleyeceğimiz çabaların yeterli olduğunu söylemekten de maalesef çok uzaklarda bulunuyoruz.

Bugün ülke nüfusumuzun yaklaşık olarak yüzde 12,5'ine karşılık gelen ve toplam sayıları dokuz milyona yaklaşan kardeşimiz engelli olarak tanımlanmaktadır.

Kimisi anne ve babamız, kimisi kardeşimiz veya akrabamız, kimisi ise arkadaşımızdır. Ve her an karşımıza çıkabilecek bir sorunla bu kardeşlerimizin arasına girebileceğimiz de hatırdta tutulmalıdır.

Yanı başımızda ve bizlerle içiçe yaşayan bu zenginliğin farkına varmak, sorunlarını çözmek, karşılaştıkları bütün engelleri kaldırmak için bugüne kadar yapılanların ötesinde bir çalışmaya ve anlayışa ihtiyaç olduğu ortadadır.

Engele sahip kardeşlerimizin sorunu kesinlikle bireysel ve özel değildir ve olaya böyle bakılması en büyük yanlıştır. Sorunları tek tek bireyler bazında çözmeye çalışan bu bakış tarzı ile de engellerin aşılması mümkün değildir.

Konu, millet olmanın, çağdaş bir toplum olmanın en doğal sonucu olarak, ülkemizin bütününü ilgilendirmesi gereken toplumsal bir anlayışa ihtiyaç göstermektedir.

Engelli vatandaşlarımız da, toplumumuzun birer bireyi olarak elbette ki kollektif hayatın gerektirdiği kadar sevgiye, saygıya dayanışmaya ihtiyaç duyacaklardır.

Bu konudaki beklentileri karşılamak engeli olsun veya olmasın hepimizin yurttaşlık görevi, millet olmanın verdiği sorumluluk ve insanlık borcudur.

Ancak, engelli kardeşlerimizin sorunlarını çözebilme noktasında aşmamız gereken en önemli ön yargı, onların yardıma muhtaç insanlar olarak gören algılama kusurumuzdur.

Engelli öncelikle yardıma ihtiyacı olan değil, yaşamak ve her insan gibi çalışmak için önündeki sosyal, hukuki, fiziki engellerin kaldırılmasını talep eden güçlü bir toplum ferdidir.

Engelleri aşmak, hayata katılmak, hayatını kazanmak ve hayatı başarmak için kendisini sınırlayan ve kısıtlayan bütün etkenlerin kaldırılmasını yüksek sesle talep etmektedir.

Bu son derece anlamlı, yerinde ve takdire şayan taleplerin yerine getirilmesinde kuşkusuz ki siyasi iktidara, siyaset kurumuna ve siyasi partilere çok önemli görevler düşmektedir.

Bu konuda toplumu merkeze alan ve hedefleyen eğitim ve şuurlandırma çalışmalarının artırılması ve toplumun olduğu ve yaşadığı her alan ve mekânda bulunmalarını önleyen bütün fiziksel zorlukların ortadan kaldırılması artık şarttır.

Bu kapsamda, engelli kardeşlerimizin en doğal vatandaşlık talep ve hakları olarak, toplumsal hayatın bütün unsurlarına eşit katılım için sahip oldukları hak ve yükümlülüklerin kâğıt üzerinde kalmadan, gerçek anlamda işler hale getirilmesi kaçınılmaz hale gelmiştir.

√ Ulaşım, trafik, güvenlik ihtiyaçlarının düzenlenmesi,

√ Eğitim, eğlence, alışveriş, spor, park gibi alanlarının tanzimi,

√ Kamu imkânlarından yararlanmada, işgücü piyasasına katılımda fırsat eşitliği,

√ Konutların, işyerlerinin ihtiyaçlarına uygun olarak yapılanması,

√ Çalışmalarına uygun istihdam alanlarının hazırlanması,
√ Yerel yönetimleri tedbire zorlayıcı mevzuat değişiklikleri,
√ Kendilerinin ve yakınlarının sosyal, ekonomik ve sağlık desteklerinin artırılması,

√ Engele neden olan sağlık sorunlarının tedavisi ve ortadan kaldırılması,

√ Toplum sağlığı ve engellilik konusunda duyarlılığı arttırmak için çalışmalar yapılması,

√ Engelli vatandaşımızın da her birey gibi bağımsız, aktif ve üretici hale getirilmesi,

√ Toplumsal hayatta ve ilişkilerde daha görünür ve katılımcı olmalarının sağlanması,

√ Ve elbette ki kendilerini ifade edebilmelerinin zemininin hazırlanması ilk akla gelecek tedbirler, görüşler ve önerilerdir.

Milliyetçi Hareket Partisi engelli vatandaşlarımızın hak ve talepleri konusunda duyarlıdır. Türkiye Büyük Millet Meclisi Grubu bu konuda yapılacak her olumlu adımın öncüsü ve sonuna kadar destekçisi olacaktır.

Bu hafta vesilesiyle engelli kardeşlerimize ve ailelerine daha sağlıklı, daha başarılı, daha huzurlu günler diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Esası omurgasından yakalayamayan, şekil merkezli zihniyet dağılmasıyla insanımızın ve toplumumuzun tarihi süreç içindeki olgunlaşarak devamlılığına zarar veren AKP iktidarıyla geçen yedi koca yıla yaklaşan zaman gerçekten heba olmuştur.

Bu kapsamda, işçimizden memurumuza, esnafımızdan çiftçimize, emeklimizden yetimlerimize kadar hiç kimsenin fani yaşamında bir iyileşme, rahatlama, mahkûmu oldukları sorunlar karşısında rahat nefes almalarını sağlayıcı olumlu bir gelişme görülmemiştir.

Bunun içindir ki Başbakan Erdoğan'ın; enflasyonun yüzde 30'dan yüzde 6'ya indiğini, aradaki farkın 24 puan olduğunu bunun da, çiftçimizin, memurumuzun, köylümüzün cebinde kaldığını söylemesinin gerçekte bağdaşır bir tarafı yoktur.

Bugün çiftçimizin, memurumuzun, esnafımızın cebinde sadece son ödeme tarihi geçmiş faturalar, icra tebliğleri ve çaresizlik içinde sıkılmış yumruklar vardır. Özellikle bunlar arasında elbette çiftçilerimizin perişan hali daha çok düşündürücü olup daha fazla endişe vericidir.

Bu hafta içinde kutlanacak olan '**Çiftçiler Gününde**' bile, çiftçi kardeşlerimizin ayakta ve hayatta kalabilmenin çarelerini arayacak olması ne üzücüdür ki çok hazin bir manzarayı yansıtmaktadır.

Kış aylarında köy kahvesinde içecek çay parası dahi bulamayan, harman veresiye ihtiyaçlarını gideren aziz çiftçi vatandaşlarımıza yönelik umut verici hiçbir girişim olmadığı hepinizin malumdur.

Orak ve tırpanı biçerdöverle, sabanı pullukla, koşum hayvanını traktörle değiştirerek çağın gereklerine uymak sorunları bitirmemiş, günümüz şartlarının beraberinde getirdiği yeni karmaşaya donanımlı ve kalıcı cevaplar üretilmemiştir.

Topraktan ekmeğini kazanmak için çırpınan, tarlasından çocuklarının rızkını çıkarmak için didinen çiftçi kardeşlerimizin çok şikâyetleri olduğunu iyi biliyoruz.

Bir bakıma siyasi iktidarın ilgi ve destek alanının dışında bulunan köylülerimiz, yalnızca seçim dönemlerinde hatırlanıp sorunları dile getirilmekte, seçimler bittikten sonra eski anlayış ısrarla sürdürülmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak çiftçilerimizin sorunlarını hiçbir zaman aklımızdan ve gündemimizden çıkarmadık ve onların lehine olan her girişimin yanında ve arkasında olduk.

Hatta 20 Mayıs 2008 tarihli Grup Konuşmamda, çiftçi kardeşlerimin sorunlarına açık, ayrıntılı ve kapsamlı bir şekilde değinmiş ve kamuoyuyla paylaşmıştım.

Bundan sonra da, milyonlarca tarım kesimi çalışanımıza yönelik desteğimizin artarak devam edeceğini, onların her sorununun bizim asli meselelerimizden birisi olacağını bu vesileyle üstüne basa basa ifade etmek istiyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Yeni bir hasat dönemine yaklaşmaktayız. Bu çerçevede haziran ayında arpa hasadına başlanacak olup, ay sonuna doğru seftali, erik, kiraz ve yazlık elma hasadı gerçekleştirilecektir.

İçinde bulunduğumuz yıl yağışların mevsim normallerin üzerinde gerçekleşmesi sevindirici bir gelişme olmuş, mağdur halde bulunan çiftçilerimizin bir nebze de olsa yüzünü güldürmüştür.

Ülkemiz genelinde kuru tarım alanlarında ortaya çıkan ürünler için Nisan ve Mayıs ayı yağışlarının ciddi bir önem taşıdığı bilinen bir gerçektir.

Bu yılki yağışlar, son iki yıldır ülkemizde tarımsal üretimi olumsuz etkileyen kuraklığı da ortadan kaldırmış, buğday, arpa ve kırmızı mercimek verimlerinde geçen yıla göre artış beklentisini güçlendirmiştir.

Bu gelişmelerin doğal sonucu olarak ürün rekoltesinin artması, çiftçilerimizin az da olsa rahatlamalarını sağlayacaktır.

Ancak, 2008 yılı ürün ekiminde, pahalı olmasından dolayı gübre kullanımındaki yüzde 30'ları aşan gerilemenin, başta hububat ve baklagiller olmak üzere, tarımsal üretimi olumsuz etkileyeceği dikkate alındığında, yağışların olumlu etkisinin beklenen katkıyı yapamayacağını söylemek mümkündür.

Özellikle 2008 yılında yükselen girdi fiyatları, iki yıldır yaşanan kuraklık ve ekonomik yapının krize teslim olmasının sonucu olarak; tarımsal ürünler ihracatındaki ve fiyatlarındaki düşmeyle çiftçilerimiz çok zor bir sürecin içine itilmişlerdir.

Bu gelişmeler doğrultusunda, borçlarını ödeyemez hale gelen birçok sektör mensupları, geçimlerini sağladıkları ve alın terleriyle ekmeklerini kazandıkları arazilerini haraç mezat satışa çıkarmışlardır.

Borç tuzağına düşen ve artık sadece ihtiyaçlarını karşılamak için banka kredi kuyruklarında bekleyen çiftçi kardeşlerimiz, varlıklarını ipotek ettirerek ekonomideki sorunların neden olduğu baskılara direnmeye çabalamaktadırlar.

İcraların nefes aldırmadığı, iflasların sıradanlaştığı tarım kesimindeki problemler çığ gibi büyürken, Başbakan Erdoğan ve hükümeti duyarsızlıklarını inatla sürdürmektedir.

Kriz nedeniyle çeşitli sektörlerde destek verilirken, tarımın göz ardı edilmesi, daha da kötüsü akıllara dahi gelmemesi çiftçilerimizin kendi hallerine terk edilmesinin en bariz göstergesi olmuştur.

Ülkemiz toplam nüfusunun yaklaşık üçte birini oluşturan tarım kesiminde çalışan milyonlarca insanımız, Tarım Kredi Kooperatifleri ve bankalar tarafından tam anlamıyla kısıpaca alınmışlardır.

Bitkisel ve hayvansal üretimde kullanılan elektrik enerjisinin, tarımsal üretim maliyeti içinde önemli bir orana ulaşması, elektrik faturasının ödenmesinde ciddi sorunlara neden olmaktadır.

Bilindiği üzere, tarımda kullanılan elektrikte destekleme politikasının 2003 yılı Ocak ayından itibaren kaldırılmış olması, söz konusu alanda fiyatların yüzde 34,4 oranında artmasına yol açmıştır.

Bu artışın ardından, elektriğe 2008 yılının Ocak, Temmuz, Ekim aylarında olmak üzere üç defa daha zam yapılmış, maliyet bazlı fiyatlandırma mekanizmasına geçiş ile birlikte tarımsal sulamada kullanılan elektriğin birim fiyatı 2008 yılında yaklaşık yüzde 50 oranında yükselmiştir.

Son bir yılda tarımsal üretimde kullanılan temel girdilerden gübrede yaklaşık yüzde 180, mazotta yüzde 40'lara ulaşan fiyat artışlarıyla sırtına kaldırmayacağı bir yük yüklenen çiftçi kardeşlerimiz, AKP iktidarının anlaşılabilir ve kabulü mümkün olmayan yanlış uygulamaları yüzünden çok zor durumda kalmışlardır.

Gübre fiyatlarındaki yüksekliğin yanında, ürün verimini doğrudan olumlu anlamda etkileyen sulama maliyetinin tempolu bir şekilde artması, toplam tarımsal üretimde önemli düşüşleri de beraberinde getirecektir.

Desteklemelerde görülen gerilemeler; çiftçilerimizin katlanmak zorunda kaldığı girdi maliyetlerindeki artışlar tarım kesiminde çözülme ve dağılmayla son bulacak bir sürecin de önünü açmıştır.

Tespit ettiğimiz ve yakın gelecekte gerçekleşmesi yönünde ihtimallerin en çok arttığı husus, üretimde kullanılan faktörlerin pahalandığı, buna karşılık ürün fiyatlarının düştüğü, desteklerin azaltıldığı tarım sektöründe faaliyet gösteren vatandaşlarımız, üretim yapamaz hale gelmek üzeredir.

Elbette bu olumsuzlukların tabii neticesi olarak Türkiye tarım ürünleri alanında net ithalatçı bir ülke konumuna gerilemektedir. Bu durum özellikle ülkemizin artan ihtiyaçlarının karşılanması, halkımızın gıda güvencesinin sağlanması açısından tehlikelerle karşı karşıya olduğunu açıkça göstermektedir.

En başta hububat ve yağlı tohumlardaki yaşanan ithalat artışı ve zaten az olan prim miktarlarının daha da düşürülmesi, çiftçilerimizin üretimden kopuşunu hızlandırmaktan başka bir sonuca hizmet etmeyecektir.

Büyük fedakârlıklarla ve zorluklarla mücadele eden çiftçilerimizin sorunları, geldiğimiz bu aşamada sözle, vaatle geçirilemeyecek kadar büyümüştür.

Ayrıca, KDV ve ÖTV'yi peşin olarak ödeyen, sattığı ürünlerinden KDV'sini mahsup edemeyen Türk çiftçisi, zarar etmesine

rağmen bir de her satışında stopaj vergisini ödemek durumunda kalmaktadır. Nitekim sadece mazota ödenen KDV ve ÖTV miktarı bile destekleme bütçesini aşmaktadır.

Son tahlilde, AKP hükümetinin tarımın yapısal sorunlarını çözecek, tarımsal girdi yükünü azaltacak ve tarım sektörünü yeniden ayağa kaldıracak tedbirleri alma niyet ve isteğinin olmadığı ortaya çıkmıştır.

Parti olarak, küçük ölçekte faaliyet gösteren çiftçilerimizin desteklenmesi amacıyla; elektrik, mazot, gübre, ilaç ve tohum gibi temel tarımsal girdilerin üzerindeki ÖTV ve KDV'nin kaldırılması gerektiğini 2007 Seçim Beyannamesinde açıkça vurgulamıştık.

Bunun yanında, orta ve büyük ölçekte üretim yapan çiftçilerimizin kullandığı bu temel girdilerin üzerindeki ÖTV ve KDV'nin de kademeli olarak yüzde 50 oranında düşürülmesi yönünde siyasi kararlılığımızı ortaya koymuştuk.

Bu kriz ortamında her sektörle ilgili akla gelen ve uygulamaya başlanılan KDV ve ÖTV indirimlerinin çiftçilerimizden esirgenmesi, sıra bu aziz kardeşlerimize geldiğinde tedbirlerin Başbakan'ın deyimiyle teğet geçmesi, AKP hükümetinin gerçek niyet ve yüzünü deşifre etmesi açısından bizlere iyi bir fırsat vermiştir.

Türk çiftçisinin sorunlarının bu kadarla sınırlı olmadığını konuşmamın bu aşamasında ifade etmeliyim.

İhmallerle, vurdumduymazlıklarla gelinen bugünkü süreçte çiftçilerimizin tahammülleri, dayanma güçleri tükenme noktasına gelmiştir.

Kolay para kazanmanın prim yaptığı AKP iktidarları döneminde, kol ve bilek gücüyle hayatını kazanmaya çalışan çiftçilerimizin hayat standardında en ufak bir iyileşme olmamış, aksine bugün dünden daha da kötü olmuştur.

Temennim, AKP hükümetinin, ‘Çiftçiler Günü’ münasebetiyle, milyonlarca çiftçimizin sorunları üzerine düşünmesi ve gerekli olan önlemleri mutlaka almasıdır.

Biz bu süreçte çiftçi kardeşlerimizin yanında bulunacağımızı, dertlerinin ortağı olacağımızı ifade ediyor, hepsinin ‘Çiftçiler Günü’nü” kutluyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz haftanın en önemli konularının başında, Mardin Mazıdağı ilçesinin Bilge köyünde meydana gelen ve aralarında kadın, çocukların bulunduğu 44 vatandaşımızın ölümüyle sonuçlanan olay ve bu olayla ilgili yapılan yorumlar gelmiştir.

Bu hunhar saldırı sonucu yaşanan elim olayla ilgili olarak hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah’tan rahmet diliyor, hukuki sürecin bir an önce sonuçlanmasını temenni ediyorum.

Yaşanan vahşet, toplumun her kesiminde haklı bir infiale ve tepkiye yol açmış ve daha da önemlisi sözde töre ve inanç adı altında maskelenmeye çalışılan iptidai anlayış haklı olarak sorgulanmıştır.

Kendinden menkul namus ve ahlak kavramlarına sığınarak işlenen cinayetlerin, insanları bu caniliğe kadar götüren ahlaki,

vicdani, dini ve hukuki çöküntünün nedenleri mutlaka her yönüyle araştırılmalıdır.

Zira, hiçbir mazeret, insanların birbirlerini öldürmelerinin meşruiyet gerekçesi veya bahanesi olmayacaktır.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'nın tespitlerine göre "töre ve namus cinayeti" olarak tanımlanmış suçla maruz kalanların sayısı 2003 ve 2007 yılları arasındaki beş yılda 1100 kişiye ulaşmıştır.

Bu, acilen ele alınması gereken yalnızca kriminal anlamda değil aynı zamanda çok ciddi bir toplumsal sorunla karşı karşıya olduğumuzu açıkça göstermektedir.

Hala niçin bu derece sosyal bir geri kalmışlığın, medeni alemle sağlanamamış vicdani yükselmenin, yerinde sayan sosyolojik duraklamanın ve hukuku hiçe sayan yazılı olmayan sosyal yaptırımların nasıl devam ettiği ortaya çıkartılmalı ve bu sorun mutlaka akademik çalışmaların rehberliğinde, toplumun bütün kesimlerinin desteği ile aşılmalıdır.

Nitekim, suçlular bugün için adalete teslim edilmişlerdir ama, töre arkasına saklanılan bu insanlık dışı anlayış, yeni suçlar işlemek ve yeni katliamlar yapmak için toplum arasında içten içe yaşamaya maalesef devam etmektedir.

Bu son olayda işin en ilginç yönü ise, yıllardır, töre, ağa konulu feodal kalıntıların şiddet ve öç almaya yönelik yayınlarını televizyonlarında özendirici diziler halinde yayınlayan medya kanallarının ikiyüzlülüğün de ortaya çıkmış olmasıdır.

Geçmişte, tek bir işaretle, aynı siyasi partiye verilen toplu oyların arkasındaki zorbalığı ve dayatmayı kendi çıkarları için görmezden gelenlerin, bugün bu cinayetlerin tek suçlusu olarak yöredeki aynı sosyal yapıyı ve töre uygulamalarını işaret etmeleri veya cehaleti sorumlu tutmaları, asla inandırıcı ve samimi bir yaklaşım değildir.

Tartışmaların bir başka boyutunu ise yıllardır terörle mücadelede yararlanan koruculuk sisteminin eleştirilmesi oluşturmuştur.

Çocuk ve kadın demeden işlenmiş bu hunhar cinayetin yöredeki korucular tarafından işlenmiş olması dikkatleri haklı olarak bu konu üzerinde yoğunlaştırmıştır.

Terörle mücadelede yöreyi bilen, yörede yaşayan vatandaşlarımızdan istifade ile oluşturulan koruculuk sisteminin ve görev yapan korucuların eleştirilecek yönleri, ıslaha ve eğitime muhtaç tarafları elbette ki olabilir.

Her kamu görevlisi gibi kanun dışına çıkarak suç unsuru taşıyan faaliyetlerde bulunabilirler. Ancak bunlar bütün korucuların suçlanmasına, bütün koruculuk sisteminin sorgulanmasına bahane olmamalıdır.

İlk kurulduğu 1985 yılından bu yana, vatan coğrafyasının bütünlüğü ve milletimizin birliği uğruna, PKK terör örgütü ile mücadele ederken hayatını kaybeden şehit korucularımızın sayısı 1350'ye ulaşmış, 2500 aile ferdi ise zarar görmüştür.

Bugün sayıları 50 bine yaklaşan geçici ve 25 bine ulaşan Gönüllü Köy Korucuları milletimizin kendilerinden beklediği sorumluluğun gereği olarak en zor şartlar altında görevlerini başarıyla sürdürmektedirler.

Vatana bağlılığın en önemli göstergesi olarak şehadeti göze almış insanların bu kahramanlıklarını ve fedakârlıklarını görmezden gelerek, işlenmiş bir suçtan toptancı hükümler çıkartmak kabul edilmesi mümkün olmayan bir yanılmadır.

Ve bu konuda hala koruculuğun kaldırılması için ısrarcı olmak, PKK'nın yıllardır ve her platformda üzerinde durduğu siyasallaşma taleplerinden birinin bilerek veya bilmeyerek avukatlığına soyunmak anlamını taşıyacaktır.

Özellikle bu yörede asırlardır işlenen cinayetlerin, bitmeyen kan davalarının sebebini son 24 yıldır süren bir kamu görevine yüklemek asla gerçek, doğru ve hakkaniyetli bir değerlendirme değildir.

Eli kanlı, geçmişi kanlı terör örgütünün mezalimlerini hatırlamadan, son olaydan koruculuğun kaldırılması için fırsat arayanlara ve bu acı hadiseyi geçmişi hatırlamadan şaşkınlıkla karşıyanlara sözüm şu olacaktır.

Unutulduğu sanılmasın, acıları anılarımızda ve hafızalarımızda sıcaklığını korumaktadır.

Aralarında bebeklerinde bulunduğu çoğu çocuk ve kadın olmak üzere PKK terör örgütü saldırılarında;

20 Haziran 1987'de Mardin ili, Ömerli ilçesi Pınarcık Köyünde otuz kardeşimizin,

10 Haziran 1990'da Şırnak'ın Güçlükonak ilçesi Çevrimli Köyünde yirmiyedi vatandaşımızın,

1 Ekim 1992'de Bitlis'in Cevzidalı köyünde otuz insanımızın,

5 Temmuz 1993'de Erzincan'ın Kemaliye ilçesi Başbağlar köyünde otuzüç evladımızın,

24 Ekim 1993 'de Erzurum'un Çat ilçesine bağlı Yavi belde-sine otuzüç masum hayatın söndürüldüğünü ve daha sayacağımız pek çoklarının PKK te'de Erzurum'un Çat ilçesine bağlı Ya-vi beldesine otuzüç masum hayatın söndürüldüğünü ve daha sa-yacağımız pek çoklarının PKK terör saldırılarında acımasızca öl-dürüldüğünü hala hatırlıyoruz.

Bu itibarla, yıllardır süren terörle mücadelede Güvenlik Kuv-vetlerimizin yanında yer alan ve devletimize bağlılıklarını hayat-ları uğruna ispat eden kahraman yöre halkını ve onların temsil-cileri olan korucuları kutluyorum. Hayatlarını kaybetmiş olanla-ra Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Sonuna kadar güvendiğimiz milletin iradesi, milletin kanaat-leri ve milletin direnci bizim anlayışımıza göre içte ve dışta kar-şımıza çıkartılmak istenen bütün dayatmaların sonuca ulaşma-sında en önemli engeldir.

Asırların oluşturduğu yüksek sağduyusu, köklü tarihsel biriki-mi, özellikle milli meselelerde iktidarların geri adım atmasının önünde güçlü bir siyasal duruş olmuş, milletimizin varlığını ve devletimizin mevcudiyetini sürdürmede en büyük teminat haline gelmiştir.

Bu nedenle, Türkiye'de milletin beklentileri hilafına değişim ve dönüşüm arzu edenler, iktidarda bile olsalar bu niyetlerini ba-şaramamışlar, toplumun yüksek kaygı ve şuurunun baskısı ile düşüncelerini ertelemek durumunda kalmışlardır.

Ancak, son yıllarda iktidar odaklı sistematik bir “yönlendirme, dayatma, bıkıtırma ve teslim alma” olarak formüle edeceğimiz aşamalı bir teslimiyet şablonu kamuoyunun önüne konulmaya başlanmıştır.

“Gerçeklerin konuşulması, sorunlarla yüzleşme, ezberlerin bozulması, statükodan kurtulma, barışla buluşma, değişimin gücü, engellerin aşılması, hataların sorgulanması” gibi sayısız kavramla karşımıza çıkan bu mihraklar maalesef mesafe almaktadırlar.

Maksatları, en büyük teminatımız olan millet vicdanını ve şuurunu sarsmak, kavram ve kafa karışıklığı ile milli direnç noktalarını zayıflatmaktır.

Bizim millet adına sorun olarak algıladıklarımızı, başkalarının gelişme ve başarı olarak yorumlamalarının arkasında, bilerek veya bilmeyerek girilen karanlık kampanyaların ve yönlendirme operasyonlarının etkisi büyüktür.

Sözde sivil toplum temsilcileri, üniversite zeminini propoganda için kullanan mihraklar, güdümlü düşünce kuruluşları, siparişle sonuç çıkartan kamuoyu araştırma şirketleri, yüzleşmeye meraklı sözde aydınlar ve yandaş medya kanalları bu sürecin başlıca aktörleridir.

Millet bekasının ağırlaşan tehditlere maruz bırakıldığı son dönemlerde, karşımızdaki tablonun gözlerden kaçırılması, dikkatlerin başka yönlere çekilmesi, toplumun yaklaşan travmalara alıştırılması ve nihayetinde kabule yanaştırılması görevini üstlenmiş bu aktörlerin çabaları iyice yoğunlaşmıştır.

Vaşington, Brüksel, Erbil ve Erivan ağı ile konuşan yerli lobilerin son günlerde Milliyetçi Hareket Partisi'ni ve politikalarını dillerine dolmaları bu açıdan çok anlamlıdır.

Bu zihniyet sahiplerini, gazete köşelerinde, televizyon ekranlarında, toplantı salonlarında, konuşmacı kürsülerinde, platform sandalyelerinde partimize yönelik yoğun bir faaliyet içinde görebilirsiniz.

Özellikle gittikleri yerin bir türlü yenisi olamayıp, terk ettikleri hareketimizin “eski MHP”li” kontenjanından köşe tutmuş olanların işi gücü bırakıp Milliyetçi Hareket Partisi'nin siyasetini sorgulamaya çalışmaları dikkat çekicidir.

Lobi faaliyetlerinin partimizi ve partililerimizi hedef almaya başlamış olması, toplumun diğer direnç noktalarının bu odaklar tarafından belirli bir kıvama getirildiğinin işaretlerini vermektedir.

Özellikle Sayın Cumhurbaşkanı'nın tanımı ile “Kürt sorunu Türkiye'nin birinci sorunudur” açıklamasıyla eş zamanlı olarak medya üzerinden Kandil Dağından yapılan mütareke ve müzakerelere çağrılar başka bir sonuç çıkarmamıza imkân vermemektedir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın bu konudaki son beyanları ile Kandil dağındaki elebaşı ile yapılan mülakat bu konudaki tartışmaları alevlendirmiştir.

Bizim için bu süreçte Sayın Cumhurbaşkanı'nın konumu, rolü ve fonksiyonu önem taşımaktadır.

Anayasamıza göre devletin başı olan Cumhurbaşkanı, bu sıfatla Türkiye Cumhuriyetini ve Türk milletinin birliğini temsil etmektedir.

Cumhurbaşkanı göreve başlarken bu sıfatıyla devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü koruyacağına Büyük Türk Milleti ve tarih huzurunda yemin etmiştir.

Anayasal görevi bu şekilde tanımlanan Cumhurbaşkanı'nın son iki ay içinde; "Kürt sorununu sınır dışından çözülemeyeceği", "içerde ve dışarıda çok iyi şeyler olacağı" ve "Türkiye'nin bu en önemli sorununun çözümü için 2009'un fırsat yılı olduğu" yolundaki beyanlarını sorunlu bulduğumuzu ve izaha muhtaç olduğunu belirtmek isterim.

Çek Cumhuriyetine yaptığı seyahat esnasındaki sohbetinde bu konuda devlet katında mutabakat bulunduğunu söylemesi, konuya dahil olan bütün Anayasal organları bağlayıcı anlam kazanmıştır.

İddia edilen bu mutabakatın niteliği, içeriği ve tarafları biran önce açıklanmalıdır. Bu mutabakatın içinde yer alanların anlaş-tıkları zeminin ne olduğunu kendi adlarına açıklamaları Türk milletine karşı tarihi sorumluluğun bir icabıdır.

Ancak böylesi bir yaklaşımla, kimin nerede durduğu ve ne düşündüğü, kimin kimin adına ve hangi amaç ve yetkiyle konuştuğu da bütün yönleriyle açıklığa çıkacaktır.

Başbakan'ın sutre gerisine çekilerek kamuoyunun psikolojik olarak hazırlanması sürecini izlediği bugünkü ortamda, Sayın Cumhurbaşkanı'nın ön safta yer alarak Türk toplumuna şifreli mesajlar vermesi, bu konuda bir rol paylaşımının yapıldığını da akla getirmektedir.

Bütün bu gelişmelerden anlaşıldığı kadarıyla bu temel meselelerde teslimiyet sürecine girmemiş ve ayakta duran tek bir

siyasi hareket kalmıştır. Bu, dimdik duran kalenin adı ise Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

İç ve dış lobilerin yeni kampanyalarının hedefi haline geldiği artık kuşku götürmeyen Milliyetçi Hareket Partisinden sözde barış ve katkı adına istenen nedir?

√ Koruculuğun kaldırılmasına çanak tutulması mı?

√ Yapay azınlıkların yaratılmasına seyirci kalınması mı?

√ Milli kimliğin tartışılmasının kabul edilmesi mi?

√ Eğitim dilinin çeşitlendirilmesine sessiz durulması mı?

√ İmralı canisine kadar uzanacak PKK affına göz yumulması mı?

√ Barzani devletinin tanınması ve tek taraflı tavizlere kucak açılması mı?

√ Yeni anayasa maskesiyle üniter yapının ve milli kimliğin tahrip edilmesi mi?

√ Türkiye'nin bölünme senaryolarının demokratikleşme reçetesi olarak pazarlanmasına rıza gösterilmesi mi?

√ Federatif bir yapılanmanın sinsice yürürlüğe konulmasına alkış tutulması mı?

√ Adı telaffuz edilmeye başlanan bir siyasi sınırın çekilmesi için taşeronluk yapılması mı?

√ Yoksa, bin yıllık kardeşlik hukukunun çiğnenmesi ve sosyal dokunun bozulmasına kayıtsız kalınması mı?

Hangisi için bizden destek aranmakta, hangi rezalete, üzerine basa basa tekrarlıyorum hangi ihanete katkıda bulunmamız için servis yapmamız istenmektedir?

Cumhurbaşkanı Gül'ün Kürt sorunu tanımıyla sözde çözüm için ümit dağıttığı ve müjde verdiği bu ortamda, Türk Devletinin, Türk hükümetinin ve kendisinin mutabık kaldıkları zemin bunlardan hangisidir?

Kimlerle anlaşmış, kimlerin onayı alınmıştır?

Hangileri milletimize dayatılmaya çalışılacaktır?

Süreç kimlerle olgunlaştırılmıştır?

Kime sorulmuş, kimlerle mutabık kalınmıştır?

Kiminle müzakere edilmiş, kim muhatap olarak alınmıştır?

Kaçınılması gereken fırsat nedir? Fırsattan maksat nedir?

Milliyetçi Hareket Partisi ve aziz milletimiz Cumhurbaşkanı Gül ve Başbakan Erdoğan'dan bu soruların cevabını acilen beklemektedir.

İçinde Milliyetçi Hareketin görüş ve önerilerinin olmadığı, milli kimlik ve milli bekanın tehlikeye gireceği hiçbir süreçte partimiz ve partililerimiz yer almayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugüne kadar teslim ala ala ilerleyen işbirlikçi lobiler ve yandaş mihraklar bu kez Milliyetçi Hareket Partisi'ni hedef alarak baltayı taşa vurmuşlardır.

Bilinmelidir ki, bölücü terörü ve bölücülüğü hoşgörü ile karşılayıp talepleri sözde siyaset içinde çözmeyi önerenlerin partimizi kendi ifadeleri ile “**yıkıcı bir faktör**” olarak adlandırması hiç kimsenin haddi değildir.

Ve bölücü talepleri kabul noktasında, sanki savaşıyan bir tarafın temsilcisiymiş gibi kavramları karıştırarak partimizin barışa davet edilmesi ve barıştan başka yolun kalmadığının işaret edilmesi sinsî bir oyundur.

Şerefli tarihimizin içinde yer alan hiçbir bağ ve bağlantı hiç kimsenin bu alçakça ithamları dile getirmesinin bahanesi ve gerekçesi olamayacaktır. Bunlar nafîle çabalarıdır.

Sözde överek eleştirme ve yönlendirme gayretlerinin Milliyetçi Hareket Partililerde bir karşılık bulması ve karanlık lobilerin etkisine girmesi söz konusu olamaz.

Milliyetçi Hareket Partisi, birileri istiyor diye; Iraklı aşiret reislerine ilişkin tanımını, milletimiz için öngördüğü tehdit ve tehlikeleri, konuya ilişkin kullanacağı dili, Türkçe dışındaki bir dile kapalı eğitim anlayışını ve hükümete yönelik eleştirilerini değiştirecek değildir.

Gaflet ile ihanet, menfaat ile melanet arasında gidip gelen tükenmiş ruh sahiplerinin bu hezeyanlarının camiamızda anlam bulması mümkün olmayacaktır.

Milliyetçi Hareket, hiçbir telkin ve dayatmaya aldırmaksızın doğru olduğuna inandıklarının sonuna kadar savunucusu olacaktır.

Eğer bir tercih, karar ve anlayış belirleme lüzumu görürse, tamamen kendi iradesinden güç alacak ve kendi kararını yalnızca kendisi verecektir.

Ve alacağımız her karar yalnızca aziz milletimizin yararına ve varlığının devamına uygun olacaktır.

Konuşmama son verirken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 MAYIS 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki Grup konuşmama başlarken hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Son dönemde kılavuzluğunu hükümetin yaptığı ve adına açılım, çözüm ve fırsat denilen süreçte, bölücü mesaj trafiğindeki artışlar ile tahriklerin hız kazanması, karşı karşıya bulunduğumuz tehdit ve tuzakların boyutlarını göstermesi bakımından önemli olmuştur.

Bu amaçla başlatılan kamuoyunu hazırlama ve yönlendirme seferberliğinde Türkiye'nin bölünmesi ve etnik temelde ayrıştırılması sonucunu verecek reçeteler hazırlayan taşeronlar ve pazarlamacılar piyasaya çıkmıştır.

Gelinen bu noktada, Milliyetçi Hareket Partisi'nin yıllardan beri uyardığı ve dikkatleri çektiği hususların ve öngörülerin, Türkiye'nin önüne birer birer getirme gayretlerinin işaretleri alınmaya başlanmıştır.

Geçtiğimiz altı buçuk yılın tahribatı ile dış baskılara boyun eğen, etnik bölücülüğe şirin görünerek ucuz siyasi hesaplar

peşinde koşan AKP hükümeti Türkiye'yi uçurumun kenarına kadar getirmiştir.

Halen bölücülükle mücadelenin neresinde olduğumuzu ve hükümetin yapmaya çalıştıklarını anlamanın yolu, yaşadığımız sürecin ayrıntılı ve hafızalarımızı tazeleyen muhasebesinden geçmektedir.

Türkiye'nin 1984 yılında fiilen başlayan bölücü terörle mücadelesinin 25 yıldır sürdüğü hepinizin malumudur ve maalesef bugüne kadar irade eksikliğinden dolayı üstesinden gelemediği beka düzeyinde en önemli sorundur.

Ancak, bu mücadelede başarının önündeki engellerden en önemlisi, terörizm ile bölücülük arasındaki ilişkiyi algılamakta sorun yaşayan, bölücülüğü masum talepler olarak görmek isteyen siyasal iktidarların varlığıdır.

Hatırlarsanız, İmralı canisinin sığındığı ülkeden ayrılması ve nihayetinde mahkûmiyet alması terörü ortadan kaldırmamış ancak yok denecek kadar azalmasına imkân veren önemli bir stratejik tedbir olmuştur.

2002 yılında AKP hükümetinin işbaşına geldiği dönemde, terör eylemleri ülkemiz ölçeğinde “sıfır” denebilecek bir seviyeye indirilmiş, terör destekli bölücülük zayıflamıştır.

Ancak 2002'den itibaren işbaşına gelen AKP yönetimleri terörü ve bölücülüğü önemsemeyerek kimlik ve kültür tahribatını hızlandıracak söylemler geliştirmişler ve bu yolla terörü azaltacakları gibi derin bir yanılmanın ve çıkmaz yolun içine girmişlerdir.

Hükümet, terörü besleyen en önemli faktörün demokrasi eksikliği ve sözde kimlik baskısı olduğunu düşünmüş, bu itibarla sürekli bu konuyu kaşıyarak, kapanmaya yüz tutmuş yaraları yeniden kanatmıştır.

Bu dönem içinde, teslim oldukları Avrupa Birliği sürecinin hız ve ivme kazandırdığı bölücülük giderek yaygınlaşmış ve aleni hale gelmiştir. Federasyon ve ayrılma talepleri olarak dillendirilen ihanet beyanları bile demokrasi ve sözde barış adına hoş karşılanır olmuştur.

Eli silahlı teröristlere karşı yürütülmesi şart olan kapsamlı askeri harekâttan ısrarla kaçınılmış, yüzlerce vatan evladımızın şehadetinin vebali ve mesuliyeti taşınarak terörle sözde silahsız bir mücadele yolu denenmek istenmiştir.

Hükümet baştan beri PKK ve bölücü uzantılarını küçümsemiş, hatta onların savunduğu bölücü değerleri ve kimlik taleplerini dillendirerek bunu oya dönüştürebileceğini ummuştur.

İşin özeti şudur: 2002 yılında iktidara geldiğinde terörü ve bölücülüğü ortadan kaldırmak için önünde gerçek fırsatlar bulan hükümet bu imkânları heba ve israf etmiştir.

Yaptığı yanlışlarla terörü ve bölücülüğü diriltten iktidar bugün Kandil'den gelen kuryelerin mesajlarını uygulamaktan başka çaresinin kalmadığı bir darboğaza, kendi ayakları ve rızası ile girmiştir.

Bu itibarla, bugünkü Grup Toplantımızda bölücülüğün hükümet eliyle aldığı mesafeyi ve bugüne kadar gösterilen zaaf ve yanlışların neler olduğu konusundaki düşüncelerimi sizlerle

paylaşmak, karşımızdakilerin fırsat ve çözüm mü, yoksa felaket ve ayrışma mı olduğunu yorumlarınıza sunmak istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin üniter ve milli devlet yapısını, milli kimliğini ve kardeşliğini sarsması iktidar eliyle mukadder hale getirilmiş olan silahlı veya silahsız bölücülüğe cüret ve zemin kazandıran temel faktörleri şu başlıklar altında incelemenin doğru olacağı düşüncesindeyim.

Bunlardan birincisi, milli kimliğin tartışmaya açılması ve bu kimliği oluşturan maddi ve manevi alt yapının adım adım tahrip edilmesidir.

Bin yıldır bu topraklarda Türk milleti kimliğinde buluşarak muazzam eserler oluşturan beşeri beraberlik Türkiye'nin varlık ve bekasının temel dayanağı ve vazgeçilmez kudreti olmuştur.

Bu bakımdan, yedinci iktidar yılına doğru ilerleyen AKP zihniyetinin sürekli olarak gündemde tuttuğu etnik temelli ayrışma ve ayrıştırma çabaları, tehlikeli bir sürece girildiğini göstermektedir.

AKP zihniyeti, "Türk milleti" kavramından duyduğu anlaşıl-maz rahatsızlığın eseri olarak sosyo-kültürel bir zenginlik olan millet mefhumunu baştan beri ırk ve kavim körlüğü içinde de-ğerlendirme yanlısına düşmüştür.

Özellikle Başbakan Erdoğan'ın defalarca tekrarladığı "36 et-nik grup iddiaları, "Türkiyelilik" sloganları, alt-üst kimlik heze-yanları bölücülüğün ülkemizde seksen yılda aldığı mesafeden da-ha fazla tahribatın yolunu açmıştır.

Daha, 1991 yılında bir siyasi partinin İstanbul İl Başkanlığı döneminde iken hazırlattığı raporda yer alan ve yıllarca saklı tuttuğu niyetlerini hükümette iken uygulama arayışına girmiş ve maalesef mesafe almıştır.

Bin yıldır bu ülkede yaşayan Türk Milletini bölünmeye, Türk milletinin içinden yeni milletler çıkarmaya götüren çok tehlikeli ve vahim bir süreç bu ilkel zihniyet ile başlatılmıştır.

√ PKK terörünü masum görme ve teröre mazeret bulma etrafında şekillenen “Kürt sorunu” tanımı ile teröre etnik pence-renden bakma,

√ Türk milletini sürekli olarak bir etnik kavram olarak algılama ve alt kimlik olarak tanımlayarak sıradanlaştırma,

√ Bu kapsamda, ülkemizdeki yerel ve alt kültürleri tekerleme halinde her fırsatta tekrarlayıp etnik duyguları kaşıma ve kamçılama,

√ Milli kimlik ile milli dil arasındaki ilişkiyi tersine çevirecek şekilde, yerel dillerin resmileştirilmesine çabalama ve TRT ekranlarını kullanma bu konudaki başlıca tespitlerimizdir.

Bu iptidai bakış tarzını ve adımlarını anlamadan, bugün okullarımızdaki andın kaldırılmasına yönelik tartışmaları, “Ne mutlu Türküm diyene” sözünün silinmesi çabalarını, milli tarihimizi kambur gören teslimiyeti anlamak mümkün değildir.

Alçaklık boyutlarına ulaştığına şahit olunan bu zihniyetlerin hız kesmeden ilerledikleri çürümenin sonu bu gidişle, “Türkiye”nin adının ve “İstiklal Marşı’nın” tartışılmasına kadar varacaktır.

AKP zihniyetinin tahribatında **ikinci önemli husus**, milli kimliğe şekil ve anlam veren tarihi, sosyal ve kültürel kaynaklarımızı silikleştirme, değersiz hale getirme niyetleri ve icraatlarıdır.

Bu konudaki ilk aklımıza gelen, geçtiğimiz yıllarda şanlı bayrağımıza el uzatmak küstahlığını gösterenlere karşı tepki veren millet evlatlarını Başbakanın “şoven” olmakla suçladığı gelişmedir.

Bunu, önce vatan görevi için “askerlik yan gelip yatma yeri değildir” sözleri takip etmiş, sonra 30 bin kişinin katili olan canı “sayın” diyerek kutsanmış ve nihayet şehit Mehmetçiklerimiz “kelle” tanımıyla hakaret zirveye taşınmıştır.

Milli meselelerimiz sırtımızda bir kambur olarak görülmüş, yüzleşme ve ezber bozma adı altında stratejik konularda toplum tavizlere karşı duyarsızlaştırılmaya çalışılmıştır.

Bu konuda en önemli yıkım belgesi Türklüğe hakareti düzenleyen Türk Ceza Kanununun 301. maddesinin iktidar partisi tarafından değiştirilmesi olmuştur.

Sürekli olarak ülkemizin bir yöresini hatırlatan ve zihinlere sınırlar ve hatlar çizdirmeyi hedefleyen yıkıcı bir söylem Bizzat Başbakan’ın ağızından tekrarlanıp durmuş, bu coğrafya kafalarında tartışılır hale getirilmek istenmiştir.

Bölücülüğün bugünlere tırmanmasında **üçüncü husus** ise hükümetin terörle demokrasi arasında kurmaya çalıştığı yanlış ilişkiler ağı ile bu konularda özellikle Avrupa Birliği sürecinin dayatmalarıdır.

AKP’nin tam bir teslimiyet sergilediği Avrupa Birliği, vatan-daşlarımızdan bazılarını milli ve etnik azınlık olarak görmüş,

kültürel hakların da ötesinde olduğunu iddia ettiği etnik farklılıklara siyasi statü kazandırılmasını ve bunun Anayasamızda açıkça tanınmasını teklif etmiştir.

Nitekim sözde insan hakları, özgürlükler ve demokrasinin geliştirilmesi adına,

√ Terör propagandasının ve teröre yardım ve yataklık etmenin suç olmaktan çıkarılması,

√ Avrupa İnsan Hakları Mahkemesini, Türk milli hukuk sisteminin üzerinde Yüksek Temyiz Mahkemesi haline getirilmesi,

√ Terör destekçisi mihraklarca “Demokratik Cumhuriyet” denilen bölücü emellere Anayasal statü kazandırma çalışmalarına hız verilmesi,

√ Terörist başının, avukatlarıyla ayrıcalıklı bir statüde götürülerek, İmralı’daki caninin teröristleri ve uzantılarını yönetmeye devam etmesi,

√ Başbakanın Diyarbakır’da yaptığı sözde demokratik açılımla, bölücü teröre meşruiyet kazandıracak sürecin başlaması, adım adım geline çözümlenin kilometre taşları olmuştur.

Başbakan özellikle bu yaklaşımı ile bölücü terör sorununu etnik bir kimlik sorunu olarak tanımlamış, terörün siyasi hedeflerini haklı gösteren kapıyı ardına kadar açmıştır.

Terörle mücadelede binlerce şehitle geçen yılların üzerine, Başbakan tarafından çizgi çekilmiş, “geçmişte yapılan hataları yok saymak yanlış” denilerek, bugün karşımıza sözde fırsat olarak çıkanları yapmak üzere terörün ve bölücülüğün beklentileri tırmandırılmıştır.

Oluşturulan psikolojik ortamla kamuoyunun tepkisizliği üzerine, devlet atalete sürüklenmiş, federasyon ve ayrılma, ayrı dil talepleri karşısında bile adli ve idari mekanizmalar sessizliğe mahkûm edilmiştir.

Bu konuda hükümetin en büyük dayanağı ve cesaret kaynağı ise “sadece askeri çözümün olmayacağını” söyleyen Irak’taki küresel güç, hükümetin “siyasi açılım yapması gerektiğini” tekrarlayan Avrupalı dostları ve “siyasi çözüm yolu öneren” Irak’lı muhatapları olmuştur.

Bu nedenle, yeni Anayasa hazırlıklarının başlatılmak istendiği şu günlerde maksadın ve geri plandaki niyetlerin bilinmesinde yarar olacaktır.

Tırmanan bölücülüğün izlediği rotada Başbakanın seyir defterindeki **dördüncü önemli husus**, teröre bakışı ve terörle mücadeledeki zaaf ve çaresizliğidir.

Başbakan bu konuda da baştan beri bir değerlendirme yanlısına girmiş, Kandil’de yuvalanmış teröristlerin bir gün insafa gelerek silahı bırakacaklarını bekleyerek zaman kaybetmiştir.

Sınır ötesi operasyonunu yapmamak için dile getirdiği “bizi bataklığa çekmeye çalışıyorlar,” ”ikinci Sarıkamış faciası olur”, “daha önce defalarca yaptık sonuç alamadık” şeklinde bahaneleri henüz hafızlardadır.

Şehit cenazelerinin arttığı dönemlerde ‘Bakanlar Kurulu’nun çok şeye gebe olduğu’ söylenerek sınır ötesi harekât işaretleri veren hükümet, olaylar unutulmaya yüz tutunca geri adım atmış ve el altından terörle pazarlıkları sürdürmüştür.

Ne zaman ki, vatan evlatlarının kayıpları millet vicdanında öfkeye dönüştüğünde Başbakan da hızla tavır ve üslup değiştirmiş, “sabrın taşıdığı” “sözün bittiği” “seçeneklerin tükendiği” gibi kuru tehditlerle kamuoyu sonuçsuz hamaset istismarına maruz kalmıştır.

AKP'nin bu tutumundan cüret kazanan Irak'lı aşiret reisleri şantaj ve tehdidin boyutlarını artırmış; Türkiye'yi hedef alarak, “muhalif gurupları destekleriz” ve “karışıklık çıkartırız” hakaretleriyle siyasallaşma çalışmalarına hız vermişlerdir.

AKP'nin bu ürkekliği yandaşlarından da destek bulmuş, “ateşle sorun çözülmez” “silahlar bırakılsın” ”barış gelsin” denilerek oluşturulan lobiler “terörle pazarlığın” reklâm kampanyasını üstlenmişlerdir.

Bir taraftan “terör örgütü demeyeni muhatap almayız” diyerek sözde kararlılık gösteren Başbakan, diğer yandan PKK'ya terörist diyemeyen Barzani, Talabani ile görüşmelerini sürdürmüştür.

Teröristi imha konusunda mümkün olduğunca oyalanan AKP zihniyeti, yanlış teşhislerinin kurbanı olarak sonunda inisiyatifi PKK'ya ve Iraklı aşiret reislerine teslim etmiştir.

Muhterem milletvekilleri,

Bölücü terörün siyasallaşarak meşrulaşma arayışında hükümetin konuya ilişkin **beşinci önemli zaafı** ise, sorunu milli imkânları ve gücü kullanarak çözmek yerine Irak'ı işgal etmiş Küresel Gücün inisiyatifine havale etmiş olmasıdır.

Kandil Dağı ve çevresini bir ihanet merkezi olarak kullanmaya başlamış olan teröristlere karşı hükümet Vaşington tarafından bugüne kadar üçlü mekanizma ve koordinatör mazeretleri ile oyalanmış ve ABD engelini bir türlü aşamamıştır.

ABD makamları ile yapılan her görüşmede “kararlılık” mesajları ve “ortak düşman” tanımları ile avunulmuş, muhatabın PKK’yı terör örgütü olarak görmesi bir lütuftmuş gibi algılanarak minnetle karşılanmıştır.

Terörle mücadele gibi çok acil ve haklı güvenlik ihtiyacımızı umursamayan ABD yönetimi, AKP’nin bu zayıflığını bölgedeki emelleri için kullandığı da bütün açıklığı ile ortaya çıkmıştır.

İktidar bu konuda zaman kazanmaya yönelik bir senaryonun figüranı olmayı ısrarla sürdürmüş, kendi tabirleri ile “deliğe süpürülmeden” ömrünü uzatabilme arayışıyla bugüne ulaşmıştır.

Küresel gücün dayatmaları sonucu Talabani ve Barzani ile görüşmeye gün be gün itilen Türkiye, her müzakereden sonra PKK’nın Kandil’den çıkarılacağına dair tutulmayan taahhütlerle avunmuştur.

Defalarca ABD ve Irak makamlarına verdiğimiz 150 kişilik terörist listesinden hiç kimse teslim edilememiş, finans kaynakları ortaya çıkarılamamış, bölücü yayınlar bir türlü durdurulamamıştır.

Bölücülüğün aldığı mesafeye katkı sağlayan **altıncı husus** ise toplumu ayrışmaya ve tavizlere hazırlayan işbirlikçi lobi faaliyetlerinin çalışmaları olmuştur.

AKP’den gördükleri imtiyaz ile hükümetin teslimiyetini ayakta alkışlayan oluşumlar, belediyeler ve malum sivil toplum örgütleri bu amaçla geniş bir şer cephesi oluşturmuştur.

Siyasallaşma adına mesafe alan bölücülük üniversite ortamlarında, Diyarbakır ve Erbil salonlarında tartışılmaya başlanmıştır.

Sözde çözüm için “yol haritalarının” önerildiği, uzlaşma adı altında “genel affın” dile getirildiği bölünmenin tartışıldığı toplantılar seyredilmekle yetinilmiş, bugün karşımıza sözde çözüm olarak çıkan teslimiyetin yığınağı geçmişte hazırlanmıştır.

Yine bu kapsamda terör eylemlerinin artması üzerine oluşan kamuoyu baskısı “mücadelenin doğasında var” “kim önledi ki biz önleyelim” “nerede son bulmuş ki” denilerek geçiştirilmek istenmiş, bunun “uzun soluklu bir iş” olduğu söylenerek, zafiye-te sözde akademik gerekçeler ve dayanaklar aranmıştır.

Bu tavrın doğal sonucu olan çok vahim bir gelişme de yine bu dönemde yaşanmıştır. AKP zihniyetinden aldığı cesaretle terörist, dağdaki ininden hükümete müzakere çağrısı da yapabirmiştir.

Ne zaman bir terör eylemi olsa bunun hükümetin başarılarını gölgelemek, artan zenginliği ve refahı önlemek için yapıldığı söylenerek toplum oyalanmak istenmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün fırsat ve çare diye sunulmaya çalışılan gelişmelerin tazviz, teslimiyet, çaresizlik ve tahriklerle dolu özeti bundan ibarettir.

Karşımıza kurtuluş olarak sunulmak istenenler Adalet ve Kalkınma Partisi için seneler içerisinde bölücülerle girdiği yakınlaşmanın kaçınılmaz neticesinden başka bir şey değildir.

Adalet ve Kalkınma Partisi ve Başbakan yıllardır ettikleri rüzgârı, şimdi çözüm adıyla fırtına olarak biçmek üzere harekete geçmişlerdir.

Gelişmelerin izlediği seyir bölücülüğün stratejik anlamda yeni bir safhaya geçiş göstermeye başladığını ortaya koymaktadır. Bu konularda harekete geçmesi için hükümetin düşmesine basıldığı anlaşılmaktadır.

Gelişmeler, Başbakan Erdoğan'ın siyasi açılım için kapsamlı bir paket hazırlığı içinde olduğunu, bunun yol haritasını belirlediğini ve atılacak somut adımlar için uygun zaman ve zemin aradığını ortaya koymaktadır.

AKP himayesi ve şemsiyesi altındaki siyasi çözüm lobisinin üzerinde çalıştığı kapsamlı açılım paketinin, PKK taleplerinin aşamalı olarak ve zamana yayılarak karşılanmasını amaçlayan bir süreç olacağı anlaşılmıştır.

Sözde “ateşkes ve barış müzakeresi” olarak tasarlanan bu sürecin ilk aşamasında;

√ Terörle mücadele eden güvenlik güçlerinin operasyonları durdurması,

√ Kürtçe özel televizyonlara sınırsız ve denetimsiz yayın hakkı,

√ İmralı canisinin tecrit koşullarını hafifletmek için yanına mahkûm gönderilmesi,

√ Yerleşim birimlerinin Kürtçe isimlerinin geri verilmesi,

√ Türk alfabesinin eklenecek yeni harflerle değiştirilmesi,

√ Üniversitelerde Kürtçe Enstitüler kurulması,

√ Kürtçenin seçmeli ders olmasının alt yapısının hazırlanması,

√ Atatürk'ün “Ne mutlu Türküm diyene” vecizesinin kaldırılması,

√ İlköğretim okullarında içinde “Türk” kelimesi geçen öğrenci andının değiştirilmesi gibi idari ve yasal düzenlemeler yapılacaktır.

Bunu takiben eli kanlı teröristleri de kapsayacak siyasi af, Kürtçenin belediye hizmetleri ve siyasi faaliyetlerde yasal dil olarak kabulü ve bu dilin tüm eğitim kurumlarında ikinci dil veya seçmeli dil olarak kullanılmasının önü açılmak istenecektir.

Anayasal düzenlemeler kapsamında ise, milli kimlik tanımının değiştirilerek “Türkiyelilik” kavramının esas alınması, vatandaşlık bağının üst kimlik olarak benimsenmesi, Türkiye’nin idari yapısının değiştirilerek yerel yönetimlerin mahalli Parlamento olarak çalışacağı özerk bölgeler sisteminin hayata geçirilmesi öngörülmektedir.

Bölücülüğün bu yeni safhasının en kritik aşaması ise ayrışmanın topluma benimsetileceği kafa karıştıran bir sürecin başlatılması olacaktır. Gelişmeler maalesef gidişatı doğrulamaktadır.

Bu itibarla, “kırk katırla kırk satır” arasına sıkıştırılan Türkiye’nin “Şehven-i şer”i seçmesi asla bir fırsat olmayacak, illa ki bir isim konacak ise yıkım ve dağılma olarak bedeli ödenecektir.

“Nereden nereye” geldiğini her yerde tekrarlayan Başbakan’a önerimiz 2002 yılında sıfır denecek seviyeye inmiş terör eylemler ile ortadan kalkmış bölücülük tehlikesine bakarak gerçekten de ülkemizi “nereden nereye” getirdiğini artık itiraf etmesidir.

Bize bu konuda sağduyu çağrısında bulunanlara, “herkes elini taşın altına koymalıdır, çözüm öneriniz nedir?” diyerek bizi de bu sürece ortak etmeye çağıranlara şunu söylemek istiyorum:

Ortak tarihin ve kültürün oluşturduğu bu muazzam beşeri varlığın yapay müdahalelerle çürütülmeye çalışılması karşımıza çıkabilecek en büyük felaket olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, hangi amaç ve düşünceyle olursa olsun, bilerek veya bilmeyerek Türkiye'nin bölünmesinin yolunun açılması karşısında sessiz ve tepkisiz kalmayacak, bunu demokrasinin bir icabı ve kader olarak kabullenmeyecektir.

Büyük ve köklü bir aile olan Türk milleti, kültür, sevgi, saygı, evlilik, duygu, bağlılık, sevinç, hüzün ve kahramanlıkla karılmış bir harcin adıdır.

Bu milleti, kabile dürtüleriyle tahrik ederek yıkmaya çalışmak, 'madem ki terörü yirmi beş yıldır önleyemedik o halde isteklerini kabul edelim' yaklaşımını 'fırsat' olarak dayatmak, hiç kimsenin haddi, hakkı ve harcı değildir ve olmamalıdır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz haftanın en çok tartışılan konusunu bildiğiniz gibi "Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile Suriye Arap Cumhuriyeti Devleti Arasındaki Kara Sınırı Boyunca Yapılacak Mayın Temizleme Faaliyetleri ile İhale İşlemleri Hakkında" Kanun Tasarısının TBMM'nde görüşülmesi olmuştur.

Bu konuda parti gurubumuz sayısal desteğimizin de üzerinde bir gayret ile hem tasarıya sıcak bakan AKP Grubunu, hem de aziz milletimizi bilgilendirme ve uyarma görevlerini başarıyla sürdürmektedir.

Nasıl bir sonuç alınırsa alınsın yüksek bir sorumlulukla ve milli duyarlılıkla harekete geçerek bu konuda çalışmalarını süren ve emeği geçen arkadaşlarımı kutluyorum.

Bu konuda, 338 milletvekiline sahip Başbakan'ın muhalefetin direnişi karşısında öfkeye kapılarak “altı madde için iki hafta, dört günümüzü aldılar” diye yakınması aczini gösteren kara mizah örneği olarak siyasi tarihimize geçmiştir.

Sınır boyunca yıllar içinde döşenmiş mayınların temizlenmesi bizim de parti olarak desteklediğimiz ve önemseydiğimiz bir husustur.

Taahhüt ettiğimiz uluslararası sözleşmelerle bu alanın mayınlardan arındırılmasının gerektiğinin de farkında ve şuurundayız.

176 kilometre kare olduğu ifade edilen bu atıl arazinin bu haliyle Türk ekonomisi açısından bir kayıp olduğunu da kabul ediyoruz.

Yine, temizlenmiş arazilerin tarıma açılarak ülke ekonomisine katkıda bulunulmasına yönelik bir itirazımızın da olması söz konusu değildir.

Bizim anlayamadığımız nokta, temizlenecek bu arazilerin tarımsal kullanım haklarının hülle yöntemiyle yabancı firmalara verilmesi arayışındaki ısrardır.

AKP hükümetinin mayın temizleme işini milli kurumlara veya bu alandaki uzmanlığı bilinen NATO'ya bağlı bakım ve ikmal ajansına bırakmayıp, özel bir şirkete vererek yap-işlet-devret modeliyle organik tarıma açma ısrarı, bu işin önceden bir İsrail firmasına bağlandığına ilişkin kuşkulara güç kazandırmıştır.

Mayını temizleme işlemi ile temizlenmiş araziye 44 yıllığına tarımsal kullanma hakkını aynı paket içinde geçirme kurnazlığına soyunan hükümetin bu tavrını milli menfaatler kapsamında yorumlamak asla mümkün değildir.

Bu konuda acilen cevap bekleyen sorularımız şunlardır?

1. Mayın temizleme ile araziye tarım amaçlı kullanma gibi iki alakasız konu neden bir arada değerlendirilmek istenmektedir?

2. Arazinin kullanımı için tanınan kırk dört yıllık süreyi belirleyen maliyet hesabını kimler, hangi yöntemleri kullanarak yapmışlardır?

3. Hükümetin ihale için öne sürdüğü şartlardan biri olan Ottowa Sözleşmesi'nin gereği bu ise, bütün sınırlarda 2014 yılına kadar yapılması gereken mayınların temizlenmesi işi neden sadece Suriye sınırını kapsamaktadır?

4. Yalnızca tarımsal üretimi için tahsis edilen arazide bulunabilecek yeraltı zenginliklerinden yararlanmada; söz konusu ihaleyi alan firmanın bu imkanları karartmasının, örtmesinin veya yasadışı kullanmasının kontrolü nasıl yapılacaktır?

5. Milli güvenliği yakından ilgilendiren bu konunun, yalnızca Maliye Bakanlığı'nın faaliyeti olarak görülmesi ve kalkındık, zenginleştik denildiği bir ortamda para yokluğu bahane edilerek yap-işlet-devret yöntemi kullanılması gerçekçi ve inandırıcı bir gerekçe midir?

6. Türkiye ile Suriye arasındaki sınır gibi çok hassas ve stratejik açıdan en önemli topraklarımızı, yarım yüzyılığın yabancı firmaların kontrolüne vermenin nasıl bir mazereti olabilir?

7. Maliye Bakanı'nın ifade ettiği gibi, hem mayın temizleme ve hem de tarım faaliyetlerine vakıf bir yerli şirketin olması durumunda, Türkiye kendi topraklarındaki mayınları, yabancı şirketlerin menfaatleri için mi temizletmek istemektedir?

Başbakan'a ve AKP milletvekillerine çağrıda bulunmak istiyorum.

Gelin, bu kanunu geri çekin.

Türk milletinin yüksek menfaatlerini savunmak adına ettiğimiz yemini yabancı şirketlerin çıkarlarına feda etmeyin.

Gelecek kuşaklar nezdinde zan ve töhmet altında kalmayın.

Bu konuyu vicdanlarınızda bir kez daha sorgulayın. Yanlışın dönün.

Türk milletinin, Türk devletinin menfaatlerine olacak şekilde yeniden düzenleyin.

Eğer bu kanun bu şekilde geçerse Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yeni bir kara lekesi olarak alınlarına çalınacak ve Meclis tarihine geçecektir.

Bu bölümdeki konuşmamı, konu hakkında söz alan İzmir Milletvekilimiz Sayın Erdal Sıpaş'ın Meclis Kürsüsünden söylediği şu sözleri tekrarlayarak bitirmek istiyorum.

“Hudut kutsaldır.” “Hudut bir milletin namusudur.”

Bütün hudut kesimlerinde aynı levhaları görürsünüz: “Hudut millî namus ve şerefın korunduğu yerdir.”

Bu nasıl bir namus ve şereftir ki, iktidar zihniyeti tarafından kırk dört yıllığına yabancılara emanet ve havale edilmek istenmektedir.

Bunu hiçbir Milliyetçi Hareket Partilinin kabul etmesi ve sineye çekmesi mümkün değildir.

Muhterem Milletvekilleri,

Mayın temizleme ve arazinin tarıma açılmasına ilişkin yabancı şirketlere zemin hazırlandığına yönelik tartışmaların arttığı ve kuşkuların büyüdüğü esnada Başbakan'ın sözleri gündeme oturmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın partisinin İl Kongresinde sarf ettiği “paranın dini, milleti, ırkı olmaz.” itirafı, tam anlamıyla suçüstü yakalanmış bir zihniyetin bahane ve paravan arama gayreti olmuştur.

Üstelik bu açıklamasına dayanak olmak üzere söylediği ”Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi” sözleri kontrolünü kaybetmiş bir ruh halinin işaretini vermiştir.

Bu sözler ecdadını aşağılamayı özgüven zanneden zihniyet çürümüşlüğüünün ülkemizde hangi boyutlara ulaştığını, hangi mevkilerde dolaştığını herkese göstermiştir.

Bu konuda Türkiye'ye ile hesaplaşmak isteyen Rumlar ve Ermenilerle aynı safta yer alması, Türkiye için büyük bir talihsizlik, kendisi için ise altından kalkılamayacak bir kara sayfadır.

Asırlardan beri her din ve kökenden milyonlarca insanın zulümden kaçarak sığındığı en güvenilir, en emin millet olan Türklüğün bu tarihi gerçeği ortadayken Başbakan bu sözleri ile “Hepimiz Ermeniyiz” diyenlerle aynı noktada buluşmuştur.

Yunan basının Türk Başbakanı'nın tarihi özeleştirisi ve itirafı olarak alkışladığı bu densizliğin Ermenistan'da da takdir toplayacağı muhakkaktır.

Türk milletini ve şerefli tarihini ağır bir iftirayla ve faşizm suçlamasıyla mahkûm etmeye yeltenen Başbakan, bunun yanlışlıkla, istemeden söylenen ve amacını aşan bir beyan olduğunu belirterek Türk milletinden özür dilemelidir. Bunu yapmamakta ısrarlı ise;

√ Tarihimizin hangi dönemini ve hangi etnik kimlikleri kasettiğini,

√ Kastının, 1923 Lozan Andlaşmasıyla mübadele kapsamında Türkiye'den ayrılan Rumlar olup olmadığını,

√ Yoksa, daha da ileri giderek 1915 olaylarına ilişkin Ermeni yalanlarına da mı sahip çıktığını acilen açıklığa kavuşturmalıdır.

Bunları yapmadığı, suskun kaldığı ve tevil yoluna saptığı takdirde Türk milleti kendisini Ermeni ve Rum yalanları ve iddialarının tümüne sahip çıkan bir Başbakan olarak milli vicdanda ebediyen mahkûm edecektir.

23 Nisan tarihinde Genel Kurul'da yaptığım konuşmada “tarihin acı ve tatlı hatıralarla kapanmış sayfalarının, son bulmayan öç ve intikam duygularıyla, asla hak etmediğimiz insanlık dışı iftiraların yüzleşme adı altında canlı tutulmaya çalışılmasına” dikkat çekmiştim.

Bunun devamı halinde ise, Selçuklu Sultanı Alparslan adına Romen Diyojen'den, Osmanlı Padişahı Fatih adına

Konstantin'den ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk adına ise yedi düvelden özür dilemeye kadar götürecektir olan suçlamaların, artarak süreceğini vurgulamıştım.

Ne üzücüdür ki bu konu yabancılardan değil, ülkemizin başbakanlık mevkiini işgal eden zihniyet tarafından dile getirilmiş ve silinmeyecek bir utanç belgesi olarak alınmış ve kazanılmıştır.

Buradan Başbakan'a insanlık suçlarını, zulüm ve mezalimleri yanlış adreste aradığını hatırlatmak isterim.

Bizim Başbakan'a tavsiyemiz; şayet kovulma, sürgün, göç ve katliam arayacaksa tam bir teslimiyetle peşine düştüğü Avrupa'nın sömürgeci tarihine bakmasıdır.

Balkanlarda, yüzlerce yılda kök salmış evlad-ı fatihanın, yıllar süren ıstırap ve çileyle dolu, zulüm ve meşakkatle yüklü trajik yakın tarihini incelemesidir.

İllaki eski defterler aralanacak ise bunu önce komşu ülkelerden ve kanlı tarihin temsilcileri olan emperyalist devletlerden sorgulamaya başlamasıdır.

Bu kafa yapısı artık belli olmuştur. Bu, Lozan'ı sorgulayan, Sevr'i imzalayan ve hatta Kurtuluş Savaşı verdiğimiz için pişmanlık duyan, tarihimizi lanetleyen işbirlikçi zihniyetin günümüze kadar uzanmış tipik örneğidir.

Bu marazi yorumların başka bir izah yolu kalmamıştır. Başbakan dilinin altındaki baklayı artık çıkartmalıdır.

Başkalarının geçmişini örnek göstererek hakaret ettiği Türk milletinden duyduğu utancın ve hatta hıncın tarihi, kültürel, etnik gerekçelerini ortaya koymalıdır.

Bir Başbakan tarafından, mensubu olduğu milletin geçmişini her fırsatta aşığılama alışkanlığının, milletinden utanarak her ortamda özür dilemeye meyyal zayıflığın psikolojik nedenleri mutlaka kendi geçmişinde aranmalıdır.

Hangi siyasi görüşü taşırsa taşırsın, bu kadar küçülmenin ve alçalmanın başka hiçbir mantıklı ve kabul edilebilir izahı yoktur.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, 2007 yılının ikinci yarısından itibaren ayak seslerini duyuran kriz, finansman imkânlarını, iç ve dış talebi olumsuz etkileyerek, ülkemiz iktisadi faaliyetlerinde ciddi bir tramvaya neden olmuştur.

İçinde bulunduğumuz zamana kadar krizin iyi yönetilememesi ekonominin her alanında güven kaybını hızlandırmış, geleceğe dönük risk beklentilerini yükseltmiş, hemen her sektörde ağır tahribat yaşanmıştır.

Endişemiz kısa ve orta vadede; krizden çıkışın kolay olmayaacağı, ekonomik zorlukların katlanarak artacağı şeklindedir.

Nitekim uzunca süredir gündemimizi meşgul eden ekonomideki sorunların ortadan kalkacağına yönelik umut verici gelişmeler görülmemektedir.

Hükümetten bekledikleri atılımı ve tedbirleri görmekten umudunu kesen sivil toplum teşkilatları krizi en az hasarla atlatabilmek, toplum üzerindeki etkisini en aza indirmek için örnek bir çalışma başlatarak güç birliğine yönelmişlerdir.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği önderliğinde Türkiye'nin en büyük işveren ve işçi örgütleri olan HAK-İŞ, TÜRK-İŞ, TESK, TİSK, KAMU-SEN, TİM, TÜSİAD ve MÜSİAD'ın bir araya gelerek, "Kriz varsa çare de var" adı ile başlattıkları ekonomik seferberlik, kuşkusuz ki krizin etkilerinin azaltılmasında katkıları olacak sosyal ve ekonomik boyutlu önemli bir girişimdir.

Türkiye'nin yıllardır arzu ettiği işbirliği anlayışıyla işçi, işveren, esnaf ve memurların el ele vererek, iç pazarı canlandırma-yı, talep artışını sağlamayı ve istihdama katkıda bulunmayı amaçlayan bu kampanyayı takdirle karşıladığımızı ve desteklediğimizi açıklamak istiyorum.

Bağlı oldukları sivil toplum kuruluşlarının menfaatlerinin de üzerinde bir ülke sevgisi ile hareket ederek, zorlukları aşmak için bir araya gelen ve güçlerini birleştiren sivil toplum kuruluşlarını kutluyorum.

Dayanışma ve çalışmalarının milletimizin ve ülkemizin geleceği açısından başarı ile sonuçlanmasını diliyor, başta milletvekillerimiz olmak üzere aziz vatandaşlarımızı destek olmaya çağırıyorum.

Hükümeti, inisiyatif kullanarak milli bir dayanışma gösteren bu kuruluşlara destek veremeye, talep ve beklentilerine yardımcı olmaya davet ediyorum.

Bugünkü konuşmama burada son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

9 HAZİRAN 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki konuşmama başlarken hepimizi sevgi ve saygı-
rıyla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta içinde Grup toplantımızı yapacağımız Salı
günü de içine alan toplam altı gün Almanya ve Hollanda'da
yaşayan soydaşlarımıza bir ziyaret gerçekleştirdim.

Yüreklerinde vatan ve millet sevgisinin en coşkulu, en şuurlu
hallerini yakından izlediğim bu ziyaret süresince Batı Avrupa
Türklüğünün aziz temsilcilerine sizlerin selam ve sevgilerini gö-
türdüm.

Onlardan da sizlere en samimi duygularla, hasret ve muhab-
bet dolu selamlarını getirdim.

Yabancı ellerde yaşıyor olmalarına rağmen, büyüyen bir he-
yecanla milli kimlik, milli değer ve milli şüura sahip çıkmış ol-
duklarına ve bunun mücadelesini verdiklerine bir kez daha ifti-
harla şahit oldum.

Gurbet ellere tutunmak amacıyla, kültürümüzün pırl pırl
kaynağı olan Anadolu'nun bağrından ayrılmış yaklaşık kırk yıl

olmasına rağmen Türklüğün değerlerine bağlılıklarının daha da artmış olduğunu gördüm.

Bu itibarla, yaşadıkları ülkenin kültüründe erimeden entegre olabilmiş soydaşlarımızın mevcudiyeti her türlü takdirin üzerindedir

Onların aziz milletimizin Avrupa'daki temsilcileri olarak Anavatanlarından uzakta, kültürel köklerinden ve kaynağından kopmamak üzere verdikleri imtihanın farkındayız.

Özellikle Avrupalıların, İslamiyet ve Türklükle ilgili tarihi önyargılarını düzeltmelerinde Türk milletinin temsilcisi olarak onlara büyük bir sorumluluk düştüğünün de şuurundayız.

Onlar buldukları ülkelerde barış ve huzur içinde yaşadıkça, eğitim ve iş hayatlarında başarılı oldukça bizler bundan ancak onur duyarız, başarılarından güç ve ilham alır övünürüz.

Elbette ki yabancı ellerde, kültür ve değerlerini koruyarak yaşayabilmenin zorlukları vardır. Bizlere düşen de soydaşlarımızın karşılaştığı sorunların üstesinden gelmeleri için yardımcı ve destek olmaktır.

√ Kırk yıldır yaptıkları katkıları yok sayarak, yurda dönüş için yapılan baskılar,

√ Kimlik bunalımına düşmemek için her yönüyle direnen ailelerin mücadelesi,

√ Avrupa Türklüğünün maalesef yeterince birlik olamamasının getirdiği problemler,

√ Yaşadıkları ülkedeki ekonomik kriz nedeniyle çektikleri maddi sıkıntılar,

√ Sosyal hak ve imkânların yetersizliği gibi konular başlıca sorunlarıdır.

Türkiye Millet Meclisinde grubu bulunan bir siyasi parti olarak, yerinde tespit ettiğimiz bütün sıkıntıları ve sorunları hem hükümet nezdinde hem de Meclis zemininde dile getirip, çözümlü konusunda takipçi olmak durumundayız.

Bu, bizim yalnızca yurtdışında yaşayan kardeşlerimize olan gönül bağımızın bir gereği değil, aynı zamanda milli kimlik, dil ve değerleri yaşatmak için ülkemizde birçoklarında göremediğimiz kadar soylu bir mücadele veren Türklüğün temsilcilerine olan borcumuzdur.

Bütün arkadaşlarımla bu gerçeğin farkında ve şuurunda olduklarına, ihtiyaç duyulacak her desteği vereceklerine inanıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin, çok ağır krizlerle boğuştuğu bu ortamda Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Başbakan'ın inat ve ihtirasları uğruna Suriye sınır bölgesindeki mayınların temizlenmesi yasasıyla kilitlenmesi AKP iktidarının kara sayfalarından birisi olarak tarihe geçmiştir.

Türk milletinin gerçek sıkıntı ve sorunlarına öncelik veren bir gündem belirlemek konusunda isteksiz, iradesiz ve aciz olan Başbakan ve hükümeti, Yüce Meclis'in beş haftaya yakın mesaisini mayın yasasıyla heba etmiştir.

Kamuoyunda tedirginlik yaratan ve TBMM'de sert tartışmalara yol açan Suriye sınırındaki mayınların temizlenmesi ile

temizlenen arazinin tarıma açılması hakkındaki yasa değişikliği iktidar partisinin verdiği oylarla gerçekleşmiştir.

Yasanın AKP' zihniyetinin kurguladığı şekil ve yöntemle çıkarmaması için yaklaşık bir aydır Türkiye Büyük Millet Meclisinde demokrasi mücadelesi veren milletvekillerimizi ve parti gurubunu ve konuyu kamuoyuna taşıyan ve toplumu uyandıran medyayı kutluyorum.

Bu konudaki görüşlerimizi 26 Mayıs 2009 tarihli Grup Toplantısındaki konuşmamda ayrıntıları ile açıklamıştım. Bu çerçevede, mayın temizleme ve tarımsal anlamda kullanma konusunun birleştirilmesinden duyduğumuz kuşkuyu ve yanlılığı açıkça belirtmiştim.

Yine bu kapsamda eğer yasa AKP'nin önerdiği şekilde çıkarılırsa, kamuoyunda ihalenin 44 yıllığına bu sahada adeta tekelleşmiş olan İsrail şirketlerine geçeceğine dair kaygılarımızı vurgulamıştım.

Ne var ki, Başbakan Erdoğan'ın açık şantajına maruz kalan AKP Grubu tereddüdü kaldırmış ve fire vermiş olmasına rağmen sayısal çoğunluğu ile yasayı Meclisten geçirmiştir.

Başbakan'ın Temmuz ayında da çalışmak zorunda kalınacağına dair açık tehdidi üzerine partisinin milletvekillerinin yaz tatili, Suriye ile aramızda olan 517 km.lik sınıra feda edilmiştir.

Ve, bu leke de iktidar zihniyetinin siciline işlenmiş, tarihin affetmeyeceği bir sapma olarak TBMM tutanaklarında kayıt altına alınmıştır.

Bu aşamada konuya ilişkin hassasiyetini önceden açıklamış Sayın Cumhurbaşkanından beklentimiz yasayı imzalamadan iade etmesi ve bu oyuna göz yummamasıdır.

Bu yol ile aşılabilmesi halinde Anayasa Mahkemesinin kararını beklemekten başka bir demokratik çare kalmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri

Mayınlı arazinin temizlenmesi ve tarıma açılmasına ilişkin yasa değişikliği tartışmaları esnasında dikkat çekici gelişmeler yaşanmış, özellikle Başbakan Erdoğan'ın giderek tırmanan öfkeli tepkileri kamuoyunun kuşkularını artırmaktan başka bir sonuç doğurmamıştır.

Bu konuda kamuoyunun haklı endişelerini giderecek açıklamalar yapmak yerine Başbakan'ın;

√ Türkiye'nin sözde farklı etnik kimlikleri kovan faşizan geçmişe sahip olduğunu söylemesi,

√ Kendi ifadesi ile aydınlık Türkiye'nin yolunun İzak'ın yatırımcı, Ahmet, Mehmet, Fatma ve Ayşe'nin işçi olmasından geçeceğinden bahsetmesi,

√ Yasaya muhalefet edenleri, ufuklarının sınırlarına döşenmiş mayınlar nedeniyle dar kalıpları aşamayanlar olarak itham etmesi,

√ Yasa tasarısına karşı çıkanları yabancı sermaye düşmanlığı ile suçlama çabaları suçüstü yakalanmış olmanın psikolojisini göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Başbakan bu açıklamalarla da yetinmemiş; bir taraftan yabancı sermaye sevgisi ile ticaretin dini ve milliyeti olmadığından

dem vurmuş, öte taraftan sözde nasıl dik duran bir lider olduğunu anlatmak için Davos'taki sahte kahramanlığını hatırlatmak gereği duymuştur.

Gelişmeler, başbakanın kamuoyunda ve kendi partisinin milletvekillerinde şahsında oluşan kuşkuları giderememiş olmanın sıkıntısını yaşamaya devam ettiğini göstermektedir.

Baskı ve tehditle çıkan yasaya rağmen Başbakan hala, üzerine yapışmış İsrail'le işbirliği etiketini çıkartmakla meşgul olmakta ve konuşukça batmaktadır.

Son olarak partisinin il Kongresinde “ kendinden önceki iktidarların da İsrail'le yapılmış gizli anlaşmaların olduğunu” söylemesi, kafasının hala açığa çıkan ihale oyununa takılıp kaldığını, bahane üzerine bahane ürettiğini göstermektedir.

Bir ülkenin, başka ülkelerle milli menfaatleri doğrultusunda açık veya gizli anlaşmalar yapması elbette ki uluslar arası ilişkilerin vazgeçilmez bir yönüdür.

Bizim eleştirdiğimiz nokta, Türkiye ile İsrail arasında imzalanmış bir anlaşma metni değildir. Kaldı ki bu konuda da tereddüt hasıl olursa onu da ayrıca eleştiririz.

Eleştirimizin konusu, Başbakan'ın aralarında İsrail'in de olabileceği yabancı firmalara, kurgulanmış bir yasa hazırlığıyla ihalenin birilerine söz verilmiş olduğu yönündedir.

Başbakanın gösterdiği telaş hali ve tevil çırpınışları, geçmişte yapılmış resmi gizli anlaşmalara atıfta bulunması yabancılara kapalı kapılar ardında verdiği taahhütleri meşrulaştırma çabasından başka bir anlam taşımamaktadır.

Bu hezeyanları, mayın temizleme yasasının arkasında bu işin Davos şovunun diyet bedeli olarak bir İsrail firmasına verilmesinin düşünüldüğü yolundaki kuşkuları gidermeye yetmeyecektir.

Bizim bu konuda Başbakan'a söyleyeceğimiz şudur:

Biz Başbakan Erdoğan'ın geçmişteki icraatlarıyla tezgâh altı siyaset ve pazarlık üslubunu iyi biliriz.

Dayatma ve telkinlere açık, teslimiyet üzerine kurulu zihniyetinin müzakere adı altında nasıl tavizlere zorlandığının farkındayız.

Biz sizin kim olduğunuzu yedi yıla yaklaşan icraatınızla öğrendik. Bu açıdan bize kendinizi bize anlatarak vakit kaybetmeyiniz.

Siz bizleri bırakınız da özel ilişkiler konusunda uyanmaya başlayan kendi partinizin milletvekillerini ikna ediniz.

Muhalefet partilerine “siz ne hakla ihanet kelimesini ağzınıza alabiliyorsunuz, bizim vatan sevgimizi ne hakla değerlendirmeye çalışıyorsunuz” diye soran Başbakan'a burada hatırlatmak isteriz.

Bir siyasetçi için en hazin tecelli vatan sevgisinin muhalif partiler tarafından değil bizzat kendi geçmişi, siyasi sicili ve fiilleri ile sorgulanıyor olmasıdır.

Türkiye'nin milli çıkarlarını, onurunu ve haysiyetini korumak, milli birliğine ve değerlerine sahip çıkmak vatanseverliğin değişmez ve tartışılmaz ölçüleridir.

Bu konuda değerlendirme kriteri arayışına girdiği anlaşılan Başbakan'a vatan sevgisini ölçmek için;

√ Ermenistan'a teslim olmak anlamına gelen, kamuoyu tepkisi nedeniyle geri adım atmak zorunda kaldığı Erivan açılımına bakmasını,

√ Barzani ile başlattığı ve PKK ile dolaylı müzakere zeminine kayan Erbil açılımını hatırlamasını ve,

√ Etnik bölücülüğün taleplerini hayata geçirmek için uygun zaman ve zemin kolladığı siyasi çözümün ne anlama geldiğini düşünmesini tavsiye ederim.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Gelişen teknoloji ile giderek küçülen bir küre haline gelen dünyamızın ihtiyaç duyduğu kalıcı ve yaygın barış ve huzurun sağlanması ile kaynakların hakkaniyetle paylaşımında her ülkeye rol ve pay düşmektedir.

Ancak bunda en büyük sorumluluk yeryüzüne yayılmış haki-miyet ve menfaat sahalarını kontrol etmeye çalışan küresel güçlere aittir.

Soğuk savaş döneminden sonra ortaya çıkan tek kutuplu dünya arayışı esnasında Amerika Birleşik Devletleri'nin tehdit-kâr ve zorlayıcı politikaları insanlığın acılarını daha da artırmıştır.

Özellikle Ortadoğu ve Avrasya'da enerji ve su kaynaklarını kontrole yönelik stratejileri, ABD'nin askeri ve ekonomik ağırlıklarını ve vizyonunu bu coğrafyalara yöneltmesine neden olmuştur.

Büyük Ortadoğu ve Kuzey Afrika İnsiyatifi de denilen ve bu coğrafyaları tanzime niyetlenen küresel proje sancılı bir değişim ve dönüşümün de başlangıcı olmuştur.

Zorla ve güç kullanarak uygulanmak istenen küresel projeler, dayatılmak istenen topraklarda, sancılı ve acılı bir toplum yapısı,

inançlar bazında kutuplaşmış bir beşeriyet, kin ve nefretin arttığı bir zemin oluşturmuştur.

Komşu coğrafyalarda yaşananlar bunun en acı ve ibret verici örnekleridir. Elbette ki bu sürecin baş aktörü ise Amerika Birleşik Devletleri'dir.

20 Ocak 2009 tarihinde görevi devralan ABD Başkanı Obama ile birlikte, önceki yönetimden süregelen gerilim ve baskıların sona ereceğine dair umutlar artmıştır.

Nitekim o tarihten bu yana aralarında Türkiye'nin de bulunduğu ülkelere ziyaretler gerçekleştiren Obama'nın mesajlarında genel yumuşama, itidal, karşılıklı anlayış ve saygı vurgusu dikkat çekicidir.

Ancak, bu beklenti içinde bulunanlar şu ana kadar iyimser mesajlardan ve duygusal hitaplardan başka bir gelişmeye de şahit olmamışlardır.

Irak'ta kan dökülmeye devam etmekte, Pakistan bölünmenin eşiğine kadar gelmekte, Afganistan'da, Filistin'de sıcak çatışmalar devam etmektedir.

Elbette ki on yılların biriktirdiği sorunları ortadan kaldırmak için zamana ihtiyaç vardır. Ne var ki, ABD'nin bu konularda köklü ve ciddi bir adım atacağına dair sözden öte bir işaret henüz alınmamıştır.

Son olarak ABD Başkanı Obama'nın Mısır ziyaretinde İslam dünyasına yönelik çözüm getiren mesajlardan ziyade, dini metinlere referans yapan konuşması yeni ABD stratejilerinin ciddiyeti ve beklentileri konusunda kuşularımızı artırmıştır.

Bu itibarla, bu gücün, önümüzdeki çeyrek yüzyıllardaki varlık ve zenginliğini sürdürmek için hayati derecede önem verdiği Ortadoğu ve Avrasya politikalarından vaz geçeceğini söylemek en azından şimdilik mümkün değildir.

O halde yapılmak istenenin stratejik bir dönüşümden ziyade, “**zora dayalı değişimin**” yerini “**sempatiye dayalı zorlama**”nın aldığı taktik bir arayış olarak yorumlamak en doğru tespit olacaktır.

Özellikle İslam toplumlarının ağır bunalım ve sancılı bir kargaşa ortamında yaşadıkları düşünülürse, yeni başkanın dini içerikli mesajları gururu kırılmış, incitilmiş, horlanmış ve tepkili Müslümanların duygularına yönelik bir çabadır.

Bu kapsamda, Obama'nın konuşma yaptığı salonda “seni seviyoruz” diyerek alkış tutan Mısırlıların lüzumundan fazla sıcak tepkisi, bu amaca şimdilik ulaşılacağını göstermektedir.

Sözlerin eyleme dönüşüp dönüşmeyeceğini elbette ki zaman ve uygulamalar gösterecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Çare, çözüm, fırsat adı altında topluma dayatılmak istenen teslimiyet şartlarının her ağızdan telaffuz edildiği bir dönemde güvenlik güçlerimiz bölücü terörle mücadelelerini hayatları pahasına sürdürmektedir.

Bugün itibariyle son otuz günlük süre içinde, terörle mücadele esnasında ve mayınla temas sonucunda olmak üzere Hakka uğurladığımız şehitlerimizin sayısı 15'e, hayatını kaybeden vatandaşlarımızın sayısı beşe ulaşmıştır.

Yine aynı zaman süresince yirmi üç güvenlik mensubumuz, bir vatandaşımız yaralanmış, bir inşaat şantiyesinde çalışan iki vatandaşımız kaçırılmıştır.

Ve bütün bu tablo Türk Silahlı kuvvetlerinin silah bırakması çağrılarının alenen yapıldığı, hükümetin bölücüleri cesaretlendirdiği bir karanlık ortamda şekillendirilmek istenmektedir.

√ Kandil Dağından mesaj taşıyan kuryelerin teröristlerin mesajlarını tefrika ettiği,

√ Terörle Mücadeleden sorumlu İçişleri bakanının bu zirvaları muhatap olarak önemli bulduğu,

√ İmralı'daki tecrit şartlarının kaldırılarak, misafirhaneye çevrilmeye çalışıldığı,

√ Türkçeye alternatif resmi dil arayışlarının devam ettiği, yerleşim yerlerinin isimlerinin tartışmaya açıldığı,

√ Yugoslavya, İspanya, Almanya ve İskoçya ayrışma modellerinin piyasaya sürüldüğü,

√ Sözde çözümü ve müzakereleri hükümet adına yürütecek “akil adam” arayışlarının hız kazandığı,

√ İktidar ve ana muhalefetin bölücü taleplerin gerçekleşmesi yolunda fikir birliğine vararak birbirleri ile rekabete başladığı,

√ Haklarında açılan dava kapsamında ifade vermeye davet edilen milletvekillerinin adalete hesap vermekten kaçınarak mahkemeye meydan okuduğu bir süreç milletimize çözüm olarak dayatılmaya çalışılmaktadır.

Güzel şeyler olacak denilerek müjdelenen karanlık gelişmelerin başlıkları bunlardır.

Bu çağrılara cevap vererek ana muhalefet partisinin siyasi açılıma karşı olmadığını ve buna katkıda bulunacağı yönündeki beyanları, bölücübaşının İmralı'dan mesajları, “tarihi fırsat ve devlet katında mutabakat” açıklamalarıyla birlikte değerlendirildiğinde, yaygın bir ittifakın gerçekleşme yolunda olduğunu işaret etmektedir.

Bu yeni safhada yazılan senaryo,

√ Aşiret reisleri ile nihai kucaklaşma,

√ Irak'tan çekilmeye hazırlanan ABD'nin bölgedeki emanetçisi olma,

√ Bölücü taleplere anayasal kılıf bulma,

√ Terörü ve teröristi aklamaya çalışma,

√ Milli geçmişi karalama ve sorgulama,

√ Devletin temel yapısını değiştirme ve

√ Milletin birliğine mayın döşeme olarak, sahneye konulmuştur.

AKP'nin siyasi çözüm adı altında hayata geçirmeyi amaçladığı bu süreç, Türkiye'de etnik temelde ayrı bir millet ve milli azınlık olduğunun kabulünü ve devletin niteliği ve yapısının bu ayrışmaya hukuki ve siyasi temel kazandıracak şekilde yeniden düzenlenmesini öngören bir çözüme sürecidir.

Anayasamızın değişmez hükümlerinde ifadesini bulan devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü ve üniter yapısına alenen aykırı olan bu proje, Türkiye'nin milli devlet niteliğinin ve üniter siyasi yapısının tasfiye sürecidir.

Bu siyasi açılım süreci, PKK'nın değişmeyen bölücü amaçlarına siyasi yol ve yöntemlerle ulaşmasının kabul edilmesi

anlamına gelen, bunlara siyasi ve hukuki meşruiyet zemini kazandıran bir teslimiyet sürecidir.

19 Mayıs 2009 tarihinde aziz milletimize yaptığımız açıklamada yer alan çağrımı tekrarlıyor ve bölücülüğü meşrulaştırmak ve milli azınlık yaratmak için güç birliğine yönelen siyasal partilere buradan hatırlatıyorum.

Anayasanın değiştirilemeyecek 3.maddesine açıkça aykırılık teşkil edecek şekilde etnik köken ve dil temelinde milli azınlıklar yaratmaya çabalamak Anayasamıza göre mümkün değildir.

Böylesi bir niyet taşıyarak bu suça yeltenenleri, “devletin bağımsızlığına, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne” aykırı fiillerin de odağı haline gelmemeleri konusunda uyarıyorum.

İster bu uyarıyı dikkate alarak meşru ve anayasal çizgide siyaset yapmaya devam ederler, isterlerse partilerini ve Türkiye’yi yeni ve farklı bir tartışma ve çatışma ortamına sürükleyerek bunaltma kapı açarlar. Bu aşamadan sonra kendilerinin bilecekleri iştir.

Milliyetçi Hareket Partisi ve Türk milliyetçileri;

Türkiye’nin içten çözülmesini ve Türkiye Cumhuriyetinin milli devlet niteliğinin ve üniter yapısının tasfiyesini öngören bu sürecin hiçbir şart altında parçası olmayacak,

Bu yöndeki çabalara tek başına da kalsa sonuna kadar, altını çiziyorum sonuna kadar direnecektir.

Bu konuda söylenecek her şey söylenmiş, siyasi sorumluluk anlayışı içinde yapılması gereken bütün uyarılar yapılmıştır.

Başbakan Erdoğan’ın şimdi yapması gereken, “herkes elini taşın altına koymalıdır” söylemiyle bizi sürece çekmeyi terk edip

bu konuda ne düşündüğünü ve ne yapmak istediğini açıkça ortaya koyması ve konuyu TBMM'nin önüne getirmesidir.

Başbakan Erdoğan'ın, partisinin ve hükümetinin gerçek kimliği ve kişiliği, niyetleri ve planları işte o zaman bütün çıplaklığıyla gün ışığına çıkacaktır.

Türk milleti için boş sloganlarla sahte milliyetçilik ve vatanseverlik edebiyatı yapan bu zihniyetin gerçek yüzü ve niyetleri de nihayet herkes tarafından anlaşılacaktır. Bu tarihi yüzleşme ve hesaplaşma artık kaçınılmaz hale gelmiştir.

Muhterem Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde, büyük Türk milletini meydana getiren muhteşem beşeri varlığın aziz temsilcileri olan Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin sorunları ve beklentileri ile partimizin milli kimlik ve kardeşlik eksenindeki çözüm sürecine ilişkin görüş ve düşüncelerimi açıklamak istiyorum.

Türkiye'de toplumsal huzursuzluk kaynağı olan sorunların karşılıklı anlayış, hoşgörü ve sağduyu ortamı içinde, milli birlik, bütünlük ve dayanışma ruhuyla makul çözümlere kavuşturulması büyük önem taşımaktadır.

Bu konuda temel değerler ile çatışmamak kaydı ile kutuplaşmacı anlayışlar terk edilerek, sevgi ve saygı temelinde, millet bütünlüğü içinde toplumsal kucaklaşma döneminin açılması en önemli temennimizdir.

Milliyetçi Hareket Partisi, uzun yıllardır görmezden gelinen bu sorunların, azınlık yaratılmasına yönelik tahrikleri de önlemek

maksadıyla, toplumumuzu kucaklayan bir anlayışla gerginlik unsuru olmaktan çıkarılmasının milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temellerini güçlendireceğine samimiyetle inanmaktadır.

Türkiye’de Alevi İslam inancını benimseyen kardeşlerimizin inanç ve kültür temelli sorunları, sıkıntıları ve beklentilerinin bu anlayışla ele alınması ve çözüm yolları üzerinde iyi niyetle çabalar gösterilmesi TBMM’deki siyasi partilerin ortak sorumluluğu olarak görülmelidir.

18 Kasım 2008 tarihli Meclis Grup toplantısında yaptığım konuşmamda, Milliyetçi Hareket Partisi’nin bu sorunların çözümü amacıyla “karşılıklı anlama ve anlaşılma süreci” başlatılmasına samimiyetle katkıda bulunmaya hazır olduğunu ortaya koymuştum.

Bu konudaki yaklaşımımıza yön veren temel görüş ve düşünceleri aziz milletimizle paylaşmıştım.

Bunun üzerinden geçen altı aylık süre içinde, araya mahalli idareler seçimlerinin girmesinin de etkisiyle, bu konuda insiyatif almak durumunda olan AKP hükümeti böyle bir diyalog süreci başlatılması konusunda somut adımlar atamamıştır.

Geçtiğimiz hafta Alevi toplumunun temsilcilerinin iştirakiyle başlatılan “Çalıştay” sürecini bu bakımdan olumlu ve cesaret verici bir başlangıç olarak gördüğümüzü belirtmek isterim.

Bu sürecin sorumluluk duygusu içinde, iyi niyetle ve samimiyetle yürütülmesi ve herkesin yapıcı katkıda bulunmak için gerekli hassasiyet, özen ve kararlılığı göstermesi en samimi beklentimizdir.

Milliyetçi Hareket Partisi bu süreçte asgari mutabakat zemini oluşturulması çabalarını yakından izleyecek ve üzerine düşen her katkıyı yapmayı milli bir görev olarak görecektir.

Partimizin bu konudaki düşünceleri asırları aşmış gelen Türk milli kültürünün ayrılmaz bir parçası olan bu zenginliğin yaşatılması, ayrıma fırsat vermeden milli beraberlik ruhu içinde çözüme kavuşturulmasıdır.

Bugün Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimizin üzerinde yoğunlaştıkları konular ve talepler; Cemevlerinin statüsü ve konumu, Diyanet İşleri Başkanlığı ile ilişkileri ve bağlantısı, Alevi İslam inancı ve kültürünün eğitim müfredatlarında yer almasına yöneliktir.

Bu taleplerden yola çıkarak Alevi İslam inancına mensup kardeşlerimizin sorunlarına bulunacak çözümlerin ana unsurları ve çerçevesi hakkındaki somut düşünce ve önerilerimizi bu vesileyle dile getirmek istiyorum.

Bu konuda Çalıştay sürecine katılan tarafların değerlendirmesine sunmak istediğimiz düşüncelerimiz **beş ana başlık** altında toplanmaktadır.

Amacımız konunun siyasi, hukuki, sosyal bütün yönleriyle tartışılarak üzerinde uzlaşılacak ortak bir zeminin ortaya çıkmasıdır.

Birinci ana başlık, Alevi İslam inancı hakkında aydınlatma ve bilgilendirme faaliyetleriyle ilgilidir.

Bu kapsamda, Alevi toplumunun temsilcileriyle envanter çalışması yapılarak Alevi İslam inancının yazılı kaynakları ve

orijinal Alevi öğretisine ilişkin eserler hakkındaki bilgiler güncelleştirilmelidir.

Bugüne ulaşan yazılı ve sözlü kaynakları geniş bir külliyat haline getirilmeli, buyruklar, icazetnameler, fermanlar ve şecereler gibi tarihi eserler derlenerek Türkçe'ye çevirileri yapılmalıdır.

Alevilerin önemli günlerinde, TRT vasıtasıyla kapsamlı tanıtım programları düzenlenmeli, özel televizyon kanalları ve radyo istasyonları da bu yönde teşvik edilmelidir.

Alevi klasiklerinin bilimsel metotlarla ve orijinaline sadık kalınarak yayınlanmasına hız verilmeli, Diyanet İşleri Başkanlığı Diyanet Vakfı bu konuda Alevi kuruluşlarıyla yakın işbirliği içinde olmalıdır.

İkinci ana başlık Alevi kurumlarının eğitim alanındaki ihtiyaçları ve nitelikli kadro sorunları için yapılacak düzenlemelerdir.

Bu çerçevede, devletin maddi katkı ve desteğiyle Alevi toplumunun yönetiminde Türkiye Alevilik Araştırmaları Merkezi kurulması imkânları üzerinde durulmalıdır.

Bilimsel araştırmaların yanı sıra kültür ve eğitim enstitüsü olarak faaliyet gösterecek bu merkez genel bütçeden ayrılacak bir ödenekle desteklenmesi ve idari bakımdan özerk olması değerlendirilmelidir.

Alevi inanç önderlerinin yetiştirilmesi için İlahiyat Fakültelelerinde tasavvuf ilimleri bölümü kurulması için gerekli çalışmaların başlatılması da yerinde olacaktır.

Üçüncü ana başlık altında toplanan düşüncelerimiz din dersleri kapsamında Alevi İslam inancının öğretilmesi için yapılacak düzenlemelerdir.

Bu itibarla ders müfredatında Alevi toplumunun da katılımıyla Alevilik inancı ve kültürüne doğru, objektif ve bilimsel ölçülere uygun olarak tarafsız biçimde yer verilmesi sağlanmalıdır.

Bu konuda tanınmış ilahiyatçılardan, Alevi İslam inancı önderlerinden ve bu alanda çalışmalar yapan akademik çevrelerden oluşacak bir “özel ihtisas komisyonu” kurulması yerinde olabilecektir.

Bunun yanı sıra, Anadolu Alevliği konusunda özel ders/seminer programları düzenlenmesi; bu konularda bilimsel çalışmalarını teşvik için maddi ve akademik destek başta olmak üzere gerekli şartların yaratılması imkanları ele alınmalıdır.

Dördüncü ana başlık Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde yapılabilecek yapısal düzenlemeleri kapsayan hassas bir alandır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dini ve mezhebi olmadığı, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın görev ve hizmet alanının İslam dini olduğu bir gerçektir.

Diyanet İşleri Başkanlığı, laiklik ilkesi çerçevesinde ve milli dayanışmayı ve bütünleşmeyi amaçlayan din hizmetleri veren genel idare içinde bir kurumdur.

Bu hüviyeti ve statüsüyle Alevi vatandaşlarımızın sorunlarıyla ilgilenmesi ve uygulamadaki sıkıntılar ışığında kendilerine hizmet sunması doğal olacaktır.

Alevilerin Diyanet İşleri Başkanlığı kadrolarında temsili konusunun, bu resmi kurumun kuruluş felsefesi ve ilkeleri ışığında ele alınması yerinde olacaktır.

Bunun yanı sıra, temsil meselesi ele alınırken, bunun kapsamının, diğer inanışların ve mezheplerin bu çerçeve içindeki yeri ve

konumunun, aynı inanç toplumu içinde farklı ve taban tabana zit anlayışların durumunun ne olacağı gibi temel konuların hassasiyet ve gerçekçi bir bakış açısıyla düşünülmesi gerekecektir.

Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde, İslam içerisindeki farklı inanç ve anlayışlara hizmet verecek bir “koordinasyon kurulu” oluşturulması imkânları üzerinde de durulabilecektir.

Alevi toplumu temsilcilerinin de yer alacağı bu mekanizma; vasıtasıyla, din adamlarının Alevilik konusunda bilgilendirilmesi, araştırma ve yayınlar ve Alevi vatandaşlarımıza hizmet verecek kadroların yetiştirilmesi ve eğitim programları esas olabilecektir.

Beşinci başlık altında sunduğumuz düşünce ve öneriler Cemevleri konusunda yapılması mümkün ve uygun olacak düzenlemeleri ilgilendirmektedir.

Cemevlerinin tanımı, işlevi ve statüsü, toplumsal ve hukuki hassasiyet taşıyan konulardır.

Alevi vatandaşlarımızın inanç dünyalarını, kültür ve geleneklerini yaşadıkları bu mekânların sosyal ve kültürel işlevleri de bulunmaktadır.

Toplumsal bir ihtiyaç olarak ortaya çıkan bu mekânlarda Alevi anlayışının geleneklerine göre inanç hizmetlerinin yanı sıra, kültürel hizmetler de yürütülmektedir.

Türkiye Aleviliği sosyal bir gerçektir. Alevi toplumunun yaşamında çok önemli bir yeri olan cemevlerinin fiilen bulunduğu ve bu özel mekanların faaliyetlerine müdahale edilmediği de bir vakiydir.

Bu düşünceler ışığında, bu hassas konunun ele alınmasında pragmatik bir yaklaşım benimsenmesi yerinde olacaktır.

Konu, statü ve örgütsel yapılanma sorunu ekseninden çıkarılmalı; siyasi ve ideolojik boyuttan arındırılmalı; cami-cemevi karşıtlığı denkleminde kurtarılmalıdır.

Toplumsal bir ihtiyaçtan kaynaklanan sosyal bir konu olarak ele alınmalı ve gerçekçi bir bakış açısıyla, yaşanan sıkıntıları giderecek pratik ve fiili imkânlar üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

Milletimizin inanç hayatının bir gerçeği ve zenginliği olan cemevlerine devlet yardım ve himaye elini uzatmalı, giderler için genel bütçeden ödenek tahsisi üzerinde durulmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi Türk kültürüne ve milli kimliğe ve kardeşliğe büyük katkıları olacağına inandığı çözüm çabalarına katkı sağlamak amacıyla ortaya koyduğu bu ön düşüncelerin, Alevi kuruluşlarımızın görüş ve değerlendirmeleri ışığında ve hukukun içerisinde olgunlaştırılabileceğine ve bir mutabakat zeminini oluşturulmasına hizmet edeceğine inanmakta ve bunu samimiyetle ümit etmektedir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta Başbakan Erdoğan tarafından basın toplantısıyla ilan edilen ekonomik önlemler paketi ile kriz halindeki Türkiye ekonomisinin son durumuna ilişkin çalışmalarımız partimizin “Küresel Finans Krizi İzleme ve Değerlendirme Komisyonu” tarafından sürdürülmektedir.

Yapılacak değerlendirmeleri müteakip sonuçları bundan önce de olduğu gibi kamuoyu ile paylaşılacaktır. Bu nedenle konunun ayrıntılarına girmeyeceğim.

Ancak, Başbakan yeni ekonomik önlemler paketini açıklarken IMF ile ilişkilere de değinmiş ve çok önemli ve açıklığa kavuşturulması gereken bazı ifadeler kullanmıştır.

Bu kapsamda olmak üzere, Başbakan IMF ile ortak program yapılmamasının nedeni olarak iki noktayı vurgulamış; ilk olarak IMF'nin tutarsız olduğunu ima ederek bir söylediğinin diğerini tutmadığını öne sürmüştür.

İkinci olarak da IMF'nin ülkemizden bir takım siyasi taleplerle bulunduğunu açıklamış ve dikkatlerin bu noktaya odaklanmasına neden olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın; IMF taleplerinin siyasi içerik taşıması halinde hiç olumlu bakamayacaklarını, IMF'yle finansı konusmaları gerektiğini söylemesi bu zamana kadar IMF tarafından siyasi dayatmaların hükümete yapıldığı anlamına gelmektedir.

O halde Başbakan Erdoğan'ın IMF'nin siyasi taleplerinin ne olduğunu aziz milletimize açıklaması siyasi namus ve vicdan meselesi haline gelmiştir.

Mesela siyasi talepler arasında Ermenistan sınır kapısının açılması yer almış mıdır?

Son zamanlarda herkesin dilinde ve gündeminde olan Kürt sorunu diye nitelendirilen meseleyle ilgili bir dayatmaya maruz kalınmış mıdır?

Kuzey Irak ile ilişkilerin sıklaştırılmasına yönelik bir zorlama ile karşı karşıya kalınmış mıdır?

Yaşadığımız siyasi kaostan istifade etmeye çalışan küresel mahfillere iktidarı süresince çanak tutan AKP zihniyetinin,

bölgesel ve uluslar arası konularda önde olmak adına, milli politikalar dışında her mülahazaya açık olduğu herkesin malumudur.

Eğer gerçekten IMF, milli menfaatlerin hilafına ülkemizden siyasi talepte bulunmuş ve hükümet de bu nedenle bugüne kadar ayak diremişse bu konuda siyasi iradenin sonuna kadar arkasında durur ve destekleriz.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan'dan IMF'nin siyasi taleplerinin neler olduğunu, bu zamana kadar hangi tavizleri verdiğini, milletimizi hangi sonu olmayan süreçlere mahkûm ettiğini bir an önce açıklamaya davet ediyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 HAZİRAN 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta Pazar günü yüksek öğrenim göreceğ gençlerimizin belirleneceği Öğrenci Seçme Sınavı yapılmıştır.

Rakamların büyüklüğü dikkate alındığında belki de dünyanın eş zamanlı yapılan en kapsamlısı olan bu sınava, bu yıl 1 milyon 349 bin 423 genç katılmıştır.

Sınav bütün yurt çapında ve Lefkoşe’de olmak üzere toplam 4 bin 602 binada, 70 bin 850 salonda, 207 bin 857 kişinin gözetiminde gerçekleşmiştir.

Katılan adaylara ve ailelerine hayırlı ve başarılı sonuçlar diliyorum.

Elbette ki kazanacaklar açısından olumlu gelişmeler doğuracak olan bu sınavın sonucunda maalesef yine yüzbinlerce gencimiz yüksek öğrenime girme şansı bulamayacaklardır.

Bu durum, yıllardan beri ülkemizin yalnızca eğitim alanında değil sosyal sonuçları itibariyle de kanayan bir yarası durumundadır.

8 yıl ilköğretim, 4 yıl orta öğretim görerek 12 yılın sonunda 18 yaşında mezun olan milyonlarca evladımızın sıkıntıları onların ve ailelerinden önce, toplumumuzun ortak sorunu olarak görülmelidir.

Uzun ve yorucu bir eğitim sürecinin maddi ve manevi bütün hasılasının, büyük bir hazırlık ve heyecanla girilen 195 dakikalık, 180 soruya indirgenmesi büyük bir sorun olarak yıllardır karşımızdadır.

Bu konuda ilgili kurum ve kuruluşların, sınavları yıllara dağıtarak basamaklandırmaya yönelik iyi niyetli çalışmalarının sonuç vermesi bir nebze olsun rahatlık sağlayabilecektir.

Ancak sorun, artan nüfusumuza da bağlı olarak her geçen sene daha fazla adayın dahil olduğu sınav ortamı ve yöntemiyle, çocuklarımızı bu sınavla test eden eğitim sistemimiz arasındaki kopukluk ve uyumsuzluktur.

Nitekim, bu uyumsuzluk sonucu artık vazgeçilmez bir eğitim destek kurumu haline gelmiş olan, yüz binlerce öğretim görevlisinin emek verdiği ve bizim dersane olarak tanımladığımız bir özel eğitim sektörü oluşmuştur.

Bu konuda faaliyet gösteren özel eğitim destek kurumları ve personeline söyleyeceğimiz bir sözümüz yoktur. Mevcut yapıda onlara en az okullar kadar ihtiyaç vardır ve onlar da bunu rekabet ortamında karşılamaktadırlar.

Ne var ki, bu uygulama giderek milli eğitim sitemini tali, dersane kültürünü esas haline getirme yolunda hayli mesafe almıştır.

Bu konuda özellikle Milli Eğitim Bakanlığı ciddi, kapsamlı ve köklü değişikliklere kısa sürede gidemez ve uygulayamazsa,

milli eğitim okulları gençleri yüksek öğrenime hazırlayan değil, dersaneleri destekleyen kurumlar haline dönüşecektir. Gidişat bunu işaret etmektedir.

Buradan partimizin özel eğitim destek kurumlarını istemediği anlamı çıkarılmamalıdır. Bu kurumlar milli eğitim sisteminin açıklarını dolduran ve destekleyen önemli bir fonksiyon üstlenmişlerdir. Eleştirilmesi gereken onlar değil Milli Eğitim sistemi-mizdir.

Milliyetçi Hareket Partisi için yüksek öğretim süreci, öğrencilerimizin kıyasıya yarıştığı bir sınav maratonu değil, milletimizi aydınlık geleceğe ulaştırmak için yararlanılması kaçınılmaz olan sosyal cevherin özenle işlenmesi sürecidir.

Bu itibarla yüksek öğretime devam edecek öğrencilerin seçimi ve eğitimini ülkemizin kalkınma hedeflerinden ayrı tutmak, çağdaş ve büyük bir ülke olma vizyonundan ayrı düşünmek mümkün değildir.

Geçtiğimiz yıl, üniversite seçme sınavı olduğu gün, altı yıldır hükümet olduğunu unutan Başbakan Erdoğan, “öyle bir sistem var ki okulda öğrendiği bilgiden imtihan edilmiyor, onun dışında bir bilgiyle imtihana tabi tutuluyor.” diyerek sistemden şikâyetçi olmuştu.

Biz de Meclis Grubu olarak sorunu çözmeye yönelik girişimlere destek olacağımızı bu kürsüden açıklamıştık.

Ne var ki Başbakanın bu beyanatının da, bundan öncekiler gibi günü kurtarmak için olduğu, aradan geçen bir yıl içinde siyasal iktidarın hiçbir girişiminin bulunmayacağı ortaya çıkmıştır.

Parti Programımızda “üniversitelerin
√ Ülkemizin ihtiyaç duyduğu insan gücünü yetiştiren,
√ Araştırma yaparak bilim ve teknoloji üreten,
√ Toplumsal gelişmeye önderlik eden,
√ Bilimsel yöntemlerle meselelere çözüm üreten, ve
√ Dünya üniversiteleriyle yarışan” eğitim kurumları hâline getirilmesi esas alınmıştır.

Bu hedefe ulaşmanın ilk ve en önemli şartı, elbette ki yetişmiş genç nüfusu üniversite kapısına kadar getiren sistemin yaygınlığı, kalitesi ve verimliliğinin artırılmasına bağlıdır.

Bu itibarla, üniversite sisteminin vazgeçilemez insan kaynağını daha fazla ihmal etmemiz düşünülmemelidir. Münferit başarılar haricinde, üniversitelere 12 yıl boyunca öğrenci yetiştiren milli eğitim sistemi mutlaka gözden geçirilmelidir.

Partimizin 2007 yılı Seçim Beyannamesinde de yer aldığı gibi, üniversite giriş sınavının kaldırılarak yerine, orta öğretim başarısını ve orta öğretim sonunda yapılacak “Olgunlaşma sınavını” esas alan ve fırsat eşitliğini gözeten üniversiteye geçiş sistemi üzerinde çalışmalar başlatılmalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye; ekonomik sosyal ve siyasal alanlarda yaşanan ağır sorunlarına ilave olarak, bir süredir iktidar ile ana muhalefetin birbirini yolsuzlukla suçlayan tartışmalarına sahne olmaktadır.

Bildiğiniz gibi “Allahtan korkan ve kuldan utanan bir iktidar vaad ederek, “hortumları kestik” diyerek, bundan yaklaşık yedi yıl önce temiz ve namuslu yönetim sözü veren AKP, iddialarının aksine bugün yolsuzlukların da odağı haline gelmiştir.

Özellikle son zamanlarda yaşanan gelişmeler yıllardır süregelen adam kayırma, rant sağlama, devlet imkanlarını peşkeş çekme, yandaşları himaye olarak görülen ahlâki yozlaşmanın bütün boyutlarını gözler önüne serilmeye başladığını göstermektedir.

Bunlardan en önemlisi, Almanya'daki soydaşlarımızın tertemiz vicdanlarını istismar ederek gerçekleştirilen zekat ve sadaka soygunculuğunun Alman mahkemelerince hukuken belgelenmesi olmuştur.

Mütedeyyin kitleleri vaadlerle aldatarak, inançlarını basamak yaparak kendilerine çıkar ve ikbal sağlayan ve kul hakkı yemekten asla utanmayan şahıs ve çetelerin varlığı bu yolla ve bütün gerçeğiyle ortaya çıkmıştır.

Kamuoyunun da yakından takip ettiği üzere, Almanya'nın en büyük dolandırıcılık davası olarak ilan edilen bir dava geçtiğimiz aylar içinde sonuçlanmış ve yargılananların bir bölümü suçlu bulunarak mahkûm olmuşlardır. Ancak işin vahameti dava kapsamında hakkında suç iddia edilen şahısların bir bölümünün Türkiye'de bulunuyor olmasıdır.

Alman Mahkemesi bizim vatandaşlarımızın ve soydaşlarımızın karıştığı bir hukuki süreci sonuçlandırmış, verdiği karar ve yaptığı açıklamalarla milletimizi ve adalet sistemimizi açıkça töhmet altında bırakmıştır.

Bu durumda sorumlu bir siyasal iktidarın yapması gereken, iddialara konu olan suçun Türkiye'deki ayağının da ortaya çıkması için adaleti acilen harekete geçirmek ve konuyu sonuna kadar takip etmek olmalıdır.

Oysa gelişmeler bunu doğrulamamış, ucu AKP'ye de dayandığı söylenen bu davanın Türkiye uzantılarını ortaya çıkarmamak için hükümet tarafından işin ağırdan alındığına, dava dosyasının intikali ve tercümesinde yavaş davranıldığına dair haklı bir kanaat hasıl olmuştur.

Değerli Arkadaşlarım,

Elbette temenni edilmez ama yanlış yapan, kusur işleyen, suçta neden olan insanların her toplum, her siyasi görüş, her sosyal zümre içinde olması yadırgatıcı bir durum değildir.

Ancak burada esas olan olayın duyulması ile birlikte faillerin tespiti ve hukuki sürecin başlatılarak adaletin ve aklanmanın önünün açılması olmalıdır. Doğru ve doğal olanı budur.

Dava konusu olan şahısların bir kısmının ideolojik anlamda ortak bir siyasi amaç için birlikte mücadele ettikleri; bir kısmının iktidar partisinin desteği ile kamu kurumlarında kadro buldukları ve hatta bazılarının ticari ve siyasi ortaklıklarına kız alıp verme şeklinde tecelli etmiş bir aile yaklaşmasını da katmış oldukları görülmektedir.

İlgili yasa gereği Adalet ve Kalkınma Partisi kontenjanından Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Başkanlığına seçilen bir şahısla ilgili yaşanan tartışmalar, dürüstlüğü ağızından düşürmeyen AKP zihniyetinin gerçek yüzünü ortaya çıkartması bakımından anlamlı olmuştur.

Türk milletinin yardımlaşma geleneğini ve temiz din duygularını hırsızlık aracı haline getiren Deniz Feneri soygunculuğu

karşısında Başbakan Erdoğan'ın "temiz bir arkadaşı" olduğunu söyleyerek kefil olduğu RTÜK Başkanını korumak için çırpınması bu açıdan yadırganmamalıdır.

Hakkında çok ciddi iddialar bulunan ve bu nedenle mahkeme tarafından mal varlığı üzerine tedbir konulan bu "temiz arkadaşının" yargı sürecinin selameti ve asgari ahlakın gereği olarak kamu görevinden istifa etmesinin gerekmediğini savunan Başbakan'ın bu tavrı bizi şaşırtmamıştır.

Bu konuda Başbakan Yardımcısı olan hükümet üyesinin durumu vicdanına sindiremeyip, açıkça ve yüksek sesle haklı eleştiri ve istifa çağrısı "kendi görüşü" olduğu gerekçesiyle Başbakan Erdoğan'dan dönmüş ve bu noktada Başbakan aslında kendisine yakışanı yapmıştır.

AKP bünyesinde bulunan sağduyu sahibi insanların Başbakan'a itidal ve adalet yolunu gösterememeleri, gösterenlerin de yalnız kalmaları, Başbakanın giderek kirlenen ve kirlendikçe öfkesi artan siyaseti açısından en büyük bir talihsizliktir.

Bu tartışmalar, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin atadığı bir görevlinin işgal ettiği makamdan soruşturmanın selameti ve aklanması açısından istifa etmekten kaçınmasının nedenini ve bu cüreti kimden aldığını ortaya koymuştur.

Başbakan'ın bu konudaki konumuna ayarlama yaparak kamu adına savcılık değil, bizzat avukat rolüne soyunduğu bu süreçte ortaya çıkan gerçek şudur:

AKP'nin sahte ampülü ile deniz fenerinin sararmış ışığı aynı kirli yolu aydınlatmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi Sayın Başbakan, yolsuzlukların üzerine nasıl gittiğini izah etmek için çetelerle ve mafyalarla verdikleri müca-deleleri defalarca anlatmış ve bunu yolsuzlukla savaşının bir so-nucu olarak kamuoyuna takdim etmiştir.

Biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak bütün yasa dışı oluşum-ların, çetelerin, organize suç örgütlerinin, hırsızın, arsızın, sah-tekârın üzerine kararlılıkla gidilmesinden sadece memnun olur ve alkışlarız.

Ancak arka bahçesindeki yandaşlarının etrafa saçılmış pislik-lerini çöpe atacağı ve adalete havale edeceği yerde, halının altı-na süpürmeye çalışanların varlığını gördükçe, namus ve ahlak iddialarının göz boyamadan öteye geçemeyeceğini de biliriz.

Bu olayın bütün yönleriyle ortaya çıkartılması, ticari, siyasi ve ahlâki boyutlarının incelenerek aklanılması halinde Adalet ve Kalkınma Partisi'nin lekeli siyaset sicilinin tıkanmış damırların-dan biri belki temizlenmiş olacaktır.

Şayet bu olay kapatılmak istenirse, durmak yok yola devam denilerek yandaşlarla beraber yürüdükleri yolsuzluk yolunda kar-şalarına utanç belgesi ve mahkeme safahatı olarak sürekli çıkaca-ktır.

Milliyetçi Hareket Partisi için yolsuzluk ithamlarından kur-tulmanın, yolsuzlukları önleyebilmenin yolu öfke ve hakaretle üste çıkmaya çalışmaktan ve muhataplarını sindirmekten geçmemektedir.

Yolsuzluk suçlamaları partisinin yöneticilerine kadar ulaşmış olan Sayın Başbakan'ın bu konuda yapması gereken;

√ Konuyu saptıracak girişimleri terk ederek, hukuki sürecin hiçbir siyasi etki ve müdahale olmaksızın süratle işleyeceği yolunda kamuoyuna güvence vermektir.

√ Bu davaya adı karışan RTÜK Başkanının hukuki süreçte aklanana kadar görevden ayrılmasını sağlamaktır.

Başbakan ve AKP'nin bu şaibeden kurtulması ve vicdanlarda aklanmasının yegâne yolu budur.

Şeref ve haysiyet sahibi olmanın ilanı, inançları paravan yapılarak meydan okumakla değil, yargı nezdinde hesap vererek ve vermeyi kolaylaştırarak aklanmakla mümkündür.

Aksi halde Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kısaltması olan AKP yerine Ak Parti denilerek ne siyaset ağaracaktır, ne çalınmış kara lekeler, laf ebeliği ile ak-pak hale gelecektir.

AKP de desek, AK Parti de desek yüzünüz hep kara kalacak ve ilelebet de böyle anılacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

AKP hükümetinin temsil ettiği siyaset, hukuk ve demokrasi anlayışının temelden sakat ve çarpık olduğu son dönemde yaşanan gelişmelerle bir kere daha anlaşılmıştır.

Türkiye'nin çıkarlarını şahsi ve siyasi hesaplara kurban eden bu anlayışın yıkıcı etkilerinin devlet ve toplum hayatımızın her alanındaki tahribatı giderek yaygınlaşmaktadır.

Siyasi hayatımızda “serseri mayın” gibi sürüklenen ve bu hüviyetiyle temel bir güvenlik riski ve gerginlik odağı haline gelen AKP için çatışmacı siyaset anlayışı, siyasi varlığını sürdürmenin yegane vasıtası olarak görülmektedir.

Bu bakımdan Başbakan Erdoğan’ın siyasi gerilimi sürekli tırmandırmasının gerçek nedenleri, “dertli olmasında” değil, çatışma ve kavgayı siyasi varoluş sigortası olarak gören tehlikeli anlayışında aranmalıdır.

Siyasi terbiye, nezaket ve üslup düzeyinin giderek düşmesinin nedenleri de, aynı şekilde, yetişme tarzı ve kavga ederek gündem saptırma alışkanlığıyla izah edilebilecektir.

Suçüstü yakalandığı ve sıkıştığı durumlarda, suçluluk paniği içinde çamur, iftira, yalan ve karalama yoluna sapması da, siyasi ahlak anlayışının zafiyetle malül olmasının doğal bir sonucudur.

Geçtiğimiz günlerde başlatılan “edep-adap” ve “mertlik-namertlik” tartışmaları ve Suriye sınır bölgesindeki mayınların temizlenmesi yasası konusunda Başbakan’ın sergilediği ilkesiz tutum, kendisine hakim olan ruh halinin ve yalan ve iftiraya dayalı karalama alışkanlığının yeni tezahürleri olarak görülmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisinin mayın yasasına haklı tepkileri karşısında sıkışan Başbakan, dikkatleri başka yerlere çekerek sinsi niyetlerini örtme telaşına düşmüştür.

Bunun için de hükümet ortağı olduğumuz 57. hükümet döneminde İsrail ile gizli anlaşmalar yapıldığı, gizlilik kaydı olmasa bunların açıklanabileceği yalanına sarılmıştır.

Başbakan'ın siyasi ahlak zaafiyetinin derinliğini gösteren bu hezeyan karşısında, bizim dönemimizde İsrail ile yapılmış hiçbir gizli anlaşma olmadığını buradan açıkça belirtmek ve kendisini dürüst ve namuslu olmaya davet etmek isterim.

Edep ve mertlik tartışmasıyla bu hasletlere sahip olduğu izlenimi yaratmaya çalışan Başbakan'ın şimdi yapması gereken, mertliğin gereğini yerine getirerek, iddia ettiği gibi böyle bir anlaşma varsa bunu açıklamak, ya da özür dileme erdemini göstermeye çalışmak olacaktır.

İddiasının arkasında durarak kamuoyu önünde olduğunu söylediği bu anlaşmayı açıklamak veya özür dilemek Başbakan için kaçamayacağı bir ahlaki zorunluluktur.

Aleni iftirasına kılıf olarak “gizlilik kaydı” yalanına sığınmaya yeltenmek Başbakan'ı bu ahlaki vecibeden kurtaramayacaktır.

Başbakan siyasi ahlaktan, onur ve haysiyetten nasibini aldıysa bu iddiasını ispatlamak durumundadır.

Bunu yapamadığı takdirde, yalandan medet uman müfteri Başbakan sıfatını kabul ettiği anlaşılacak ve partisinin isminin başındaki “AK” yakıştırmaları ile “adımız da, alınımız da aktır” söyleminin içi boş bir aldatmaca olduğu gerçeği milli vicdanda tescil edilecektir.

Karar ve tercih Başbakanındır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

4-7 Haziran 2009 tarihlerinde yapılan Avrupa Parlamentosu seçimleriyle önümüzdeki beş yıllık süre için Avrupa Birliği'nin yasama organının yeni siyasi kompozisyonu belirlenmiştir.

Seçim sonuçları Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine karşı çıkan partiler ile ırkçı, İslam ve göçmen düşmanlığı yapan partilerin kazançlı çıktığını ve Parlamento'daki konumlarını güçlendiklerini ortaya koymuştur.

Bunun yanı sıra, 30 Türk kökenli adayın sadece 4'ü Parlamento'ya girebilmiş, Hristiyan Demokratlar en büyük grup olarak temsil imkanı kazanmış ve özellikle Almanya ve Fransa'da Türkiye'ye imtiyazlı ortaklık adı altında özürülü bir statü verilmesini savunan partiler seçimlerin galibi olmuştur.

Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'ye karşı önyargıların en yoğun olarak karşımıza çıktığı, Türkiye hakkında hazırlanan dönemsel raporlarda bunların kaba ifadelerle dışa vurulduğu bir AB kurumu olduğu bilinmektedir.

Seçim sonuçları hakkında Türkiye'de yapılan bazı yorumlarda dile getirilen, Avrupa Parlamentosu'nun istişari bir organ olduğu, Türkiye'nin üyelik sürecinde rolü ve ağırlığı bulunmadığı yolundaki değerlendirmeler büyük ölçüde maksatlı ve yanıltıcıdır.

Avrupa Birliği'nin Konsey ve Komisyonla birlikte üç temel organından birisi olan Avrupa Parlamentosu'nun fonksiyonu Lizbon Anlaşması'nın onaylanması sonrası güçlenecek ve Parlamento genişleme sürecinde çok etkili bir konum kazanacaktır.

Bu bakımdan Avrupa Parlamentosu seçimlerinden Türkiye karşıtlarının güçlenerek çıkmalarının sanal bir zeminde yürütülen

sözde müzakere sürecinde Türkiye için bir önem taşımadığı söylenemeyecektir.

Esasen buradaki temel sorunun başta Almanya ve Fransa olmak üzere Türkiye'nin üyeliğine karşı olanların Konsey'de belirleyici konumda bulunmaları olduğu unutulmamalıdır.

Avrupa Parlamentosu yeni siyasi tablosuyla bu konuda münzam bir Türkiye karşıtlığı odağı olarak bu denklemdeki yerini almıştır.

Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki içi boş ve göstermelik müzakere süreci Kıbrıs nedeniyle tıkanmış, 2009 yılı sonu, Kıbrıs konusunda Türkiye'nin AB'nin dayatmalarını karşılama durumunun değerlendirileceği vade olarak belirlenmiştir.

Gümrük Birliği'ni Kıbrıs'ı içine alacak şekilde birliğe yeni üye olan ülkeleri dahil etmek amacıyla imzalanan Ek Protokol sonrası, Avrupa Birliği Türk limanları ve havaalanlarının Kıbrıs Rum bandıralı gemilere ve uçaklara açılması dayatmalarına hız vermiş ve Aralık 2006'da Türkiye'nin bu dayatmayı yerine getirmesine kadar sekiz fasılda müzakereler askıya alınmıştır.

Geçtiğimiz hafta yapılan Avrupa Parlamentosu seçimleri vesilesiyle Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkilerinin geleceği konusunu yeniden siyasi gündemin merkezine oturmuş, bu konuda AKP hükümetinin atabileceği teslimiyet adımları basında geniş ölçüde yankı bulmuştur.

Bu kapsamda Türk limanlarının Rum gemi ve uçaklarına açılması mümkün olamazsa, Avrupa Birliğini tatmin etmek amacıyla

Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması ve Fener Rum Patriği'nin "ekümenik" statüsünün tanınması konuları tartışmaya açılmıştır.

Bu tartışmalara katılan Başbakan'ın bazı örtülü ifadeleri ile AB ile müzakerelerden sorumlu Devlet Bakanı'nın bu konudaki beyanları, AKP hükümetinin ihtiyatlı bir yaklaşımla da olsa, müzakerelerin kesilmesini önlemek için tavizler vermeye hazırlandığı ve bu amaçla kamuoyu oluşturma sürecini başlattığı izlenimini vermiştir.

Avrupa Birliği'nin genişlemeden sorumlu komiserinin sanal müzakerelerin görünürde sürdürebilmesi için Türkiye'nin din özgürlüğü kapsamında bu iki talebi karşılaması düşüncesini seslendirmesi, Brüksel'in de bu süreci teşvik ettiğini göstermektedir.

Başbakan Erdoğan'ın 11 Haziran günü bir televizyon kanalında verdiği mülakatta "Ruhban okulunun açılması konusunun tartışılabilceği, 1972 yılına kadar açık olan bu okulun yeniden eğitime başlamasının çok da önemli bir konu olmadığı" yolundaki beyanları, iflah olmaz teslimiyetçi ruh halini göstermesi bakımından üzerinde dikkatle durması gereken sözler olmuştur.

Aynı yaklaşımın Rum Ortodoks Patriğinin "ekümenik" statüsünün tanınması konusunda da sergilenmesi bu bakımdan çok iyi değerlendirilmelidir.

Lozan Antlaşmasına göre Patrikhane'nin "Sen-Sinod" Meclisi üyelerinin Türk vatandaşı olması gerektiğini söyleyen Başbakan, Patriğin bu meclise Türk vatandaşı olmayan üyeler atanmasına göz yumduklarını yine kendi sözleriyle itiraf etmiştir.

Lozan Antlaşmasına aykırı olarak Türk vatandaşı olmayan metropolitlerin atanmasına ses çıkarmadıklarını bizzat kendisi

söyleyen Başbakan, bu konuda Patriğe hile yolunu da gösterdiklerini ve bunların Türk vatandaşlığına geçme başvurusu yapmalarını önerdiklerini açıklayarak, Lozan Antlaşmasının Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın eliyle delindiğini ikrar etmekten çekinmemiştir.

Başbakan'ın sözleri, Avrupa Birliğinden sorumlu Bakan'ın "Heybeliada Ruhban Okulu'nun Avrupa istediği için değil, insan hakları sorunu olarak açılması gerektiği" yönündeki beyanlarıyla birlikte ele alındığında, AKP hükümetinin Türk kamuoyunun tepkisini yumuşatacak bir zemin hazırlayarak, bu iki konudaki AB dayatmasının gereğini yapmaya hazır olduğu sonucu çıkmaktadır.

Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi eşit haklara sahip bir üye olarak içine almaya niyetli olmadığı artık bütün çıplaklığıyla anlaşılmıştır.

Sanal müzakere sürecinde Türkiye'nin tam üyeliği nihai hedef olmaktan çıkarılmış, bu müzakereler AKP hükümetinin de rızasıyla böyle bir zeminde başlatılmıştır.

Türkiye'nin önüne konulan hedef, ucu açık bir sanal müzakere sürecinin sonunda Avrupa Birliği'nin yörüngesinde kalacağı bir taabiyet ilişkisidir.

Bu ikinci sınıf ortaklık ilişkisi için bile uzun süre beklemek gerekecek ve bu statünün kazanılması Avrupa Birliği'nin dayatmalarının karşılanması şartına bağlı olacaktır.

Avrupa Birliği'nin bu niyetleri ortadayken AKP hükümetinin baskı, dayatma, şantaj ve önşartlar manzumesine hapsedilmiş böyle bir denklemi kabul etmiş olması ve AB reform heyecanını

kaybetmediğini göstermek için Brüksel nezdinde siyasi rüşünü ispat çabası içine girmesi, Türk milleti için bir tam bir talihsizlik ve utanç sayfasıdır.

Bunu kabul etmeye hazır ve razı olan bu siyasi anlayışın, fırsatlar ve açılımlar yılı ilan ettiği 2009'da Erivan, Erbil ve etnik bölücülük için siyasi çözüm açılımlarından sonra, Avrupa Birliğini, Rumları ve Yunanlıları tatmin etmek için uygun bir kılıfla liman ve papaz okulu açılımları yapmaya teşebbüs etmesi hiç kimse için şaşırtıcı olmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan ile dönemin Genelkurmay Başkanı arasındaki Dolmabahçe görüşmesi etrafında süregelen spekülasyon ve tartışmalar ile Başbakan'ın son beyanları, bu konuyu esrarlı bir mecraya sokmuştur.

Başbakan'ın kendisiyle birlikte mezara gideceğini söylediği görüşmenin içeriğini açıklamanın Genelkurmay Başkanı'nun takdirine kaldığını belirtmesi, ancak son beyanında şantaj anlamına gelecek şekilde ne konuştukları kamuoyuyla paylaşırsa kendisinin de bazı şeyleri açıklayacağını ifade etmesi bu konu etrafındaki sır perdesini daha da ilginç hale getirmiştir.

Dolmabahçe'de iki yetkili arasında devlet işleri ve güvenlik konularında mahrem bir görüşme yapıldıysa, bunun devlet sırrı kapsamında kamuoyuna açıklanmaması devlet geleneklerinin doğal bir icabı sayılacaktır.

Ancak, Başbakan'ın Genelkurmay Başkanı isterse bunu açıklayabileceğini söylemesi, ele alınan konuların göreve ilişkin devlet sırrı kapsamına giremeyeceğini göstermektedir.

Hal böyle ise Dolmabahçe görüşmesinde demokratik rejimi ilgilendiren bazı hassas konuların veya çok özel şahsi meselelerin ele alındığı tahmininde bulunmak yanlış sayılamayacaktır.

Bu durumda görüşmenin içeriğinin açıklanmaması, bu konudaki spekülasyonları daha da arttıracak, herkes kendisine göre bir kanaat oluşturacak ve bir sonuca varacaktır.

Bu bakımdan konunun çok ciddi bir demokrasi sorununa dönüşmesini önlemek ve görüşmenin iki tarafını ve temsil ettikleri kurumları şaibe altında kalmaktan kurtarmak bakımından, sır perdesinin kaldırılması gerekli ve kaçınılmaz olacaktır.

Devlet ciddiyeti ve sorumluluğunun gerektirdiği hareket tarzı budur.

Muhterem Milletvekilleri,

Aziz milletimizin 1920 yılının 23 Nisanından itibaren tercih etmiş olduğu siyasal sistemimize göre, millet iradesinin temsil yeri ve tecelligâhı Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

Bu durumun elbette ki Meclis üyelerine millet üzerinde bir yetki alma veya millete tahakküm etme yetkisi verme anlamı taşımayacağı gibi, bu yetkiyi almamışlara da millet adına hareket etme izni ve imkânı vermeyeceği açıktır.

Demokratik rejim ve devlet düzeni, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin varlığından ve uygulamalarından güç ve anlam kazanır, devamlılığını yine Meclis icraatları ile sürdürür.

Hal böyle iken milletin kendilerine verdiği yetkiyi yine millete karşı kullanan temsilcilerinin varlığı bizim siyasal tarihimizin talihsiz gerçeğidir.

Öte yandan, millet temsilcilerinin mevcudiyetini içine sindiremeyen mihrakların, millet adına sahip olduklarını ileri sürdükleri güçle Meclis iradesine müdahale arzusu içinde oldukları da yine yaşadığımız tarihi vakialardır.

Demokrasi dışı müdahale arayışlarının en önemli dayanağı, bugüne kadar kendilerinde millet devlet adına taşıdıklarına vehmettikleri kendiden menkul milli vazife ve sorumluluk duyguları olmuştur.

Bu noktada, Türkiye'nin bugüne kadar Meclis iradesiyle iyi yönetilip yönetilmediği ayrı bir konudur. Bunun takdirini demokrasimiz yüce milletimize bırakmış, seçimle gelenin seçimle gitmesinin yolunu sonuna kadar açmıştır.

Buna rağmen, demokratik siyasal sistemin tercihlerine demokrasi dışı arayışlarla müdahale etme niyeti ve daveti eksik olmamış, 'millete dayatmayı, milleti iknaya' tercih eden zihniyet bugünlere kadar yaşayagelmiştir.

Unutmayalım ki, siyasetin alternatifi yine siyasettir ve yine siyaset olarak kalmalıdır. Demokratik rejimin ve işleyişin eninde sonunda mutlaka sorunları çözeceğine inanmak ve bunu ısrarla savunmak lazımdır.

Kırkıncı yılını yaşayan partimizin varlık nedeni bir yandan millet ve devlet bekasını savunmak, diğer taraftan ise demokrasinin bütün yönleriyle işlenmesini ve işletilmesini sağlamaktır.

Parti Programımızda da ifade edildiği gibi, ‘Türkiye’de birlik ve beraberlik içerisinde toplumsal barışın, huzur ve güven ortamının tesis edilebilmesi; demokratik rejimin bütün kurum ve kurları ile sağlıklı işleyebilmesine ve demokrasiyi özümsemiş, halkını küçümsemeyen ve onun millî ve manevî değerleriyle barışık aydınlar ile siyasî ve sosyal aktörlerin çabalarına’ bağlıdır.

Ne var ki, yaşadığımız dönem, demokrasi dışı müdahale arayışlarının, heveslilerinin ve çağrılarının bitmediğini; artık siyasete doğrudan müdahalenin yerini, dolaylı ve münferit müdahale yöntemlerinin aldığını ve alacağını göstermektedir.

Geçtiğimiz günlerde bir medya organında çıkan habere ilişkin yapacağımız yorumlarımızın da bu kapsamda ele alınmasının yararlı olacağı düşüncesindeyim.

Değerli Milletvekilleri,

AKP zihniyeti ile beraber yedi yıla yaklaşan sürede yaşadığımız gelişmeler, neyin doğru, neyin yanlış; neyin gerçek neyin sahte olduğu anlamamıza imkân vermeyen bilgi ve haber kirliliğinin de karanlık dönemi olarak hatırlanacaktır.

Siyasete, adalete, üniversiteye, emniyete ve orduya olan güvenin azaltılmak istendiği karmaşık senaryolar özellikle son yıllarda bütün yönleriyle sahnelenmek istenmektedir.

Bu itibarla, her söylentiye, her iddiaya hatta belge adındaki yayınlara ihtiyatla bakmak, çabuk karar vermeden, yanlış bir şeyler söylemeden konuları hukuk çerçevesinde çözmek ve sonuçlandırmak en makul yol ve yöntem olmalıdır.

Bildiğiniz gibi iki yıldır yürütülen bir soruşturma kapsamında gözaltına alınan şahsın bürosunda bulunduğu ileri sürülen bir belge gazetede yayınlanmıştır.

Bu yayının toplumun haber alma özgürlüğü çerçevesinde olup olmadığının tespiti, konunun yasal boyutlarını da değerlendirecek olan hukuk mekanizmalarının işidir ve bu aşamada bir yorum yapmak doğru değildir.

Ancak, yayınlanan belgeye önem kazandıran konu yayının yasallığından da önce, doğru çıkması halinde metnin içeriği ve siyasal hayatımız için taşıdığı tehdittir.

Genelkurmay Başkanlığı'na bağlı bir birim tarafından "İrtica ile Mücadele Eylem Planı" başlığı ile hazırlandığı iddia edilen bu belgede hükümete yönelik demokrasi dışı müdahale arayışı açıkça görülmektedir.

Konuya ilişkin bilgilerimiz basında yer aldığı kadarıyla olduğu için bu konuda kesin bir hükme varmadan, olay ayrıntıları ile ortaya çıkmadan şimdilik söyleyeceklerimiz şunlardır:

İddialar Türk Silahlı Kuvvetlerini zan ve töhmet altında bırakacak kadar ağır ve ciddidir. Olayın aydınlatılması için Genelkurmay Askeri Savcılığının vakit kaybetmeden soruşturma başlatmış olması bu açıdan son derece önemlidir.

Bu aşamada soruşturmanın büyük bir süratle tamamlanması ve sonuçlarının kamuoyuyla paylaşılması, bu güzide kurum hakkında oluşan bütün kuşkuların ortadan kaldırılması için kaçınılmaz hale gelmiştir.

Konu askeri yargının kısa sürede çözemeyeceği boyutlara ve kapsama ulaşmış ise sivil yargının konuya derhal el atması

demokratik hayatımızın ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin itibarı açısından zorunlu ve gereklidir.

Ancak, haberin doğru olması kadar, yanlış çıkması da vahim sonuçlar doğuracak gelişmelere davetiye çıkartmaktadır.

Bu durumda ise bazı mihrakların Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı tam bir psikolojik savaş hali ilan etmiş oldukları olduğu ortaya çıkacaktır.

Böylesi bir gelişme halinde, bunların kim oldukları, nereden güç aldıkları, kim tarafından yönetildikleri, neyi amaçladıkları, hangi kurumların içine sinmiş ve sızmış oldukları gibi konuların ayrıntılı soruşturulması ve sonuçlandırılması hükümetin, istihbarat ve emniyet birimlerinin ve adalet teşkilatının sorumluluğundadır.

Bu konuda, en mahrem devlet belgelerini ve mahkeme evraklarını, sorgulama kayıtlarını yayınlayanlar hakkında hükümetin geçmişte hareketsiz kalmış olduğu düşünülürse bu kanaldan sonuç alınması zor görünmektedir. Bu durumda zan ve töhmet altında kalacak ve bunun hesabını verecek olan da hükümet olacaktır.

Her iki ihtimalde de soruşturmanın sonuçlarını beklemek ve sorumluların adalet önünde hesap vereceği sürecin açılmasını takip etmekten başka bu aşamada başka yapacak ve söyleyeceğimiz yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi, gerekçesi ve niyeti ne olursa olsun demokrasimizin yaralanmasına, sekteye uğramasına izin veremeyecek ve asla hoş görmeyecek, bu niyet sahiplerine karşı duracaktır.

Yine aynı şekilde, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yönelik karalama ve lekeleme kampanyalarına ısrarla karşı çıkacak, milli güvenliğimiz açısından asla vazgeçemeyeceğimiz bu milli kuruma ve mensuplarına sahip çıkmaya devam edecektir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Son günlerde bazı ekonomik verilerin iyimser beklentilere neden olduğu, krizin dibinin görüldüğü ve krizden çıkış sürecinin başladığı yönünde yorumlarda bir artış yaşanmıştır.

Bu aşırı iyimserlik taraftarlarının krizin neden olduğu sosyal yıkım ve ekonomik tahribatı ne kadar dikkate aldıkları ve bundan ne ölçüde rahatsız oldukları ayrı bir tartışma konusu olsa da, beliren manzara krizin anlaşılmasında bile derin zafiyetler ve ciddi müşkülâtlar olduğunu göstermiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, ekonomide biriken ve yükselen sorunlar kapsamında hükümete yönelik her uyarımızın arkasında ve altında ülke olarak krizden bir an önce kurtulmamız olduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

Krizin ilk belirtilerinin görülmeye başlandığı andan itibaren konusunun değerli uzmanları ile birlikte partimiz bünyesinde “Küresel Finans Krizi İzleme ve Değerlendirme Komisyonu” oluşturduk ve ülkemize olan yansımalarını günü gününe takip ve kontrol ettik.

Yaptığımız tespitleri 22 Ekim 2008, 05 Kasım 2008, 19 Kasım 2008, 08 Ocak 2009, 20 Şubat 2009, 17 Nisan 2009 ve en son 10 Haziran 2009 tarihinde olmak üzere kamuoyu ile yedi kez paylaştık.

Gerek Grup toplantılarımızla, gerek söz konusu komisyonumuz vasıtası ile bu zamana kadar, uyarılarımızı devamlı olarak rasyonel ve dürüst tespitler doğrultusunda milletimize açıkladık.

Bunu yaparken de siyasi görüşlerimizi asla kötümser bir bakış açısıyla değil, aksine her bir vatandaşımızın her şeyin en güzeline layık olduğu inancıyla ortaya koyduk, hükümetin krizi ağırlamasında rehberlik yapmak istedik. Bu konuda müsterihiz.

Maalesef gerek bizim bu mekanizmalarla, gerekse de toplumun her kesiminin yaptığı uyarılar ve tespitlerin hükümet nezdinde bir karşılık bulmadığı tecrübelerle ortadadır.

Birbirinden kopuk tedbirlerle, krize karşı mücadele edeceğini zanneden siyasi iktidar, her şeyden önce ekonomideki açmazları bütün boyut ve safahatıyla tahlil ve izah edecek anlayışa bile sahip olmadığını bu güne kadarki icraatıyla göstermiştir.

Sadece bir şey yapmış olmak için bazı adımlar attığı anlaşılan AKP hükümetinin ekonomiyi istila eden krizi ortadan kaldıracak inancı, gücü ve kararlılığı olmadığı bugün çok daha net görülmektedir.

Geldiğimiz bu zaman diliminde; ekonomik beklentileri yönlendirmesi bakımından iyimserliğin psikolojik anlamda olumlu etkisi olacaksa da, Başbakan Erdoğan'ın dile getirdiği; 'krizden en az etkileneceğiz' yaklaşımlarıyla iyimserlikten anlaşılanın aslında gerçekleri örtmek ve gerçeklerden kaçmak olduğu daha iyi görülebilecektir.

Ekonomideki sorunlara makul ve objektif hamlelerle derinlikli ve teferruatlı çareler üretmekten çok uzak olan AKP hükümeti,

politikalarına hâkim olan ağır ve atıl görünümle hiçbir mesele-
nin üstesinden gelememiştir.

Tesadüflerin bileşkesinde siyasal zemin bulan bu kafa yapısı-
nın, artık ülkemize yapacağı, katacağı ve sağlayacağı hiçbir de-
ğerin olmadığını milletimiz net olarak anlamıştır.

Bu zamana kadar krizi küçümseyip bize bir şey olmaz diyerek,
avantajları birer birer kaybeden hükümet şimdi son çırpınışlarla
görmezden geldiği krize karşı çözüm arayışlarına başlamıştır.

Ekonomide yığılan sorunlardan kurtulabilmek amacıyla gün-
deme gelen sözde programların ve kararlılık beyanatlarının ge-
cikmiş ve nafiye çabalar olduğu açıktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak; Türkiye ekonomisindeki so-
runlar yumağının böylesi bir değerlendirme acziyle aşamayaca-
ğına ve giderilemeyeceğine inanıyoruz.

Bu kısır ve vizyonsuz anlayışın iktidar olarak milletimizin gün-
demini meşgul etmesini de en büyük talihsizlik olarak değerlen-
dirdiğimizi ifade etmek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Konuşmama son verirken milletimizin huzur ve güvenliği için
tam 170 yıldır en zor şartlar altında hizmet veren Jandarma
Teşkilatının kuruluşunu kutluyorum.

Özellikle bölücü terörle mücadelede hayatını kaybedenler ol-
mak üzere Jandarma Genel Komutanlığı mensubu şehitlerimizi
rahmet, gazilerimizi minnet duygularımla anıyor, millete hizmet
yolunda başarılarının devamını diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 HAZİRAN 2009

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi Meclis İç Tüzüğü gereği 1 Temmuz tarihinden itibaren TBMM'nin üçüncü yasama yılı sona erecektir.

Bugün yapacağımız çalışma ile Milliyetçi Hareket Partisi Meclis Grubunun 23.dönem 3. yasama yılındaki son toplantısını gerçekleştirmiş olacağız.

1 Ekim 2009 tarihinde başlayacak 4.yasama yılına kadar geçecek olan üç aylık sürede seçim çevrelerinizde bulunarak; Türkiye'nin ağır gündemi, hükümetin başarısız icraatları, partimizin temel meseleler karşısındaki duruş ve görüşleri, yasama yılı içinde yaptığımız çalışmalarını milletimize yüzyüze anlatma fırsatı bulacaksınız.

Bunun yanı sıra, 2009 yılı sonbahar aylarında sonuçlanacak Milliyetçi Hareket Partisi 9. Olağan Kongre süreci kapsamında başlayacak il kongrelerine katılarak, Türkiye gündemi ile partimizin yasama faaliyetlerine ilişkin çalışmalarınızı partililerimizle paylaşacaksınız.

Bu fırsatı değerlendirerek partimize olan teveccühü artıracacağınızı, mensuplarımızı aydınlatacağınızı ümit ediyorum, sizlere güveniyorum.

Değerli Milletvekilleri,

1 Temmuz tarihi itibarıyla geride kalacak olan yasama yılı da maalesef Türkiye'nin temel meselelerinin çözüme kavuşturulmadığı israf edilmiş bir dönem olarak hatırlanacaktır.

Kuşkusuz ki bunda 22 Temmuz 2007 seçimlerinin sonucunda oluşan Meclis aritmetiğinin Adalet ve Kalkınma Partisi'ne verdiği yetki ve sorumluluğun yerine getirilmemesinin payı büyüktür.

Elindeki sayısal çoğunluğu bir demokratik imkân olarak değil, başına buyruk ve kural tanımaz bir güç zannederek hareket eden iktidar partisinin ve hükümetinin uzlaşmaz, kutuplaştırıcı, gerilimden beslenen siyaset anlayışı bu tıkanmanın en büyük nedenidir.

Ve bütün bunların sonucunda, AKP zihniyeti ile birlikte bu süre,

- √ Milli meselelerde inanç ve vizyon eksikliği,
- √ Manevi konulardaki istismarcı anlayış,
- √ Bölücülüğe olan tavizkar yaklaşım ve hatta işbirliği,
- √ Giderek kurumsallaşan kayırmacı yönetim zihniyeti,
- √ Yandaş vurgun çetelerine dönük hoşgörü,
- √ Uluslar arası ilişkilerde tam bir boyun eğmişlik hali,
- √ Ekonomik konularda krizi anlama ve yorumlama acziyeti,

√ Yoksulluk, yokluk ve işsizliğe mahkûm edilmiş milyonlar olarak geride kalmıştır.

Hükümet ve AKP grubu, bu süreyi günübirlik meselelerle oyalanarak israf etmiş, zaten kısa menzilli olan siyasal vizyonunun “gelecek” ile bağını tamamen kopartarak hiçbir meseleye temelden bir çözüm getirememiştir.

Bu miyopluk, defalarca uyarısını yaptığımız siyasi, sosyal, ekonomik ve güvenlik tehlikeleriyle birleşince AKP zihniyeti tam bir bocalama ve şaşkınlığa sürüklenmiştir.

Meseleleri ya hamaset ve laf kalabalığıyla yok farz ederek, yada yapay sorumlu arayarak vaktini geçirmiştir.

Ağır bir ekonomik kriz, sosyal buhran ile yaz aylarına adım attığımız bu günlerde aziz milletimiz, daha yoksul, daha işsiz, daha muhtaç, daha çaresiz ve daha ümitsizdir.

AKP açısından geride kalan döneme ilişkin söyleyeceklerimizin özeti bunlardır.

Bu ziyan olmuş sürecin sonunda;

√ Toplumsal ve ekonomik istikrar ağır yara almış,

√ Sosyal uyum ve kardeşlik sarsılmış,

√ Varlığımızın teminatı olan milli beka, milli kimlik, milli kültür tahrip edilmiş,

√ Daha iyi bir hayat için beklentiler karamsarlığa dönüşmüş,

√ Fırsat ve çözüm adı ile taviz ve teslimiyet kronikleşmiş,

Brüksel, Erivan, Erbil ve Vashington lobilerine teslim olunmuştur.

Bütün bu karamsar ve olumsuz gelişmelere rağmen, aziz milletimizin bize verdiği yetki ve sayısal güç çerçevesinde; Türkiye Büyük Millet Meclisinde grup kurma imkânı bulmuş Milliyetçi Hareket Partisi, sağlanmış bu demokratik imkânın da ötesinde bir inanç ve güçle bahsettiğimiz bu ağır tahribatı önleme adına mücadele etmiştir.

Özellikle ülkemizin kurucu değerlerinin devamında ve milli meselelerinin sahiplenilmesinde milletimizin vekillerinden beklediği duruşu, tutumu ve tepkiyi göstermiş olmanız her türlü takdirin üzerindedir.

İnancım odur ki, verdiğiniz mücadele milletimize geleceğe güvenle bakma noktasında ümit verici olmuştur.

İçinde bulunduğunuz Gazi Meclisin kutlu anlam ve ruhuna uygun hareket ederek millet adına yürüttüğünüz başarılı çalışmalarınız nedeniyle hepinize teşekkür ediyorum.

Yeni dönemde de başarılı çalışmalarınızın artarak devam edeceğine yürekten inanıyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi içinde bulunduğumuz günlerde partimiz kırk yıllık siyasal tarihini geride bırakarak kırk birinci yılını idrak etmektedir.

Sıkıntı ve zorlukların, mücadele ve mağduriyetlerin olgunlaştırdığı siyasallaşma sürecinden sonra Milliyetçi Hareket temsilcisi olduğu Türk milletinin bağrında sağlam bir zemin ve karşılık bulmuştur.

Ve ne mutlu ki, kurulduğu günden bu yana her iddiasında haklı çıkan partimiz, bugün bütün yurda yayılmış teşkilatı, kadroları, gençliği, vizyonu ve yükselen çizgisi ile ülkemizin umudu haline gelmiştir.

Bugün karşıt kutuplar arasındaki gerilim ve çatışmanın yaşandığı ülkemizde siyasetin denge noktası, uçların arasında merkez değerlerin temsilcisi, devlet ile milletin kucaklaştığı siyaset ekolü olmuştur.

Türkiye, her konuda Milliyetçi Hareket'in ne söylediğine, meseleleri nasıl yorumladığına daha çok dikkat etmeye; haklı çıkma misyonumuzun önemi ve değeri daha iyi anlaşılmasına başlanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, kırk yıla ulaşan bu süreç içinde milliyetçi kadroların emekleri ile kök salarak büyümüş; bugün Türkiye'nin ciddi bir siyaset okulu haline gelmiştir.

Savunduğumuz bu anlayış, Türkiye'nin karşısındaki temel sorunlar olan “milli beka, milli devlet ve milli kimlik” üzerinde oynanan oyunları sabırla, akılla, sağduyuyla bozmayı hedeflemiştir.

Bugün de Milliyetçi Hareket Partisi, milli bekamıza yönelik yanlış politikalara itiraz hakkını saklı tutarak içinde bulunduğu sıkıntılı dönemin atlatılmasına çaba göstermektedir.

Meclis Grubumuz tıkanan bütün sorunları mutlaka demokrasi ve demokratik işbirliği ile aşmak istemiş, rejimi tehlikeye düşürecek çağrı ve telkinlerden ısrarla kaçınarak siyasi olgunluğunu ispat etmiştir.

Bu duruşumuzla milletimizin hizmetine başlarken namus ve şeref gibi kavramlar üzerine içtiğimiz andın mukaddesatına sadakatle bağlı olacağımızı herkese göstermiştir.

Bundan sonraki süreçte verdiği sözleri tutması, milli bekanın devamında sorumluluklarını yerine getirmesi Adalet ve Kalkınma Partisi ve hükümetinden beklenmelidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Demokratik rejimin işleyişi ve ilerleyişinde demokrasi dışı engellerin varlığının tartışıldığı, ortaya çıkarılan belgelerin gerçek olup olmadığının araştırıldığı bir dönemin sancıları kamuoyunun gözü önünde yaşanmaktadır.

Bu konuda Türk siyasi tarihinin geride kalan yılları demokrasiye müdahalelerin talihsiz hatıraları ile doludur.

Ancak, demokrasi üzerinde tehdit oluşturan zihniyetleri yalnızca siyaset dışında aramak ve dikkatleri yalnızca bu yöne çekmek, bu konudaki tarihi tecrübelerimizi göz ardı etmek olacaktır.

Ülkemizin politik geçmişinin bize kazandırdıkları, tehlikenin yalnızca siyaset dışından değil, yanlış siyaset ve demokrasi algısının da en az darbeci zihniyetler kadar demokrasimize zarar verebileceğini işaret etmektedir.

Muhalefete değer ve anlam vermeyen veya vermek istemeyen, sorumsuz tek başına iktidarların da demokratik anlayışa darbe vuran siyaset içi aktörler olduğu unutulmamalıdır.

Muhalefetin yaşamasına ve kendisini geliştirmesine imkân tanımayan ve tahammül göstermeyen sistemleri demokratik

parlâmenter rejim, bu anlayış sahiplerini de demokrat olarak tanımlamak mümkün değildir.

Bu itibarla demokrasiyi yaşatmanın yolu sadece dış müdahale kanallarını kapatmaktan değil, bunun yanında diğer siyasal görüşleri de dinlemeyi öğrenmiş, farklı düşüncelerine saygı gösteren, onların da haklı olabileceğine ihtimal veren köklü bir demokratik zihniyet dönüşümünden geçmektedir.

Bugüne kadarki çatıştırıcı ve kutuplaştırıcı anlayış, AKP zihniyetinin bu hoşgörü ve diyalog zeminine ne kadar yabancı olduğunu ortaya koymuştur.

Türkiye'nin çıkarlarını şahsi ve siyasi hesaplara kurban eden bu anlayışın yıkıcı etkilerinin devlet ve toplum hayatımızın her alanındaki tahribatı giderek derinleşmekte ve yaygınlaşmaktadır.

Bugün geldiğimiz noktada, siyaset kurumu kirlenmiş, Parlamento kilitlemiş, siyasi gerginlikler tırmandırılmış ve AKP hükümeti Türkiye'yi yönetme kabiliyetini kaybetmiştir.

Kendi dışındaki tercihleri yok sayan bu siyasal körlüğün de demokratik hayatımıza tıpkı dışarıdan olduğu gibi içeriden de darbe vuracağını artık anlamak ve bilmek gerekmektedir.

Başbakan Erdoğan kabul etmelidir ki, tek başına iktidar, bütün milletin temsili, demokrasi ise Meclis'te sandalye sayısına dayanan basit bir aritmetik denklemi veya işlemi değildir.

Otokrat davranış, hesap vermekten muaf olma, muhalefeti dışlama ise hiç değildir.

Onun için, burada esas olan “ele geçirme” psikolojisinden sıyrılmak, “olursa benim olsun ve benim dediğim olsun” zihniyetinden bir an önce arınmak olmalıdır.

Bu konuyu, ele geçen belgelerin sahte mi gerçek mi olduğuna yönelik tartışmaların yaşandığı içinde bulunduğumuz ağır şartlar çerçevesinde bir kez daha hatırlatılmasını demokrasimizin selameti ve geleceği açısından açıklamayı gerekli görüyorum.

Unutmayalım ki, bütün müdahale arayışları demokratik siyasal sisteme olan güvenin zayıflaması ile artacak ve toplumsal destek bulacak; demokrasiye olan inancın artması ile son bulacaktır.

Bu nedenle milletimiz nezdinde siyasî sisteme karşı duyulan güvensizliğin tohumlarını ekmekten; itici, uzaklaştırıcı, aşağılayıcı tavırlardan kaçınmak siyasetçinin temel görevleri arasında olmalıdır.

Başbakan Erdoğan'ı bugüne kadar izlediği reddedici ve nezaketten uzak siyaset anlayışını gözden geçirmeye çağırıyorum.

Geride kalan yasama yılından çıkaracağı dersler ile yeni döneme daha olgun, daha uzlaşmacı, daha açık ve daha saygılı bir siyaset anlayışı ile başlamasını temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Medeni dünyanın gerekleri ve insanlığın ilerleyiş istikameti ülkelerini yönetme görevi üstlenmiş yöneticilere iki temel değer sorumluluğunu da yüklemiştir.

Bunlardan birisi refahın topluma dağıtılması, diğeri ise toplumsal huzur ve esenliğin sağlanmasıdır.

Takdir edersiniz ki, huzurun olmadığı bir refahın yâda refahın sağlanmadığı bir huzurun olabilmesi çağımızın değerler sisteminde mümkün değildir.

Refah için topyekûn üretime, kolektif çıkarlara dönük tasarrufa, köklü yatırım hamlelerine, topluma dönük hizmete, temel hayat ihtiyaçlarının sağlandığı hakkaniyete ve dengeli gelir ve servet dağılımına ihtiyaç vardır.

Huzur için ise kuşkusuz ki refahı sağlayan unsurlar çok önemli ve gereklidir. Ancak bunlardan da öncelikli ve önemli olan toplumu yüksek değer olarak bir arada tutan ahengin devamlılığı olmalıdır.

Ahlak, inanç, töre ve hukuktan oluşan bu değerler manzumesinin sağlıklı değişimi ve ilerleyişinde birinin zayıflaması, yâda zayıflayanın yine toplumsal normlarla ikame edilememesi ağır bir buhran olarak doğmaktadır.

Bugün karşımıza cinnet, cinayet, katliam, şiddet, yolsuzluk, soygun ve istismar olarak çıkan bu toplumsal buhranın giderek tırmanıyor olması, bir gün refaha kavuşmuş olsak bile huzura asla kavuşamayacağımızın acı işaretlerini vermektedir.

- √ En utanç verici ve aşağılık suçlar,
- √ Annesini hunharca katleden çocuklar,
- √ Evladını öldüren anneler,
- √ Akrabalarına katliam düzenleyen caniler,
- √ Trafik tartışmasından cinayete varan kavgalar,
- √ Bir bilezik için, bir küpe için yapılan hunhar saldırılar,
- √ Takibata uğramadan açıkça yapılan yolsuzluklar,
- √ Hak ve adalet duygusunu sarsan siyasi istismarlar,
- √ Evlerden, okullara, hastane acil servilerinden otoparklara, maç sevinçlerinden düğün eğlencelerine kadar uzanan yaygın

bir şiddet dalgası günümüzün çok vahim ve kaçamayacağımız sorunları haline gelmiştir.

Allah kimseye göstermesin, ama bugüne kadar bu olayların sizlere ve yakınlarınıza uğramamış olması, bundan sonra da uğramayacağı anlamını taşımamaktadır.

Giderek kontrolden çıkan, yaygınlaşan ve fütursuzlaşan suç işleme eğilimi bu hızla ve bu dozda ilerlerse hiç kimsenin bu felaketten kurtulması mümkün görülmemektedir.

Böylesi bir ağır buhran halinde insanları ne sığındıkları güvenli siteler, ne koruma kalkanları, ne de tecrit edilmiş mekânlar korumaya yetmeyecektir. Gelişmeler maalesef bunu göstermektedir.

Bu sorunların nedenlerini araştırmak ve bulmak, siyasetçinin görevidir ancak kuşkusuz ki bizim uzmanlık alanımız değildir. Bu toplumsal ahlak ve değerler krizinin nedenleri arasında;

√ Yaygın yoksullaşmanın ailede ve insanlarda oluşturduğu çaresizlik ve sahipsizlik duygusu,

√ Kendisini var eden değerlerine giderek yabancılaşmış toplum yapısı,

√ Topluma rol model olması ve örnek alınması gereken elitlerde yaşanan yozlaşma,

√ Köyden kente geçmenin yarattığı sosyo kültürel intibaksızlık,

√ Eğitim sisteminin ahlak ve disiplinden uzak mekanik bir sürece girmiş olması,

√ Gelir dağılımındaki eşitsizliğin neden olduğu öfke ve sarsılan sosyal adalet duygusu,

√ Yolsuzlukların yeterli tahkikata ve takibe uğramaksızın alenen ve göz önünde yapılıyor olması,

√ İnanç sistemimizin insana yönelik kutlu mesajlarının tahrip olmuş vicdanlarda yeterince karşılık bulamaması,

√ Toplumunu bir arada tutan manevi bağın zayıflaması ile oluşan yalnızlaşma,

√ Medyanın sosyal sorumluluk duymaksızın, habercilik adına suçları ve suçluluğu zihinlerde meşrulaştırması,

√ Hızlı veya haksız sınıf ve statü atlamanın bireylerde oluşturduğu intibaksızlık ve hazımsızlık bunlardan başlıcaları olarak sayılabilir.

Kabul etmek gerekir ki, yaşanan ve bedelleri çok ağır olan ekonomik krizi güçlü ve muktedir bir iktidarla aşmak, bozulan ekonomik dengeleri eski haline getirmek zamanla mümkün olabilecektir.

Ancak, binlerce yıldır oluşan toplumsal ilişkiler ve değerler sisteminin yıkılması, tahribi veya değişim hızının neden olduğu uyumsuzluk telafisi mümkün olmayan sonuçlar doğuracaktır.

Kaybettiğimiz ekonomik seviyeyi ve serveti bir vesile ile geri kazanmak mümkündür, ne var ki kaybedeceğimiz manevi iklim ve sistemin geri kazanılması mümkün olmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bu ağır ve vahim sosyal ortamın yalnızca son hükümetlerin ihmal ve kusuru ile oluştuğunu söylemek ve bunun bütün sorumluluklarını AKP yönetimlerine bağlamak elbette ki hakkaniyetli bir yaklaşım olmayacaktır.

Yılların yanlışları, hataları ve hatta kasıt taşıyan politikaları bugün karşımıza çıkan karanlık tablonun geride kalan ana sebepleri arasındadır. Ve her Cumhuriyet hükümetinin, her sivil toplum kuruluşunun bu olumsuzluklarda payı vardır.

Ancak, fertlerde yaşanan ağır ahlaki ve sosyal travmaların fizilenmesinde, öfkenin ve gerilimin tırmanmasında, kişileri birbirine hasım hale getiren kutuplaşmaların artırılmasında en büyük etken AKP zihniyetinin tahrik, nefret, aşağılama ve hakaret içeren tahripkâr söylemleridir.

“Öfkeyi hitabet sanatı” olarak gören bir zihniyet çürümesinin, çiftçiyi, işsizi, genci, yaşlıyı açıkça aşağılaması; şehidi, askeri, partiliyi ve muhalifi, adaleti, orduyu, okulu, işvereni, esnafı küçümsemesi karşılaştığımız ferdi bunalımın ifadesi ve bu bunalımı tetikleyen en önemli vasıtaadır.

Giderek kutuplaşan, cepheleşen, birbirine öfke duyan bir toplumdaki sakin, makul, dengeli ve pozitif fertlerin oluşmasını beklemek abesle iştigal olacaktır.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan’ın kendisine yönelik “sayın” beklentisinin ilk adımını kendi kısır ve itici üslup ve siyaset anlayışının değişikliğinde aramalı ve başlatmalıdır.

Toplumunu dönüştürmekle meşgul olan “siyaset mühendislerinin” milleti tamamen çürütmeden soruna müdahale edilmesi artık kaçınılmaz hale gelmiştir.

Avrupa Birliğine girerek medeni olacağını zanneden yaklaşık iki asırlık arayış için söyleyeceğimiz, kaybetmeye yüz tuttuğumuz değerlerimizi yeniden yakalayıp çağdaş bir yoruma

kavuşturduğumuzda gerçek medeniyetin kendi kültür ve ahlak kaynaklarımızda olduğu görülecektir.

Artık kolektif bir cinnet hali gözlenmeye başlanan toplumsal ilişkilerde başta hükümet olmak üzere, herkese görev ve sorumluluk düşmektedir.

Sosyal bilimciler, psikologlar, ilahiyat uzmanları, siyaset bilimciler, kriminal araştırmacıları, iletişimciler, siyasetçiler, hukukçular, eğitimciler ve ekonomistler gibi meslek ve uzmanlık alanlarının konuya el atması kaçınılmaz hale gelmiştir.

Sorunlar bütün yönleriyle analiz edilip önce teşhisin konulması, sonra tedavinin başlatılması, sağlıklı bir topluma ve insana dönüş için yegâne yol ve yöntem olarak karşımızdadır.

Ancak böylesi bir maddi ve manevi yükseliş ve öze dönüş ile ailede, apartmanda, köyde, kasabada, iş yerinde, eğlence mekanında, yolda, kaldırımda, kamusal alanda, birlikte yaşama ortamında birbirine saygılı, birbirini seven ve destekleyen insanlardan oluşan bir toplum haline gelmek mümkün olacaktır. Bunun başka bir yolu kalmamıştır.

Hükümet yaşananları ferdi suç olarak görme kolaylığına kaçmadan “Fırat’ın kenarında otlayan kuzunun bile “ sorumluluğunu duyan bir yüksek yönetim vicdanı ile meseleye bakmak durumundadır.

Aksi halde, başka ülkelerdeki istatistiklerle mukayese ederek için içinden sıyrılmaya çalışılması acı gerçekleri değiştirmeyecek, hükümeti de masum hale getirmeyecektir.

Gerçek ve adil bir gelir ve servet dağılımını sağlamadan, insanların en temel iş ve aş ihtiyaçlarını karşılamadan ve bunları bir siyaset şuuru ve görevi olarak görmeden, yalnızca kapılara bırakılacak kömür torbaları ile evlere dağıtılan beyaz eşyalarla, babaları işsiz yoksul çocuklara dağıtılan top ve bebeklerle bu olumsuz süreci devam ettirmenin imkanı da artık kalmamıştır.

İçinde bulunduğumuz sorunların yanı sıra yaşadığımız ekonomik krizin etkilerinin daha birkaç yıl süreceği düşünüldüğünde; toplumsal ilişkilerimizde giderek sancılı ve gergin bir dönemin önümüzde olduğunu söylemek ise abartılı bir yorum olmayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Uluslararası alanda atılan tek taraflı adımların ve sözde iyi niyetin bir anlam taşımadığı, karşılık görmeden yeni hamlelerin ağır sorunlara neden olacağı, geçtiğimiz hafta Irak'ta bir Türkmen kasabası olan Tazehurmatu'da yaşanan olaylardan anlaşıl-maktadır.

Irak'ın kuzeyini Türkmen nüfustan arındırma projelerinin bir parçası olan bu hunhar saldırıda 72 kişi ölmüş, 200'e yakın kişi ise yaralanmıştır. Cenab-ı Allah'tan hayatını kaybeden Türkmen kardeşlerimize rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum.

Bu konuda hükümetten beklenen kınama mesajları ile yetinmeden olayın faillerinin ortaya çıkartılması için Irak hükümetinin bütün imkânlarını seferber etmeye çağırmasıdır.

Aksi halde, ne yapalım Irak'ın her yerinde bombalar patlıyor, biri de burada patlamış kolaycılığı hükümeti Türkmenler üzerindeki sorumluluktan asla kurtaramayacaktır.

Bilindiği üzere, Türkiye, Irak'tan kaynaklanan ciddi sorunlarla on yılı aşkın bir süredir uğraşmaktadır.

Irak'ta yaşanan gelişmeler Türkiye'nin hayati konulardaki milli çıkarlarını da doğrudan etkilemektedir.

Bu çıkarlarımızın korunması amacıyla belirlenen ve “kırmızı çizgiler” olarak ifade edilen devlet siyaseti, Türkiye için olmazsa olmaz nitelikteki üç esas üzerine bina edilmiştir. Bunlar;

√ Irak'ın toprak bütünlüğünün ve siyasi birliğinin korunması, bu suretle Kuzey Irak'ta devlet oluşumunun önlenmesi,

√ PKK terör unsurlarının Irak'ta yuvalanmalarına fırsat verilmemesi,

√ Irak'lı Türkmenlerin hak ve hukuklarının korunması ve güvenliklerinin sağlanması, bu devlet politikasının ana esaslarını oluşturmuştu.

Ancak gidişat, bu kararların gevşetildiğini, ortaya konan stratejik ilkelerin arkasında durulmaktan vaz geçildiğini gösteren emarelerle doludur.

Bu bölgede, en az 500 yıl süren “Osmanlı Barışını” kuran milletin çocukları olmasına rağmen, bugün Irak'ın işgali ile başlayan süreçte, şahit olduğumuz insanlık dramının en başta gelen mağdurları sahipsiz bırakılan Türkmen kardeşlerimizdir.

Evleri, köyleri, şehirleri başlarına yıkılan; işlerini, ekmeklerini ve canlarını kaybeden insanlar; ülkelerinin işgalinden duydukları acıyı ve ızdırabı ifade etmeye çalışırken onurlarına, namuslarına ve haysiyetlerine yönelik insanlık dışı muamelelerle karşılaşmaktadırlar.

Gelişmeler, Amerikanın Irak'tan çekilmesinin takvime bağlandığı, hükümetin Barzani ile el sıkıştığı şu sıralarda, yaşanan olaylardaki tırmanışı daha da anlamlı kılmakta, Türkmen bölgesindeki baskı ve zorlamaların artacağına işaret etmektedir.

Bugün Kuzey Irak'ta Türkiye'nin karşısına çıkarılan denklem, geçtiğimiz altıbuçuk yıl boyunca Avrupa başkentlerini kapı kapı dolaşırken, arka bahçemizdeki bu milli meseleye sahip çıkmayı ırkçılık zanneden ve terörü, masada pazarlıkla ve tavizle önleyeceğine düşünen ilkel zihniyetin getirdiği kaçınılmaz bir netice olmuştur.

Bu zihniyet sahiplerinden Irak'ta üniversite açılışına kafiler halinde gidenler, PKK için arabulucu olanlar, Erbil salonlarında işbirlikçiliğine soyunanlar acaba birkaç kilometre ötede yaşayan kardeşlerimizin sıkıntılarından haberleri olmuş mudur?

Barzani'yi ve yakınlarını coşkuyla alkışlayanlar, yanı başlarında Türkmenlere yapılacak yeni baskı ve zulümlere çanak tuttuklarını şimdi anlayabilmişler midir?

Ne üzücüdür ki, bu sorulara vereceğimiz olumlu bir cevap yoktur.

√ Geçmişte, Kerkük'te Peşmerge çapulcusu tapu ve nüfus dairelerini yağmalarken,

√ Üç buçuk milyonluk Türkmen nüfusu, Mezopotamya kalıntısı beş bin mevcutlu klanlarla beraber azınlık sayılırken,

√ Aşiret reisleri milletimize ve devletimize yönelik en ağır hakaretleri sürdürürken de sessiz ve tepkisiz kalanların bunları anlamasını ve anlamlandırmasını beklemek de mümkün değildir.

Irak'ta var olma savaşı veren Türkmen kardeşlerimiz, bugünkü duruma elbette ki son aylar içinde gelmemişlerdir. Altıbuçuk kayıp yılın ağır ve hatta ihanet boyutunda ihmalleri vardır.

Milliyetçi Hareket Partisi, bir milli görev olarak tanımladığı bu konuda hükümeti ve ilgilileri defalarca ve yüksek sesle ikaz etmiştir.

Bu itibarla, Türkmen varlığını tehdit eden şiddet politikalarının sürmesi karşısında AKP hükümetinin suskunluğu kabul edilemez bir durumdur.

Hükümetin sessizliği, Türkmen düşmanlığını artırmakta, göç ve asimilasyonla sonuç alınacağına dair muhasım güçlerde cesaret ve ümit uyandırmaktadır.

Amerika'nın çekilme takviminin işlediği bu süreçte Tazehurmatu'da ölümle sonuçlanan baskıların diğer Türkmen coğrafyalarında da artarak sürmesi beklenmektedir.

Iraklı grupların açıkça ve kararlı bir şekilde uyarılmaları artık kaçınılmaz bir mecburiyet haline gelmiştir. Ancak ortada bunu yapacak ne hükümet ne de başbakan vardır.

Değerli Milletvekilleri,

Temennimiz, Başbakan Erdoğan ve hükümeti ile Iraklı muhataplarının bu gerçekleri görmeleri ve tuttukları yolun Türk milletinin affetmeyeceği tehlikelerle dolu bir yol olacağını artık anlamalarıdır.

Tarih boyunca büyük buhranları atlatan ve küresel devletler kuran Türk milleti bu sorunları da er ya da geç aşacak kudrete sahiptir.

Bugün kudret sahibi gibi görünenler yokken biz tarihte vardık. Onlar olmadığında da yine var olacağız. İnançımız budur. Mücadelemiz bu yödedir.

Bu itibarla Türk milleti hiçbir şart altında emanetimize bırakılmış Türkmenlerin yok olmasına seyirci kalmayacaktır.

Kuzey Irak'ta Türkiye'nin güvenliğine, milli birliğine ve bütünlüğüne yönelik tehditlere asla izin verilmeyecektir.

Irak'taki Türkmen varlığını yok etmeye, esir almaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Anadolu Türklüğü buna kesinlikle rıza göstermeyecektir.

Bilinmelidir ki, Irak'ta yaşayan Türkmen kardeşlerimize karşı işlenecek bir suç, Türk Milleti'ne karşı işlenmiş sayılacaktır.

Hükümeti açıklıkla uyarıyorum; göz yumanlar da bu suça iştirak etmiş olacaktırlar.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Hepinizin takdir edeceği üzere siyasetimizin öznesi insandır ve hedefimiz insanımızın refah ve huzur seviyesini yükseltmektir.

Bunu yaparken tarihimizden aldığımız ilham, inançlarımızdan edindiğimiz kararlılık ve geleceğimize yönelik umut dolu bekleyişimiz önümüzü aydınlatan rehberlerden bazılarıdır.

Bu kapsamda Türk insanını en çok üzen ve yoran, sürekli meşgul eden ekonomik sorunların konuşulmasına ve bunlara çözüm ve çare bulunmasına ayrıcalıklı bir önem verdiğimizizi huzurlarınızda bir kez daha ifade etmek istiyorum.

Ekonomiyi borsa endekslerinde, faiz oranlarında, döviz kurlarında arayan ve bu alanlardaki sayısal gelişmelerle izah etmeye

çalışan Başbakan Erdoğan ve hükümet etme anlayışı ne yazık ki gömleğin birinci düğmesini baştan yanlış iliklemiştir.

Oysa ki bizim ekonomiden anladığımız vatandaşlarımızın sofrasındaki ekmeğinin artıp artmadığı, tarlasında bu yaz sıcağında terleyen çiftimizin mahsulünün para edip etmeyeceği, esnafımızın kirasını ödeyip ödemeyeceği noktasında düğümlenmektedir.

İçinde bulunduğumuz ekonomik krize kadar; rakamların tesir alanında sürekli olarak zenginleşmeden bahseden Başbakan Erdoğan; tarlada, bağda, bahçede, sokakta ve pazarda insanımızın durumunu göremeyecek kadar gerçekle bağını koparmıştır.

Vatandaşın içinde bulunmaktan sık sık bahseden Başbakan, gezdiği yerlerde kendisine gösterilen çok küçük ve nispi olarak da çok az olan olumlu manzarayı ülkenin genelinde olduğunu düşünme gafletine kapıldığına çok defa şahit olduk.

Bizi Başbakan Erdoğan'ın nereye ve nasıl baktığından ziyade, meseleleri değerlendirirken yakalandığı miyop bakış açısı daha çok ilgilendirmektedir.

Bu özürlü bakış açısının, Türkiye'nin esas ve öncelikli sorunlarını anlamada tam bir kriz yaşadığını ve bu krizi önlemede hiçbir tedbir paketinin de fayda sağlamayacağını artık görmek gerekmektedir.

Aziz vatandaşlarımızın günlük geçimlerinde, karınlarını doyurmada karşılaştıkları zorluklar, temel ihtiyaçlarını temin etmedeki güçlükler esasen ekonominin bizatihi ve doğrudan ilgilendiği konulardan olmalıdır.

Yalanla süslemesini yaptığı sahte başarı hikâyelerine gerekçeler oluşturma çabası içinde olan Başbakan Erdoğan, sofrasında ekmeği olmayan kardeşlerimizin gözünün içine baka baka rakamlarla gelişmeden bahsedebilmektedir.

Buna bir misal verecek olursak; nedense çiftçilerimiz bu gelişmeden hiç pay alamamaktadır. 2009 yılı için açıklanan hububat taban fiyatları çiftçimizin içinde düştüğü çaresizliğin bundan sonra daha çok artacağına işaret etmektedir.

Nitekim, açıklanan hububat müdahale alım fiyatları içinde, ekmeklik buğday müdahale alım fiyatı Haziran, Temmuz, Ağustos aylarında ton başına 500 TL, Eylül'de 510 TL, Ekim'de de 520 TL olarak ilan edilmiştir.

Arpa için ise, Haziran, Temmuz, Ağustos aylarındaki müdahale alım fiyatı ton başına 375 TL, Eylül ayında 385 TL, Ekim ayında 395 TL. olarak belirlenmiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla borç ve faiz darboğazında çırpınan çiftçi kardeşlerimizin alın terleriyle ürettikleri ürünleri bu sene de para etmeyecek, sattıkları borçlarını dahi karşılayamayacaktır.

Çiftçilerimizin gelirlerinin; yüzde 6,5'lik kısmının fiyat ve prim uygulamalarından, yüzde 2'lik kısmının ise iyileştirmelerden olmak üzere yüzde 8,5 seviyesinde artmasını bir marifetmiş gibi sunan AKP zihniyetinin, refah ve zenginleşmeden ne anladığı açıkça ortaya çıkmıştır.

Emeğiyle çalışarak toprağı işleyen milyonlarca kardeşimizin umut bağladığı ve hayat standartlarındaki kötüleşmenin önüne geçilmesi için bir fırsat olarak gördüğü taban fiyatlarının bugünkü seviyesini hiçbir çiftçi kardeşimiz hak etmemektedir.

İnancım, kendilerine reva görülen ve alın terlerinin karşılığını taban fiyatlarında göremeyen çiftçilerimiz, bu defa da AKP'ye taban yaptıracak ve başkaları için gösterdikleri ilgi ve alakadan mahrum bırakılmalarının hesabını ilk fırsatta soracaklardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz haftaya en çok damga vuran tartışmalardan bir tanesi de; Türkiye ekonomisinin tünelin içinden geçtiği ve ışığın görüldüğü, ancak bu ışığın tünelden çıkış mı yoksa karşı yönden gelen araba mı olduğunun belli olmadığı üzerinde şekillenmiştir.

Bunlara ilave olarak ekonomide hala düşüşün devam ettiği, fakat baş aşağı 150 kilometre hızla giden arabanın 120–130 kilometre hıza düştüğü şeklinde yorumlara da şahit olunmuştur.

Bir defa bu ifadelerin sorumluluk mevkisinde bulunanlar tarafından kullanılması önemli ve çok düşündürücüdür.

Hele hele bu açıklamaları para politikasını yönlendiren kurum başındaki bir bürokratin yapması konunun üzerinde iki defa daha düşünmemizi gerektirmektedir.

Türkiye ekonomisinin bir tünelde bulunduğu dair sözler ve karşından beliren ışığın ne olduğunun bilinmemesi meçhule doğru gittiğimizin bir ilanı olarak da görülmelidir.

Yetersiz olsa da açıklanan bunca tedbire rağmen ve kriz sürünerek ya da teğet geçecek ifadelerine inat Türkiye ekonomisinin bu içler acısı manzarasının ikrarı millet olarak daha zor ve kritik günleri yaşamamızın yakın olduğunu göstermektedir.

Bize göre özellikle son derece temkinli olunması gereken ve iyimser beklentiler için çok erken olan sanayi üretiminde, kapasite kullanımında, reel güven endeksinde, tüketici güveninde tam bir iyiye dönüş olmadan, bu göstergelerdeki düşüşün görece de olsa hız kesmesini davul zurnayla krizden çıkış olarak müjdelemenin inandırıcılığı da artık kalmamıştır.

Bilindiği üzere geçen yılın nisan ayına göre yüzde 18,5 gerileyen aylık sanayi üretimi ve yüzde 20,6 düşen imalat sanayi üretimi iyimser beklentilerin merkezini teşkil etmiştir.

Nitekim bir veya iki ay öncesinin aylık sanayi üretimindeki düşüşlerine kıyasla; Nisan ayı sanayi üretiminde önceki aylara göre az da olsa artış olmasını krizin dibi görüldü veya çıkış başladı diye yorumlamanın umut tacirliği yapmak olduğu bugün daha iyi anlaşılmaktadır.

Geçen yılın ortalarından başlayarak düşüşe geçen ve 2009'un Mart ayında hafif bir toparlanma eğilimi gösteren kapasite kullanımında da doğal olarak benzer bir eğilim söz konusudur.

Öte yandan kabul etmek lazımdır ki; gevşek para ve maliye politikaları sonucunda ortaya çıktığı anlaşılan 'Tüketici Güven Endeksi' belirli bir yükselme eğilimine girmiştir.

Görüldüğü kadarıyla tüketime dönük verilerde ortaya çıkan kısmi iyileşme, son zamanlarda gerçekçi bir bakış açısının kaybolmasına katkı sağlamıştır.

Bu aşamada birkaç veriye ve bazı gelişmelere bakarak iyimser olunamayacağını, ekonomiyi bir bütün olarak ele almak gerektiği tünel yorumuyla daha net olarak ortaya çıkmıştır.

Ekonominin içinde bulunduğu durumu tarif etmek için kullanılan tünel teşbihi bu zamana kadar yapılan bütün açıklamaları bir bakıma tartışmaya açmış bulunmaktadır.

Ayrıca şunu ifade etmeliyim ki; madem belirsizlikler bu kadar kabul edilmiştir ve bundan da kaygı duyulmaktadır; bu açıklamaları yapan kişinin yönettiği kurum neden sürekli faiz indirmektedir?

Beklentimiz, Başbakan Erdoğan'ın da Türkiye ekonomisini karanlık bir tünele soktuğunu kabul etmesidir.

Biliyoruz ki, Türkiye ekonomisinin karanlık tünelden çıkabilmesi vatandaşlarımızın gelirlerinin artmasına, dayanılamayacak noktaya gelen işsizliğin azalmasına, geniş toplum kesimlerinin alım gücünün yükselmesine ve ekonominin üreten bir sisteme kavuşmasına bağlıdır.

Bunlar olmadan, sırf sorumluluğu yaymak ve her şeyi öngördük diyebilmek için girilen her açıklama sonuçsuz kalmaya mahkûm olacaktır.

Tünelin içinden geçerken karşıda beliren ışığın ne olduğuyla ilgili olarak da bizim söyleyeceğimiz şudur:

Karşıda görülen ışık ne araba farıdır, ne de gün ışığıdır.

Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, AKP iktidarının tüm sorumlu ve yetkili kişilerini tünelin sonunda;

√ Yedi milyonu aşan işsizimizin öfkesi,

√ Tarlasında bereketi kalmayan çiftçimizin feryadı,

√ Kepenk kapatan esnafımızın sönen hayalleri,

√ Hayatın güçlüklerine direnci kalmayan işçimizin, memurumuzun şikâyetleri,

√ Karınlarını doyuramayan emeklilerimizin kaygıları, ve
√ Yolsuzlukların hesabını sormak için gün sayanların sıkılmış yumrukları beklemektedir.

Bu kadar geniş sorunlar huzmesini, bir ışık olarak gören ve hala bu ışığın ne olduğunu anlamayan AKP hükümeti için bitişin ve tükenişin alevleri tünelin sonunda durmadan körüklenmektedir.

Araba farıyla güneş ışığını ayırt edemeyen bir iktidar zihniyeti, yoksulluktan bitap düşmüş, açlıkla karşı karşıya kalmış insanların kendileri için hazırladıkları sandık alevinde kaybolup gidecektir.

Buna inancım ve güvenim tamdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyor, yaz ayları boyunca yapacağınız siyasi çalışmalarınızda hepinize başarılar diliyorum.